

אלוף גולן

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

המ"מ

אפולוניה ר
הג' קניא כולן הנהל הציפי
כמיל
ה' תשע"ז
2131978

א-7/2017

מס' תיק מקורי

מחלקה

אלף גולן

שם תיק: המנכ"ל אליהו בן-אלישר - אוטונומיה (ממשל עצמי לפלסטינאים ביהודה, שומרון ועזה) - המ סוזה פיו: 4182/7-א

מזחה פריט: 000wdi5
 כתובת: 3-312-1-9-2
 תאריך הדפסה: 05/01/2017

7

50/982

אגודת יוצאי - מדינת ישראל

מסדר ראש המבטלה
סודי ביותר

אל: ד"ר אליהו בן-אלישר - מנכ"ל
מאת: פרופ' שמואל בר-זכאי - יועץ למחקר וחכנון

המשא ומתן בנושא כינון המינהל העצמי ביהוש"ע (המשך)

תזכיר 63/79

13.3.79

תוכן העניינים:

הקדמה

פרק ראשון

1. חוק/אמנה/שילוב
2. פרסונאלית או טריטוריאלית
3. מינהלית או מלאה
4. חלוקת סמכויות: לצד אחד או לשני צדדים
5. איזכור סנקציות: כן או לא

פרק שני

יוגש כתזכיר נפרד.

פרק שלישי

יוגש כתזכיר נפרד.

הקדמה

בעבודה זו יוצג ספקטרום של אלטרנטיבות בנושא הנידון תוך מודעות לכך שחלקן הוא בעל סיכוי התממשות נמוך מאוד. ההנחה היא שהדרג הפוליטי ימצא תועלת בסקירת כל האלטרנטיבות וישתמש בחלקן לצרכים סקטיים בלבד. בעבודה זו ישמשו לחליפין המילים אוטונומיה ומינהל עצמי.

הקו המנחה במסמך הנוכחי מבוסס על סעיף 24 בהצעת הממשלה מיום 28.12.77 - תיינו ישראל עומדת על זכותה ותביעתה לריבונות ביהוש"ע, בינתיים מציעה ישראל הסדר מעבר לחמש שנים.

במשך חמש השנים יכולים לקרות אירועים רבים ושובים כגון השתלטות אש"פ על ירדן, הצטרפות ירדן למשא ומתן על יהוש"ע, הכרת אש"פ בישראל וכו'. מאחר והמשא ומתן המיידית הוא בנושא המינהל העצמי לא ידונו כאן האירועים האפשריים בחמש השנים, ולא ידונו ההסדרים הסופיים האפשריים, אולם יודגש שגם את הנושאים הללו יש ללמוד, ובהקדם. יתר על כן, גם הצלחת המדיניות הישראלית - היינו החלת ריבונותנו על יהוש"ע מעוררת שאלות קשות המחייבות לימוד כגון המאזן הדמוגרפי במדינה, יחסי ערבים ויהודים במדינה זו לאומית, המוטיבציה של האזרח הישראלי במלחמה הבאה אם תפרוץ ועוד.

פרק ראשון מציג:

- האלטרנטיבות האסטרטגיות במשא ומתן הנידון והשלכותיהן על האינטרסים הישראליים היום ובעתיד.
- ההתאמה של האלטרנטיבות השונות לטיכומי קמפ-דויד מ-17,9,78, להצעת הממשלה מ-28,12,77 ולתקדימים היסטוריים של מסמכי הענקת אוטונומיה.

פרק שני מציג:

- סעיפים טנטטיביים להסכם הסופי, הסעיפים עדין אינם מאורגנים לטיוטה סופית כך שניתן לדון על כל אחד מהם בנפרד, ובשלב מאוחר יותר לערוך צרופים אלטרנטיביים שלהם.
- מטריצה של תחומי תן וקח עיקריים תוך הצבעה על קווי בסיסה עיקריים בתוך עצמם.

פרק שלישי מציג:

- טיוטה של נוסחת הסכם סופי שרצוי לחתור אליה בסיומו של המשא ומתן (וכמובן לא להגיש אותה כמות שהיא בתחילת המו"מ).
- טיוטה ישראלית מוסווית וקיצונית לפתיחת המו"מ.

שיטת העבודה התבססה על ההנחות הבאות:

- א. ליבוך האלטרנטיבות מראש מחד, והצגת טיוטה ישראלית בפתח המשא ומתן מאידך, יגבירו את סיכויי ישראל להשיג את יעדיה.
- ב. מרגע שיוגדר נוטח הסכם סופי רצוי לישראל, ניתן יהיה בקלות יחסית, להסוותו לצרכים הטקטיים של המשא ומתן.
- ג. לימוד לקחים ממסמכי הענקת מינהל עצמי בארצות אחרות הוא חשוב גם מהסיבות הבאות:
 1. למונח מינהל עצמי (או בלעז, אוטונומיה) יש משמעויות שונות, לאור התקדימים בעולם בכלל ואצל השותפים למו"מ בפרט, והתעלמות מהן משמעה הטמנת ראשנו בחול.
 2. הצדדים שממולנו במו"מ עלולים להעלות תקדימים שונים, מאחר ובכל תקדים/דוגמא יש סעיפים הנוחים לנו ולעומתם סעיפים שאינם נוחים לנו, מן הראוי לברר מראש איזה תקדימים/סעיפים עלולים לעלות במשא ומתן.
 3. במקרים מאוד ספציפיים אולי כדאי יהיה להזכיר ביזמתנו תקדימים מסוימים.

פרק ראשון: האלטרנטיבות האטטרטגיות במשא ומתן הנדרון

1. אמנה/או חוק/או שילובם

- בהמשך להסכמי קמפ דויד, לחוזה השלום המצרי-ישראלי ולדיונים בעל-פה ניתן לשער שהצדדים מניחים באופן טבעי כי המו"מ בנושא המינהל העצמי יסתיים בהסכם/אמנה ישראלית-מצרית.

- אלטרנטיבה שניה היא כי ינוסח חוק כנסת (אפשרות שהועלתה ע"י פרופ' ברק בשיחותיו עם סידוס ואנס בתאריך 6.12.77) שמשלחת מצרים תצרוף אליו מכתב קצר שיאמר כי קבלת החוק בישראל תביא את מצרים על סיפוקה.

- אלטרנטיבה שלישית היא כי בהסכם/באמנה בין ישראל ומצרים יקבעו רק העקרונות הכלליים של המינהל העצמי וכי חוק ישראלי יקבע את הפרטים.

חוק כנסת עדיף על הסכם או אמנה מכמה סיבות:

א. האופי הריבוני של ישראל ביהוש"ע מתחזק.

ב. בעוד ששינויים באמנה דורשים השתתפות של כל הצדדים החוזמים, הני ששינויים בחוק ניתנים להשגה ביתר קלות.

לעומת זאת יש לזכור שהסכם קמפ דויד מחייב הסכם בין מצרים וישראל ולכן כדי להשיג את היתרונות של חוק יהיה צורך להשתמש באלטרנטיבה המשולבת של אמנה וחוק

בהיסטוריה ישנם תקדימים לכל סוגי האלטרנטיבות, למשל:

I, חוק

פינלנד קיבלה חוק

The Autonomy Act for Aland passed at Helsinki on 28 December, 1951.

Provision I:

The Province of Aland should be entitled to have autonomous government as provided for in this Act. The Province of Aland comprises the administrative County of Aland as it was on 7 May, 1920 when the Autonomy Act for Aland entered into force.

ספרד קבעה בחוקתה מ-1978:

Article 143

In the exercise of the right to self-government recognized in article 2 of the Constitution, bordering provinces with common historic, cultural and economic characteristics...may accede to self-government and form Self-Governing Communities...

II. אמנה

טרייאסט - האוטונומיה נקבעה באמנת השלום בין אטליה וכנות הברית ב-1947.
There us hereby constituted the Free Territory of Trieste, consisting of
the area between the Adriatic Sea and the boundaries defined in...

(From the American Journal of International Law, Vol. 42 (1948), part
II).

III. שילוב חוק ואמנה

אלטרנטיבה משולבת של חוק ואמנת התקיימה באוטונומיה של ממל. העקרונות נקבעו
באמנה בין ליטא והמעצמות הגדולות ב-8.5.1924.

Article 2

The Memel Territory shall constitute, under the sovereignty of Lithuania,
a unit enjoying legislative, judicial, administrative and financial
autonomy within the limits prescribed by the Statute set out in Annex I,

הפרטים נקבעו ע"י חוק של ליטא

The Republic of Lithuania enacts the following Statute...

(From the Permanent Court of International Justice - Series C, 1932,
Series AB No, 49, פסק הדין "אינטרפרטציה של חוקת טריטוריה ממל"
11/8/32)

יצויין כי בחוק הנ"ל, בסעיף 7, שמרה לעצמה ליטא את הסמכות השיורית:

The affairs which, under the present Statute, are not within the
jurisdiction of the local authorities of the Memel Territory shall be
within the exclusive jurisdiction of the competent organizations of the
Lithuanian Republic.

לסיכום סעיף זה:

קיימים תקדימים לשלושת סוגי האלטרנטיבות

- חוק

- אמנה

- שילוב של חוק ואמנה

האלטרנטיבה המשולבת בראת עדיפה עקב הסיבות שהוזכרו בתחילת הסעיף, השילוב הוא אפשרי מבחינת הסכמי קמפ-דויד מ-17.9.78, היינו לא נמצא בסתירה להסכמים אלו.

פרופ' לפידות והח"מ נוטים לראות באלטרנטיבה המשולבת אלטרנטיבה מועדפת.

2. אוטונומיה פרסונלית (שתחול רק על התושבים הערביים של יהוש"ע) או אוטונומיה טריאטוריאלית (שתחול על כל התושבים ביהוש"ע) או שילובן.
לכל אחת מהאלטרנטיבות יש יתרונות וחסרונות. מן הראוי לציין שבאופן תיאורטי נדיר מודל טהור שלהן.

א. פרסונלית - יתרונות

1. מתאימה להצעת ראש הממשלה בכנסת ב-28.12.77: "כיהודה בשומרון ובחבל עזה תוקם אוטונומיה מינהלית של התושבים הערביים באזורים אלה על ידי תושביהם ובשבילם".
 2. מפחיתה את ההסתברות של הוצרות גרעין למדינה פלשתינאית (ומפחיתה את הציפיות בכיוון זה).
 3. משחררת את המתנחלים/היהודים הישראליים ביהוש"ע מכפיפות למינהל העצמי, ולכן נוחה יותר ליישום במציאות הפוליטית/אמוציונאלית בכנסת.
- ב. פרסונלית - חסרונות

1. גרועה מבחינה הסברתית כי עלולה להראות כאפרטהייד עקב קיומן של שתי מערכות משפט (ומינהל) שונות לקבוצות בני אדם שונות, לאוטונומיה פרסונלית יש אופי של קפיטולציות - מונח טכני הבא לציין שבתחום טריטוריה מסוימת אנשים נשפטים לפי אזרחותם, קפיטולציות אלו (שהחלו במאה ה-15) וכיוצא בזה בתחילה לתת הקלות למשל לסוחרים נוצריים ארופאים בטורקיה, נוצלו יותר מאוחר לרעה ע"י הארופאים כאשר טורקיה נחלשה, ובשאו אופי של קולוניאליזם, לכן בוטלו במשך הזמן בכל העולם.
2. מסובכת מבחינת היישום בשטח עקב הצורך בשתי מערכות שיפוט ומינהל שיהיו ביניהן קונפליקטים תמידיים.
דוגמאות של קשיים:
- אם על כל חושב ערבי של יהוש"ע יחול 'החוק הפרסונלי שלו' בפני מי הוא ישפט כאשר יעשה עברה פלילית על ישראלי יהודי תושב יהוש"ע? אם הוא יוכל להישפט רק בפני בית דין ערבי "של פרסונלים" יתכן ועוות בלתי מורגש של החוק יאפשר לזכותו. אם הנהודי הישראלי ירצה שהמשפט יתנהל בישראל או בפני בית דין ישראלי ינגוד הדבר את העקרון הפרסונלי.
- אם ישראלי יהודי תושב יהוש"ע יעבור עבירת תנועה האם תהיה "למשטרה המקומית החזקה" סמכות לעצרו? לכאורה לא, ואם ייעצר, היכן יוחזק במעצר? ואם אי אפשר יהיה לעצרו בבית מעצר ערבי האם יבנו בתי מעצר מיוחדים ליהודים ישראלים ביהוש"ע או שהם יועברו לישראל?
3. האלטרנטיבה הפרסונלית מונעת את פוטנציאל היתרון העיקרי של האלטרנטיבה הטריטוריאלית (המפורט בסעיף הבא).

היינו, בטווח הארוך, מיד לאחר החתימה על ההסכם נחלשת מאוד האפשרות של ישראל להשפיע על מהות האוטונומיה, יעדיה, התנהגותה וכו'. זאת כיון שישראל תהיה מחוץ לאוטונומיה לטוב ולרע. קשה להניח שבמקרה של אוטונומיה פרסונלית יסכימו הצדדים להשאיר בידי ישראל סמכות חקיקה ראשית עקב האופי הקולוניאלי שיש לכך. במקרה כזה הצטרף ישראל לקדם את האינטרסים שלה על ידי המשך התנחלויות (בהנחה שיתאפשר) ולקוות שהוטו של הצדדים בתום חמש השנים יגרום להמשך האוטונומיה מעבר לחמש השנים. אולם ישראל לא תוכל להשפיע על האוטונומיה מבפנים כפי שיוסבר בסעיף הבא כאן.

ג. טריטוריאליזם- יתרונות

1. פוטנציאל היתרון העיקרי של האוטונומיה הטריטוריאליזם הוא שבתנאים מסויימים תוכל ישראל להשפיע לכוון החלת ריבונותה על יהוש"ע בתום תקופת המעבר של חמש השנים, התסריט שלחלן הוא כמובן אופטימי מאוד אך אפשרי, התנאי העיקרי הוא שתהיה התישבות מאסיבית של יהודים ישראלים ביהוש"ע במהלך 3-4 השנים הראשונות להסכם, במידה וזו תמקיים הרי ש"נציגי החושבים" בשתי הועדות המוזכרות בהסכם קמפ דויד בסעיף A1c יכללו יהודים ישראלים, אמנם בועדה הראשונה יש להגיע להסכמה, אולם אם ירדן לא תצטרף וישארו רק מצרים, נציגי יהוש"ע שחלקם יהודים, וישראל, יתכן שבתנאים מסויימים תתקבל החלטה בוחת לישראל, החלטה זו, סביר שתאושר ע"י הועדה השניה שיחיו בה, לפי התסריט הנ"ל, רק הנציגים של תושבי יהוש"ע ונציגי ישראל, התסריט הנ"ל יקבל חיזוק נוסף אם הצעת רוח"מ מ-28,12,78 תתקבל ויערכו בחירות למועצה המינהלית כל 4 שנים, במקרה זה יש לישראל שהות של 4 שנים להשפיע על הרכב המועצה המינהלית לפני ההחלטה על המעמד הסופי בתום חמש שנות המעבר, אולם חשוב להזכיר בתקשר זה את ענין הבחירות, כדי למנוע את האפשרות שלפני הבחירות יופיעו מאות אלפי ערבים מעבר לגבול אפשר להציע שזכות הבחירה תינתן רק למי שהיה תושב ביהוש"ע כמשך כמה שנים וללא הפסקה, אולם קריטריון כזה עלול להזיק לאינטרס הישראלי בסיבוב הבחירות השני למועצה המינהלית, ולכן מוצע שהקריטריון לזכות בחירה באלטרנטיבה זו יהיה:
 - תושבות כמשך 3 שנים (למשל) ללא הפסקה או אזרחות ישראלית (כאן אין הפליה כיון שלפי סעיף 14 בהצעת הממשלה המקורית יש לכל תושב זכות לבחור באזרחות ישראלית), על סמך ההנחה שגם אם יבואו מאות אלפי ערבים מעבר לגבול ערב הבחירות הם לא יהיו להוטים לקבל על עצמם אזרחות ישראלית, תפתר הבעיה שהוצגה לעיל.
- עדין נותרת בעיה נוספת והיא זכות ההתישבות של יהודים אזרחי ישראל בתחומי האוטונומיה הטריטוריאליזם, את הבעיה הזו ניתן לפתור בכמה דרכים:
- הכטחת זכות ההתישבות היהודית בחקיקה ראשית ישראלית, בעיקר על"קרקעות

מדינה."

- הבטחת זכות ההתישכות היהודית במסגרת הישובים הישראליים הקיימים ביהוש"ע. בעקרון הכוונה כאן להרחבה של כל אחד מהם להקף שטח שיקבע בהסכם תוך אפשרות להגדיל את מספר החושבים אפילו לממדים של עיר.

- הבטחת זכות ההתישכות היהודית ב- specified security locations

המוזכרים בסעיף A1b בהסכם קמפ דויד מ-17.9.78.

בועדת חוץ ובטחון, בישיבתה מיום 5.12.79, נשאלה השאלה אם אפשר להגדיר את כל בקעת הירדן כ"אזור בטחון מוגדר" כנ"ל, במידה ואפשרות זו קיימת מוצג כאן רעיון נוסף והוא הבטחת ההתישכות באזורים אלו. רעיון זה לא נמצא בסתירה לאמור בהסכמי קמפ-דויד ולהיפך, יש בו מידה רבה של "הגיון":

א. מאחר וכמעט כל מחנות צה"ל נמצאים על "קרקעות מדינה",

ב. ומאחר ורוב רובה של בקעת הירדן הן "קרקעות מדינה",

ג. ומאחר וישראל זקוקה לנוכחות צבאית בבקעת הירדן לצרכי בטחון,

ד. ומאחר ולמעשה אין התישכות ערבית ב"קרקעות המדינה" בכלל ובבקעת

הירדן בפרט,

ה. ומאחר וישראל כבר הרדיקה בלשון שאינה משתמעת לשתי פנים שלא תוותר

על התישכות ביהוש"ע, כיוון שהיא רואה בה אקט ביטחוני,

ו. ומאחר והסכמה להתישכות יהודית ב"קרקעות מדינה" בעזה היא מספיקה,

הרי שההצעה הנ"ל עשויה להשמע "הגיונית" יותר מהצעות אחרות גם בעיני הצדדים

האחרים למצ"מ,

2, האלטרנטיבה הטריטוריאלית תאפשר לתבוע הכללתם של מתנחלים/אזרחים ישראליים

יהודים "במשטרה המקומית החזקה", עליה הוסכם בקמפ-דויד ב-17.9.78 בסעיף

A2, פחות סביר שישראל תצליח לתשיג תביעה כזו במקרה של אוטונומיה פרסונלית -

מה שמתקשר ליתרון הבא:

3, יתרון חשוב של האוטונומיה הטריטוריאלית הוא בתדמית החיובית שתיתן בעולם

לישראל אשר תציג את השיווניות של כל החושבים, ערבים ויהודים, באזורים הנידונים

בדרך זו יהיה זותר קל לתבטיח בסעיפים אחרים חופש פעולה לשב"כ, (בהמשך מסמך

זה יוצעו עוד יסודות של שריון בין תושבי יהוש"ע וישראל: "תושבי יהוש"ע

יהנו מאותן החירויות וזכויות היסוד שמהם נהנים תושבי השטחים שחל עליהם

השיפוט והמינהל של מדינת ישראל,") ישראל תוכל בדרך זו להציג עמדה של מדינה

נאורה ללא סממנים של אפרטהייד,

7, אוטונומיה טריטוריאלית - חסרונות

1, איננה מתאימה להצעה ראש הממשלה בכנסת ב-28.11.77,

2, עלולה לפתח ציפיות בין ערבי יהוש"ע בכוון של מדינה פלשתינאית,

3, עלולה להוביל לסכסוכים חמורים אמוציונאליים ועיניוניים בין היהודים והערבים

- בטח בכלל ובמועצה המינהלית בפרט.
4. אם לא תוגבל ע"י השארית סמכות החקיקה הראשית בידי ישראל עלולה למנוע התישבות יהודית ביהוש"ע ובדרך זו לבטל את היתרונות שעשויים להיות לאלטרנטיבה זו.
5. אינה נוחה ליישום במציאות הפוליטית בכנסת. בין השאר כיון שאת היתרונות הפוטנציאליים שהיא מציגה אסור יהיה להציג בפומבי פן תמוקד עליהם תשומת ליבם של הצדדים האחרים ו/או ישראל תוצג כנוכלת.
6. יתרונות אלטרנטיבה זו הם כספק לאור המספר המועט של מתנחלים ביהוש"ע עד היום. יתר על כן, ללא חכניות מקוריות שלא קיימות עדיין, יש סכנה שגם המתנחלים שיסגרו היום ביהוש"ע יעזבו את האזורים מתוך חוסר רצון להיות "תחת שלטון האוטונומיה" ולו גם לכמה שנים.

מבחינת התקדימים

פרסונלית - בתום מלחמה"ע הראשונה נעשה נסיון לקבוע את מפת אירופה לפי הלאומים - מדינה לכל עם, כמקרים מסוימים נשאר מיעוטים, בהסכמים בין הארצות המנצחות וארצות מסוימות כגון רומניה, פולין, יגוסלביה, אלבניה וכו' נעשה נסיון להבטיח הגנה בינלאומית על זכויות המיעוטים האתניים/דתיים/לאומיים הללו. מיעוטים אלו קבלו זכויות בחומוי דת, חינוך, צדקה ולעתים גם לשון. כל ההסכמים הפסיקו לפעול אחרי מלחמה"ע השניה לאור ההגנה על זכויות האדם.

טריטוריאלית - כל האוטונומיות שהוזכרו במיטמך זה (ספרד, פינלנד, טרייאסט, ממל) הן טריטוריאליות.

משולבת - מסתבר שקיימת גם אלטרנטיבה משולבת, למשל בחוק ליטא בענין האוטונומיה לחבל ממל (טריטוריאלית) יש איזכור של נושא המיעוטים (פרסונלית).

כתוב ב: Article 26

The authorities of the Memel Territory shall carry out and cause to be carried out in the Territory the provisions in the Declaration concerning the protection of minorities...

לסיכום סעיף זה:

- קיימים תקדימים לשלושת סוגי אלטרנטיבות:
- פרסונלית
- טריטוריאלית
- משולבת

נראה שהאלטרנטיבה הטריטוריאלית תהיה יותר נוחה להצגה בפני דעת הקהל העולמית, ותאפשר להבטיח בסעיפים ספציפיים חופש פעולה לשב"כ - שהוא הכרחי אך יקשה להשיגו בתנאים של אוטונומיה פרסונלית - כיוון שיראה כמשטרה חשאית בתנאים של אפרטהייד. לאוטונומיה הטריטוריאלית פוטנציאל של יתרונות חשובים בטווח הארוך בתנאים מסוימים כגון בחירות, התיישבות ועוד.

היתרון החשוב ביותר של האוטונומיה הפרסונלית הוא בצמצום הסכנה שכהפיכת האוטונומיה לגרעין למדינת פלשתינאית, כיוון שחסר האלמנט הטריטוריאלי.

מבחינת הסכמי קמפ-דויד מ-17.9.78 שתי האלטרנטיבות באות בחשבון. האלטרנטיבה הטריטוריאלית נמצאת בסתירה מסוימת להצעת הממשלה בכנסת ב-28.11.77.

קיימת גם אלטרנטיבה משולבת שבה נושאים מסוימים יחולו רק באופן אישי על קבוצה זו או אחרת. האלטרנטיבה המשולבת יכולה למשל לאפשר לכל התושבים, יהודים וערבים, להצביע בבחירות אולם במקביל לאפשר מערכת חינוך נפרדת ליהודים מחד ולערבים מאידך.

3. אוטונומיה מינהלית או אוטונומיה מלאה

בהסכם קמפ-דויד מ-17.9.78 מוזכר בסעיף A1a המונח Full Autonomy. מונח זה ניתן לפרוש בשני מישורים:

- שתאוטונומיה היא טריטוריאלית (מה שנידון בסעיף אחר כאן).
- שתאוטונומיה תכלול את שלושת הרשויות:

1. רשות מחוקקת
2. רשות מבצעת
3. רשות שופטת

ואכן במקרה של חוקת ממל שהוזכר קודם קובע Article I

The Memel territory shall constitute, under the sovereignty of Lithuania a unit, organized on democratic principles, enjoying legislative, judicial administrative and financial autonomy within the limits prescribed in the present Statute.

אולם בחצעת ראש הממשלה בכנסת מדצמבר 1977 נאמר: (סעיף 2)

"ביהודה, בשומרון ובחבל עזה תוקם אוטונומיה מינהלית של התושבים הערביים באזורים אלה על ידי תושביהם ובשכילם".
 ובסעיף 19: "תוקם ועדה של נציגי ישראל, ירדן, והמועצה המינהלית, שתבדוק את החקיקה הקיימת ביהודה ובשומרון ובחבל עזה, ותקבע איזו חקיקה תוסיף לעמוד בתוקף, איזו תבוטל ומה יהיו הסמכויות של המועצה המינהלית להתקין תקנות. החלטות ועדה זו יתקבלו פה אחד".
 אולם בהסכם קמפ-דויד מ-17.9.78 מופיע האיזכור המינהלי רק פעם אחת בסעיף A1c ובסוגריים:

When the self-governing authority (administrative council)

בחישה מקומות אחרים במיסמך מופיע self-governing authority בלי האיזכור המינהלי.

ברור שבמהלך המו"מ תשתדל ישראל להשאר במסגרת אוטונומיה מינהלית בלבד. אולם במידה ויהיה צורך לסגת ולהוסיף סמכויות חקיקה, מן הראוי:

- א. לשמור לישראל את סמכות החקיקה הראשית מאחר ואסור לתחיקה משנה לסטות מהעקרונות של חקיקה ראשית יובטחו האינטרסים הישראליים. לדעת פרופ' קלינגהופר המצב אנלוגי בתחום החקלאות באוסטרליה - החקיקה היא פדרלית לגבי העקרונות הראשוניים בעוד שהחקיקה המיישמת את העקרונות האלו היא States.
- ב. לדרוש אישור ישראלי לכל תקנה של המועצה המינהלית. לדעת פרופ' קלינגהופר המצב אנלוגי לחוקי העזר של המועצות המקומיות הסעונים אישור של שר הפנים בישראל.

ג. לדרוש שהתקנות התקנות תעשה ע"י המועצה המינהלית ו/או גוף מטעמה ו/או

גוף משותף עם ישראל, אולם בכל מקרה לא תהייה לכל אגף בנפרד הסמכות להתקין תקנות. האפשרות האחרונה עלולה לגרום לאנדרלמוסיה.
 לדעת פרופ' קלינגהופר כדאי ואפשר למצות מיזה רבה של יתרונות הסכרתיים בזעת הקהל בעולם עם הענקת סמכות חקיקה ושיפוט כיון שאלו לא מוזכרים במפורש בהסכם קמפ-דויד מ-17.9.78, אפשר להוסיף שבנושאי חקיקה ראשית המחוקק הישראלי יתייעץ (כאופן לא מחייב) עם המועצה המינהלית.

בנושא החקיקה מצביע פרופ' קלינגהופר על סתירה פנימית בסעיף 19 בהצעת הממשלה מ-28.12.77: לדעתו יש שני קשיים בסעיף זה:

א. המשפט "ותקבע איזו חקיקה תוסיף לעמוד בחוקף" עשוי להוביל לואקום תחקיתי ומשפטי כיון שהחלטות צריכות להתקבל פה אחד.

ב. לא ברור אם הועדה הזו תסיים עבודתה לפני יישום האוטונומיה או שתפעל במהלך האוטונומיה, שתי האפשרויות סובלות מקושי (א) לעיל.

לכן הציע פרופ' קלינגהופר כי יאמר: "המשפט שהיה קיים באזורים ערב הקמת הרשות יעמוד בתוקפו עד כמה שאין בו סתירה למסמך זה ובמידה שלא יבוטל ולא ישונה כדין." כמו כן יש צורך לודא המשכת האקטים של האלמנטים האינדיבידואלים (רשיונות, זכויות, וכו').

ממה שנאמר עד כאן אפשר לראות שכרמת האסטרטגית אפשר לשמור על האינטרסים הישראליים גם אם יהיה צורך להרחיב את האוטונומיה מעבר לאוטונומיה מינהלית.

(הערה: אולם ברמת הפרוט יש להתחיל בתקדם בעבודה של סקירת מאות הצווים של המושל הצבאי והחוקים הירדניים והמצריים ותמנדטוריים והעותומניים ולמינם לקבוצות המוזכרות בסעיף 19 בהצעת האוטונומיה מ-28.12.77. במשרד שלנו אין כח אדם למשימת כזו.

העבודה הנ"ל דרושה למשל בענין תרשות השופטה, לפי משה דדורי הסמכות למינוי שופטים בחוק הירדני היא בידי נשיא בית הדין בעמאן. צוו מושל צבא ישראל העביר סמכות זו לנציגי צה"ל שונים כגון נציג אמ"ן. מתקבל על הדעת שישראל תרצה לשנות את הנציג מנציג אמ"ן לנציג אזרחי, את זאת יש לבדוק ולהציע שינוי.)

דוגמא של שמירת האינטרסים של המדינה המעניקה זכות חקיקה לפרובנציה האוטונומית מופיעה במקרה של Aland (28/12/1951)

בחוק האוטונומיה: (סעיף 11) Chapter 2 - Legislation
 (היינו פינלנד מעניקת האוטונומיה) The national legislating body
 shall have the exclusive right of legislating on matters concerning the creation, amendment, interpretation and repeal of, and deviation from, the basic laws of the country...

בהסתייגות קלה בסעיף 12:

Before the president of the Republic or a minister issues administrative orders which apply solely to the Province of Aland, and which relate to matters within the States' jurisdiction, the Provincial Executive Council shall be given the opportunity of stating its views on the matter.

בנוסף להגבלות החמורות הנ"ל, זכות החקיקה של הפרובינציה האוטונומית מוגבלת לעשרים ואחד נושאים הרשומים במפורש בסעיף 13 שם וגם שם יש הגבלות נוספות:

In the manner prescribed in this Act and subject to the exceptions and restrictions mentioned below and to the provisions relating to the legislative powers of the country as laid down in No. 11, the legislative powers of the Province shall devolve upon the Provincial Parliament in respect of the following matters:

1. Right to expropriation for public requirements against full compensation with exception of real state for public national requirements.
2. The educational system with the limitations indicated in (6) of the second paragraph of (11).

Aland Delegation-ה-אפילו לפני התקנת הקנות באוטונומיה על הפרובינציה לחתייעץ עם המורכבת משני חברים ממשלחת פינלנד, שני חברים מפרלמנט האוטונומיה, ויו"ר שהוא המושל של האוטונומיה המתמנה ע"י נשיא פינלנד, ועל אחת כמה וכמה לפני קבלת חוק באוטונומיה יש להביאו לידיעה נשיא פינלנד. אם זה מוצא שהחקיקה היא בתחום פינלנד, או שנוגדת לכטחון פנים או חוץ של פינלנד, הוא רשאי להכריז חוץ שלושה חודשים שהחקיקה בטלה.

בנושא הרשות השופטת האוטונומיה של Aland מוגבלת מאוד - סעיף 21 בפרק 4 אומר: Justice in the Province shall be administered by the national courts of law, היינו, בתי משפט פנייים.

בקשר לרשות המבצעת ניהנת לאוטונומיה יד חופשית במידה מסוימת: The composition of the Provincial Executive Council, and the functions of the Provincial Council and the Governor within the limits of the provisions of this act, as well as the proliferations required of the members of the Provincial Council shall be laid down by provincial legislation.

הרחבה בנושא הרשות המבצעת תובא בסעיף הבא כאן.

לסיכום סעיף זה:

לאור הסכמי קמפ דוויד קשה להניח שישראל תצליח לסכם עם הצדדים כי האוטונומיה תהיה מינהלית בלבד. למרות זאת קיימים מספר אמצעים שבעזרתם אפשר יהיה לשמור על האינטרסים

הישראלים גם אם תינתן לאוטונומיה סמכות חקיקה ושיפוט מסוימת.
התקדים של Aland הוא קיצוני מאוד מבחינת ההגבלות המוטלות על האוטונומיה
ויתכן שיהיה צורך להזכירו בעתיד. אולם מובן מאליו כי מידת החומרה היא פונקציה
של הכוח הפוליטי להעבירה.

הערה אחרונה כאן היא שלאור האינטרסים הישראליים ארוכי הטווח מן הראוי להמשיך בקו
המאפיין את הצעת ראש הממשלה ב-28.12.77 וליצור הקבלה בחקיקה בין ישראל והאוטונומיה.
לדוגמא:

- בחירות כל ארבע שנים

- גיל הבחור 18 שנה

גם בתחום השיפוט והמינהלי רצויה הקבלה למצב בישראל.

4. חלוקת הסמכויות : לצד אחד או לשני הצדדים

בסעיף זה יבדקו היתרונות והחסרונות של שתי אלטרנטיבות :

הראשונה : בהסכם המינהל העצמי יפורטו רק הסמכויות של המועצה המינהלתית, ויצויין כי כל הסמכות השיורית תהיה בידי ישראל.

השניה : בהסכם המינהל העצמי יפורטו הסמכויות של המועצה המינהלית וגם סמכויותיה של ישראל וכן יצויין כי כל הסמכות השיורית תהיה בידי ישראל.

דוגמא לאלטרנטיבה הראשונה

באמנה הבסיסית של האוטונומיה של Memel ובחוקת האוטונומיה שבאה בעיקבותיה קיים פירוט רק של הסמכויות של האוטונומיה (Article 5) וציון (Article 7) כי הסמכות השיורית היא בידי ליטא.

Article 5 :

Subject to the provisions of the preceding Article, the following matters shall be within the competence of the local authorities of the Memel Territory :

1. Organization and administration of communes and districts.
2. Public worship.
3. Public education.
4. Public relief and health, including veterinary regulations.
5. Social welfare and labour legislation.

ועוד סעיפים - סה"כ חמישה-עשר במספר.

כמובן שיש בחוקת האוטונומיה הנ"ל איזכור של האינטרסים של ליטא אולם אין פירוט מפורש ומתומצת בסעיף בודד של סמכויותיה של מעניקת האוטונומיה, כפי שזה קיים במקרה של פיגלנד.

דוגמא לאלטרנטיבה השניה

חוק האוטונומיה של Aland וחוק הנוגע למינהל עצמי כחוקת ספרד למשל בנויים לפי האלטרנטיבה השניה.

במקרה של Aland כפרק הדין כחוקה מופיעים עשרים סעיפים שהם בסמכותה של פינלנד. אחר כך מופיעים עשרים ואחד סעיפים שהם בסמכות האוטונומיה. אולם בפרק המינהל מופיע פירוט נוסף של סמכויות פינלנד מעניקה האוטונומיה (סעיף 11) :

The following matters remain under the jurisdiction of the national public administration :

- 1.) the handling of foreign affairs.
- 2.) the administration of justice.
- 3.) the administration of defence matters.
- 4.) the administration of national security.
- 5.) the administration of state finances.

ועוד סעיפים, שה"כ עשרה במספר.

לפני ניתוח היתרונות והחסרונות של כל האלטרנטיבה נציג שלושה תסריטים אפשריים לתקופת המעבר בת חמש השנים.

א. תסריט קיום ההסכם : לפי תסריט זה יקיימו תושבי יהוש"ע, יהיו אשר יהיו, את ההסכם, למרות לחצי אש"פ.

ב. תסריט פיצוץ ההסכם: לפי תסריט כזה יבצלו תושבי יהוש"ע מציאות בינלאומית מתאימה (כגון מלחמה) ויכריזו על מדינה פלשתינאית.

במידה ורק שני התסריטים העקרוניים הנ"ל היו אפשריים, ניתן היה להתגונן נגד תסריט ב' באמצעות סעיף מפורש בהסכם המינהל העצמי, שיציין כי במקרה של הכרזת מדינה פלשתינאית תפזר ישראל את המועצה המינהלית. (לצורך הדיון כאן אין זה משנה אם הסעיף הנ"ל יוסווה על ידי ניסוח של "חריגה מסמכות").

אולם אפשרי תסריט שלישי :

ג. תסריט ההתשה : לפי תסריט זה תפר המועצה המינהלית את סעיפי ההסכם באופן איטי ובשלבים מתוך כוונה להתיש את ממשלת ישראל ואת יכולתה לגייס את דעת הקהל האמריקאית והבינלאומית. התשה כזו יכולה להתבצע במאות דרכים שחלקן אקטיביות וחלקן פסיביות, היינו בנויות על מחדלי עשיה. הדרכים האקטיביות יכולות לכלול שינויים קלים בתכניות לימודים, הצטרפות לאירגון בינלאומי זה או אחר, או סלילת כביש במקום שנאטר וכו'. הדרכים הפסיביות יכולות להתבטא באיחור בהגשת תקציב, בהימנעות מגביית מיסים מקומיים, בהתעלמות מפשעים פליליים מסויימים וכו'.

בתסריט זה ישראל לא תוכל לפזר את המועצה המינהלית בגין כל הפרה ועלול להיווצר באופן איטי תהליך שיערער את האינטרסים הישראליים.

עתה יוצגו היתרונות והחסרונות של שתי האלטרנטיבות כצורה טבלה, לשם חימצות. (מוכן מאליו שהציונים בתוך הטבלה הם יחסיים).

אלטרנטיבה ראשונה (פירוט רק למקבל)	אלטרנטיבה שניה (פירוט למקבל ולנותן)
מתיחות לפני חתימת ההסכם	גבוהה
מירווח לפרשנות אחרי חתימת ההסכם	קטן
סיכויי זכיה בבית הדין הבינ-לאומי כהאג במקרה של הפרה	גדולים
הסתברות תסריט ההתשה	נמוכה
השפעה של התיישבות יהודית ישראלית	מעודד
הצורך באיזכור סנקציות ישר-אליות על הפרה	קטן
תלות בארה"ב בעתיד	קטנה

ארבעת המאפיינים הראשונים מובנים מאליהם. המאפיין החמישי בא לעיין כי סביר שההתיישבות הישראלית יהודית ביהוש"ע תחגבר, או תשאב עידוד, מסעיפים מפורשים שיבטאו את זכויות המתישבים.

המאפיין הששי (שיפורט כאן בהמשך) דן באפשרות כי בהסכם יכללו סנקציות ישראליות על הפרה של סעיפים בהסכם. במידה וסמכויות ישראל אינן מוגדרות במפורש, יהיה צורך למנוע התפתחות ציפיות אצל התושבים הערביים בכיוון של הפרה. את זאת אפשר לעשות על ידי הכללה של סנקציות מפורשות. במידה והסמכויות הישראליות מוגדרות בהסכם במפורש קטן במידה מסוימת הצורך באיזכור סנקציות כאלו.

המאפיין השביעי בא להזכיר כי אם יש לישראל תמיכה אמריקאית בשנה זו, לא ברור אם תמיכה כזו תהיה לישראל ממקור זה גם בעתיד. באלטרנטיבה הראשונה - שהיא למעשה המעורפלת וניתנת לפירושים בעתיד - עלולה ישראל להזדקק לתמיכת ארה"ב בעתיד, יותר מאשר באלטרנטיבה השניה, כאשר תמיכת ארה"ב מנוצלת בשנה זו של המו"מ על ההסכם.

יתר-על-כן, בימים אלו, לפי החתימה על הסכם המינהל העצמי, מרוכזים כולם בסיבוב הראשון של הבחירות. סביר להניח, שהיום תהיה התנגדות מועטה (יחסית) לביטול סעיף כגון זה המופיע בחוקה הספרדית בקשר לאיזורים אוטונומיים (פרק שני) :

(בקשר ליוזמה להתארגן לממשל עצמי) :

If this initiative should not be successful it may not be repeated before five years have elapsed.

ברוח דומה אנו יכולים לכלול בהסכם סעיף דומה עם מספר שנים זהה או שונה. במקרה כזה אם התפזר המועצה המינהלית ביוזמתה, או אם תפוזר על ידי ישראל, יהיה על התו-שבים לחכות מספר שנים לפני בחירות נוספות.

הדוגמא הנ"ל אינה מובאת כאן כהצעה, אלא כדי להדגיש שאם לא נכלל סעיף כנ"ל מראש, הסיכויים למנוע סיבוב שני ושלישי ורביעי של בחירות עקב התפזרות המועצה, יהיו קלושים מאד. אם תרצה ישראל למנוע בחירות רבות כל כך היא עלולה להיות מוצגת כמי שאינה מקיימת את ההסכם, ושום טיעון רציונאלי (שיוכיח למשל שכל מועצה נבחרת נרצחת) לא יעזור.

מאחר ו"ניתוח הטבלאות" של אגפי המינהל העצמי, בדו"ח ועדת המנכ"לים מצא שיש ניגודי אינטרסים בכל אגף ואגף, עולה החשיבות של פירוט הסמכויות של שני הצדדים.

מעניין להזכיר, שבזמן הכנת הטבלאות הנ"ל נשאלה השאלה אם הטבלאות כוללות "סמכויות" או "תחומי פעילות". מסתבר, שיהא השם אשר יהא - הנוסח בטבלאות הוא הנוסח המופיע במסמכי הענקת מינהל עצמי.

לסיכום סעיף זה :

לאור היתרונות והחסרונות של שתי האלטרנטיבות ולאור התקדימים, האלטרנטיבה השניה נראית כעדיפה. הסכמי קמפ-דויד מ - 17.9.78 בנויים למעשה לפי האלטרנטיבה השניה, ולכן סביר שלא יהיו קשיים לפעול לפיה. ההחלטה במקרה זה היא בעיקר בידי ישראל.

נזכיר כאן, שפרופ' אקצין אמר בוועדת החוץ והביטחון בישיבתה מיום 5.12.78 :
" ... אני חושב שהועדה הבין-משרדית שעושה הכניות שאנו נשלוט לאחר מכן בשטחים האלה, משלה את עצמה אם היא חושבת שישראל יכולה לקבוע את הדברים האלה בצורה חד-צדדית באופן שתאמר : סמכות שאנו לא נעביר להם - לא תהיה להם, ולכן היא תישאר לנו. לדעתי זה מוטעה. סמכות שלא תהיה בהסכם - לא תהיה לנו לאחר מכן".

5. איזכור סנקציות : כן או לא.

במילה סנקציה הכוונה להתערבותה של ישראל למטרת ענישה במקרה של הפרת הסכם המינהל העצמי. מובן מאליו שהמילה סנקציה היא כללית יותר, והמונח Casus belli נכלל בתוכה.

בהסכם קמפ-דויד מ - 17.9.78 לא נכללו סנקציות. אולם באחד מתשעת המכתבים שצורפו להסכם כתב הנשיא סאדאת בעניין הורדת הישובים בסיני :

" אם לא תבצע ישראל התחייבות זו, הרי מסמך המסגרת יהיה בלתי תקף "

הכללת סנקציות בהסכם כלשהו יכולה לנבוע משני סוגי סיבות :

1. פסיכולוגיות.

2. משפטיות.

כמה מהשיקולים בעד הכללת סנקציות מסיבות פסיכולוגיות הם אלה :

א. מרתיעות.

ב. מונעות התפתחות ציפיות אסורות על רקע התקווה שלא יהיו סנקציות.

ג. במקרה של הפרה מונעות הרגשה של עונש שרירותי : יש חוק.

ד. הכללת מספר רב יחסית של סנקציות בהסכם תחזק את הדימוי של ישראל כעומדת על זכותה לריבונות ואינה מתכוונת לסגת מעמדתה זו.

ה. קיומן של סנקציות ברורות ישפיע באופן חיובי על תושבים ישראלים יהודיים ביהוש"ע שירגישו את עצמם מוגנים.

כמה מהשיקולים נגד הכללת סנקציות מסיבות פסיכולוגיות הם :

א. מעכירות את האוירה. כאשר שני צדדים חותמים על הסכם הם רוצים להאמין שההסכם יקויים וחושדים במי שחושב בזמן החתימה על הפרתו.

ב. הכללת סנקציות נוחנה גם להסכם פשרה אופי קיצוני, כיוון שהן חד-סיטריות.

ג. הכללת סנקציות עלולה לגרות את ה"מפר" לנסות את כוחו של "המעניש".

ד. ידיעת סנקציה מרתיעה פחות מעונש נעלם בלתי מוגדר.

ה. הצעת סנקציות עלולה להראות מגוחכת ברוח האימרה : "בין שני אנשים הגונים לא צריך חוזה ובין שני אנשים לא הגונים לא יעזור חוזה".

מכחינה משפטית הטיעון העיקרי בעד הכללת סנקציות הוא שהתגובה על הפרה תהיה חוקית. עובדה זו חשובה מאחר וסביר להניח, כי האוירה הבינלאומית בנושא האוטונומיה תהיה עוינת לישראל ולכן עדיפה סנקציה בהסכם על ההזדקקות לפרשנות של בית הדין הבינלאומי בהאג (למשל), שיש לו אופי פוליטי.

הצד השני של המטבע המשפטי הוא, שהסנקציות המפורשות יהיו אלו שגראו מתאימות בעת חתימת ההסכם. כמה שנים יותר מאוחר עלולה ישראל להזדקק לסנקציה אחרת, מבלי שיהיה לה מרחב תימרון משפטי לשם כך.

לאור האמור לעיל ולאור "תסריט ההתשה" שתואר בעמודים הקודמים, נראה שמאזן החיוב והשלילה הוא לטובת הכללת סנקציות בהסכם. מה ניתן ללמוד על כך מהתקדימים ?

כפי שכבר ראינו קודם התקדמים של Aland הוא המחמיר ביותר. בסעיף 8 בפרק 2 על תחיקה נאמר :

The President of the Republic shall be entitled to dissolve the Provincial Parliament and to issue instructions for new elections.

בסעיף 14 של פרק התחיקה כבר הצבענו על הכתוב :

נשיא הרפובליקה יכול :

to declare the said legislation invalid.

בסעיף 24 בפרק רביעי בשם : The Administration of Justice , נאמר שם :

The County Governor may forbid the implementation of decisions relating to taxation if he finds that the decision :

- 1.) impedes foreign trade and trade between the Province of Aland and the mainland.
- 2.) _____
- 3.) _____

If the County Governor has forbidden the execution of a decision, the

matter shall be submitted to the President of the Republic for his ruling.

ובסעיף 42 בפרק על תביעות וערעורים של נושאי תפקידים נאמר :

If the County Governor finds that the Chairman or a member of the Provincial Executive Council in carrying out duties has acted contrary to existing laws or statutes or has neglected his duties, he may report him to the Attorney General.

בחוק ספרד נאמר ב - Article 155 :

If a Self-Governing Community does not fulfil the obligations imposed upon it by the Constitution or other laws, or should act in a way seriously prejudicing the general interest of Spain, the Government, after lodging a complaint with the President of the Self-Governing Community and failing to receive satisfaction therefor, may, following approval granted by an absolute majority of the Senate, adopt the measures necessary in order to oblige the latter forcibly to meet said obligations, or in order to protect the above-mentioned general interest.

במקרה של חוקת Memel היתה תביעה לבית הדין הבינלאומי. המעצמות תבעו את ליטא על שפיטרה את ראש הדירקטורט שנסע לגרמניה לנהל מו"מ על הסכם חקלאי. זאת כיוון שבחוקת ממל לא מוזכר כי במסמכות ממל לנהל יחסי חוץ.

בפסק הדין שהחליט שהפיטורים הם חוקיים נאמר כי לכאורה היו הפיטורים אמורים אך למעשה היו מותרים כיוון שצריכה להיות סנקציה על חריגה מסמכות.

נמצאים בבדיקה תקדימים נוספים לעניין הסנקציות.

לסיכום סעיף זה :

לאחר בדיקה היתרונות והחסרונות של איזכור סנקציות בהסכם נראה שרצוי מאד ואפילו חיוני לכלול בהסכם הנידון סנקציות. מן התקדימים ניתן ללמוד שאפילו במקרים של ריבונות מפורשת של מעניק האוטונומיה כן נכללו סנקציות בהסכם. המקרה של ממל בבית הדין הבינלאומי מורה, שאפילו בין הדין מכיר בצורך בקיומן של סנקציות.

בפרק השני כאן יוצעו, בין השאר, סנקציות שונות. במהלך המו"מ אפשר לוותר על חלק מהן.

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

חסוי

אני מענתי, ומר קרטו הודיע לי, שאפשר
לשנות את הסכמא קמפ דייוויד רק בהסכמת שני הצדדים. מירוש הדבר
שאם אין הסכמה - צריך לקיים אותו.

אני חזרתי ואמרתי, ושמעתי שגם ואנס
אמר, שאין זה מקובל, והכוונה היא לשינוי בסעיף הששי, כפי שמציעים
אותו המצרים. מר קרטו אמר - אני לא שמעתי את המלה הזאת מפיו -
"אנחנו נשתדל לשכנע את המצרים להוריד את ההצעה הזאת".

בשבילי הנקודה המרכזית ברורה. לדעתי
הממשלה צריכה להחליט על כך פה אחד - שלא לקבל שום הצעות בדבר
לוח זמנים. אנחנו צריכים לקבל החלטה ברורה, טוב שהיא תהיה החלטה
פה אחד, שישראל לא תסכים, בקשר לאוטונומיה כלומר, קיום בחירות,
לשום מסגרת של זמן, יהיה המציע אשר יהיה. צריך להודיע את זה
בראש, כפי שעשה זאת אתמול מר החוץ.

זו הצעתי הראשונה, שממשלת ישראל
מחליטה, שהיא מוכנה, לאחר זמן מסויים, וזה יכול להיות חודש לאחר
שיכנס חוזה השלום בינינו ובין מצרים לתוקפו, להכנס למשא-ומתן
על הנחבת האוטונומיה, בהתאם להסכמי קמפ דייוויד, אבל היא לא
תסכים ללוח זמנים. ברור שאנחנו לא מתכוונים לסחבת.

נוכח כל מה שהתרחש בשכם ובכנסים אחרים,
כשהם דיברו על גבעות יפו וירושלים, כשהם שוללים לחלוטין את דעיון
האוטונומיה, האם אנחנו יכולים לדבר על המיטה, עשרה או שנים-עשר
חודשים? האם נוכל להוליך אותם בכוח לקלפיות? אנחנו לא יכולים
לכפות אוטונומיה. אוטונומיה תיחכן רק בהסכמתם של אלה שצריכים
לחיות בה.

עדיין לא התקיים בממשלה דיון מלא. עדיין

לא קיבלנו את ההמלצות של ועדת המנכ"לים. אני מבקש מאד לזרז את הדיון כדי שהממשלה תקבל את ההמלצות; אבל היו דיונים ביחס לאוטונומיה. אני זוכר שאמרתי שיש בשבילנו שלושה תנאים שבלעדיהם לא הוכל לקום אוטונומיה: (1) צה"ל; (2) בטחון, ואני אומר במפורש - זו גם דעתו של שר החוץ - שירותי הבטחון שלנו צריכים להיות לגיטימיים ולהלחם ב-P.L.O. (3) חופש ההתנחלות. על זה דיברנו ועל זה יתנהל המשא-ומתן. אני מסכים שאריך להיות דיון יותר מפורט על האוטונומיה, והוא יהיה, אבל אי-אפשר לומר שאנחנו לא דיברנו על מהות האוטונומיה.

ביחס לחוזה השלום: כפי שהחברים יודעים,

אני הייתי בין אלה, עם אלה או הראשון בהם, שהצעתי את המחיקה של הסעיף noting ואת השינוי בסעיף other parties. אינני יכול שלא להתחשב בדעתו של היועץ המשפטי, אבל אני יכול לומר שעם כל הכבוד לכל המשפטנים, לרבות היועצים שלנו לטעבור וחיוס, יש לכל אחד מחשבה שלו והוא זכאי להביע אותה. חוות הדעה שלו היא חשובה מאד בעיני, היא חשובה גם שהציבור ידע אותה, אבל הנימוק לדברים שאני עומד להשמיע עכשיו - עם החשיבות של חוות הדעה - הוא זה: מה עדיף ממה, האם עדיפה שלנו על שני התיקונים, שאני אחד מסתבריהם, ביחס ל-noting או ביחס לעזה, או שעדיף שישארו הסעיף השישי כמו שהוא.

המסקנה שלי שעדיף הדבר השני.

Handwritten note: חלקי מכתב

השר א. שרון : אני אדחה את השאלות לישיבה הבאה, אהאגא

ונחליט בהתאם למה שסוכם היום.

ט ח ל י ט י ס : לפרסם את ההודעה הבאה :

"לפי הידיעות האחרונות עומדת מצרים להגיש הצעות, או תביעות, חדשות בקשר למשא ומתן בין שתי הארצות. הידיעות עדיין אינן רשמיות ומלאות. לפיכך החליטה הממשלה לקיים את הדיון המדיני לאחר הכהרת עמדהיה החדשות הנוטפות של מצרים."

132. ח ב ל ע ז ח

רה"מ מ. בנין : אני הבטחתי לשר החקלאות לתת לו אפשרות

למסור הודעה רשמית.

השר א. שרון : אני יודע כי כשעוסקים בנושאים כל כך

קריטיים ומכריעים, כפי שהועמדו לפני

הממשלה הבוקר, לבוא עם נושא שיש בו אולי משהו אישי, זה נראה

אולי כלא עומד בפרופורציה המהאימה. אבל אני בכל זאת הייתי

רוצה, להביע בפני הממשלה סחאה חריפה ביותר על דברי סגן ראש

הממשלה אתמול בישיבה סיעתו, שהתפרסמו באמצעי התקשורת והוא לא

הכחיש אותם אפילו במילה אחת, ובהם הוא מצטרף לדברי הבלע שלוחי

הרסן שנאמרו נגדי.....

השר י. בורג : מותר להעריך את הנוסחה?

השר א. שרון : מותר לי למסור כל הודעה שאני רוצה.

לא ראיתי השר בורג, דרך אנכי, הגובה שלך

השר א. טרון

על אג הדברים שנתפרסמו - אבל גם לא ביקשתי שהגיב.
 הייתי מציע לראש הממשלה, למרות עיסוקיו, לדפדף בעיהונוי השבוע,
 ולראות את הקריקטורות שהיו שם, שהיו הדברים החמורים ביותר,
 לראות את הדברים שנאמרו על-ידי חברי הכנסת ונתפרסמו בעיתונות
 ואת המאמרים הראשיים. אלה הם הדברים החמורים ביותר שנאמרו כאן.
 ואני רוצה להמשיך בהודעה שלי: " אל הדברים שלוחי הרסן שנאמרו
 לגבי השבוע, על ידי חברי כנסת, עיתונות וגם שרים. וזאת על דברים
 שלא אמרתי כלל. לא הודעתי שום הודעה על מרכז אזורי במתחה רפיה.
 הצגתי זאת פעם בפני טר החוץ לפני צאתו, ולפני ראש הממשלה ושר
 האוצר, לפני צאתם, כחלק מתכנית כללית. לא הודעתי שום הודעה כזו
 ולא חשבתי להודיע, אבל במשך השבוע נאמרו הדברים הכי חמורים שיכולים
 להאמר."

אני מסתכל על עמיתי לשולחן, כיצד הם
 מגיבים על העניין, אבל המסקנות הן אישיות. ואני מזכיר את הדברים
 שסגן ראש הממשלה אמר בסיעתו; אמנם הם לא היו חריפים, אבל
 אני מבקש מה סגן ראש הממשלה יחזור בו מדבריו. אם הוא לא יחזור
 על דבריו, אז הדברים יועמדו על אמיחותם בדרך אחרת. הרי לכל אחד
 יש סיעה שבה הוא יבבול לדבר. לכשהיה ישיבה של סיעה הליכוד, אני
 אציג את העניין בדרך אחרת.

סגן רה"מ י. ידין : אני לא רוצה להתייחס למה שאמרו על
 אריק בעיתונות ומה נאמר בקריקטורות,
 כשם שלא ביקשתי שיחייחסו לדברים שכתבו עלי, וגם לא למאמרים
 ולדברי הבלע, כי זה גורלו של כל מי שעוסק בפוליטיקה.

השר א. טרון : נאמר עלי שאני מחבל בתכנית השלום, זאת
 כשלא אמרתי דבר.

סגן רה"מ י. ידין :

אינני רוצה להתייחס לדברים האלה כדי
שלא אשמע כמצטרף לכך. בישיבת הממשלה
האחרונה, כאשר עדיין לא היית בישיבה, שאל השר פת... הקשיב אריק...

השר א. שרון :

לא רק שאני שומע, אלא שאני עקבתי וראיתי
כיצד נהניתי בשבוע האחרון ממה שקרה,
והדבר נראה לי חמור מאין כמוהו...

סגן רה"מ י. ידין :

באותה ישיבת ממשלה בכוךר...

השר א. שרון :

זדון כזה לא ראיתי בימי חיי, ומה עוד
אומרים זאת אנשים שלא בנו בית אחד
במשך השנה הזו, ולא סללו כביש אחד במשך השנה הזו בשטחים, ולא
נהנו יד למה שהיה צריך להיות המבצע הלאומי של מדינת-ישראל בשנה
זו.

סגן רה"מ י. ידין :

לפני אותה ישיבת ממשלה אחרונה הופיעו
בעיתונות, ממקורות לא מוגדרים, ידיעות
כאילו שמשרד החקלאות מתכנן עיר או מרכז עירוני ברצועת עזה. כלילת
לפני כן נשאלת על ידי אמצעי התקשורת ואמרתי שאינני יודע על
הדבר, וכל זמן שהדבר לא הובא לממשלה, אין לי מה להגיד בו.
בישיבת הממשלה האחרונה השר פת וחשרים האחרים שאלו אותי האם אני
יודע מאימה מקור הידיעה הזו? אמרתי שאינני יודע וכל זמן
שהדבר לא בא הנה, אינני רואה צורך להתייחס לזה. אחרי הדברים
האלה הופיע שלשום השר שרון בטלביזיה וחביע את עמדתו בענין.

השר א. שרון :

לא הודעתי על עיר, לא הודעתי על מרכז
עירוני בטלביזיה, לא הזכרתי זאת ולא

סגן רה"מ י. ידין : אני אמרתי בסיעה, בלפ קשר והתייחסות

לתכנית המרכז האזורי, שאני חושב

שלגבי הפרוצדורה שנושאים שמתוכננים במשרד מסויים בנושא מאוד, מאוד, רגיש, זה לא בסדר שהם מגיעים לאמצעי החקשורה לפני שהענין הובא ונדון בממשלה. זה מה שאמרתי ואני עומד בכל מילה שאמרתי.

השר א. שרון : אני רוצה לומר מטפס אחד בנושא זה...

השר ג. פת : אני רוצה, ראשית כל, להעמיד דברים על

אמיתותם, ברצועה עזה ישנו אזור קטיף,

שם הוקמו שני ישובים של הפועל המזרחי, ישוב שלישי בהקמה ומתוכננים

עוד שני ישובים נוספים. עוד בממשלה הקודמת הוחלט להקים שם

גם מרכז אזורי. כשקמה הממשלה הזו, הבעתי התנגדות להקים מרכז

אזורי במקום, כי חשתי שאם כל אשכול של ישובים יקים לו מרכז אזורי

משלו, זה ירוקן את תוכן החיים מהעיר ימיתף. כשכל הזמן הישובים

רצו מרכז אזורי עם בתי קרור ובהי אריזה ואנו מנענו זאת כי

דאגנו למיתוח ימית. לאחר החלטות קמפ דייוויד פנו אלי נציגי

ההתיישבות של הפועל המזרחי ואנשי חבל קטיף ואמרתי כי אני

מסיר את התנגדותי למרכז אזורי, כי עתה יש הכרח בכך. לא ידעתי

שבמרכז אזורי מדברים על עיר. לא שמעתי את הודעה שר החקלאות על

הקמת עיר וכי נעשים דברים במשרד החקלאות. שר החקלאות לא אמר

דבר. אבל נאמר שישנן תכניות כאלו שמתוכננות שם. אני לא מניח

שהדבר הוא כך, כי מטרד החקלאות אחראי לישובים החקלאיים ולא

לישובים העירוניים או למרכזים האזוריים.

עכשיו, מדי פעם בפעם, שר החקלאות

מתרגש בישיבות הממשלה ומטיל דופי בכל חברי הממשלה שיושבים

ליד השולחן הזה, כאילו שאנו כולנו רודפים אותו.

אני מציע שהממשלה תקיים דיון ותקבל

דו"ח מה באמה נעשה בשטחים, אני העברתי לראש הממשלה, לפני נסעתי, מה קרה בחמשת היסובים שהם באחריות ישירה של משרד השיכון. ואני מבקש, שעל-מנת שלא יזרקו בחדר הזה כל מיני הצהרות על מי בונה ומי לא, ימסר כאן דו"ח על כך. אני יודע שאת הבניה הממשית, פרט לחלקים של מריצת כביש, לא עשה משרד החקלאות, אלא מחלקת הבניה של משרד השיכון והמחלקה להתיישבות של הסוכנות, והממשלה צריכה לדעת שלא כל מי שיושב בחדר הזה ומחליט החלטות, הוא זה שבונה, הגם שיש הרבה כזו שמי שמחליט הוא זה שבונה, אבל ביהודה ושומרון יש חלוקה ולא מי שמחליט הוא זה שבונה. וכיוון שהדברים נאמרים לעיתים הכופות, ומאחרי הגב, ובצורה זדונית, על-ידי המאשים הקבוע של מדינת-ישראל, אני מבקש דיון בממשלה על כל נושא ההתנחלות וההתיישבות בשטחים, על מנת שלא נשמע את הדיבורים האלה, שאין להם כל קשר אל העיחונות, אלא רק ספטוף רעל בישיבות הממשלה.

לא הייתי רוצה להתייחס לדברים האחרונים
שאמר מי שנקרא "שר הבינוי"....

השר א. שרון :

(מכאן ושמה פ. ט.)

(לפני כן רשמה לך) מט

השר א. שרון

יש לי רק הצעה אחת לממשלה, זה להפסיק להניח מכשולים. רוב משרדי הממשלה, כולל משרד הביטחון, מניחים מכשולים על דרך הקמת ישובים.

זה שקר, את מעלה האדומים בונים ועשינו

השר ג. פת:

זאת בתרגילים שונים ובשקט; ואת העיר

בעזה לא, לא חושבים עליה בכלל, והרעש הוא מעל ומעבר.

לפני למעלה מהודש ימים, קרוב להודשים,

השר א. שרון:

היתה א פניה שלי אל ראש הממשלה, הצעתי

להקים ועדה בינמשרדית שהדון באוטונומיה ובהחלטות השונות. בוועדה הזאת נמצא גם נציג משרדי, שהוא ראש צוות ההיגוי של ההתישבות. דרך אגב, כמי שיושב-ראש ועדה חברים להתישבות, אני מציע לעיין בתקנון הממשלה, האחריות לגבי קביעת ישיבות ואופיין, עוד בממשלות הקודמות, וגם הממשלה הזאת קיבלה את המצב הזה, היא ע"י ועדת חריס ויו"ר ועדת חריס. אני מציע לעיין בהחלטות הממשלה מהחילת ישיבותיה. אני הצעתי לראש-הממשלה - הוא אולי היה מביע למסקנה זו גם מעצמו - להקים ועדה, בוועדה יושב נציגי, מר מאיר בן-מאיר, נציג המיס, והוא הציג בפני הוועדה, בין היתר, גם את התכנית הזאת. לאחר שהדבר הזה הוצג (זה היה לפני קרוב לחודש ימים) הסתבר שהישיעה הזאת נמצאת באמצעי התקשורת, אצל אלימלך רם מצד אחד ואצל שמעון שיפר. נערכו פניות, מאחר והדבר היה רגיש ביותר, גם מטעם משרד ראש הממשלה וגם מטעמי, אל העתונות לא לפרסם את הידיעה ובמסך מספר שבועות לחצנו שלא לפרסם את הידיעה. בסופו של דבר, אצבא הידיעה הזאת יצאה בעקבות פנייה של ישובים שם בשטח, הידיעה יצאה.

השר א. שרון

אפשר היה לבוא ולומר שאין תכנית כזאת . לא אמרתי את זה. עניתי רק דבר אחד, שאני מסרב להתייחס לנושא. כך הודיעו בלילה הראשון, שאני לא מתייחס לנושא הזה. אני אמרתי דבר אחד: ששני הישובים הקטנים הנמצאים היום ברצועה עזה לא יחזיקו מעמד. לא אמרתי שיש תכנית להקים עיר, אני לא דברתי על עיר אלא על מרכז איזורי. הודעתי לגדעון פת שאני הוטף בעמדתו בנושא של מרכז איזורי. הדברים האלה הוצגו בפני ראש-הממשלה ובפני שר האוצר, ואמצעי התקשורת יצאו עם הנושא הזה. לא הייתה כאן, לא מצדי למחות, הודעה, לא מסרתי הודעה, לא היה לי ענין למסור הודעה. בטווח שבוע ימים יש מאמרים וחברי-כנסת ללא הרף תוקפים אותי. אני אינני גוזל נבזל, אני לא זקוק להגנה של הממשלה, אני יכול לשבת ולומר מה אני חושב על התנשלות. לא נראה לי מה שהיה אהסול. סגן ראש הממשלה יכול היה להרים אלי טלפון, אנחנו מדברים לעתים קרובות. סגן ראש הממשלה פנה אלי ב-10 לאוקטובר וביקש לצרף אדם ממשרד העבודה והרווחה. אני עניתי לו. כאשר הכל קורא ביום רגיל - לא נורא. אבל כאשר אמצעי התקשורת ככלבי ציד תוקפים ללא הרף - אני לא צריך שסגן ראש הממשלה יצטרף בהודעה משלו.

השר פ. דיין:

בעתונות בחו"ל וגם ברדיו שמעתי אשר

התקלאות דיבר בנושא זה עם ראש הממשלה ואתי. השיחתו איתי בענין זה ותוכן הדברים. הוא דיבר איתי. אני רואה את הרעיון בחיוב רב. הוא אמר לי שבסופו של דבר עלולה ימית להתפנות, יש 20,000 דונמים אדמה ממשלתית שלא משמשת לסיום דבר, אלא היא שטח אש של צה"ל ונמצאה בשימוש הבלעדי. אין שם גפס חיה. זה ברצועה עזה בין הים וזאן יוניס. המקום נאות לכך. הוא סאל והתייעץ כחבר, מה דעתי על כך שתשטח הזה שתצבא בשעתו ייעד אותו להקמת מחנות פליטים ישנה יעוד וניעד אותו למקום לימית אם תצטרך לעבוד. אני אמרתי לו, ואני אוטר גם עכשיו,

השר פ. דיין

שאם הארמה ממסלתית ומוחזקת ע"י הצבא, אני בכל לבי בעד זה. אבל אמרתי גם לו, והיה נראה לי שהדבר מקובל עליו, שהדבר שצריך לעשות אותו עכשיו, זה לבדור את השטח, להחזיק שם מחנה צבא, בעיקר למשמר הגבול, וליישר בבולדוזרים משטח כזה או אחר, ולא לתת לזה סימן הקל שבקלים של איזה שהוא דבר אזרחי. והיה, בעוד שנתיים או שלוש שנים, אם אמנם צריך יהיה לפנות את ימית, אם המשפחות שבימית תרצינה לעבור לשטח, אז יפעלו בעניין. עד אז יהיה מחנה צבאי מבוסס. יצטרכו לקלוט אותם תחילה במחנה צבאי, לא יהיו עוררין על כך שיש מחנה צבאי במקום - והוא גם עכשיו שטח אש שנים מספר -

השר א. שרון:

מספרו 536, אני סגרת את זה כאשר הייתי אלוף פיקוד הדרום בשנת 1968.

השר פ. דיין:

אין עליו בנינים והוא מקום מיוחד, זה דבר מפלכתי. נועיד אותו לזה. אני הקדתי על כך - והיה נדמה לי שכולם מסכימים אתי - שמה שצריך לעשות עכשיו, זה לתת לו צביון צבאי שקיים בו, אבל להסדיר אותו כבר. אם יסללו דרך ויקימו מתקני מים ויקימו בנינים צבאיים ויכינו את המחנות לאמונים בעיקר למשמר הגבול, הדבר הזה צריך לקחת שנים. השטח כבר נמצא בידינו 10 שנים. הבניה תהיה ברוח זו. באחד הימים, כאשר הקום צעקה לפנות את ימית, אנחנו נוכל לפנות אותם למחנה הצבאי. גם אמצע המקטרגים הגדולים בעולם לא יוכלו לומר מלה. אם צריך לפנות, נפנה למחנה של צה"ל, יקבלו את זה או לא יקבלו.

השר מ. דיין

להפתעתי הרבה, הכנייה שאני חושב שהיא טובה, מוזכרת בעתונות. הקמת עיר אזרחית או מרכז כזה או אחר, לא חשוב אם המוקד לביצוע הוא מעבר לשלושה חודשים, שלא נקים, הסרסום הוא עכשיו.

אם
אני חוזר ואומר: אני בעד זה. / זה היה

נעשה - כפי שאני מאמין שצריך להעשות - במסגרת פעילות צבאית - לא היה בזה פגם. היתה בכך הנחת השתיית למה שצריך להיות. יש מה שהוא שקורא אתנו, לא משנה באיזה משרד, משהו שקורא אתנו, מדבר שאפשר לעשות אותו ואפשר לעשות אותו כבני אדם - עד שבונים עיר וכו' - אם הדבר חיובי, הוא הופך לדבר שלילי, כפי שהדבר הופיע בעתונים. בלי לקבוע מי אחראי לכך, זה מה שקורה עם הרעיון הזה.

ההצעה הזאת, להופיע, להכנין, עסוקים בזה

עשרות אנשים. עכשיו להיכנס להכנון החלק האזרחי של זה, הוא מוכרח לקבל את הסרסומה. לדעתי זו שגיאה ממדרגה ראשונה.

ראש הממשלה מ. בנין: אני רוצה קודם כל לאשר מה שנאמר הבוקר

ברדיו. מבחינתי, מי שמסר את ההודעה

הזאת - אינני יודע. אני מאשר בכך ששר החקלאות הביא בפני וביקש ששר האוצר יהיה נוכח, ושר ארליך היה נוכח - תכניות של בנייה של התנחלות, והביא תכנית לגבי בקעת הירדן, דמה הגולן ומרכז עירוני בעזה. אני מאשר זאת וזה לבמרי טבעי שעשה כן. אני רוצה לציין לממשלה שהדבר הזה הוכח, לא נידון, לא נתקבלה בענין זה שום החלטה. לפי טבע הדברים, כאשר מבקש שר החקלאות להביא לפני תכנית, אני מקסיב לו, וגם שר האוצר מקסיב לו. אני לא מדבר בשם שר האוצר, הוא יבוא ויגיד מה שהוא חושב. אני אמרתי את הדברים ההיוכיים ביותר. לפי דעתי,

רה"פ מ. בנין

אם החליטו לפנות את פיתחת רפיה, דרוש מרכז חזק ברצועה עזה. רצועת עזה היא א"י, א"י לנו מלוא הזכות להתנחל בה, התנחלות כפרית או עירונית, כך כתבבא בכל המצעים של הממשלה כולה, או של הרוב הסכריע שלה. מה שקרה, זה כפי שאמר שר החוץ, בצדק, הנזק שנגרם ע"י מי שהוא זו לא תכנית למחר, זו תכנית לשנים, היא היתה טובאת לישיבת הממשלה. אני הייתי חומך בה, כפי שהייתני אותה כאשר שמעתי אותה מפי שר החקלאות. לא ידוע לי ששר החקלאות מסר הודעה על כך. איך שהוא הדבר התפרסם. מי ברם לדלימה - איש לא יודע, לא נערוך הקירות. אני אומר לשר החקלאות: אתה תצטרך להשיב בכנסת להצעה לסדר היום בענין זה. אני מסטיך אותך לומר שהבאת לפני את הדבר וגם בפני שר האוצר. אני היום שמעתי שבם בפני שר החוץ הבאת את התכנית.

לא את התכנית הזאת.

השר מ. דיין

השיחה שלי עם שר החוץ נבעה לשאלה של סבירת שטחים ו התפיסת שטחים ע"י הצבא, זה נושא שאנחנו צופים לקיים עליו דיון.

השר א. שרון

נמסר ברדיו ששר החקלאות הביא את התכנית הזאת בפני ראש הממשלה, שר האוצר ושר החוץ. הנחתי שמה שאמר לשר האוצר ולי, אמר גם לשר החוץ. אני יכול לדבר בשמי, אני מסטיך אותו לומר מעל במת הכנסת שהביא את התכנית לפני ואני הבעתי עליה דעה חיובית.

ראש הממשלה מ. בנין

זו לא תכנית חדשה, זו תכנית קיימת.

השר ג. פת

לעומת זאת, אתה צריך להוסיף שזה לא
הובא בפני הממשלה. הממשלה לא דנה בתכנית

ראש הממשלה מ. בגין:

הזאת ואין החלטה.

מסגן ראש הממשלה יש לי בקשה אישית :

מוטב להקן את ההודעה כפי שאני מקבל ---

אני אמרתי שנושא שלא נידון ולא הוחלט
עליו בממשלה, אני חושב שזה לא בסדר שהוא

מגן ראש הממשלה י. ידין:

יוצא ממסרד החקלאות.

מטילים כהם על מסרד. אני מודיע שלא
מסרתי בנושא הזה פרט לשיחותי.

השר א. שרון:

תביר מה שאחה רוצה, ואני מה שאני רוצה.

מגן ראש הממשלה י. ידין:

אנחנו צריכים לעבוד יחד, ריביים לא יועילו

ראש הממשלה מ. בגין:

לנו. אם אתה יכול לומר שהוטבר לך שלא

ממסרד החקלאות הועברה הידיעה הזאת, ואנחנו לא יודעים מאיפה זה יצא.

שר החקלאות לא התכוון שהתפרסם השיחה מצדן מצד אחד, וביני ובין שר

האוצר מצד שני. אינני יודע מינין המקור. אבל לאחר שזה נמסר, אני

מסמין את שר החקלאות לומר מעל במת הכנסת, כמו שהודעתי לא אתחמק

מטוס דבר. זה לא טוב שזה פורסט, לפה צריך היה לפרסט ולקורר כל מיני

אישים.

השר ג. פת

השר ג. פת: אני מבקש שזה יהיה על סדר היום, לא היום,

אבל בהקדם, אחרת גם אני אמסור הודעות.

133. האוטונומיה המינהלית ביהודה, שומרון ועזה

השר ה. לנדאו: בממשלה מדברים על הכניית אוטונומיה כמעט

שנה. אני בטוח שאף חבר ממשלה איננו יודע

בריוק מה זה. לכל אחד יש דעה משלו מה צריכה להיות אוטונומיה. אני

מציע שהממשלה תקיים בהקדם דיון, מה פירוש הדבר אוטונומיה ביהודה

ושומרון ועזה, שנדע איפה אנחנו עומדים בענין זה.

ראש הממשלה מ. בגין: הממשלה הקימה ועדה לטם דיון על כל

מה שקשור באוטונומיה. הועדה הזאת עובדת

והיא צריכה להגיש הצעות לממשלה. אשתדל להמריץ את הועדה להגיש הצעות

לממשלה. יש ועדה. אי אפשר לומר שאין דיון. אין דיון במסגרת הממשלה.

מה דרושים מומחים. הושבנו ועדה שיש בה מומחים שעובדים ובודקים מבחינת

הבטחון. היא דנה. לא הצבנו לה תאריכים. אני אמריץ את הועדה להביא

את ההמלצות שלה במהירות האפשרית לממשלה, והממשלה תקיים דיון.

השר ה. לנדאו: הועדה היא טכנית והיא אצטט יכולה לדון

כאשר יש לה הנחיות מה הכיוון. הממשלה

לא נתנה לה הנחיות כאלה.

ראש הממשלה מ. בגין: אצטט זו דעתך. אני חשבתי אחרת. אני

לא קורא לועדה "טכנית", זה לא נכון.

זו ועדה רצינית מאד סורככה ממומחים. היא צריכה להביא המלצות. אני

רה"ט מ. בגין

אבדוק את העניין, כה המצב של ישיבותיה ודיוניה. אם תוגש הצעה, הממשלה לא חייבת לקבל אותה, יהיה דיון בקרוב.

יש הנחיות לוועדה. היו שלושה עקרונות שאתה הגדרת.

השר ד. לוי:

ראש הממשלה מ. בגין: הועדה הגיש המלצות. אני אמריץ אותה, לאור המלצתך. אני חושב שאתה חבר בוועדה הזאת. יש בה מומחים. צריך לאפשר להם להשלים את העבודה. היא לא ועדה טכנית.

ישיבה הממשלה הבאה מתקיימת ביום ראשון

בשעה 9.00 בבוקר במסדר ראש הממשלה.

21/550

אורי

דרי
ירושלים, כ"ט בחשוון תשל"ח
29 בנובמבר 1978
סדר 5

אורי

אל : ראש הממשלה

אדוני ראש הממשלה,

שר החוץ ביקשני להודיעך כי הוא ממליץ שלא להביא לישיבת הממשלה את ההצעות שהתגבשו ברעדה הבינמישרית לעניני האוטונומיה, אלא להביא את הענין לועדת שרים סגורה. עמדת שר החוץ היא כי דיון ממשלתי בענין זה, עכשיו, עלול להזיק.

ב ב ר כ ה

[Handwritten signature]

אריה נאור

העתק: דר' א. בן-אלישר, המנהל הכללי, סגור ראש הממשלה

[Handwritten signature]
ce la vie!

65 2127 2000

על התורה

11/11 - 2000

על התורה

על התורה

על התורה (על התורה)

ଅନୁଷ୍ଠାନ - ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
ଅନୁଷ୍ଠାନ - ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
ଅନୁଷ୍ଠାନ - ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

כ"ה ס"ה ה' מ"א

ה' מ"א מ"א

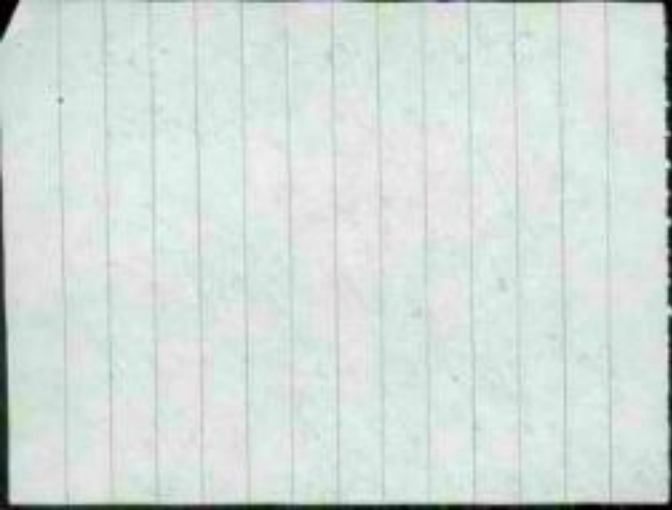
ה' מ"א מ"א

ה' מ"א מ"א

ה' מ"א מ"א

ה' מ"א מ"א

ה' מ"א מ"א

5.10.78

12 - myk

בדבר פינוי מחנות צה"ל לצורך הרחבת ישובים. אבל העניין של חשנה הופך זאת מהאפשרי בתקופת
הבחולה לדבר שאיננו קונקרטי עתה.

נקודה רביעית - בה מציעים לנו לפעול בתקופת שלושת החודשים: אנו מציעים
לבנות בשלוש מקומות, בהם אושרה בנייה (ואיני מדבר על בנייה חדשה) - בתקופה, מעלה-אדומים,
כוכב השחר, כשלושה-עשר לווזנים של ירושלים.

מר קוברסקי דיבר על כל-מצי בעיות של ירושלים, פלוס חיבור פחות-
או-יותר בחוואי כזה, של כביש בין כוכב-השחר, ירושלים ותקוע, ויהיה קטע שיתבצע עתה, מתוך
הקרוי כביש-אלון. כלומר, לעשות קו אחד ממזרח-ירושלים, של ציר-הנועה בישובים. אני מדבר על
הבחול בתקופת שלושת החודשים. אני מגדיר זאת - קטרת ישובים שממזרח ירושלים לירושלים,
וחושב שניתן לחסביר זאת ולהצדיק זאת לכל הפחות בעיני עצמנו ואחר-כך - בעיני אחרים.
אנו מציעים לעשות לעחות את אותו קטע של כביש העוקף את ירושלים
ומחבר את השפלה - אל מעלה אדומים

ש. אבני: החלטה או פרטיבית קיימת מבקעון עד ערות.

ס. בן-פאיר: כביש שלא צריך לחצוה בו את העיר הלך ושוב וזה היוני ודאי לישובים
הנמצאים כאן. לא אחזור על דברי אבר'ה בדבר החוצים - חוצה-שומרון,
חוצה-שומרון צפוני, כי זה נאמר כבר.
אנו מהעלמים משאלה חשובה אחת, שקשורה ברצועה-עזה. (מציג מפה

שה.)

ישנם כאן ישובי פתחת רפיח, ואני מדבר על קו הגבול הכינלאומי, צפונה
ממנה, שם יש בידונו שטח של כעשרים אלף דונם אדמה. זה שטח אדמת-מדינה פנוי, רובו ככולו.
מצפון לו ישנם ישובי-קטיף. אם נפנה את הפתחה ואם לא תיעשה כאן כל פעילות נוספת
בשטח, שמסומן באדום, אין שום אפשרות שישובי קטיף, הקבוצה הקטנה הזאת, והבודדת הזאת,
תקיים אין שהוא. אני מדבר לא רק על סיבות לצורך הרחבה, אלא על פעולה שכלעדיה גם
הקיים כאן לא יתקיים.

אנחנו מעדיפים שחשטת הזה ייועד לאיזו שהיא פעילות, שהיא החליף לימים

ולא לפעילות הקלאית.

אלוף א. סמירן במסגרת ההסכמים וההסדרים מדובר על פרויקטים, שהאמריקאים הולכים
לממן, בסכום של 300 מיליון דולר, של שיקום הפליטים מעזה - על אדמות
אלה, אלא אמאח רוצה לגרש אותם לערב הסעודית. אלה אדמות שעליהן רוצים להקים בתים לפליטים
אלה. כי הפליטים לא יוצאו משם. מדובר על מאה שמונים וחמשה אלף פליטים.

אינני מתנגד לישובים אלה, אכלהקונצסציה של העברת המטחה ואת המטחה

יעבירו לחולות חלוצה.

ס. בן-מאירן את זה הצגתי כרבע, כדי להכחיר מה אני מציע כאן. אינני יודע ולא
קראתי את פרטי-ההסכם. אני שומע זאת מפיוך עתה. צריך להיחברור, שאם
כאן ישבו מאה וחמשים אלף פליטים - אזי החלטנו על פינוי ישובי קטיף.

אלוף א. סמירן וכי מה העשה עם מאה שמונים וחמשה אלף פליטים?

ס. בן-מאירן אינני מתווכח אתך, אלא אומר מה שמענות הדבר.

היו"ר א. בן-אלישרן טוב, אמרת את דבריך.

אלוף א. אורלין זו תכנית הקיימת כבר שלוש שנים. יכול להיות שלא עדכנו אותך בה.

ס. בן-מאירן אני מדבר על מה שקורה לישובים היושבים שם. אין החלטה פינוי של
ישובים אלה, והם לא יושבים שם פרטיזנית. אם מתקיימת ההחלטה הזאת
והפתחה אינה קיימת, אזי לא קיימים גם ישובי קטיף. בואו נסתכל על העובדות כפי שהן. זו הצעה.
יכול להיות שהיא נופלת, אבל צריך לדעת את המטעותה, כאשר היא נופלת.

היו"ר א. בן-אלישר: אתה מציע להשתמש בעשרים אלף דונמים אלה, שהם חיוס אדמות-מדיונה ברצועת-עזה, לחיזוק ההתיישבות הקיימת.

אלוף א. אורלי: מדובר כאן בשלושה ישובים.

ס. בן-מאיר: כן. אלה שלושה ישובים מצפון לכאם הצהוב. (כמטה).

דן סתו: שמונה ישובים בסך הכל - שלושה מקטי, וחמשה מדרום לקטיף.

ס. בן-מאיר: אם אין כאן כל חוספה, יש גריעה וצריך לדעת זאת. חובה לראות את הדברים כפי שהם.

ס. אבני: במסגרת החכנון הקיים - יש חכנון לששה ישובים. נכון שכביצו - ישנם שלושה. מדוע אתה מציע שלושה נוספים שיעברו לשטח אחר?

ס. בן-מאיר: לא דברתי על מספרים ואיני מציע לבנות ישובים. אני שואל אם צה"ל יכול למסרוה שלו, בתקופה שבן-אלישר קורא לה "פעילות כהולה" לסגור את השטח.

אלוף א. אורלי: זה שטח סגור, שטח אש של חיל האוויר משנת 1971 וחוא סגור ואני חתום על הצו. לא מיטבים שם ערבים ולא יהודים.

ס. בן-מאיר: אני מציע לבחון אפשרות להוציא אותו למסרה יהודית.

היו"ר א. בן-אלישר: זאת, לאחר הקופת-החקמאה. אם כך ההצעה לתקופת החקמאה נופלת. לאחר מכן יש להתאים להערת אברש"ה.

אלוף א. אורלי: החכנון של ישובי הפליטים - קיים כבר כמה שנים טובות. אפשר לשנות זאת, כמובן.

94/14

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 9094

** ** יוצא

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

מס' 1 דף 6 מס' 5 עותק 10 סודי ביותר

אולפני-ענין

**חל: סינגפור, נד: 9, ס: המשרד
**דח: מ, סג: מ, תא: 030579, רח: 1400
**נד: אוטונומיה-הודעת רה"מ

** סודי ביותר/מיד

** שר החוץ/לענין בלבד.

** הצעת רה"מ בנושא אוטונומיה.

1. לקראת ישיבת ועדת הערים לנושא האוטונומיה הפיץ ראש הממשלה הצעתו המפורטת להלן.

2. להלן פרטי ההצעה:

**PROPOSALS FOR THE INTRODUCTION OF FULL AUTONOMY FOR THE
**PALESTINIAN ARABS, INHABITANTS OF JUDEA, SAMARIA AND THE
**GAZA DISTRICT AND FOR THE PRESERVATION OF THE RIGHTS OF
**THE JEWISH PEOPLE AND ISRAEL'S SECURITY IN THESE AREAS OF
**ERETZ ISRAEL (PALESTINE).

**1. THE PALESTINIAN ARABS, INHABITANTS OF JUDEA, SAMARIA AND
**THE GAZA DISTRICT WILL ENJOY FULL AUTONOMY.

**2. FOR THIS PERPOSE A SELF-GOVERNING AUTHORITY
**ADMINISTRATIVE COUNCIL SHALL BE ELECTED BY THE ARAB
**INHABITANTS OF JUDEA, SAMARIA AND THE GAZA DISTRICT.

**3. THE ADMINISTRATIVE COUNCIL WILL BE COMPOSED OF ELEVEN
**MEMBERS, IT WILL OPERATE IN ACCORDANCE WITH THE PRINNCIPLES
**LAID DOWN IN THIS PAPER.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** **
** ** 6 מחוץ 2 דף **
** ** 10 מחוץ 5 עותק **
** **
**** **
** **
**4. ANY INHABITANT, 18 YEARS OLD AND ABOVE, WITHOUT **
**DISTINCTION OF CITIZENSHIP, OR IF STATELESS, WILL BE **
**ENTITLED TO VOTE IN THE ELECTIONS FOR THE ADMINISTRATIVE **
**COUNCIL. **
**5. ANY INHABITANT WHOSE NAME IS INCLUDED IN THE LIST OF **
**CANDIDATES FOR THE ADMINISTRATIVE COUNCIL AND WHO, ON THE **
**DAY THE LIST IS SUBMITTED, IS 25 YEARS OLD OR ABOVE, WILL BE **
**ENTITLED TO BE ELECTED TO THE COUNCIL. **
**6. THE SELF-GOVERNING AUTHORITY (ADMINISTRATIVE COUNCIL) **
**WILL BE ELECTED BY GENERAL, DIRECT, PERSONAL, EQUAL AND **
**SECRET BALLOT. **
**7. THE PERIOD OF OFFICE OF THE ADMINISTRATIVE COUNCIL **
**WILL BE FOUR YEARS FROM THE DAY OF ITS ELECTION. **
**8. THE ADMINISTRATIVE COUNCIL WILL SIT IN BETHLEHEM. **
**9. ALL THE ADMINISTRATIVE AFFAIRS RELATING TO THE ARAB **
**INHABITANTS OF THE AREAS OF JUDEA, SAMARIA AND THE GAZA **
**DISTRICT WILL BE UNDER THE DIRECTION, AND WITHIN THE **
**COMPETENCE, OF THE ADMINISTRATIVE COUNCIL. **
**10. THE ADMINISTRATIVE COUNCIL WILL OPERATE THE FOLLOWING **
**DEPARTMENTS: **
**AC THE DEPARTMENT OF EDUCATION. **
**BC THE DEPARTMENT OF RELIGIOUS AFFAIRS. **
**CC THE DEPARTMENT OF FINANCE **
**DC THE DEPARTMENT OF TRANSPORTATION **
**EC THE DEPARTMENT OF CONSTRUCTION AND HOUSING **
**FC THE DEPARTMENT OF INDUSTRY, COMMERCE AND TOURISM **
**GC THE DEPARTMENT OF AGRICULTURE **
**HC THE DEPARTMENT OF HEALTH **
**IC THE DEPARTMENT FOR LABOUR AND SOCIAL WELFARE **

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** **
** ** 6 מתוך 3 דף **
** ** סודי ביותר 10 מתוך 5 עותק **
** **
**** **
** **
**JC THE DEPARTMENT FOR REHABILITATION OF REFUGEES **
**KC THE DEPARTMENT FOR THE ADMINISTRATION OF JUSTICE AND **
**THE SUPERVISION OF LOCAL POLICE FORCE. **
** **
**11. THE ADMINISTRATIVE COUNCIL WILL PROMULGATE **
**REGULATIONS RELATING TO THE OPERATION OF THE **
**ABOVE-MENTIONED DEPARTMENTS. **
** **
**12. THE ADMINISTRATIVE COUNCIL WILL ELECT ITS OWN **
**CHAIRMAN. **
** **
**13. THE FIRST SESSION OF THE ADMINISTRATIVE COUNCIL WILL **
**BE CONVENED 30 DAYS AFTER THE PUBLICATION OF THE ELECTION **
**RESULTS. **
** **
**14. ARAB INHABITANTS OF JUDEA, SAMARIA AND THE GAZA **
**DISTRICT WILL BE GRANTED FREE CHOICE (OPTION) OF EITHER **
**ISRAELI OR JORDANIAN CITIZENSHIP. **
** **
**15. ARAB INHABITANTS OF JUDEA, SAMARIA AND THE GAZA **
**DISTRICT WHO, IN ACCORDANCE WITH THE RIGHT OF FREE **
**OPTION, WILL CHOOSE, AND BE GRANTED, ISRAELI CITIZENSHIP WILL **
**BE ENTITLED TO VOTE FOR, AND BE ELECTED, TO THE KNESSET, IN **
**ACCORDANCE WITH THE ISRAELI ELECTION LAW. **
** **
**16. ARAB INHABITANTS OF JUDEA, SAMARIA AND THE GAZA **
**DISTRICT WHO ARE CITIZENS OF JORDAN, OR WHO WILL ACQUIRE **
**IT, WILL ELECT AND BE ELIGIBLE FOR ELECTION TO THE **
**PARLIAMENT OF THE HASHEMITE KINGDOM OF JORDAN IN **
**ACCORDANCE WITH ELECTION LAW OF THAT COUNTRY. **
**17. QUESTIONS ARISING FROM THE VOTE TO THE JORDANIAN **
**PARLIAMENT BY THE ARAB INHABITANTS OF JUDEA, SAMARIA AND **
**THE GAZA DISTRICT WILL BE REGULATED IN NEGOTIATIONS **
**BETWEEN ISRAEL AND JORDAN. **
** **
**18. A COMMITTEE WILL BE ESTABLISHED OF REPRESENTATIVES OF **
**ISRAEL, JORDAN AND THE ADMINISTRATIVE COUNCIL TO EXAMINE **
**EXISTING LEGISLATION IN JUDEA, SAMARIA AND THE GAZA **

משרד החוץ-מחלקת הקשר

**
** **
** ** סודי ביותר 6 מחוץ 4 דף
** ** 10 מחוץ 5 עותק
** **

**

**DISTRICT, AND TO DETERMINE WHICH LEGISLATION WILL CONTINUE
**IN FORCE, WHICH WILL BE ABOLISHED, AND WHAT WILL BE THE
**POWERS OF THE ADMINISTRATIVE COUNCIL TO PROMULGATE
**REGULATIONS.

**THE RULINGS OF THE COMMITTEE WILL BE ADOPTED BY UNANIMOUS
**DECISION.

**19. INHABITANTS OF ISRAEL WILL BE ENTITLED TO ACQUIRE
**LAND AND SETTLE IN THE AREAS OF JUDEA, SAMARIA AND GAZA
**DISTRICT, ARAB INHABITANTS OF JUDEA SAMARIA AND THE GAZA
**DISTRICT WHO, IN ACCORDANCE WITH THE FREE OPTION GRANTED
**THEM, WILL BECOME ISRAELI CITIZENS, WILL BE ENTITLED TO
**ACQUIRE LAND AND SETTLE IN ISRAEL.

**20. A COMMITTEE WILL BE ESTABLISHED OF REPRESENTATIVES OF
**ISRAEL, JORDAN AND THE ADMINISTRATIVE COUNCIL TO DETERMINE
**NORMS OF IMMIGRATION INTO THE AREAS OF JUDEA, SAMARIA AND
**THE GAZA DISTRICT. THE COMMITTEE WILL DETERMINE THE NORMS
**WHEREBY ARAB REFUGEES RESIDING OUTSIDE JUDEA, SAMARIA AND
**THE GAZA DISTRICT WILL BE PERMITTED TO IMMIGRATE TO THESE
**AREAS IN REASONABLE NUMBERS. THE RULINGS OF THE COMMITTEE
**WILL BE ADOPTED BY UNANIMOUS DECISION.

**21. INHABITANTS OF ISRAEL, JUDEA, SAMARIA AND THE GAZA
**DISTRICT WILL BE GIVEN FULL FREEDOM OF MOVEMENT AND OF
**ECONOMIC ACTIVITY IN ISRAEL, JUDEA, SAMARIA AND GAZA
**DISTRICT.

**22. THE ADMINISTRATIVE COUNCIL WILL APPOINT ONE OF ITS
**MEMBERS TO REPRESENT THE COUNCIL BEFORE THE GOVERNMENT OF
**ISRAEL FOR DELIBERATIONS ON MATTERS OF COMMON INTEREST, AND
**ONE OF ITS MEMBERS TO REPRESENT THE COUNCIL BEFORE THE
**GOVERNMENT OF JORDAN, FOR DELIBERATION ON MATTERS OF
**COMMON INTEREST.

**23. IN ORDER TO PROVIDE FULL AUTONOMY TO THE INHABITANTS
**OF JUDEA, SAMARIA AND THE GAZA DISTRICT THE ISRAELI
**MILITARY GOVERNMENT WILL BE WITHDRAWN AS SOON AS THE
**SELF-GOVERNING AUTHORITY HAS BEEN FREELY ELECTED BY THE
**INHABITANTS OF THESE AREAS TO REPLACE THE EXISTING

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** **
** ** 6 מתוך 5 דף **
** ** סודי ביותר 10 מתוך 5 עותק **
** **
**** **
** **
**MILITARY GOVERNMENT. **
**24. A WITHDRAWAL OF ISRAELI ARMED FORCES WILL TAKE PLACE **
**AND THERE WILL BE A REDEPLOYMENT OF THE REMAINING ISRAELI **
**FORCES INTO SPECIFIED SECURITY LOCATIONS. **
**25. A STRONG LOCAL POLICE FORCE WILL BE ESTABLISHED WHICH **
**MAY INCLUDE JORDANIAN CITIZENS. **
**26. THE FIGHT AGAINST TERRORISM, CONSPIRACY TO COMMIT ACTS **
**OF VIOLENCE AND SUBVERSION SHALL BE THE RESPONSIBILITY OF **
**THE ISRAELI AUTHORITIES. **
** **
**27. THE WATER RESOURCES IN JUDEA, SAMARIA AND THE GAZA **
**DISTRICT WILL BE CONTINUOUSLY AND LARGELY DEVELOPED FOR **
**THE BENEFIT OF ALL THE INHABITANTS, JEWISH AND ARAB, OF THE **
**LAND, THE SUPERVISION OF THESE RESOURCES AND THEIR **
**DEVELOPMENT WILL BE THE RESPONSIBILITY OF THE ISRAELI **
**AUTHORITIES WITH THE UNDERSTANDING WITH THE ADMINISTRATIVE **
**COUNCIL. **
**28. UNTILLED STATE-OWNED LAND WILL BE USED BY THE ISRAELI **
**AUTHORITIES FOR THREE PERPOSES: **
** **
** **
**A) THE ESTABLISHMENT OF MILITARY AND SECURITY **
**INSTALLATIONS. **
**B) THE ESTABLISHMENT OF JEWISH, RURAL AND URBAN **
**SETTLEMENTS AND SECURITY OUTPOSTS, WITHOUT THE EVICTION OF **
**ARAB INHABITANTS FROM TOWN, VILLAGE OR LAND. **
** **
**C) CONSTRUCTION OF HOUSING FOR ARABS LIVING IN REFUGEE **
**CAMPS IN JUDEA, SAMARIA AND THE GAZA DISTRICT THROUGH **
**COOPERATION WITH THE DEPARTMENT FOR THE REHABILITATION OF **
**REFUGEES OF THE ADMINISTRATIVE COUNCIL. **
** **
**29. LAND PRIVATELY OWNED SHALL NOT BE CONFISCATED, EXCEPT **
**FOR CLEARLY DEFINED PUBLIC NECESSITIES, LIKE CONSTRUCTION **
**OF RAILWAYS, HIGHWAYS AND MILITARY INSTALLATIONS, IN ALL **
**CASES PROPERLY ADJUDGED INDEMNITIES WILL BE PAID. **
**30. THE JEWISH SETTLEMENTS AND SECURITY OUTPOSTS IN **
**JUDEA, SAMARIA AND THE GAZA DISTRICT WILL BE UNDER THE **

משרד החוץ-מחלקת הקשר

**				**
**	**		6 מחוץ 6 דף	**
**	**	סודי ביותר	10 מחוץ 5 עותק	**
**	**			**
****				**
**				**

**ADMINISTRATION AND JURISDICTION OF ISRAEL.

**TWO UNILATERAL DECLARATIONS BY ISRAEL

**A. UNDER NO CIRCUMSTANCES WILL ISRAEL PERMIT THE
 **ESTABLISHMENT IN JUDEA, SAMARIA AND THE GAZA DISTRICT OF A
 **'PALESTINIAN STATE'. SUCH A STATE WOULD BE A MORTAL
 **DANGER TO THE CIVILIAN POPULATION OF ISRAEL AND A GRAVE
 **PERIL TO THE FREE WORLD.

**B. AFTER THE END OF THE TRANSITIONAL PERIOD OF FIVE YEARS
 **ISRAEL WILL CLAIM ITS INALIENABLE RIGHT TO SOVEREIGNTY IN
 **THE AREAS OF ERETZ ISRAEL: JUDEA, SAMARIA AND THE GAZA
 **DISTRICT.

3. ראש הממשלה ציין כי בדעתו להמנע מלקבוע באורח חד-משמעי
 **כבי מקוד הסמכות הינו הממשל הצבאי וכי יסתפק בנושא זה בהעתקת
 **הסעיף המתאים מהסכם קמפי-דייויד (סעיף 23 להצעה).
 4. בשלב זה לא קיימה ועדת השרים דיון בהצעה ונקבע המשך דיון
 **ליום שני הקרוב.

המנכ"ל

**תפ: שהח, רהמ, מוכל

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

בלתי מסווג

מס 196
נשלח 101400 פבר 79

אל: המשרד
מאת: נ"י

אל: מע"ית, הסברה, מצפ"א, מרכז, קדישא, פת"ר,
העקב: נאו"ים, השגרירות, וושינגטון, (ג/26)
מאת: הקונסוליה הכללית נ"י יורק.

סקירת עתונות לים שבת 10.2.79
ישראל.

אשראי
10/6/79

נ"י טיימס כותרת עמוד 3. ישראל מציגה רעיונות בקשר לממשל עצמי ערבי. ועדה ממשלתית הציעה אוטונומיה ביהודה שומרון ורצועת עזה והמשכ פיקוח צבאי. (מובק).

טיימס- עמודים פנימיים כותרת פלשתינים בארצות מאשימים את ישראלים בספינת עתונאים בוואשינגטון. מציגים רשימה הכוללת האשמות על ענויים השגרירות מכחישה. (מובק).

נ"י טיימס- פול הופמן- מבצע הקפדה על הופעת חיילים. מטרה צבאית עוצרת חיילים בעלי הופעה מרושלת. מוטלים קנסות ומעצרים. דובר צה"ל צייב שהמבצע תוצאה של הופעה של מספר חיילים הגובלת בודפה.

אירג.

סוכניות וחדשות רדיו-יחידות מוכרות של צבא אירג היגו עשרות טכנאים ואזרחים המועסקים בבסיס חיל אוויר בהפיגנס תמיכה באיטוליה חומייני.

נ"י טיימס- כותרת עמוד ראשון- יוסוף אבראהים-חיילים היגו את תומכי חומייני בבסיס חיל-אוויר. הקודבות טכנאים. מספר הדיוגים נאמד בין עשרים לשבעים בכטיאר ובזארגן מופיעים בפני קהל אלפים של תומכיהם. האחד קורא לממשלה קונסטיטוציונית והשני לתמיכת הצבא בחומייני.

כניות-קסינג'יר בראיון לאקונומיסט צייב שארוב חי"ם לתפיק את חלקיהם כגבי סעודיה על רקע התרחשויות באירג. בניג כלכלי חייב להיות צמוד לכניה פוליטית אמקסינג'יר בראיון.

נ"י טיימס- פלורה לואיס-איטולה מגנ על רפובליקה אסלאמית. איטולה שאיטמאדרי הקים למעשה ממשלה המבוססת על עקרונות הרפוליקה האסלאמית בקום טוען שאינ-לחוש מחוקי הקוראן אשר ניתנ להתאימם למדינה מוסלמית.

ביה"מ-יהודים.

נ"י טיימס- דויד טיפלר ממוסקבה-כותרת. אוזג קשבת יכולה להכניג ביותר

(2 =

מסול אחד הוא מהקרמלין. הכיורוקרטיה הרוסית מתבטאת במספר קולות.
קולות שונים נשמעים גם בנושא היהודי. מוביק הקטע הדג כיחס ליהודים.

ארה"ב-סיג.

נ. טיימס- ביגד גבירצמן-עמוד ראשון ארה"ב מזוהדה את סיג מפני תקיפת
ויטנאם. לראשונה מצד הנורמליזציה של היחסים מביעה ארה"ב את דאגתה לנוכח
המצב על הגבול בין סיג וויטנאם בזוהרה מטעם מחס"ד.

מזיאל

PAKESTINIANS IN U.S. ACCUSE THE ISRAELIS.

AT WASHINGTON NEWS CONFERENCE, THEY LIST TORTURE CHARGES
EMBASSY ISSUES DENIAL.

PALESTINIANS NOW LIVING IN THE UNITED STATES CHARGED
TODAY THAT ESRAELI POLICE AND MILITARY OFFECIALS GAD TORTURED
THEM WHILE THEY WERE AWAITING TRIAL FOR SECURITY VIOLATIONS
THEY ALSO SAID THAT WHILE IN ISRAELI PRESONS THEY MET OTHER ARAB
PRISONERS WHOSE BODIES SHOWED MARDS OF BEATINGS.
DR. JAMES ZOGBY, CHAIRMAN OF THE PALESTINIAN HUMAN RIGHTS
CAMPAIGN SPOKE AT A NEWS CONFERENCE, WHICH THE PARLESTINIANS SAID
HAD BEEN ORGANIZED AFTER NEWSPAPER ARTICLES EARLIER THIS WEEK
SAID THAT A FORMER UNITED STATES CONSULAR OFFECIAL IN EAST JERUSALEM,
ALEXANDRA U. JOHNSON HAD ACCUSED THE STATE DEPARTMENT OF DISMISSING
HER FOR REPORTING CASES OF TORTURE TO WASHINGTON.

TODAY A 28- YEAR OLE FACTORY WORKER IN CHICAGO, WHO GAVE
HIS NAME ONLY AS ELIAS SAID THAT WHEN HE WAS DETAINED DURING THE
MONTH OF APREL 1977, ESRAELI INTERROGATORS REPEATEDLY BEAT AND
TORTURED HIM AND FOR SEVERAL HOURS AT A TIME SUSPENDED HIM BY
HIS FEET.

FAUZE EL ASMAR 40, AN ISRAELI ARAB JOURNALIST SAED HE WAS DETAINED
WITHOUT CHARGE IN AUGUST 1969 AND WAS BEATEN REPEATEDLY "I WAS PUT
IN THE CELL NIXT TO THE TORTURING ROOM SO ALL NIGHT I WAS LISTENING
TO MEN AND WOMEN SHOUTENG IN ARABIC"
HE ADDED THAT WHEN THE INTERROGATION ROOM WAS NOT IN USE TAPES OF
THE SCREAMS WERE PKAYED SO THAT GE COULD HEAR THEM.
BOTH MEN DENIED HAVING BELONGED TO UNDERGROUND PALESTINAM ORGANIZATIS
AND SAID THAT THEY DID BOT KNOW HOW TO USE FIREARMS.

- 3 -

ASKED FOR COMMENT AN ISRAELI EMBASSY SPOKESMAN SAID TODAY: HTE REACTION IS TOTAL DENIAL. THERE IS NO MALTREATMENT OF PRISONERS IN ISRAEL AND THERE NEVER HAS BEEN TORTURE OF PRISONERS IN ISRAEL. HE ALSO CHARGED THAT ELIAS HAD ALLEGED TORTURE TO GET A VISA. THE SPOKESMAN SAID THAT AFTER AN ACCORD HAD BEEN SIGNED WITH THE INTERNATIONAL COMMITTEE OF THE RED CROSS IN JANUARY 1978 THAT GROUP GAD INVESTIGATED 1,287 CASES AND THERE WERE VERY FEW INCIDENTS OF COMPLAINTS.

DR. ZOGBY ANNOUNCED THAT A CALL FOR A COMMISSION OF INQUIRY INTO ALLEGED ABUSES OF PALESTINIAN PRISONERS HAD BEEN SENT TO THE WHITE HOUSE TODAY. THE APPEAL WAS SIGNED BY FORMER SENATOR JAMES ABOUREZK OF SOUTH DAKOTA THE REV. RALPH D. ABERNATHY AND NOAM CHOMSKY.

JERROLD L. SCHECTER PRESS SECRETARY TO PRESIDENT CARTER'S ADVISER ON NATIONAL SECURITY.

ZBIGNIEW BRZEZINSKI SAID TONIGHT THAT SUCH A COMMISSION IS UNNECESSARY.

ISRAEL OFFERS IDEAS ON ARAB SELF RULE.

GOVERNMENT COMMITTEE SUGGESTS AUTONOMY FOR WEST BANK AND GAZA UNDER THE MILITARY.

A COMMITTEE OF HIGH GOVERNMENT OFFICIALS ANNOUNCED TONIGHT THAT IT HAD COMPILED A SET OF RECOMMENDATIONS THAT WOULD GRANT SELF RULE TO ARABS IN THE OCCUPIED TERRITORIES BUT WITH CONTINUED ISRAELI MILITARY CONTROL.

THE DOCUMENT WILL BE CONSIDERED BY THE CABINET BUT NO DATE HAS BEEN SET.

DETAILS OF THE RECOMMENDATIONS AS MADE PUBLIC BY ISRAEL'S BROADCASTING SYSTEM APPEARED TO CONFIRM EARLIER LEAKS INDICATING THAT THE ARMED FORCES INTENDED TO RETAIN CONTROL OF THE WEST BANK OF THE JORDAN AND THE GAZA STRIP, OCCUPIED IN THE 1967 WAR.

UNDER WHAT WAS CALLED A "FRAMEWORK FOR PEACE" BETWEEN EGYPT

C-4-

AND ISRAEL AGREED UPON AT THE CPMP DAVID SUMMIT MEETING LAST SEPTEMBER A SELF GOVERNING AUTHORITY OR ADMINISTRATIVE COUNCIL WAS TO BE SET UP ON THE WET BANK AND IN GAZA.

THE BROADCAST TONIGHT SAID THE COMMITTEE COMPOSED OF DIRECTORS OF GOVERNMENT MINISTRIES AGREED OF THE BASIC PRINCIPLE THAT THE PROPOSED ARAB SELF RULE SHOULD APPLY TO RESIDENTS NOT TO AREAS OF LAND.

ISRAEL WOULD CONTINUE TO OVERSEE WATER SOURCES IN THE ARED REGIONS BUT WOULD ATTEMPT TO ESTABLISH A JOINT AGENCY FOR WATER RESOURCES WITH ARAB REIRESENTATIVES THE BROADCAST REPORTED IT SAID SIMILAR JOUNT BODIES WERE ENVISAGED TO HANDLE OTHER MATTERS.

OTHE RECOMMENDATIONS

OTHER RECOMMENDATIONS OF THE GOVERNMENT COMMITTEE ACCORDING TO THE BROADCAST WERE:

THE SOURCE OF AUTHORITY FOR THE AUTONOMY SHOULD CONTINUE TO BE THE ESRAELI ARMY.

MILITARY GOVERNMENT SHOULD CONTINUE AND THE ESRAELI ARMY SHOULD BE RELOCATED AT BASES AGREED UPON BY IN NEGOTIATIONS. THE ARMY SHOULD CONTINUE TRAINING ACTIVITIES IN TH TERRITORIES.

THE SELF GOVERNING AUTHORITY SHOULD HAVE ITS OWN POLICE FORCE BUT THE ESRAELI ARMY AND SECURITY FORCES SHOULD CONTINUE TO BE RESPONSIBLE FOR INTERNAL SECURITY.

ISRAEL SHOUL EXERCISE SOVEREIGNTY OVER STATE-OWNED LAND ABOUT A FOFTH OF THE OCCUPIED TERRITORIES SETTLEMENT ACTIVETIES BY ISRAELIS SHOULD BE PERMITTED.

FREE MOVEMENT BETWEEN ISRAEL AND THE TERRITORIES SHOULD CONTINUE IN BOTH DIRECTION. THE SELF GOVERNING AUTHORITY SHOULD BE ALLOWED TO IMPOSE DIRECT TAXES BUT NO CUSTOMS DUTIES.

IT SHOULD NOT BE ALLOWED TO ESSUE MONEY OR PASSPORTS RESIDENTS SHOULD CONTINUE TO USE JORDANEAN OR ISRAELI PASSPORTS, AS AT PRESENT.

DIPLONATS HERE COMMENTED THAT THE COMMITTEE'S RECOMMENDATIONS MADE IT CLEAR THAT ESRAEL WANTED TO AVOID ANY ASPECT OF ARAB SELF RUIE THAT WOULD EVEN FAINTLY SUGGEST AN INDEPENDENT ENTITY OR THE BEGINNING OF A PALESTINIAN STATE.

DIFFERENT VOICES HAVE ALSO BEEN HEARD SIMULTANEOUSLY ON THE SENSITIVE TOPIC OF JEWISH CULTURE. THE NUMBER OF JEWS PERMITTED-TO EMIGRATE TO ESRAEL HAS RESEN SHARPLY

- 5 -

TO MORE THAN 30,000 IN 1978, AND A MODEST REVIVAL OF YIDDISH THEATER HAS BEEN ALLOWED.

ONE MUSICAL TROUPE GAVE NINE PERFORMANCES IN MOSCOW IN DECEMBER AFTER A FOUR-YEAR ABSENCE AND A TRAVELING YIDDISH MUSICAL THEATER BASED IN THE FAR EASTERN JEWISH AUTONOMOUS DISTRICT OF BIROBIDZHAN HAS BEEN FORMED.

IN ADDITION THE OFFICIAL SILENCE ON THE PERSECUTION OF SOVIET JEWS BY THE NAZES DURING WORLD WAR 2 WAS BROKEN BY THE RECENT PUBLICATION OF THE FEARING NOVEL "HEAVY SAND" IN OKTYABR A MINOR LITERARY MONTHLY. THE BOOK BY ANATOLY N. RYBAKOV WHO IS JEWISH DESCRIBES THE SUFFERING OF JEWS IN THE UKRAINE.

LAST MONTH HOWEVER ALMOST AS A REPLY OFFICIAL PUBLISHING HOUSES RELEASED TWO ANTI-ZIONIST BOOKS WHICH IN TURN GENERATED ANTI ZIONIST AND ANTI SEMITIC REVIEWS IN LEADING NEWSPAPES ENCLDING PRAVDA EZVESTIA SOVETSKAYA KULTURA DND SORSIALESTI CHESKAYA INDUSTRIYA

BLAST AT 'AMERICAN ZIONISTS'

THE OFFICIAL PRESS AGENCY TASS DISTRIBUTED AN ARTICLE THAT SAID: AMERICAN ZIONISTS CLOSELY CONNECTED WITH THE U.S. MILITARY INDUSTRIAL COMPLEX ARE IN THE FRONT RANKS OF THOSE WHO ADVOCATE THE SPIRALING OF THE ARMS RACE AND THE HEIGHTENING OF INTERNATIONAL TENSION.

IT IS KNOWN THAT AN OVERWHELMING MAJORITY OF THE PENTAGON'S CONTRACTORS ARE CONTROLLED BY ZIONIST CAPITAL AMONG THE PENTAGON'S MAJOR PROVIDERS ARE AMERICAN OIL COMPANIES MANY OF WHICH ARE UNDER ZIONISTS CONTROL.

PART OF PRAVDA'S ARTICLE RESEMBLED THE ANTI-SEMITIC CRANK LETTERS OCCASION ALLY RECEIVED BY AMERICAN REPORTERS HERE. IT DREW A PARALLEL BETWEEN SIONISM AND MAZISM AND LINKED ZIONISTS TO PRACTICALLY EVERY SCOURGE ON EARTH:

"THE BIG BOURGEOISIE OPPOSENG THE COMMUNIST MOVEMENT" "SSTHE I INITIATORS OF ALL KINDS FEST ACTS" "AMERICAN GANGSTERS" "THE ITALIAN MAFIA" "THE "INTERNATIONAL CRIMINAL WORLD" AND EVEN "THE MAOISTS"

HOW TO GET A GOOD REVIEW

IN AN ATTEMPT TO GIVE THE ASSAULT INTELLECTUAL LEGITIMACY THE RUSSIANS HAD ONE OF THE ENTI ZIONEST VOLUMES EDITED BY MARK B. MITIN, A NOTED PHILOSOPHER AND A MEMBER OF THE PRESTIGIOUS ACADEMY OF SCIENCES. HE REVIEWED HIS OWN BOOK IN LZVESTIA-FAVORABLY WITHOUT MINTIONING THAT HE WAS ITS EDITOR.

MR. MITIN'S OBJECTIVE WAS TO BLUR THE DISTINCTION BETWEEN ZIONISM AND JUDAISM BY ATTRIBUTING MANY OF ZIONISM'S SUPPOSEDLY EVIL TRAITS TO ITS RELIGIOUS ROOTS.

THE OVERALL EFFECT OF THE BYRST OF PROPAGANDA WAS TO WARN SOVIET JEWS THAT INTEREST IN THEIR RELIGION AND THEIR CULTURE- ESPECIALLY ANY INCLINATION TO EMIGRATE TO ESRAEL- WAS TANTAMOUNT TO EMBRACING RACIST AND COMMUNIST BOURGEOIS MILITARISTIC NAZE MAOEST MAFEA AND IMPERIALIST PRINCIPLES.

IT IS THE SORT OF THING THAT SCARES SOME PEOPLE INTO INACTION OF COURSE, BUT IT PERSUADES OTHERS THAT THERE IS NO ROOM FOR THEM IN THES SOCIETY AND SO THEY TRY TO LEAVE SWELLING THE RANKS OF THOSE SEEKING JUST WHAT THE PROPAGANDA TRIES TO PREVENT..

Handwritten notes at the bottom of the page, including the word "Soviet" and other illegible markings.

סולונווייט - כ"א

טבלת ניתוב

ל	X	די דיווח	X
קמנד	X	קמנד	X
פי	X	פיקס	X
מא	X	מא	X
2	X	בסיס	X
3	X	בזרה	X
40		פיקס	
41	X	פיקס	X
50		פיקס	
51		פיקס	
67	X	פיקס	X
61	X	פיקס	X
פלנטי		פיקס	
1	X	פיקס	X
9248		עקיל	
רליישי	X	נשפחים	X
די אג'ת	X	אג'ת	X
ר' אק'א	X	אק'א	X

20

אשמה

התנה

8

בלמס

חזופ

מאת הצב

גר: 11/2/79/836/970

מקור: סיק

חזק: 11/2/79/1130

הנדון: שלום//ראיון בשטרס עי'אלי לאלגי מהוריה (11.2)

החצעות שישראל מצהירה עליהן בכשר לגדמיע אינן עולות בקנה אחד עם רוח ונוסח הסכמי ק.דיויד. הוא הדין לגבי נסיונותיה לכפות משטר כלשהו על הגדמיע, ללא הסכמת יותר הצדדים.
עוד אמר עי'אלי כי טרם קיבל את נוסח החצעות הישראליות, כדי שניתן לדון בהן בפרוטרוט. התוכנית שרדיו ישראלי חוזר עליה, עודנה בגדר תוכנית שנועדה לבחינת תגובות.
כפי שהיא, הרי התוכנית אינה מתקבלת כלל וכלל, בהיותה נוגדת רוח ונוסחא הסכמי ק. דיויד.

(להלן הערות סייק בנדון:)

יצויינ כי ישראל הודיעה על תוכנית לניהול האדמות הכבושות תוך השארת הנוכחות הצבאי והפיקוח על הכסחון וחחי'ם השוטפים בידה.

חמנה צדוק
 נא אשרי

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

בלתי מסווג

מס' 94

תש"ח 182830 פבר 29

אלו המשרד

מיתו לוברג

זכ"ש

מיתו ז. מילר

מס' הקשר 10-11/2

זכ"ש ז. מילר

אוליביווי

במסגרת - לשראון הידוע השיחות מריווחים העוזרים כדור סקופיה באר לסכרי שממך
 דויד פ זכ"א לנגידה הפטר בין המדיים, אמר כי מניחים שהממש זכ"א בודאי
 לזכותה במסגרת מנדויה החלוקה. מפני עתונים מכסים גישות הוועדה בין
דפיד על דברים שפורסמו מפני של סגן תורת ידיו וכן על חובתו של כולל
זכ"א לפרסום סכ"ב משנה ועוד המכלים בנושא האוטונומיה,
ז"ה זכ"א שמשק רשע לפרשנות חב כ"י סי יתן כחוקה המסודרית
על קרה שאין מסע של סכ"ב שמשנה וזכ"א על המלשנים וה"י מילכים
למכ"ב לפרשנות אלו, כמתי כליחול מוס כמתי, דויד חיסט בגרדיאן מסמך
 מאוסמורט כז"א הידוע המוס שמואז ער"ג סכ"ב בעולם הערבי
 תדור לו ענה יודר מאי פני שמערים לא חובל לא רעויה הערביה
 סחובכלנה תג לא מצ"מ, ולכן הוא לוחם ענה מסמך עורפ פשניה נגד ישראלי
 ורשונה לחסמי קאמפ דויד, בנוסף רואים הוא חרעו הערבים שענה
 ישראלי יאנה וזהו לנו ואמר יקנה וקצר רוח הממשל מדיס בא"ג

ב. האמנות יוס"בסויג פמט (ראה מסך נפרד) יובד והאמות פורסם במסמך
 עוזרים גוספים זכ"א, כ"י, סי, אכ"ג"ח מסום כולל ולעז"מ אפ"מכ"ע
 לפיטג של שערות הנגה, הישראליה חוכ הסמכות על דבר שר הנפשיים

א. ארגון-החמסות ספלו סזיא"ר והמומין כבודו שמונ משכ כל סוג השבוע
 בז"א החשוד סאר על המונגאים שדווחו מן המקום זכ"עו והתאבעותם
 שרעקלורה חמייג"י זאנו, הכל הדווחים נמסר על שידת זשר"פ שג"ישראל
 עזובה יום ה עסקת במאמר רשע נרחבים בנושא שודגש הוא בעיקרו כפול
 חשייה מסנה מידית סאר לאפקת הנפ" למערכ, סאג חוזים ערביה המאמרים
 יתדפח ענה למערכ שאת מסקוריותו השומים נמחה לתקופה זמן בכלי ידועה
 חשייה מה שמעוררת המשייה הפ"מית והזיצוגית של הקמה רפובליקה אסלאמית
 כחכ - חוזים והפשיים אלו הוכחה לפנמו חמש כוזכי העולם מכונג של
 זכ"א חצונה רדיקליות כלפי הערבי ואילו במשור הפנימי לפורייטניות
 זכ"א גה אחיה סחייגת רסח החמסות, והחשבות של ס"ר ומסוריה חב"עיות

מילר

מברק נכנס
 מיתו ז. מילר
 מס' הקשר 10-11/2

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מצרף נכנס

בלתי מסווג

מס' 219
מס' 140900
מס' 79
מס' 219
מס' 140900
מס' 79

מס' 219
נשלח: 140900 פבר 79

אל: המשרד
מאת: ריש
מצפה

חזר ועדת החוץ לאירופה והסגרת קיימת. החומר הידוע לנו בנושא: סיוע לישראל
ס-1 (לגז)

מיון נכון חסרי כיתה: המילטון-יור, רוזנטל, פאנוויק, סולארז, סטאדס,
ויין, פינדלי, פאונטיין.

סדרי הופיעו: סונדרס ודרייפר-סמור, וייל

לזכר, כפי שרשמתי, עיקרי שאלות חסרי חזר הועדה והשובות העדימו:

המילטון: אנו מכירים בחשיבות ישראל קהילה חזקה מבחינה כלכלית, שהיא
אינטרסים הנוספים של ארצות האזור

סונדרס: באזור הסגרת אירופה אינטרסים שונים והשונים ביותר, אזור זה נחשב
לשינויים מהירים ומכאן שהוא נחשב לזעזועים, אלה מאפשרים כניסת גורמים
לאזור, קיים אינטרס אמריקאי במשחית ישראל, יש לנו עניין בסדר ובנפט,
אנו מעוניינים לפחור המשבר הישראלי-ערבי, אנו מעוניינים לעבוד בצורה
עם אותם גורמים באזור המעוניינים לעבוד עמנו.

המילטון: מאז 1973 חסכנו כסחג סיוע לישראל כסכ 12 בליון דולר, באותה
הקופה הגשנו למצרים סיוע כסכ 4 בליון דולר כל זאת במטרה להשיג שלום
עשיר לעשות זאת כוונתי שרגיש כי קיימת התקדמות לקראת השלום.

סונדרס: השאיפה להשיג שלום היא מרכזית, מאידך, אין אנו שואפים להשיג
שלום כלכלי, אלא גם לעזור למדינות האזור לעבור תקופת המעבר הנוכחית,
מצרים שואפת להשיג שלום, באותה עת, היא שואפת להשיג קידמה ופחוח,
כגם הידבר בישראל, אנו הייכים לשייך בהשגת שטרות אלה.

המילטון: הושג עד כה בנושא הסכם השלום.

סונדרס: פגישת דייגן-עלי בכיח הלכנ מרגשימה מאוד ונדון בה הסכם שלום בין
ישראל למצרים, היום יש הסכם עם נספחים, עם חתימתו-הקיימת יחסי שלום
מאיים בין ישראל למצרים.

פאנוויק: כיצד ישפיעו האירועים מאיראן על ישראל?

סונדרס: סיועיה סואירועים ישראל הפסידה הספקה הנפט מאיראן, ופחוח
תקופה הנוכחית, אנו כשויים שיכולים לחמא ספקים אורדים, קיימת מחויבות
לנו למלא את התור, עדיין לא הוחל בכצוע הסכם.

=2=

מאנוייקו: כיצד נוכל לנצח הסכמ.

סוגרדס: פנינו למדינות מיצאות נפט. WE CAN ASSURE ISRAEL THAT SHE WILL HAVE ALL THE OIL SHE NEEDS. תמוכר ביהיה של 40 אלף תביות ליום.

מאנוייקו: כיצד תפיעו הארועים באיראן על המתנה הערכי.

סוגרדס: קיימת השפעה עקיפה, מאידך-ההתמכרות שחלה בהגדר ארעה קודם לכנה לא כל המדינות שנטלו חלק בכגידה תג נגד שיחות, ירדן וסודיה מתנגדות לאיטרשגיה ושואפות במחנה מלכד, לא הצלחנו לשכנע אותה שאינ אנו רואים בקמפי דיויד הסכמ נפיד ישראל-מצרי אלא הסכמ שהוא חלק מהסכמ כללי.

הדגש: הצטרותו של בראון המחייבות ארוב למתג נשק מעמידות הקונגרס במצב קשה. טעודיה פעולה נגד השגת הסכמ שלום.

סוגרדס: ההצטרות העונאיות לגבי מקור בראון איננ נכונות. אינ הוא מזייב עצמו בדם שאינו ידוע לקונגרס. לגבי טעודיה וירדן-מאז קמפי דיויד ניסינו לשכנע אותה שזו הדרך האובה ביותר להשגת שלום. יחסינו עם הטעוידים לא מכוססים רק על מכירות נשק, הנשק שנמסר לטעודיה IS NOT A SPANISH AMOUNT. ונדרש להגנתה.

מאדס: מה עם הרוסיים ?

סוגרדס: הרוסיים מנצלים לשוכתם כל ארוע של שינוי.

מאדס: האם ידוע לנו כמה הישראלים השקיעו בהחנהלויות ?

ויילי: הישראלים הסכימו שכספ הסייע לא ישמש להחנהלויות.

סוגרדס: פעיית החנהלויות צריכה להפוך כנסגרה הסכמ לגבי הגדה ועזה.

פינדלי: ערפאת מסר לי שכמידה וחוקם מדינה פלשתינאית בגדה ובצוה יקבלו הפלשתינאיים את ישראל, האם קיימת בכך התקדמות לגבי עמדת אשפי.

סוגרדס: כפי שאחה יודע-שכוע או שכועיים לאוד מכנ נסוג ערפאת מעמדה דלעיל, כהופטו כשלוזיה קבילנו מספר איחוחים מהפלשתינאיים שהם מחפשים עידוח חדשות, מה שאחה מסרה הוא אחוח נוספ, מאידך-קשה לפעול על פי אחוחים השוכתשים עי האנשים שהכיעו אותה, דרושה עמדה איחנה.

פייל: השנה רמת הסייע-למרות האינפלציה-זהה לסכומ שהוענק בשנה שעמדה מדוע.

סוגרדס: סכום הסייע חואם בקשה הישראיים, החחלטה הייה פולטיית.

תיילטונ: לגבי כסיסו האי, בראון מסר לנו שחוקר הסחיים וההרכה היא

משרד החוץ

מחלקת הקשר

סברק נכנס

בלתי מסווג

שמיצוע הנדרש הוא כטכ : בליזונ דולר, ואם זה נכון .

סוגדים, זה נכון, לבנייה 8 והסמיים בהקופה של 5 שנים דרוש הסכום של בליזונ דולר.

תזילטונ: בראון סטר שאיננו מוכנים לעזור ככל הקשור ב HEAD STRUCTURE

סוגדים: אני רוצה לבחון מה שנאמר.

תזילטונ דיין הודיע היום שאיננו אפשרות לפדורב באזור לא פדורב בע"ח הפליטימם.

סוגדים: חסכים עמי שלא אוכל להגיב כל עוד לא ראיתי חנאומ.

תזילטונ: האם אחז מודע לדוח בנ אלישר 9 האם דרוש זה מהווה מדיניות ישראל ?

סוגדים: לא ראינו הדוח ציינו המיומחה שלנו באוטונומיה בעממי דיווד. אין אני חושב שהיה מהווה מדיניות ממישראל. זהו דרוש שמה 6-0000

טאודס: למי מייצאת ישראל והאמליצוא זה הוא ניסר.

סוגדים: אמסור הישימה ככתב, הישראלים רואים כיצוא הנשק גודם תשוב נגי כלכלתם והורדה מחירי, כתשוואה ליצוא ארזה איננו היצוא הישראלי ניסר.

פי"ז: ממי מקבלת ישראל נפש עז היו

סוגדים: אמסור זאח ככתב סודי.

פי"ז: יש אנשים בישראל האממינים שחשכם השלום אינו מהווה עסקה טובה לישראל, כמידה ויהיה חסכם - כלכלת ישראל הפגע, סיני חזא כידי מצרים בעוד שנאדאת לא יהיה לעד, אם לא יהיה חסכם האם נמשיכ באותה רמח סיוע לישראל, דדנ ומצרים ?

סוגדים: הסיוע מהווה השקעה שלנו באזור חשוב כינוצד ואינו מוחנה רק חסכם שלום, משרח הסיוע לקבוע אופי האזור וגודלו.

פינדלי: הממשל רואה בהפקח הנפש כסיני פגיעה בחוק הבינלי, האין טאוה בהקמת שווית החגיפה תפועה דומה.

סוגדים: אין אני חושב שזה זהה, אנדוק עם משפטיים.

פינדלי: כיצד יכול הנשיא להשפיע על המומי, האם מלבד השמוש כנשק וסיוע קיים גודם נוספ שניתן להשמש בו.

סוגדים: השפעחנו כמומי נעשה כאמצעות נחוח החוצאות שהושגנה עי קבלו

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברוקינגס

בלתי מסווג

40

תכנס או דחיו, לישראל מיימות שתי דרכים לפעולה האחת - היא יכולה לחתום
חוק לחימה מתמדת על עתירה, השנייה - שמירה על כוחה חוב בנייה חיים נשואים.

פינדלי: האם הסכומים של הסיוע חשובים.

טונדוס: כן, לישראל כדי לכוון כוחה כדי שיוכל להכנס לתקופת שלום,
היא נוחתה אלמה ושטחים, למצרים-שפור רמת המזיה לאנשי מצרים.

פינדלי: האם אתם מעדיפים שסכומי הסיוע לא יהיו EOR - MARK

ורילי: כן.

תמלשון: מדוע מתנגדת ישראל לתקומ שוק ירקוח בהחזוק ולמפעלים כ"ג
חושבי הגדה לכ"ג הארגונים והליונשים (P.V.O.)

ל: לגבי החזון - ישראל טוענת שהשוק א"כ להיות מוקם במסגרת היוזמה
הפרטית, לגבי המפעלים - יש חוסר בהירות, ישראל הצהירה שמחייבת הגברת שחוב
הפעולה כ"ג הממשל הצבאי לכ"ג P.V.O.

31 בא

תמיר

זהו האסטרטגיה של ממשלת ישראל להגברת הפעולה
במסגרת החוקים

אגף המאבק

מקור הסמכות באוטונומיה

מאת חיים י. צדוק

מכל ההצעות המפורסות אשר הוצעו במשך השנים בעמותת מייחוסים לרפורמת המנהלים לענין האוטונומיה, בראשותו של מנכ"ל משרד ראש הממשלה ד"ר אליהו כ"ן-אלישר, אולי המפורסמת ביותר היא ההצעה שרשויות האוטונומיה, לכתפקות, ישאבו את סמכותן מן הממשל הצבאי הישראלי. המסורה בין הצעה זו ובין הסכם קספדייוויד אשר ישראל הי' חתמה עליו היא זה כלומר, עד שאי אפשר להבין כיצד היא יצאה מחתת ידיהם של אנשים אשר נבקשו להמליץ הכללות ליישום הכנית האוטונומיה לפי הסכם קספדייוויד.

כבר בדצמבר 1977, כאשר הממשלה העלתה לראשונה את הכנית האוטונומיה המנהלית, ובעזרתה השאלה מה יהיה מקור סמכותן של רשויות האוטונומיה בסיוף הראשון והמרכזי של אותה הכנית נאמר כי: המנהל של הממשל הצבאי יורה. סומרון וחבל עזה יכריעו, כונתו של ניסוח זה היתה שהשרי נהל האזרחי של הממשל הצבאי, יובטל ובמקומו תבוא האוטונומיה המנהלית. אך הממשל הצבאי עצמו יישאר על כנו וימשיך להיות מקור סמכותה של האוטונומיה ה' מנהלית כשם שהיה עד אז מקור הסמכות של המנהל האזרחי הישראלי.

כבר אז הובעו ספקות לגבי משוואה של גישה זו. האם סמכותה הממשלית למי שיש את הכנית האוטונומיה המנהלית על ידי פקודה חיצונית של ישראל או על ידי הסכם עם יורדן? והכנית העתידית לי יורדן תפקידים אחרים כגון, ההסתפקות בשיתוף רשות משולשת (ישראל, יורדן ו' הממשל המנהלית). האמת לענין זה יחקה והשגיחה לענין הגירה, אם הכונה היתה להגנת אוטונומיה על ידי פעולה חיצונית של ישראל, גם כלי שיהיה על יורדן - האם יימנעו שישטקו טרם יבטיחו את אוטונומיה כזאת? ואם הכונה היא להסכם עם יורדן - האם אפשר להי עזות על הצעת סידוק, היתה את ידה ו' השתף את עצמה במינהל אוטונומי, הרידה, סומרון וחבל עזה ישיק את סמכותו כי הממשל הצבאי הישראלי?

מאו ועד להתיבת הסכם קספדייוויד, בספטמבר 1978, ירשו מ"ס רביס ב' ירדן, הסכם קספדייוויד לנינון. אוטונומי

בעלת הריבונות הוא מקור הסמכות של רשויות האוטונומיה.

אך לא זה יהיה המעמד של יתודה, שום רון וחבל עזה כשתיכונן האוטונומיה לפי הסכם קספדייוויד. איוורוס אלה אינם ה' וים שזה ריבונו של מדינת ישראל, הם בפעם של, שטחים מוחזקים בעקבות כיבושם על ידי צה"ל כבלחמת ישיבת ה' ימים והשלטון בהם נתון בידי מימשל צבאי ישראלי.

כאשר היכון אוטונומיה ביהודה, שום רון וחבל עזה לפי הסכם המסגרת של קספדייוויד - לא היתה זאת אוטונומיה ישראלית העניקה לאיוורוס אלה, היתה זאת אוטונומיה שקמה על ידי הסכם בינלאומי, עם כינונה יתקלו איוורוס אלה להיות שטחים מוחזקים והמימשל הצבאי ה' ישראלי יתחיל להתקיים והיה, סומרון וחבל עזה יהיו יהודה טריטוריאליים סדרית נית בעלת מעמד מיוחד כמינו - יהודה שהריבונות בה אינה נמצאת בידי מדינה כלשהי, והשלטון האזרחי בה נמצא בידי רשויות האוטונומיה. כלפי ישראל שטחים מסוימים בעיקר בעניני כסותן, ההסכם הבינלאומי ולא הממשל הצבאי הישראלי יהיו מקור הסמכות של רשויות האוטונומיה.

סמכות הקבע של יהודה, סומרון וחבל עזה, לרבות הריבונות בהם, יוכלו להקבע, בתום הקמת המעבר של המש שנים, רק על ידי הסכם נוסף בין ישראל, מצרים וירדן ונציגי החוסכים הפלשתינאים, לכל אחד מן הטרטים האלה היתה ויתו לגבי קביעת מעמד הקבע, להחליט, הוכל ישראל לתמוך ריבונות, אך למעשה לא הוכל הבעיה כזאת להתקבע בגלל הירש הצרבי.

מה יהיה המעמד של איוורוס יתודה, סומרון וחבל עזה עם כינון המעבר? מה לפי הסכם קספדייוויד ו' היתה זה טע' כד שונה לחלוטין מן המעמד המוקבל של שטחים אוטונומיים בשולמ.

הדגם הרגיל של אוטונומיה הוא מדינה של שלטון עצמי אשר מדינה ריבונות עניקה לאיוורוס הנמצא בתחום ריבונותה כשאותו איוורוס מסיק להימנע בתחומי ר' רבונות גם אחרי כינון האוטונומיה.

זהו דגם האוטונומיה שהעניקה בזמנו הממשלה העות'מנית לרובניה, בולגריה, ליזון ולסרביה. זהו דגם האוטונומיה ש' נאבק עליה המרדים במסגרת הריבונות, העירקית ועל ידי נאבקים באוסקס מסגרי רת הריבונות הספרדית, זהו סוג האוטור ומה שממנה הננים דוברי הנכסות ה' איוורוס וירדן כאלטרואיזם. במסגרת ה' ריבונות האטליקה, הפרלמנט הבריטי ה' ריבוי עתיד להעניק אוטונומיה, לפי דגם זה, לסולטנול ולווילס במסגרת הממלכה המאוחדת.

הדגם זה, השלטון המרכזי של המדינה

ביקורו של הנשיא קרטר בנוכסיקו המכסיקנים והלקח האירני

מטת עידו דיסניצ'ק סופר "מעריב", בוושינגטון

בפרוס השנה השלושית לנישואות, השנה הנורולית ביותר לסיכויי לחיבה מחדש לנשיא ארה"ב, ניצב גימי קארטר לפני קשיים גבוהים וחולכים.

אורחו ארה"ב משייכים לראות בו נשיא נעדר כישר מניהיגה, אין נחוצים בו אמון וחן, שראים סגנו השראה, ככל שהסגב כחזיר, נעשה פקידיו קשה יותר לא רק בגלל הארורים המדאיגים באוורוס שונים בשלם, אלא גם משום שרבים בארה"ב ר' מוציא לה אינם מאמינים שקארטר מסוגל להמציא פתרונות לבעיות הקשות. ודגמה טובה ניתנה כיום ד' הכניו, טעה שהנשיא קארטר התכוון לצאת ל' ביקור בטקסיווסיטי, בתקווה לעצב יח' סים חדשים עם שכנתה של ארה"ב מי דרום, השכונות ובלבד ונדל, שכן ע' הדגמה הנכונה נעלה הן כן ה' גדולות ביותר בעולם (אחרי ספרד). אך הביקור בפעם התבטל, בטוראז נכ' בשה הסגרירות האמריקנית בידי קיצונים ובאפגניסטאן נחטף השגריר האמריקני, רק ברבע האחרון, כאשר נמסר לו ש' השגרירות בטוראז שוחרת וכי אפשר כל הקוזה להציל את השגריר באפגניסטאן מידי חוטפי - כיוון שרם רצחונו - השלים גימי קארטר את הכנתו ויצא לביקור.

בטקסיווסיטי המתין לו הנשיא לוס פורטיא, בראיונות שהעניק הנשיא המ' ארה, כטרם הגיע הנשיא האורח לארצו, היו כשר דברים קשים, מטקסיווסיטי קיימת רק כדי לשרת את צרכיה של ארה"ב. מטקסיווסיטי היא אומה ולא בארי"ב. כדברים האלה, מיה הנשיא לוס פורטיא, או סגר עתנאי מטקסיווסיטי, לושינגטון פוסטי.

נפט כו, מהגרים לא...

המפולת באירן הנחיתה מהלומה מוחצת על התפישה האסטרטגית האמריקנית - אבל וושינגטון קופאת על שמרי מדיניותה הקודמת

הסכרי בה נתגוין את המעצמה של וושינגטון לחיסוק את המסקנות המיידיות במיוחד שהכחיבה התבוסה באירן, במיוחד אין הם סטגילים להסכרי מדוע סמלקת וושינגטון, לרעתה היא, את ישראל מ' סוקד הפשיעה האסטרטגית שלה, יהיו אשר יהיו מהפכים המסיכולוגיים של המימשל או פניויה משעיים יותר, ברור כי חזיקת ישראל לעמדת מלחמת חשיבות כסולם האינטרסים הכטונגיים של ארצות הברית שצידה על מדיניות משגלה קפאה ללא שינוי, הדבר נוסגן ומודגש בחיפוקן המזור והבלתי מסובד שבו לחזקת וושינגטון לחימת, היתה לוס', שהנשטתו תישלול מישראל חלק דוינו של אנוחה האסטרטגי - שלא להוכיח גורמים חתונגיים למשחנה היא, נכון, אילמאל הרחוק הנשיא אצאאת לבת היה חוזה השלום נחתם כבר בנאו' סמבר, אך מטעמי תבונה וזהירות היה צריך להתייחס לדויה כאל מתיתיהשני. זהו היא גילתה לעיני כל כי ספרתו של סאראת הייתה להשיג, כסיגנה מתולתי' של ישראל, שוחתה סקלה על התקפת ל' צריבת בעתיד ובה היתה מצרים ו' את עצמה, "מתוכננת" להשתתף - התקפת נוסח 1948.

זאת ועוד, במהלכה של חזיה זו גלש המסבר באירן על נדחיו והוכיח כביורה, כי היוצאה של חוזה שכזה - כיווצה של ישראל והחלשתה כבעלת ברית יעי' לה, משוללת טעות התוצאה האסטרטגיים סיגני ובסיסה הימי המתחכנת היתר בי' שארם-א' שיחי, התגלה כמסוננת לחימת האמריקנית כסודת החיכון. הסכם חדש ו, וסי' בקספדייוויד, כפי שמעצבים אותו בושינגטון, יוכל רק להיות צעד נודל לקראת הנסמחה של המורה הפורמליסטית לפרק את י' ראל, ופירוש הדבר צעד נוסף, קולני שיד יותר, לקראת פירוק הצונחה הנשי, קיימת כמורה החיכון.

שוקת אמריקנית שבורה

האנדרלוסיה בעמדה של ארה"ב כ' מורה החיכון גלחה לעין, האנף המכילי באפריקה מתמוטט, האנף הסמלי כלב המורת החיכון כמעט שאינו קיים עד. תקוהה היחידה לבלום את החסר ררות כוחה והשפעה, משלא נותרו מ' אל עור ועצמות, גלוטה בחיפוקן נכון של ישראל, כעיקרון חינוני לה, ואולם האותות הפוקיים וושינגטון מצביעים כי המימשל תחילס הנחנת ראשו ככיוון ההפוך, מיטב המחזות' העולמית כנראה לשכנע את עצמה, כי לא היה שום גנם יסודי בתפישה הקודמת שלהם ובנתחתיה; כי בעצם, איתן ה' עיקרון שעליו נבססה החכיבה האס' רגנית שלהם וכי דרוש רק חיפוקן אס' אחרי שבכנים אחרות העולמיות אס' גנית הנסמכת על איון, סעודיה ומצרים (אשר קיפוקן מלחמותה האסטרטגיות של ישראל) - עתה הם פשוט מוחזקים את אירן סן הרשיעה.

עתה הם מצביעים, כי המיבנה האס' רגני שכלוליו להגן על המורה החיכון ולשמש ככוח מרתיע ייספק על סעודיה ומצרים (כמובן, כעודת נשק ותמיכה טכ' ונולות של ארצות הברית). זה המסר המהפכני שנישא עמו הרולד בראון, ש' הגננה של ארצות-הברית, בביקורו ב' מורה החיכון.

המשיכניים את עצמם

בלא ישראל כמעצמת אומנם עתידה ארצות-הברית לאמת את אבתנה איווויג קריסטול, הן מצרים והן סעודיה - ה' שגיה אף יותר מתראצונה - יהיו אשר פוט לחלוטין לגל הקטר המנוש מן ה' השיכה הלושפת עתה את אירן - אם תסולק יורש המגן של ישראל, או אם תחטאו יורש עזר עזר כי ה' הוכל להניע למרחקים אסטרטגיים. ישראל שאינה מחליטה וכראשונה מרחב הסרון היא האמצעי היחיד, כסופו של הסרון, לה' שת אפילו את יהודה הנפש העשויים. היות שבר הדבר, אין מנסו מזה טמוס' קשה - ולא רק את - תראה בפנינו' יצאל של ישראל, בתנאי שלא יחלש, כוח משיי יחיד כמורה החיכון המסוננ' להודות התקפה על סעודיה הנש'. זה המסר אשר ממשלה אמריקנית ה' חושבת בהנצון צוקנה להשפיד לקהיר ולריאד - יחד עם הפננה רצינית של נחישותה לפעול בהתאם לכך, אכן, כיעד

אליהו בן אלישר

ממשאל בוגוסה

בחול

המשרד ירושלים

אל: דר' אליהו בן אלישר. העבירו מיידית.

לחלו קטע מיומן השבוע - 10.2.79.

לקראת חידוש המשא ומתן בווינגטון, שוב עלתה על סדר היום אחת מבעיות היסוד שאין להם הסכמה בין הצדדים למשא ומתן. הקמת המינהל העצמי לערביי יהודה, שומרון וחבל עזה, מתי וכיצד?

כימים האחרונים התקיימו כמה תהליכי עצמיות בדרג של שרים בנושא זה. הועדה שמינתה הממשלה לבקש עמדות ישראל לקראת המשא ומתן בענין האוטונומיה, הגישו בימים האחרונים לראש הממשלה דין וחשבון מסכם על עבודתה. בראש הועדה עומד מנכ"ל משרד ראש הממשלה, דר' אליהו בן אלישר, וחברים בה מנהלים כלליים במשרדי הממשלה, נציגי צה"ל ושירות הבטחון הכללי.

דו"ח הועדה הונח במזכירות הממשלה לעיונם של השרים. בדיון וחשבון תיאור תמונת המצב בשטחים שבחינה משפטית, כלכלית, בטחונית והתיישבותית וכן מימציים והמלצות. הועדה הכינה דגם אפשרי של המינהל העצמי.

על מכנה המינהל העצמי, סקירתו של שמעון שימרי:

אין כמעט החוס באי היום יום שלא חשבו עליו חברי הועדה בן אלישר כבואם לשרטט את דמותה של האוטונומיה. צאו וראו! חברי הועדה ממליצים להגביל את סמכויות המינהל העצמי בתחום הסדרי התעבורה. מדוע? כדי למנוע אפשרות שיום אחד יחליטו במוסדות האוטונומיה להציב תמרורי אין כניסה בפתחי הכבישים המובילים ליחודה ושומרון. חקו המנחה לדיוני הועדה היה למנוע מן המינהל העצמי סמכויות שיובללו להקמת ישות פלשתינאית עצמאית או לשון אחרת, מדינה פלשתינאית.

כבר כראשית הדיונים של הועדה התברר כי חבריה ילכו על חבל דק עד לגיבוש מסקנותיהם ועד לכנית הדגם המוצע למינהל העצמי. דגם זה מופיע כאמור בספר המכיל 300 עמודים ושכותרתו "המינהל העצמי לערביי יהודה ושומרון וחבל עזה". הנה עיקרי הדברים:

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

מקור הסמכות הממשטית ביהודה ושומרון:
 בנושא - זה לא היו חילוקי דיעות בקרב חברי הועדה. גם להבא ישאר צה"ל מקור הסמכות
 בשטחי האוטונומיה, לפחות עד תום 5 השנים הראשונות לכינצנה.
 צוות של משפטים מלבד משרד המשפטים, המימשל הצבאי ומשרד החוץ, צירף לדין וחשבון
 של הועדה את הצוים שהוציא המימשל הצבאי בשטחים מיד לאחר מלחמת ששת הימים, ואת
 הסעיפים מן המשפט הבינלאומי המגדירים את מעמדם של השטחים שנכבשו.
 ישראל תיתבע לעצמה ריבונות על שטחים אלה ברגע שצד מן הצדדים במשא ומתן ידרוש את
 ביטול המימשל הצבאי.

האחריות על כסחון הפנים ונוכחות צה"ל בשטחי המינהל העצמי:
 נושא נוסף שלא יעמוד למשא ומתן לדעת מחברי הדין וחשבון. צה"ל ימשיך להתאמן בשטחי
 המינהל העצמי ובמשא ומתן שיתקיים ייקבע מיקום ריכוזם. שירותי הכסחון ימשיכו לפקח
 על כסחון הפנים כשטח המינהל העצמי.

הנושא השלישי המהווה הנחת יסוד בשיוויון המשכם של ועדה כן אלישר, הוא זכות ההתיישבות
 הישראלית בשטחי יהודה ושומרון וחבל עזה:

ומעניין זה ניגזרות כמה מסקנות נוספות: שאלת הבעלות על האדמות הממשלתיות, מקורות
 המים ומעמדם של הישובים הישראליים בשטחי המינהל העצמי. ישראל תמשיך להיות הנאמן של
 אדמות המדינה בשטחים אלה. אדמות אלה היו שייכות בעבר למועצת הכתר הירדנית, ואין כל
 סיבה שהמינהל העצמי שיקום בשטחים יהיה היוש של הכתר הירדני על למשא ומתן עם ממשלת
 ירדן.

בדין וחשבון נאמר כי רק 700 אלף דונם מתוך 6.5 מליון דונם הקרקע של יהודה ושומרון
 מוגדרות כאדמות מדינה. הוסף לכך 500 אלף דונם של אדמות פרשים שהן לא רשומות, אך על
 פי חוקי הקרקעי הירדניים גם הן נימצאות בנאמנות של הריכוז ובמקרה זה ישארו בידי ישראל.

בענין מקצורות המים הגיעו חברי הועדה למסקנה כי על מדינת ישראל להמשיך ולתחזיק במקורות
 אלה בשל הסכנה למאגרי המים בתוך חקו הירוק ובשל העובדה שלא יהיה אפשר לתקים ישובים
 ישראלים חדשים בלי פיקוח ושליטה על מקורות המים.

מעמדם של הישובים הישראליים בשטחי האוטונומיה יובטח תוך יישום העקרונות כי המינהל העצמי
 של ערביי ארץ ישראל יחול על החושכים הערבים ולא על המחישכים היהודים שבתחומה.

- 5 -

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

באלו תחומים אם כן, יינתנו סמכויות למינהל העצמי?
 כדין וחשבון שהגיש הד"ר אליהו בן אלישר לעיונם של שרי הממשלה, מופיע דגם מפורט של
 מוסדות וסמכויות של המינהל העצמי.
 אולי אפשר להדגיש סמכויות אלה בתיאור יום בחייו של תושב המינהל העצמי:
 בשעה בוקר מוקדמת הוא יוצא לעבודתו בישראל. רשויות המינהל העצמי לא יוכלו למנוע
 ממנו כניסה ויציאה לישראל. ככיסו יטול עמו תושב האוטונומיה תעודת זהות ישראלית
 או ירדנית. המינהל העצמי לא יורשה להנפיק דרכונים ותעודות זהות. מחלקת מירשם
 התושבים במינהל העצמי תואם את פעולותיה עם ועדת המירשם במשרד הפנים הישראלי. משיטוב
 מעבודתו יתפנה להסדיר את ענייניו במוסדות המינהל העצמי. באגף לחינוך ותרבות יסדיר
 את רישום ילדיו לבתי הספר השונים. אגף זה יעסוק גם בהכשרת מורים, בפיקוח על מוזיאונים,
 בארגון פעילויות ספורט ובחוצאת עיתונים.
 הצנזורה של עתונות הפועלת כיום תמשיך לפקח גם על מה שיודפס בעתוני המינהל העצמי.
 אם לא שילם את מיסיו במועד הנקוב יסדיר אתה תושב האוטונומיה גם ענין זה. לאוטונומיה
 ייאסר להנפיק מטבע ולהטיל מכס, אך יותר לה להטיל מיסים ישירים על התושבים. וכך יראו
 עוד כמה אגפים במינהל העצמי:

אגף החקלאות יעסוק בין השאר בחלוקת מיכרות המים, בתיאום עם רשות ישראלית משותפת,
 במתן שירותי הדרכה, בשמירה על קרקע חקלאית וכד'.

אגף הכריאות יתכנן את מערכת האישומז, העזרה הראשונה והמיקוח על התברואה בשטחי המינהל
 העצמי.

אגף לענייני אשמה שיפוט דתי יכשיר אנשי דת ויהיה ממונה על בכסי ההקדש.

אגף השיכון יהיה רשאי להציע פתרונות דיור למלשתינאים נזקקים ויעסוק בפיתוח איזוריץ.

בתחום המשפט והוצאת חוקי עזר עירוניים מוצע כי יוקם גוף משותף למינהל ולמדינת ישראל
 שדרכו יוכל המינהל העצמי לחקן תקנות.

זהו אם כן הדגם המוצע למבנה ולמוסדות האוטונומיה. הדין וחשבון שינח לפני שרי הממשלה
 יהווה את הבסיס לדיונים שיתקיימו בעתיד בנושא. למרות החגובות השליליות שנשמעו בחדשים
 האחרונים מפי אישים מיהודה ושומרון לשמץ רעיונות שגיבשה ועדה בן-אלישר, למרות זאת
 תובח החכניה בקוויה הכלליים על שלחן הדיונים המתחייב מהסכמי קמפ דייוויד הודש לאחר
 אישור חוזה השלום בין ישראל למצרים. על שלחן הדיונים יוזמנו מצרים, ירדן, ארה"ב,
 מלשתינאים מן השטחים ויתכן גם מלשתינאים שתדורים למשא ומתן יסכימו עליהם.

This document is a copy of the original document. It contains information that is classified as TOP SECRET. The information is being provided to you for your information only. It is not to be distributed outside of your organization. If you have any questions, please contact the appropriate authority.

This document is a copy of the original document. It contains information that is classified as TOP SECRET. The information is being provided to you for your information only. It is not to be distributed outside of your organization. If you have any questions, please contact the appropriate authority.

This document is a copy of the original document. It contains information that is classified as TOP SECRET. The information is being provided to you for your information only. It is not to be distributed outside of your organization. If you have any questions, please contact the appropriate authority.

This document is a copy of the original document. It contains information that is classified as TOP SECRET. The information is being provided to you for your information only. It is not to be distributed outside of your organization. If you have any questions, please contact the appropriate authority.

- 4 -

הערכה שנשמעה השבוע בהוגים המקורכים לועדת בן אלישר היתה כי ישראל תגיש את הדגם שהציעה הועדה. אם הוא לא יתקבל לא יאמרו נואש. ועדת המנכ"לים תשקוד על הכנת תכנית אחרת.

התפריס מוכן. עתה ממתינים למסובים.

אלה הם אם כן פני המינהל העצמי המתוכנן מעבר לקו הירוק ובתחומי הקו הירוק.

ס. כ. א.

~~ס. כ. א.~~

לשכת המנכ"ל
משרד ראש הממשלה

- 1 -

THESE DOCUMENTS CONTAIN INFORMATION OF A CONFIDENTIAL NATURE AND ARE NOT TO BE DISCLOSED TO THE PUBLIC OR TO ANY OTHER PERSON WITHOUT THE EXPRESS WRITTEN AUTHORIZATION OF THE OFFICE OF THE DIRECTOR OF THE NATIONAL ARCHIVES.

THESE DOCUMENTS CONTIENNENT DES RENSEIGNEMENTS D'UN NATURE CONFIDENTIELLE ET NE DOIVENT PAS ETRE COMMUNIQUEES AU PUBLIC NI A PERSONNE AUTRE SANS LAutorISATION ECRITE EXPRESSE DU BUREAU DU DIRECTEUR DES ARCHIVES NATIONALES.

THIS INFORMATION IS UNCLASSIFIED EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE BY THE NATIONAL ARCHIVES.

100-100000

CONFIDENTIAL
EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE

להלן קטע מיומן השבוע - 10.2.79.

לקראת חידוש המשא ומתן בוושינגטון, שוב עלתה על סדר היום אחת מבעיות היסוד שאין להם הסכמה בין הצדדים למשא ומתן. הקמת המינהל העצמי לערביי יהודה, שומרון וחבל עזה, מהי וכיצד?

בימים האחרונים התקיימו כמה תחילת עיון בדרג של שרים בנושא זה. הועדה שמינתה הממשלה לגבש עמדות ישראל לקראת המשא ומתן בענין האוטונומיה, הגישו בימים האחרונים לראש הממשלה דין וחשבון מסכם על עבודתה. בראש הוועדה עומד מנכ"ל משרד ראש הממשלה, הר"א אליהו בן אלישר, וחברים בה מנהלים כלליים במשרדי הממשלה, נציגי צה"ל ושירות הבטחון הכללי.

דו"ח הועדה הונח במזכירות הממשלה לעיונם של השרים. בדיון וחשבון תיאור תמונת המצב בשטחים מבחינה משפטית, כלכלית, בטחונית ותחייבותיה וכן מימצאים והמלצות. הועדה הכינה דגם אפשרי של המינהל העצמי.

על מבנה המינהל העצמי, סקירהו של שמעון שיפר:

אין כמעט תחום כפיי היום יום שלא חשבו עליו חברי הוועדה בן אלישר כבואם לשרטט את דמותה של האוטונומיה. צאו וראו! חברי הועדה ממליצים להגביל את סמכויות המינהל העצמי בתחום הסדרי התעבורה. מדוע? כדי למנוע אפשרות שיום אחד יחליטו במוסדות האוטונומיה להציב תמרורי אין כניסה בפתחי הכבישים המובילים ליהודה ושומרון. הקו המנחה לדיוני הועדה היה למנוע מן המינהל העצמי סמכויות שיובללו להקמת ישות פלשתינאית עצמאית או לשון אחרת, מדינה פלשתינאית.

כבר בראשית הדיונים של הועדה התברר כי חבריה ילכו על חבל דק עד לגיבוש מסקנותיהם ועד לכנית הדגם המוצע למינהל העצמי. דגם זה מופיע כאמור בספר המכיל 300 עמודים ושכותרתו "המינהל העצמי לערביי יהודה ושומרון וחבל עזה". הנה עיקרי הדברים:

מקור הסמכות הממשטית ביהודה ושומרון:
בנושא - זה לא היו חילוקי דיעות בקרב חברי הועדה. גם להבא יישאר צה"ל מקור הסמכות
בשטחי האוטונומיה, לפחות עד תום 5 השנים הראשונות לכיבוש.
צוות של משפטנים מעבוד משרד המשפטים, המימשל הצבאי ומשרד החוץ, צירף לדין וחשבון
של הועדה את הצוים שהוציא הנוימשל הצבאי בשטחים מיד לאחר מלחמת ששת הימים, ואת
הטעיפים מן המשפט הבינלאומי המגדירים את מעמדם של השטחים שנכבשו.
ישראל תיחבע לעצמה ריבונות על שטחים אלה כרגע שצד מן הצדדים במשא ומתן ידרוש את
ביטול המימשל הצבאי.

האחריות על בטחון הפנים ונוכחות צה"ל בשטחי המינהל העצמי:
נושא נוסף שלא יעמוד למשא ומתן לדעת מחברי הדין וחשבון. צה"ל ימשיך להתאמן בשטחי
המינהל העצמי ובמשא ומתן שיחסיים ייקבע מיקום ריכוזם. שירותי הבטחון ימשיכו לפקח
על בטחון הפנים בשטח המינהל העצמי.

הנושא השלישי המיווה הנחת יסוד בשיווח המסכם של ועדת בן אלישר, הוא זכות ההתיישבות
הישראלית בשטחי יהודה ושומרון וחבל עזה:
ומעניין זה ניגזרות כמה מסקנות נוספות: טאלת הבעלות על האדמות הממשליות, מקורות
המים ומעמדם של הישובים הישראלים בשטחי המינהל העצמי. ישראל תמשיך להיות הנאמן של
אדמות המדינה בשטחים אלה. אדמות אלה היו שייכות בעבר למועצת הכתר הירדנית, ואין כל
סיבה שהמינהל העצמי שיקום בשטחים יהיה היוורש של הכתר הירדני על למשא ומתן עם ממשלת
ירדן.

כדין וחשבון נאמר כי רק 700 אלף דונם מתוך 6.5 מליון דונם הקרקע של יהודה ושומרון
מוגדרות כאדמות מדינה. הוסף לכך 500 אלף דונם של אדמות טרשים שהן לא רשומות, אך על
פי חוקי הקרקעי הירדניים גט הן נימצאות בנאמנות של הריכוך ובמקרה זה ישארו בידי ישראל.

בענין מקורות המים הגיעו חברי הועדה למסקנה כי על מדינת ישראל להמשיך ולהחזיק במקורות
אלה כשל הסכנה למאגרי המים בחוף הקו הירוק ובטל העובדה שלא יהיה אפשר להקים ישובים
ישראלים חדשים בלי פיקוח ושליטה על מקורות המים.

מעמדם של הישובים הישראלים בשטחי האוטונומיה יובטח תוך יישום העקרונות כי המינהל העצמי
של ערביי ארץ ישראל יחול על החושבים הערבים ולא על המתישבים היהודים שבתחומה.

באלו תחומים אם כן, יינתנו סמכויות-למינהל העצמי?
בדין וחשבון שהגיש הד"ר אליהו בן אלישר לעיונם של שרי הממשלה, מופיע דגם מפורט של
מוסדות וסמכויות של המינהל העצמי.

אולי אפשר להדגיש סמכויות אלה בחיבור יום בחייו של תושב המינהל העצמי:
בשעה בוקר מוקדמת הוא יוצא לעבודתו בישראל. רשויות המינהל העצמי לא יוכלו למנוע
ממנו כניסה ויציאה לישראל. בכיסו יטול עמו תושב האוטונומיה תעודת זהות ישראלית
או ירדנית. המינהל העצמי לא יורשה להנפיק דרכונים ותעודות זהות. מחלקת מירשם
התושבים במינהל העצמי תחאם את פעולותיה עם ועדת המירשם במשרד הפנים האשראלי. משיטוב
מעבודתו יתפנה להסדיר את ענייניו במוסדות המינהל העצמי. באגף לחינוך ותרבות יסדיר
את רישום ילדיו לבתי הספר השונים. אגף זה יעסוק גם בהכשרת מורים, בפיקוח על מוזיאונים
בארגון פעילויות ספורט ובהוצאת עיתונים.

הצנזורה של עתונות הפועלת כיום תמשיך לפקח גם על מה שיודפס בעתונות המינהל העצמי.
אם לא שילם את מיסיו במועד הנקוב יסדיר אתה תושב האוטונומיה גם ענין זה. לאוטונומיה
ייאסר להפיק מטבע ולהטיל מכס, אך יותר לה להטיל מיסים ישירים על התושבים. וכך יראו
עוד כמה אגפים במינהל העצמי:

אגף החקלאות יעסוק בין השאר בחלוקת מיכסות המים, בתיאום עם רשות ישראלית משותפת,
במתן שירותי הדרכה, בשמירה על קרקע חקלאית וכד'.

אגף הבריאות יתכנן את מערכת האישפוז, העזרה הראשונה והפיקוח על התברואה בשטחי המינהל
העצמי.

אגף לענייני משפט שיפסד דתי יכשיר אנשי דת ויהיה ממונה על נכסי הקדש.

אגף השיכון יהיה ראוי להציע פתרונות דיור לפלשתינאים נזקקים ויעסוק בפיתוח איזוריץ.

בתחום המשפט והוצאת חוקי עזר עירוניים מוצע כי יוקם גוף משותף למינהל ולמדינת ישראל
סדרו יוכל המינהל העצמי להקן תקנות.

זהו אם כן הדגם המוצע למבנה ולמוסדות האוטונומיה. הדין וחשבון שיונח לפני שרי הממשלה
יהווה את הבסיס לדיונים שיתקיימו בעתיד בנושא. למרות התגובות השליליות שנשמעו בחדשים
האחרונים מפי אישים מיהודה ושומרון לשמן רעיונות שגיבשה ועדה בן ולישר, למרות זאת
הונח התכנית בקוויה הכלליים על שלחן הדיונים המתחייב מהטכמי קמפ דייויד חודש לאחר
אישרור חוזה השלום בין ישראל למצרים. על שלחן הדיונים יוזמנו מצרים, ירדן, ארת"ב,
פלשתינאים מן השטחים ויתכן גם פלשתינאים שהצדדים למשא ומתן יסכימו עליהם.

הערכה שנשמעה השבוע בחוגים המקורבים לוועדת בן אלישר היתה כי ישראל חגיש את הדגם שהציעה הועדה. אם הוא לא יתקבל לא יאמרו נואש. ועדת המנכ"לים חשקוד על הכנה חכנית אחרת.

התפריס מוכן. עתה נמתניבים למסוכים.

אלה הם אם כן פני המינהל העצמי המתוכנן מעבר לקו הירוק ובתחומי חקו הירוק.

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה
ירושלים

תאריך: ר' בכסלו תשל"ח
6 בדצמבר 1978

מספר: 00.1/4

אלישיב בן אלישיב

לכבוד
מי שחזם בגין
ראש הממשלה.

אדוני ראש הממשלה,

רשמתי לעצמי את הדברים המפורטים כזה בנרש
האוטרנרמיה, רחשתי כי אולי יש טעם שכבודו יעייין
בהם.

שלחתי ערוק גם לד"ר בן אלישיב.

כבוד רב,

ד"ר ס. שרון

הערוק: ד"ר א. בן אלישיב, מנכ"ל המשרד.

ה מ ט ר ה :

מרתו של חזכיר זה לבחון את רעיון האוטונומיה על רקע מספר נהוני יסוד המסכמים את המציאות המדינית, ואת המסקנות האופרטיביות הנובעות מכך. אין המסמך סתום לעצם רעיון האוטונומיה.

נחרני יסוד :

נתון 1: קיימת זיקה בין ביצוע האוטונומיה לבין החוזה עם מצרים. זיקה זו קיימת לידם של המצרים, לידם של האמריקאים, וגם מקובלת על חלק גדול מן האיבור ודעה הקהל בישראל. במידה זו או אחרת קבלה היא את הסכמה צורה המשא ומתן.

נתון 2: פרוש האוטונומיה לפי החפיסה המצרית ובמידה מסוימת גם לפי החפיסה האמריקאית, היא וותרן על סמכויותיה הריבוניות של ישראל בשטחי יהודה ושומרון ועזה. וותרן זה, נובע אליבא דמצרים מעצם ההסכמה לדרך על מעמדם של השטחים אחרי 5 שנים. הדרך יתחיל למעשה משעה שיתחיל המר"מ על כנון האוטונומיה.

נתון 3: האוטונומיה נחפסת ע"י מצרים כשלב בהגדרה עצמית של הפלסטינים, וכתחילת הדרך למימוש עצמאותם בין במסגרת מדינית ריבונית שלהם, ובין במסגרת ריבונית ערבית כלשהי, ודרך היא המתקבלת ביותר על הדעה.

נתון 4: אש"ף, מדינות הסרב, ובריה"מ מעוניינות בהשלחו של ההסכם בין ישראל למצרים, כל צד מטעמו, ואפשר לפרש טעמים אלה. עיקרו של דבר, שלוש צדדים אלה מאוחדים בכך שיש להביא לפצוץ ההסכם, אם לפני חתימתו ואם בשלב כלשהו לאחר חתימתו.

נתון 5: גם הגורמים הסורנים בקרב ערכי יו"ש ועזה, רואים באוטונומיה, שלב בדרך לעצמאות. הגורמים הקיצוניים, במידה והם מקבלים אותה ביום לבינם, רואים בה שלב בדרך למימוש חזון הקמת המדינה שתחצום את מקומה של ישראל.

נתון 6: ארה"ב, רואה באוטונומיה שלב ממשי בדרך לפתרון הכפיה הפלסטינית ע"י הקמת ישות מדינית השולטת הזו על טריטוריה והן על המנהל. ארה"ב מסתפקת בשלב ראשון ב"נית לארמי", אולם ברור לוצרי שהחחירה היא להביע להסדר סופר של גבולותיה של ישראל בתחומים של ה-4 ביוני 1967 עם חיקוני גבול קלים, מטרה זו של ארצות הברית מוסווית בצורה שקופה למדי, בניסוחים דיפלומטיים ומשפטיים חסרי כל חשיבות.

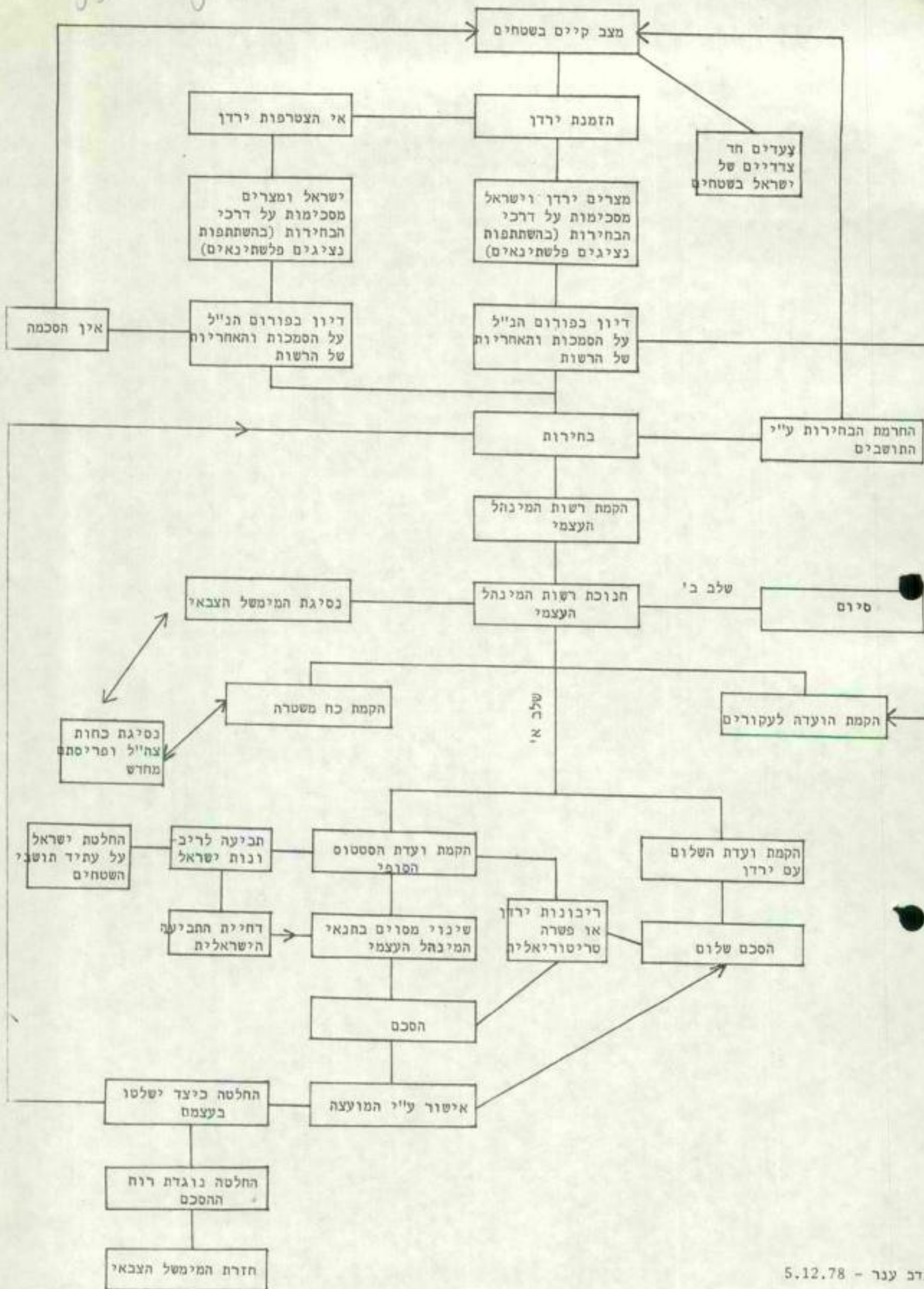
11

Faint, illegible text on the right side of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Handwritten signature or initials at the bottom right of the page.

אוטונומיה - מדיניות

שלבים לכיצוע הסכם המסגרת

משתתפים

הערוך

סלב - נושא

Egypt, Israel and Jordan -
The délegation of Egypt and Jordan may include
Palestinians from the West Bank and Gaza or other
Palestinians as mutually agreed

will agree on the modalities for establishing
the elected self-governing authority in the
West Bank and Gaza

.A

The (same) parties -

will negotiate an agreement which will define the
powers and responsibilities of the self-governing
authority to be exercised in the West Bank and
Gaza.

.B

The Inhabitants of the West Bank and Gaza

Free elections

.C

Establishment of the self-governing authority

.D

Inauguration of the self-governing authority

.E

The transitional period of five years will begin

.F

The Israeli military government and its civilian
administration will be withdrawn and will be re-
placed by the self-governing-authority.

.G

The local police force will be composed of inhabitants
of the West Bank and Gaza

A strong local police force will be established
which may include Jordanian citizens, the local
police force will be constituted by the self-
governing authority.

.H

Representatives of Egypt, Israel, Jordan and the self-governing authority

Will constitute a continuing committee to decide by agreement on the modalities of admission of persons from the West Bank and Gaza in 1967. .I

Israel

A withdrawal of Israeli armed forces will take place and there will be a redeployment of the remaining Israeli forces into specified security locations. .J

These negotiations will be conducted among Egypt, Israel, Jordan and the elected representatives of the inhabitants of the West Bank and Gaza.

Not later than the third year after the beginning of the transitional period, negotiations will take place to determine the final status of the West Bank and Gaza and its relationship with its neighbors and to conclude a peace treaty between Israel and Jordan by the end of the transitional period. Two separate but related committees will be convened .K

consisting of representatives of the four parties

1. which will negotiate and agree on the final status of the West Bank and Gaza and its relationship with its neighbors (and other outstanding issues).

consisting of representatives of Israel and representatives of Jordan to be joined by the elected representatives of the inhabitants of the West Bank and Gaza.

2. to negotiate the peace treaty between Israel and Jordan, taking into account the agreement reached on the final status of the West Bank and Gaza

The representatives of the inhabitants of the West Bank and Gaza will submit their agreement (on the final status) to a vote by the elected representatives of the West Bank and Gaza. .L

Providing for the elected representatives of the inhabitants of the West Bank and Gaza to decide how they shall govern themselves consistent with the provisions of their agreement. .M

Egypt and Israel and other interested parties

will work with each other to establish agreed procedures for prompt, just and permanent implementation of the

דברי שר החקלאות בתוכנית מוקד - 18.1.79
(הקטע בנושאי אוטונומיה ומו"מ)

- על מנת להתאמין בתוכנית האוטונומיה צריכים להיות מספר תנאים.
- א. רציפות של התישבות יהודית במקביל עם פריסה צבאית.
 - ב. צירי גישה וחופש תנועה.
 - ג. רשות משותפת בנושא המים על מנת לא להגיע ליבוש ישראל.

יש לקיים דיון בממשלה כבר עכשיו בנושא האוטונומיה והיבטיה. אינני מאמין בהצנעה מתחת לשטיח. אם נצליח "לברר" כבר היום מספר נקודות תהיה התוכנית טובה.

כבר היום הדיון עם המצרים איננו על חוזה שלום אלא על אוטונומיה. צריך לעשות מאמץ להגיע להדברות ישירה עם המצרים.

בשלב זה מנהלים האמריקאים מגעים עם חוגים המקורבים לאש"פ על נושאים מהותיים באמצעות הקונסוליה במזרח ירושלים. רק ממשלת ישראל אינה דנה באוטונומיה. דיון כזה לא יקשה על המו"מ. להיפך. אם יובטחו למשל, האינטרסים של ישראל ביהוש"ע נוכל לתמוך בדרישה האמריקאית ל-Target Date.

שר החקלאות אינו מאמין במו"מ ישיר ללא תווך בכלל אך לדעתו הפכו האמריקאים להיות מנהלי המו"מ. הדיון הוא על ניירות שלהם. לא כל התכונות המדיניות בידי ארה"ב (איראן, ווייטנאם).

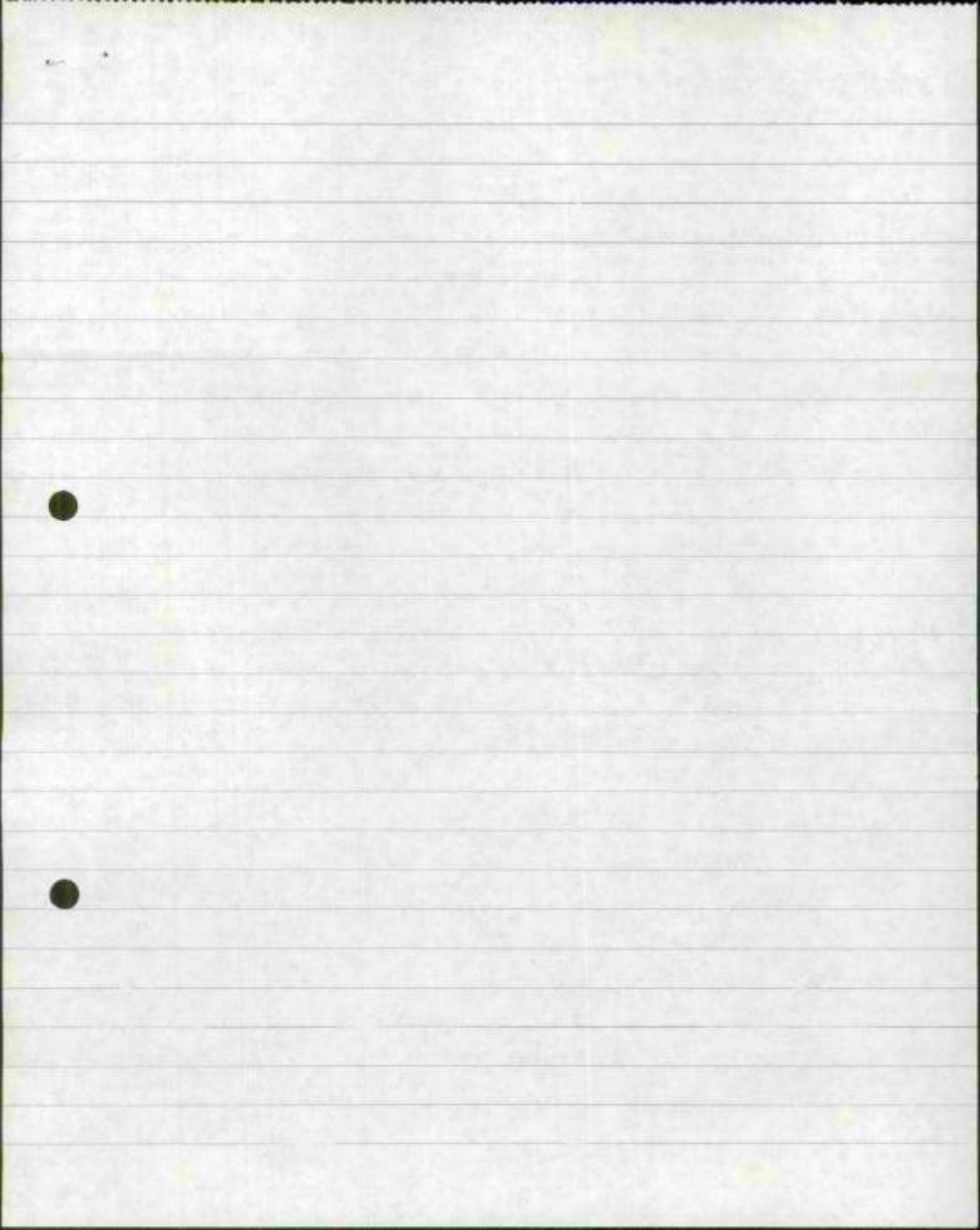
דיון בממשלה יהיה נוקב אך לממשלה כוח לקבל החלטות.

1971 - 67.01

Handwritten text in the first section, appearing to be a list or notes.

Handwritten text in the second section, continuing the list or notes.

Handwritten text in the third section, continuing the list or notes.

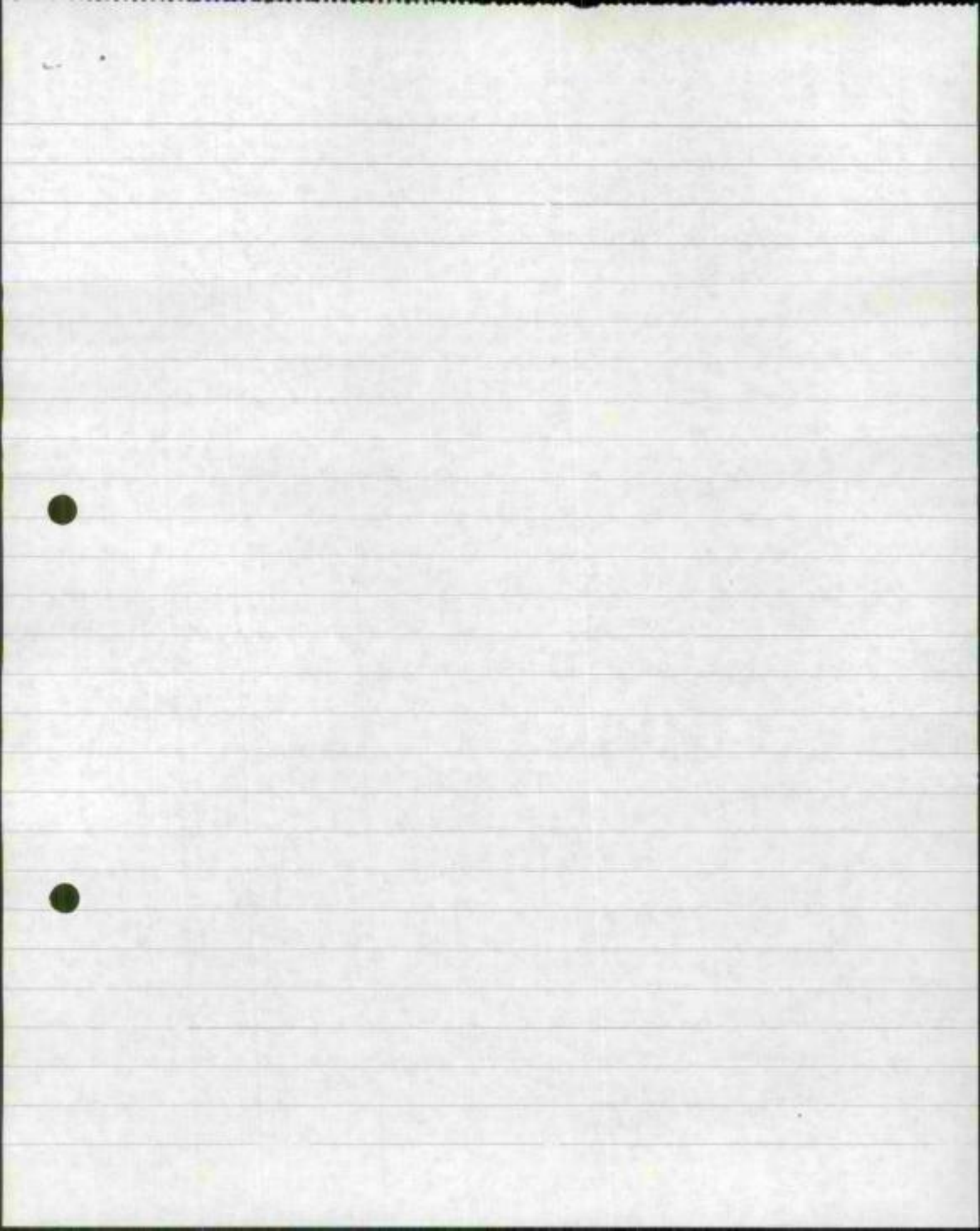
The following table shows the results of the survey conducted in the year 2015. The table is divided into two main sections: the first section deals with the general characteristics of the respondents, and the second section deals with the specific details of the survey.

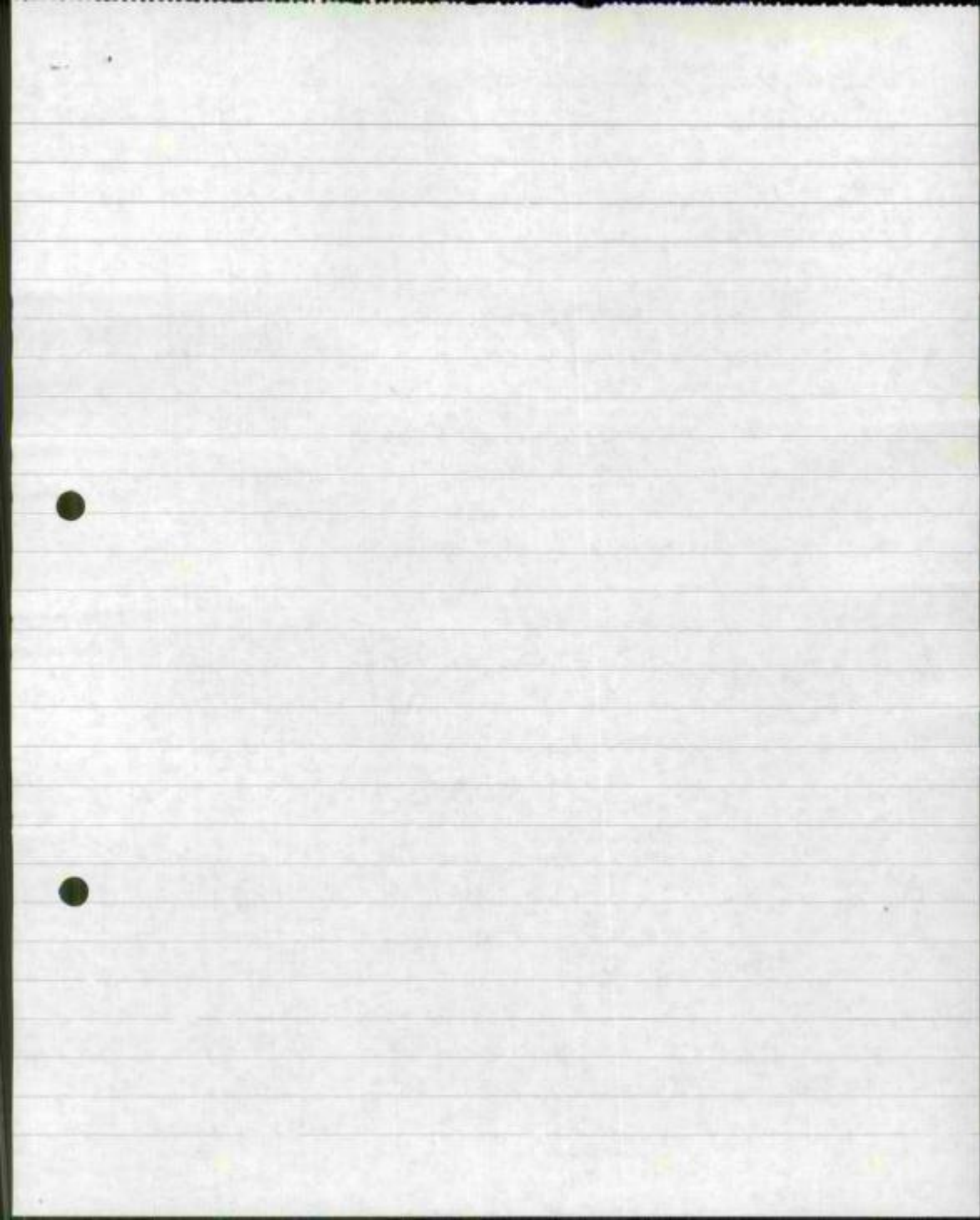
The first section of the survey dealt with the general characteristics of the respondents. The results show that the majority of the respondents were male, and that the majority of the respondents were aged between 18 and 30.

The second section of the survey dealt with the specific details of the survey. The results show that the majority of the respondents were satisfied with the results of the survey, and that the majority of the respondents were satisfied with the way in which the survey was conducted.

The following table shows the results of the survey conducted in the year 2015. The table is divided into two main sections: the first section deals with the general characteristics of the respondents, and the second section deals with the specific details of the survey.

The first section of the survey dealt with the general characteristics of the respondents. The results show that the majority of the respondents were male, and that the majority of the respondents were aged between 18 and 30.

- The first step in the process of the development of the
 economy is the establishment of a sound financial system.
 This involves the creation of a central bank and the
 issuance of a national currency. The central bank
 is responsible for maintaining the stability of the
 financial system and for ensuring that the money
 supply is in line with the needs of the economy.

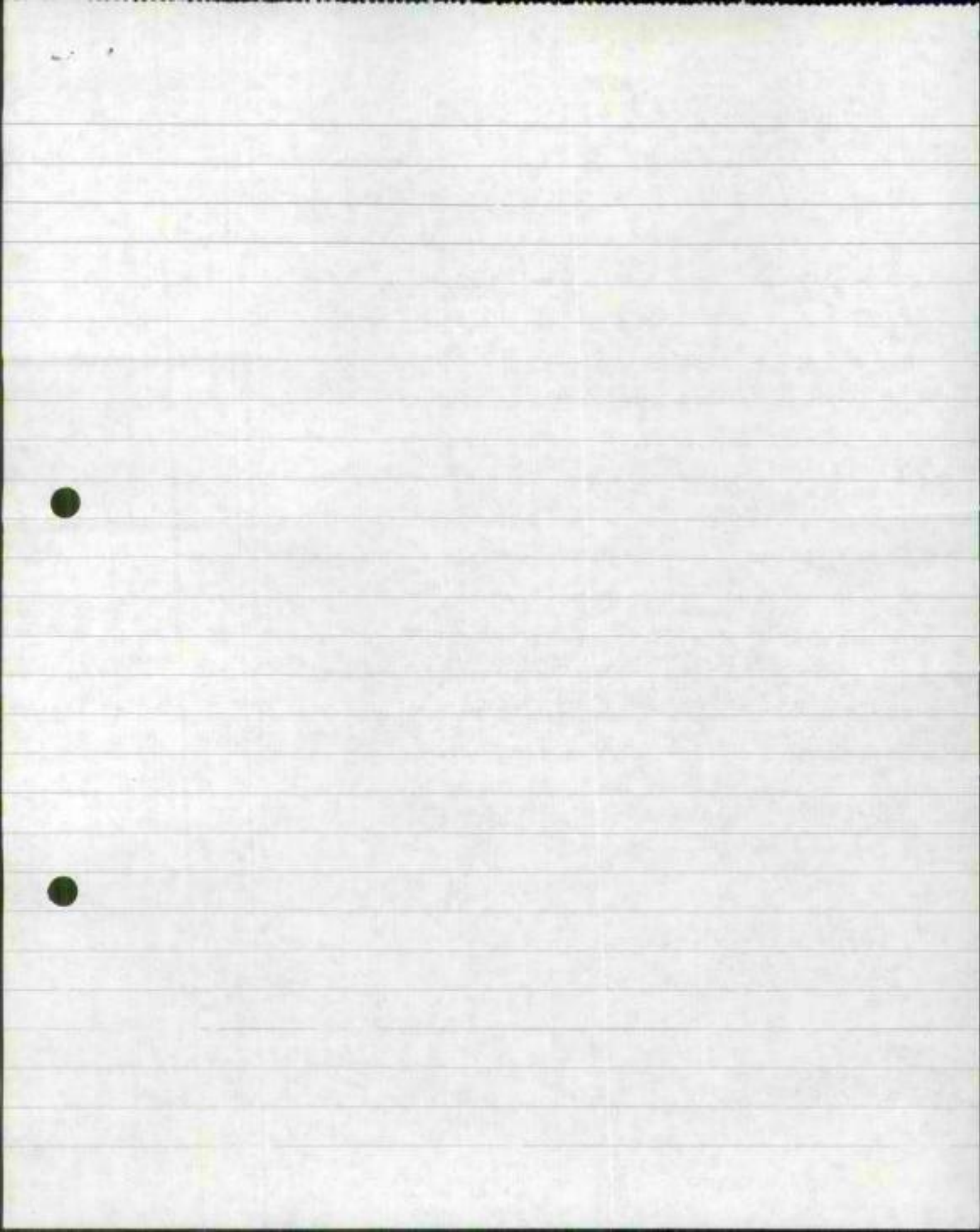
- The second step is the development of a sound
 legal system. This involves the establishment of a
 judiciary and the enactment of laws that protect
 property rights and enforce contracts. A sound
 legal system is essential for the development of
 a market economy.

- The third step is the development of a sound
 infrastructure. This involves the construction of
 roads, bridges, and other facilities that are
 necessary for the movement of goods and
 services. A sound infrastructure is essential for
 the development of a market economy.

- The fourth step is the development of a sound
 human resource system. This involves the
 establishment of a system of education and
 training that provides the skills and knowledge
 necessary for the development of a market economy.

- The fifth step is the development of a sound
 political system. This involves the establishment
 of a system of government that is based on the
 principles of democracy and the rule of law. A
 sound political system is essential for the
 development of a market economy.

- The sixth step is the development of a sound
 social system. This involves the establishment
 of a system of social services that provides
 for the needs of the most vulnerable members
 of society. A sound social system is essential
 for the development of a market economy.

ישראל, מדינת ישראל, מדינת ישראל, מדינת ישראל
פרשת ארבעה עשר

ענין זה הוא שיש להבחין בין שני סוגי פיקוח
האחד הוא פיקוח על התוצאה והשני הוא פיקוח
על התהליך. הפיקוח על התוצאה הוא פיקוח
על התוצאה של התהליך והוא פיקוח על התוצאה
של התהליך. הפיקוח על התהליך הוא פיקוח
על התהליך של התהליך והוא פיקוח על התהליך
של התהליך.

הפיקוח על התוצאה הוא פיקוח על התוצאה
של התהליך והוא פיקוח על התוצאה של התהליך.
הפיקוח על התהליך הוא פיקוח על התהליך
של התהליך והוא פיקוח על התהליך של התהליך.
הפיקוח על התוצאה הוא פיקוח על התוצאה
של התהליך והוא פיקוח על התוצאה של התהליך.
הפיקוח על התהליך הוא פיקוח על התהליך
של התהליך והוא פיקוח על התהליך של התהליך.

CONSTITUTIONS
OF
DEPENDENCIES
AND
SPECIAL SOVEREIGNTIES

Edited By
ALBERT P. BLAUSTEIN
&
ERIC B. BLAUSTEIN

VOLUME I

INTRODUCTION
AND
TABLE OF CONTENTS

August 1978

Oceana Publications, Inc.
Dobbs Ferry, New York

*J.311-211161K
(162)*

CONSTITUTIONS
OF
FEDERAL AGENCIES
AND
MILITARY OVERSEAS

Edited by
JAMES H. HARRIS
and
B. H. HARRIS
Volume
INTRODUCTION
AND
TABLE OF CONTENTS

Issued August 1978

© Copyright 1978 by Oceana Publications, Inc.

Library of Congress Catalog Card No.: 75-21651 ISBN: 0-379-00278-7
Manufactured in the United States of America

INTRODUCTION

This is the first volume in a new series on the seventy-five constitutions of the world's associated states, dependent territories and areas of special sovereignty. It complements and supplements the companion series edited by Gisbert H. Planz and myself, Constitutions of the Countries of the World. The earlier set is likewise published by Oceana Publications.

Like the parent series, Constitutions of Dependencies and Special Sovereignties is issued in a loose-leaf format, with a separate booklet for each governmental entity. Each booklet contains constitutional status data and an annotated bibliography, together with a copy of the constitution in English. (Where appropriate, the constitution may also be published in the official language of the sovereignty if it is a language other than English.) Supplementary pages are also issued.

When the "territory" achieves the status of a nation-state, it will be duly incorporated into Constitutions of the Countries of the World and a replacement booklet will be issued.

It was in the preparation of Constitutions of the Countries of the World that the editors recognized the need for the new set on the non-nation-states -- a need confirmed in the observations and comments of the users of the earlier work. For while territorial constitutions are generally of less international significance than those of the nation-states, they are far more difficult to define and to obtain. They are not available in any other work.

More than one-third of these "special" governments are in the British sphere -- as associated states, dependent territories (colonies, protectorates and dependencies) and crown dependencies. There is also the "protected state" of Brunei and the New Hebrides Condominium, which is under joint British-French sovereignty.

The second largest group is under the jurisdiction of the United States -- some dozen in

number. This is in the process of change as the Trust Territory of the Pacific Islands (a United Nations trusteeship administered by the United States) is working toward a new constitutional status. The most important of the American areas is the independent Commonwealth of Puerto Rico, technically a "commonwealth associated with the United States." Others include the unorganized, unincorporated territory of American Samoa, the organized, unincorporated territories of Guam and the Virgin Islands of the United States and such unincorporated territories as Wake Island, Navassa Island, Midway Islands, etc. The Panama Canal Zone is also a "territory under U.S. jurisdiction and control."

The French have jurisdiction over ten geographical entities away from Metropolitan France. Five of these, however, are in the category of Overseas Departments, and it could be argued that their status is comparable with that of Alaska or Hawaii. These departments are French Guiana, Guadeloupe, Martinique, Réunion, and St. Pierre and Miquelon. Others in the French sphere are the overseas territories of French Polynesia, French Southern and Antarctic Lands, New Caledonia, and Wallis and Futuna. And add to this the British-French Condominium of New Hebrides.

Australia has six dependencies, and New Zealand has four.

Of Portugal's once-vast overseas empire, only Macao remains. The Azores and Madeira, however, have now received a quasi-autonomous status.

Denmark, Norway, Spain and the Netherlands all maintain sovereignty over other geographical entities. But these subordinate governments do not have the same constitutional status. Greenland and the Faeroe Islands are "part of the Danish realm" and the Netherlands Antilles is "part of the Netherlands realm." Jan Mayen and Svalbard, on the other hand, are just classified as "Norwegian territory."

Albert P. Blaustein
Camden, N.J. December, 1977

Table of Contents

(Date following entry indicates date of issue)

VOLUME I

Introduction (12/77) and Table of Contents (8/78)

UNITED STATES

- Commonwealth of Puerto Rico (12/77) ✓
- Panama Canal Zone (8/78)
- Baker, Howland, and Jarvis Islands (3/77)
- Guam (3/78)
- Palmyra Islands (3/77)
- Samoa (8/78)
- Virgin Islands (3/78)
- U.S. Territories under Military Authority (11/76)
- Trust Territories of the Pacific Islands (3/78)

UNITED KINGDOM

- Northern Ireland (11/75)
- Scotland (12/77)

VOLUME II

BRITISH DEPENDENT TERRITORIES

- Seychelles Note (3/77)
- Introduction (3/77)
- Belize (7/75)
- Bermuda (11/75)
- British Indian Ocean Territory (12/77)
- British Virgin Islands (3/78)
- Cayman Islands (7/75)
- Falkland Islands/British Antarctic Territory (7/75)
- Gibraltar (7/75)
- Gilbert Islands (8/78)
- Hong Kong (8/78)
- Montserrat (3/77)
- New Hebrides (3/77)
- Pitcairn Islands Group (7/75)
- St. Helena (7/75)
- Solomon Islands (12/77)
- Turks and Caicos Islands (8/78)
- Tuvalu (8/78)

VOLUME III

BRITISH ASSOCIATED STATES

- Introduction (3/77)
- Anguilla (11/76)
- Antigua (7/75)
- Dominica (7/75)
- St. Christopher-Nevis-Anguilla (7/75)
- St. Lucia (7/75)
- St. Vincent (7/75)

BRITISH PROTECTORATE

- Sultanate of Brunei (11/75)

VOLUME IV

IN ASSOCIATION WITH THE BRITISH CROWN

- Isle of Man (11/75)
- Jersey (11/75)
- Guernsey (11/75)
- Alderny (11/75)
- Sark (11/75)

AUSTRALIA OVERSEAS TERRITORIES

- Ashmore and Cartier Islands Territory (7/75)
- Australian Antarctic Territory (7/75)
- Christmas Island Territory (7/75)
- Cocos (Keeling) Islands Territory (7/75)
- Coral Islands Territory (7/75)
- Heard and MacDonal Islands Territory (7/75)
- Norfolk Island Territory (7/75)

NEW ZEALAND TERRITORIES (3/77)

- Cook Islands
- Niue
- Tokelau Islands
- Ross Sea Dependency
- Namibia/South West Africa (12/77)

VOLUME V

FRENCH OVERSEAS DEPARTMENTS (3/77)

- French Guiana

Guadeloupe
Martinique
Reunion
Saint-Pierre and Miquelon

FRENCH OVERSEAS TERRITORIES

French Polynesia (11/76)
New Caledonia (11/76)
New Hebrides Note (3/77)
Southern and Antarctic Lands (4/76)
Wallis and Futuna (4/76)

SCANDANAVIAN TERRITORIES

Denmark
Faroe Islands (3/78)
Greenland (3/77)
Finland
Aland Islands (3/77)
Norway
Spitzbergen (3/77)
Jan Mayen (3/77)
Antarctic Territories (3/77)

SOVIET TERRITORIES WITH RECOGNIZED SOVEREIGNTY

Estonia (in preparation)
Latvia (8/78)
Lithuania (8/78)

DEMOCRATIC ARAB REPUBLIC OF THE SAHARA (8/78)

MACAO (3/77)

NETHERLANDS ANTILLES (11/76)

PALESTINE (4/76) with (12/77) Supplement

TURKISH FEDERATED STATE OF CYPRUS (12/77)

VATICAN CITY STATE (11/76)

VOLUME VI

REPUBLIC OF SOUTH AFRICA: HOMELANDS

Homelands: General (3/78)
Bophuthatswana (8/78)
Ciskei (4/76)

Gazankulu (4/76)
KwaZulu (4/76)
 KwaZulu Special Supplement (3/77)
Lebowa (4/76)
 Lebowa Special Supplement (3/77)
Qwaqwa (4/76)
Transkei (3/78)
Venda (4/76)

אגודת חובבי התורה והמצוות

תל אביב - יפו

W - 2/11/68

2001 :MIDEAST--AUTONOMY:

TEL AVIV, NEB 9, REUTER -- A GOVERNMENT COMMITTEE HAS RECOMMENDED THAT THE ISRAELI ARMY SHOULD REMAIN IN EFFECTIVE CONTROL OF OCCUPIED TERRITORIES EVEN AFTER SELF-RULE FOR PALESTINIANS, THE STATE

RADIO SAID TONIGHT.

THE COMMITTEE WAS SET UP TO DEFINE EXACTLY HOW PALESTINIA AUTONOMY -- CALLED FOR IN THE N. MR DAVID PEACE ACCORDS -- WOULD

OPERATE ON THE WEST BANK OF THE JORDAN AND IN THE GAZA STRIP.

ONE OF ITS NONCLUSIONS WAS THAT SELF-RULE SHOULD BE LIMITED PRIMARILY TO LOCAL AFFAIRS, THE RADIO SAID.

GOVERNMENT BREAKERS DECLINED TO COMMENT ON THE BROADCAST, BUT OFFICIAL SOURCES SAID IT CONTAINED ELEMENTS OF TRUTH AS WELL AS A

NUMBER OF INACCURACIES.

THE RADIO REPORT WAS ISOSALHNR-43 5-1; 34233, 814-31

... 3-600F(343 1:0307)30 00 03003,
5:1-0 0-400 1-530 8001

... 4, 00 -4530 ... 5 233(1 07 03-0)0:1.

MORE RT/ET

EW600 EP416

2407 : WIDEAST-AUTONOMY 2 TELAVIV:

THE RADIO SAID THE FOLLOWING POINTS WERE MADE IN THE REPORT OF
THE COMMITTEE
LED BY DR ELIJAHU RE-ELIASSAR, DIRECTOR-GENERAL

OF PRIME MINISTER MENACHEM BEGIN'S OFFICE:
-- AUTONOMY WOULD APPLY TO THE ARAB INHABITANTS TO THE
YEAR
UNDOODXN BUT NOT TO JEWISH SETTLERS OR THE TERRITORIES
THEMSELVES:

-- SOURCE OF AUTHORITY WOULD CONTINUE TO BE THE ISRAELI
ARAB:

BAA THE ISRAELI MILITARY GOVERNMENT WOULD REMAIN IN THE
TERRITORIES, BUT
OULD BE WITHDR
W TO SPECIFIC LOCATIONS:

-- THE AUTHORITIES WOULD HAVE A POLICE FORCE, BUT INTERNAL
SECURITY WOULD CONTINUE TO BE VESTED IN THE ISRAELI
P
VH AND SECURITY
SERVICES:

MORE SR RT JH

REPEAT

2159 : MIDEAST-AUTONOMY 3 TELAVIV:

-- NEARLY ONE FIFTH OF THE 1.6 MILLION ACRES (647,500 HECTARES) IN THE WEST BANK AND GAZA STRIP WERE STATE LANDS AND WOULD CONTINUE UNDER ISRAELI GOVERNMENT CUSTODIANSHIP:

-- ISRAELIS WOULD CONTINUE TO SETTLE ON THESE STATE LANDS:

-- ISRAEL WOULD CONTINUE TO CONTROL WATER SOURCES, TO ASSURE NO DANGER TO SUPPLIES INSIDE THE JEWISH STATE AND TO ENABLE THE ESTABLISHMENT OF MORE SETTLEMENTS:

-- THE AUTHORITIES WOULD BE ALLOWED TO IMPOSE DIRECT TAXES BUT NO CUSTOMS DUTIES. NOR WOULD THEY BE PERMITTED TO ISSUE CURRENCY IDENTITY CARDS OR PASSPORTS:

-- RESIDENTS OF THE WEST BANK/GAZA STRIP COULD USE EITHER JORDANIAN OR ISRAELI PASSPORTS, AND

-- CENSORSHIP OVER NEWSPAPERS WOULD CONTINUE.

REUTER SP RT JH

NNNN

EW5434 EPR213

נתקבל במודיעין
מסמך
מקבל
תאריך

קרית ארבע היא חברון

מנהלת קרית ארבע, ת.ד. 15, קרית ארבע - חברון

טלפון: 02-971505-6-7

מספר תאריך רח' כסלו תשל"ט

30.11.78

הס"ק

אולפניווינג - מניין (המלך הממון)

לכבוד
מר עזר וייצמן
שר הבטחון
משרד הבטחון
הקרית, תל-אביב

כבוד השר,

בהמשך לשיחתנו הטלפונית אחרון, הנני רוצה להביע גם בכתב תודה וכאב. תודה - על הפעילות שלך למען קידום הקריה בגבעת הג'עברה.

כאב - שאין לממשלה הבנה לפעול בצורה משמעותית בתחום הלאומי. לדעתך, רק ע"י תנופה ממלכתית של העברת רכבות יהודים ככל שנה ושנה באמר לעצמנו ולעולם שאכן יהודה ושומרון הינם חלק מארץ ישראל. כביש פה וכביש שם, גבעה פה וגבעה שם ותוך - סחבת ממושכת - מציגים את מדינת ישראל כמדינה מהססת ומגמגמת שאינה בטוחה כדרכה. מצד אחד - השטח מוחזק, לא מחילים את הרבונות הישראלית, אין תנופת התנחלות. מאידך: פה ושם באיטיות ובחשאי בונים כמה בתים וכמה עשרות יח"ד - האין זה גמגום? כיצד צריך לפרש זאת השכל הגויי?.

שמחתי לשמוע בשיחה הטלפון את הבטחתך שבוועדת השרים לענייני בטחון ייערך דיון בהקדם על פתוח ברחב של קרית ארבע - חברון. ראויה היא חברון עיר האבות ועירראשית מלכות בית דוד ש- 11 שנים לאחר גאולתה יקימו בה סוף סוף עיר יהודית בת רכבות יהודים. זה אינו ענינם הפרטי של תושבי קרית ארבע, זו זכותה וחובתה של האומה הישראלית וממשלת ישראל בראשה.

למרות ההערה הנ"ל הנני מודה בשם הציבור כולו על הצעד הנוסף.

ב ב ר כ ה,

מ. לוינגר
מ. לוינגר

מרכז מנהלת קרית ארבע.

העתק: מר מנחם בגין, רה"מ.
מר אריאל שרון, שר החקלאות.
מר מרדכי צפורי, סגן שר הבטחון.
מר אליהו בן אלישר, מנכ"ל משרד ר"ה.
האלוף א. אורלי, מתאם הפעולות בשטחים.
תת אלוף בנימין בן אליעזר, מפקד יהודה ושומרון.

מל/דר

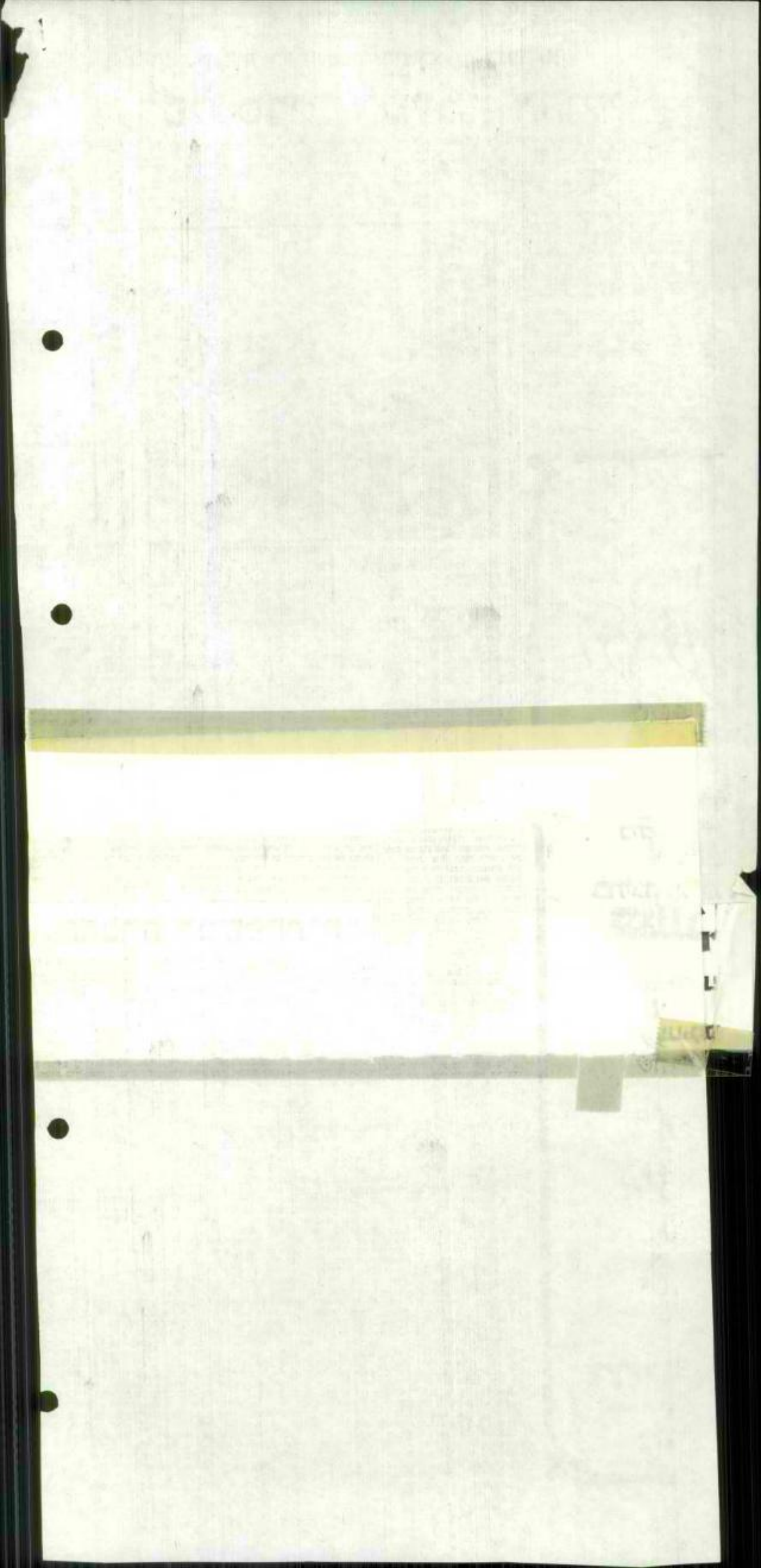
STATE OF TEXAS

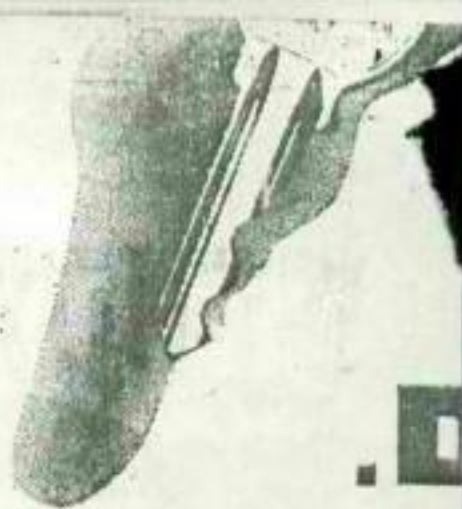
1957-58 session
Even date
1958

Be it remembered that on this day of _____ 1958, _____ of the County of _____ State of Texas, for and in behalf of the _____ of the County of _____ State of Texas, did execute the foregoing instrument of writing, the true and correct intent and meaning of which is hereby certified.

Witness my hand and the seal of said County at _____ this _____ day of _____ 1958.

CLERK OF COUNTY

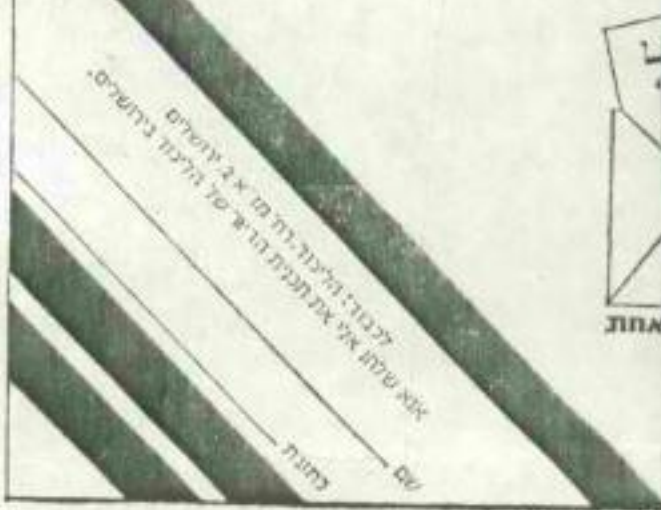

בלבימת העליה המסחררת של
פן ריאלי גם להזלת הדירות.
צע
ל הליכוד בירושלים
בשלתה לכל תושבי ירושלים.
- אנא שלח אלינו את התלוש

יועץ מצא
תועמד הליכוד
לראשות העיר
בירושלים
הניח את
חננית הדיור
לשר השיכון
הבינוי.

עפ"י אשר לפיכך התקבלו...
החלה להקים בצבע נגד פריזות
הממשל. במסגרת הדין. לאור סגנת
התועלת הצבאית של המוסד, הוא
היה לבית-כלא לאסירים פוליטיים.
יותר מאוחר טוכן בו דיורו המפורסם
ביתר, ובכילו פרינציפ, שרצה את
הארכידוכס סרדינינג (מצעו שהביא
להתלקחות מלחמת העולם הראשון
נח). ב-1910, בעקבות ביקור ראש
המינסטאר פראג ולא נהפך למחנה
ריכוז, ובזכות הסיים היה למחנה
הריכוז הגדול ביותר במדינה.

במחנה, הודיע בשם טראזנישטאט,
שיכנו בתחילה חברים בתנועות ה'
התנגדות הציונית, יותר מאוחר -
עד שהודרו ב-1945 - שיכנו בו כ-
140,000. בלתי-רצויים, רובם יהודי
דיים (ביניהם גם אנשים, אשר בניו
השירות המפורסם בצבא הגרמני ב'
מלחמת-העולם הראשונה נשלחו ל'
מאסר של כבוד למחנה, נח"י כי
טראזנישטאט), ישמרו במחנה מי
רעב וזחלות, או הוטחו במחנות
ההסדה במקומות אחרים.
עם האסירים במלחמת-העולם ה'
שניה נמנו ארבעה אסנים - פרי
דינג בלוד, בדריד פריסה, ליאו
האס ואובס אונגאר, שתוארו כפרי
רוס סקפיאדים את החיים בטרזאון.
הם הצליחו להבריח את ציודיהם ל'
עולם בחוץ וניטו בכך מבוסת רבה
לפני למשטר הנאצי - אדולה איכז'
בו בעצמו הוסיף בבוא ועד חסר'
רה על התנגותם, התחרותית של
האסנים. הם היואטמו רשית בהפצת
העשולת-זושיה.

המוזיאון היהודי הממלכתי בפראג,
אירגו תערוכה (שתיאר פחותה עד
סוף השנה) של 41 תמונות וציורים
מעשה-ידיהם של ארבעת האסנים
שהיו כלואים במחנה בשנים 1942-
1945. המוזיאון סגנה את עבודתם
צורה סריטיבית של התנגות בו
הנאים סקופייטיים, ויש בכך אירוניה
כלשהי במדינה שבה אסירים כתי'
כיום מעריכים בעטרות-אלפים את
מספר האסנים - סופרים ציורים,
אנשי ילנוצ - שנטארו סובסלים
בשל נשיותיהם הפוליטיות, לאחר
הפלישה הסובייטית לציסטובוקה
ב-1948.

הקירה בעיניים
ארבעת האסנים בטרזאון עברו בו
תנאים קשים ביותר, והשתמשו בו
וספרי ציור גרושים. לעיתים קרובות
ציינו בלילות, ובכל זאת הוציאו מי
תחת ידיהם מאות רישומים, הסתי'
עדים את גורלם של האסירים מי
שעה באים למחנה על שיגורם למתי'
נות המספרה, כמה מציוריהם מצג'
או את דרכם לטוויץ, הודות לאדם
היוצק רק כילי טראוס (לאחר זמן
הוא נרצח באיטוויץ). הציורים ה'
סובחים התגלו על-ידי סוכנים נא'
צים בשווייץ, והדבר הוביל לחקוי'
רה בעינויים של האסנים בטרזאון,
גורלם נחרץ: בלון בו ה-46 ה'
בה לפנות, פריסה בן ה-77, שבשנות
הילד התמחה בקריקטורות פולי'
סיות, נשלח לאיטוויץ, שם סת בו
בית החולים של הנלא ב-1944;
אונגאר הצליח להיטאר בחיים לאחר
טאסרו בטרזאון ובבוכוואלד, אולם
סת לאחר השחרור ב-1945 מסגעים
שנסצע בבוכוואלד, האס, אשר שמה
כשנים 1945-1945 במחנות ריכוז
שיגנים, יגא טראזין ב-1945 בריא
והלם, שמת או יותר, ב-1945 ה'
בפראג ולרמד וציר עד 1955. בו
שנה זו עבר ליורח-בוליו ועם הוא
מסטיק לעבוד, בגיל 77.
התשובה הנוכחית של צירות ארי'
בנה האסנים הוא חלק קטן מאוסף

עוד בלילה ציוריהם של...
סך הכל יש בו כחמש-ששה
עשרה עבודות, כחמש-שש עבודות

אמנות יהודית
הקהילה היהודית הגדולה ביותר
בציסטובוקה שכנה במת שכונה
הנוטו של פראג. זו היתה אחת מי
קהילות העתיקות כסוגה באירופה,
וראשיתה במאה התשיעית, עם בוא
קבוצה קטנה של פוזורים יהודים
למקום, רובם מיוחד, העיר החד'
דיה, הוקם במאה ה-17 לפי תוכן
לאסילת והתפרדה דאו. במאה ה-17
הוא נהפך למוקד התרבות היהודית
במרכז-אירופה עד המאה ה-19. עם
ביטול התיים אלה ב-1848 הגיע קוץ'
מי האוטונומי של הרובע לקיצו. בו
כונה.

ערפל סביב המעמד החוקי
(סוף פסגור 14)
זכר בתחילת נובמבר ישרובו ביטוי
ביום אלה בחירות למועצה, באותו
היום שבו נערכות הבחירות לרשימת
המקוטטת בישראל, בכך ידגישו ה'
קשר והעוקב, והאחריות בין הישר'
כיום העיוניים ביהודה ושומרון ל'
רשויות המסוימות מהעבר השני של
התו היודי, יש להבדיל בצויים, כי
עם כינון האוטונומיה יועברו הסבי'
בויות המסוימל הצבאי למשדר ה'
פנים הישראלי.
אם נדקדק בלשון החוק, נגיע ל'
מסקנות מעניינות למדי ביחס לרשי'
ראלים הגרים בשטחים המוחזקים,
הם אינם תושבי ישראל, ועל כן לא
יהיו עליהם חוק כירשם האוכלוסין
המדינה, ואפשר לומר שש'
המנים אינו רשאי לתת להם תועלת
זהה, זאת, כיוון שסעיף 24 לאותו
חוק קובע כי, תושב הנמצא בישראל
שטלא לו אן טבה רשאי לקבל תוע'
רת זהות, ואילו התגורר בהרתי'
ארבע או מעלה אדומים אינו נכנס
למסגרת הגדרה זו. אם אה תאמר כי
בעבר נחנה להיטיבים אלה תועלת
זהה, בעת הימים גרים בתחומי התו
היודי, עדיין כלל לא כורר במחנה
הוקית אם אפשר לרשום בתפודת ה'
זהות כי כתיבתם הוא ביישוב שבו
הם חיים, באיזור יהודה ושומרון.
תענית כירשם האוכלוסין (כתי'
בויה) תשכ"ו-1986, קיבצת רשוד
סה סגורה של יישובים המפורטים
בתקפת לפקודת העוררות ולעז ה'
שעצית המסויבות והאוזרות, וכן
השיטת הכלולה בתקנות עצמן, ורק
יישובים אלה אפשר לעיין לצורך ה'
כתיבת כירשם האוכלוסין ובתפודת
הזהות. היצור רשימת היישובים שבו
אינו יעודה ושומרון בהתקנות, מי'
שיתה בו קודי הכירשם אינו רשאי
לעיון יישובים אלה ככתובת.

ריכוז קמי פרישנות
יועץ אומנם, כי בפועל רשומים
תושבי השטחים ככירשם האוכלוסין
הישראלי ובתפודתם-כילות את ה'
יישובים שבהם הם גרים, שה יתכן
שכשיגיעו העניין לערכאות יוכרז
כי אין דבר תוקי ואולם, הסיסי
שהעניין יגיע לבג"ץ טען ביותר, בו
אשר תושב יהודה ושומרון לא יקבול
על כך, ואילו המתנגד להתיישובות
בשטחים סירעה לפנות לבג"ץ לא
ייצגה - בשל העדר זכות עמידה בו
הוא, מתעבר על ריב לא ליה.
יעובדה שהתנתוהיים ביהודה ו'
שומרון אינם תושבי ישראל, יש
השלכות רבות לעיור סוגיות משפ'
סיות מגוונות. להדגמה: סעיף 42
לחוק לשכת ערובי הרין תשכ"א-1961
קובע, כי אחד מתנאי הכשירות לה'
תמימי השטחים.

עוד בלילה ציוריהם של...
סך הכל יש בו כחמש-ששה
עשרה עבודות, כחמש-שש עבודות

אמנות יהודית
הקהילה היהודית הגדולה ביותר
בציסטובוקה שכנה במת שכונה
הנוטו של פראג. זו היתה אחת מי
קהילות העתיקות כסוגה באירופה,
וראשיתה במאה התשיעית, עם בוא
קבוצה קטנה של פוזורים יהודים
למקום, רובם מיוחד, העיר החד'
דיה, הוקם במאה ה-17 לפי תוכן
לאסילת והתפרדה דאו. במאה ה-17
הוא נהפך למוקד התרבות היהודית
במרכז-אירופה עד המאה ה-19. עם
ביטול התיים אלה ב-1848 הגיע קוץ'
מי האוטונומי של הרובע לקיצו. בו
כונה.

ערפל סביב המעמד החוקי
(סוף פסגור 14)
זכר בתחילת נובמבר ישרובו ביטוי
ביום אלה בחירות למועצה, באותו
היום שבו נערכות הבחירות לרשימת
המקוטטת בישראל, בכך ידגישו ה'
קשר והעוקב, והאחריות בין הישר'
כיום העיוניים ביהודה ושומרון ל'
רשויות המסוימות מהעבר השני של
התו היודי, יש להבדיל בצויים, כי
עם כינון האוטונומיה יועברו הסבי'
בויות המסוימל הצבאי למשדר ה'
פנים הישראלי.
אם נדקדק בלשון החוק, נגיע ל'
מסקנות מעניינות למדי ביחס לרשי'
ראלים הגרים בשטחים המוחזקים,
הם אינם תושבי ישראל, ועל כן לא
יהיו עליהם חוק כירשם האוכלוסין
המדינה, ואפשר לומר שש'
המנים אינו רשאי לתת להם תועלת
זהה, זאת, כיוון שסעיף 24 לאותו
חוק קובע כי, תושב הנמצא בישראל
שטלא לו אן טבה רשאי לקבל תוע'
רת זהות, ואילו התגורר בהרתי'
ארבע או מעלה אדומים אינו נכנס
למסגרת הגדרה זו. אם אה תאמר כי
בעבר נחנה להיטיבים אלה תועלת
זהה, בעת הימים גרים בתחומי התו
היודי, עדיין כלל לא כורר במחנה
הוקית אם אפשר לרשום בתפודת ה'
זהות כי כתיבתם הוא ביישוב שבו
הם חיים, באיזור יהודה ושומרון.
תענית כירשם האוכלוסין (כתי'
בויה) תשכ"ו-1986, קיבצת רשוד
סה סגורה של יישובים המפורטים
בתקפת לפקודת העוררות ולעז ה'
שעצית המסויבות והאוזרות, וכן
השיטת הכלולה בתקנות עצמן, ורק
יישובים אלה אפשר לעיין לצורך ה'
כתיבת כירשם האוכלוסין ובתפודת
הזהות. היצור רשימת היישובים שבו
אינו יעודה ושומרון בהתקנות, מי'
שיתה בו קודי הכירשם אינו רשאי
לעיון יישובים אלה ככתובת.

ריכוז קמי פרישנות
יועץ אומנם, כי בפועל רשומים
תושבי השטחים ככירשם האוכלוסין
הישראלי ובתפודתם-כילות את ה'
יישובים שבהם הם גרים, שה יתכן
שכשיגיעו העניין לערכאות יוכרז
כי אין דבר תוקי ואולם, הסיסי
שהעניין יגיע לבג"ץ טען ביותר, בו
אשר תושב יהודה ושומרון לא יקבול
על כך, ואילו המתנגד להתיישובות
בשטחים סירעה לפנות לבג"ץ לא
ייצגה - בשל העדר זכות עמידה בו
הוא, מתעבר על ריב לא ליה.
יעובדה שהתנתוהיים ביהודה ו'
שומרון אינם תושבי ישראל, יש
השלכות רבות לעיור סוגיות משפ'
סיות מגוונות. להדגמה: סעיף 42
לחוק לשכת ערובי הרין תשכ"א-1961
קובע, כי אחד מתנאי הכשירות לה'
תמימי השטחים.

ערפל סביב המעמד החוקי
(סוף פסגור 14)
זכר בתחילת נובמבר ישרובו ביטוי
ביום אלה בחירות למועצה, באותו
היום שבו נערכות הבחירות לרשימת
המקוטטת בישראל, בכך ידגישו ה'
קשר והעוקב, והאחריות בין הישר'
כיום העיוניים ביהודה ושומרון ל'
רשויות המסוימות מהעבר השני של
התו היודי, יש להבדיל בצויים, כי
עם כינון האוטונומיה יועברו הסבי'
בויות המסוימל הצבאי למשדר ה'
פנים הישראלי.
אם נדקדק בלשון החוק, נגיע ל'
מסקנות מעניינות למדי ביחס לרשי'
ראלים הגרים בשטחים המוחזקים,
הם אינם תושבי ישראל, ועל כן לא
יהיו עליהם חוק כירשם האוכלוסין
המדינה, ואפשר לומר שש'
המנים אינו רשאי לתת להם תועלת
זהה, זאת, כיוון שסעיף 24 לאותו
חוק קובע כי, תושב הנמצא בישראל
שטלא לו אן טבה רשאי לקבל תוע'
רת זהות, ואילו התגורר בהרתי'
ארבע או מעלה אדומים אינו נכנס
למסגרת הגדרה זו. אם אה תאמר כי
בעבר נחנה להיטיבים אלה תועלת
זהה, בעת הימים גרים בתחומי התו
היודי, עדיין כלל לא כורר במחנה
הוקית אם אפשר לרשום בתפודת ה'
זהות כי כתיבתם הוא ביישוב שבו
הם חיים, באיזור יהודה ושומרון.
תענית כירשם האוכלוסין (כתי'
בויה) תשכ"ו-1986, קיבצת רשוד
סה סגורה של יישובים המפורטים
בתקפת לפקודת העוררות ולעז ה'
שעצית המסויבות והאוזרות, וכן
השיטת הכלולה בתקנות עצמן, ורק
יישובים אלה אפשר לעיין לצורך ה'
כתיבת כירשם האוכלוסין ובתפודת
הזהות. היצור רשימת היישובים שבו
אינו יעודה ושומרון בהתקנות, מי'
שיתה בו קודי הכירשם אינו רשאי
לעיון יישובים אלה ככתובת.

ד"ר ברי

באת משה דרורי

תחת שלטון האוטונומיה יהיו ב' יהודה והשומרון אלוף ישראלים. כי כומר אינם חשבו ישראל ומסגרת מונטפוליה מחייבת שרם המסדרת עבורם. כיצד יהיו הם התת שלטון האוטונומיה, וכיצד יפתחו היישובי בישראל?

כאן יש להבחין בין הכרעות כלליות, כגון שיש 20 לוחניות האוי' מונטרט, הקובע כי, תושבי ישראל יהיו רשאים לרכוש קרקעות ולהתיישב באזור יהודה ושומרון תוכלו יהיו לרכוש היישובים בשטח, כולל התחומים המפורטים של כל הקטע והקטע בהתיישבות ובפיתוחה.

נתחיל בבסיס, בקרקעות. מי ירכוש? כי ליהודים תהיה הנוכח לרוב. כיש קרקעות באזור (אף שגם בי הארץ בשטח 20 הנ"ל) האם אס' ש' יהיה בכל פעם למילתם נגד מניסולים ביוזקריטיים, איתורים או פדושים? (אנב גם כיום, תחת שלטון ישראל, מרכז המיטל העצמאי, תוך הפסקות על צד מס' 20 שנחקק בשנת 1961, לרשות שלטת רישום הקרקעות - כאנו - זקוקים י' יתעורו בין מוכרים ערבים לקונים יהודים).

בשאלת התאמה: בידו מי יהיו הקרקעות הציבוריות? כיום ממוקם המטבח של רכוש ממשלתי (שהוא בעצם מינהל מרדכי ישראלי במימון קצת איווה יהודה ושומרון) במרחב הקרקעות באזור, וזאת כדי שבא ב' בעלי המטבח הירדניים: כל זאת על פי עקרונות המסמך הברז' לאיכו' ההוכחות כי בעת החוקת שטח שנכבש ממלחמה, המדינה ה' תבטיח מהחוקת כמאן את נכסי המדינה הנכבשת עד להכרעת המדי' ריש שפטים ברוחה שלום.

מסקנות פסקנות יהודית

מה יהיו במסירת שלטון ואם יצטרך נוהל הקרקעות לשליטת ה' אוטונומיה המונטרט? אם לא, יה' ש' לאוטונומיה את המרכיבים ה' ישראליים, והוא השליטה על הקרקע עין הציבוריים, אם כן, מראש יוכלו כל גישון וכל כונה להתיישבות ישראלית באזור אף להתיישב על רשות בי האוטונומיה הברז' התיישבות ישראלית במטחים המני

סימני-שאלה מעל ליישובים

איים בריטניה. יתרה מזו, מי ירכוש לנו כי ה' אוטונומיה לא תדרוש את פניה ה' היישובים תוך גימור ממשלי סכנו של המנת גבול, והיוו המנת ה' יישוב על הקרקעות שבניהול האד' הנומיה? האמר: לכך אספר לבי צוא מתרוץ על ידי שריון המצב ה' קיום בחוק או בהסדר אחר, אך מי יציעו כי השלטונות האוטונומיה לא ירשו להתיישבות בגין השימוש ב' קרקע? גם כאן באינטלג' ממשלתית, ואילו אס' לו כוללת, אס' לת' קום פסקות בגלילה ההתיישבות. מוצע על כן, לערוך חוקי הכרז' זה לצד טעמים בין הממשלה על רכוש ממשלתי לבין היישובים שבהם י' יין כל דמי החקירה שילמו מראש, וכך נוכל למנוע בעיות בתחום זה (אם כי אין זה מונע מהמועצה ה' אוטונומיה לדרוש פתיחת התחום עקרונית).

הבעיה קשה עוד יותר כאשר ע' ברים לקרקעות היישוביות למגן הדרוז' בשם רכוש נמוס'. על פי הצו ב' דבר נכסים נמוס' (רכוש המרם - איווה הגדה המערבית - מס' 58), תשכ"ז - 1967, מחוק המנוגה על רכוש נמוס' (איווה קוד מינהל מי' קרקעי ישראל הממשל קום מינהל מי' המנוגה על רכוש ממשלתי), כנא' כן, עברו התושבים הערבים שבוט' את האיווה, את רכושם, ועלו לה' שיבו להם כאשר יחזור. בנתחים, על הלק מרכוש זה הוטלו יישובים ישראליים.

מה יהיה כאשר יהווו תושבים אלו לאזור, דבר שייחבן מאד לי' אור סעיף 22 לתוכנית האוטונומיה, תוך בחינה לקביעת הקריטריונים לזכאות לחזור לאיווה למי שה' ב' חיים, והם בהכרח זה ויסרו היישובי' כיום? אף להשלות זאת על העצ' (אף כי לאור המצב ימות, הכל ייחבן). אס' יהיה להסתפק במתן פדיון לאזור תושב, אך כמה עתה בדרז' טענות זו עונות בחובה הכר' נעץ העבולתו לא מוצע.

הבעיה קשה פריכטה, כאשר תוכ' בו יישובים על קרקעות של חושי' כיום נכבשים טאלמניה הופקעו והם פירטו למכר שיעורים, והם ייפגעו כי עתה מכל הנכסים המיטונוג' לי' הפקעת דמי החזיר להם אם ה' קרקעות? גם כאן ראוי לערוך את חוקת החכירה ל99 שנים וחלק מי' הבעיה ייתרה, כאשר לעיל.

במסגרת השלטון האוטונומיה, כפי ש' יישובים על קרקעות של חושי' כיום נכבשים טאלמניה הופקעו והם פירטו למכר שיעורים, והם ייפגעו כי עתה מכל הנכסים המיטונוג' לי' הפקעת דמי החזיר להם אם ה' קרקעות? גם כאן ראוי לערוך את חוקת החכירה ל99 שנים וחלק מי' הבעיה ייתרה, כאשר לעיל.

בתנאים ובכתיים רכוש שלהם. וישוב, אומנם אספר להסתכנע מי' דברו ראש הממשלה כי לא כשרה השעה להחלת הריבונות הישראלית באיווה יהודה ושומרון, אך האם לא כשרה השעה לממש בעלות על פה הממשל הפרטי של קרקעות, כי' חים ותנועות הרשמיים כמאבד על שם יהודים, ונגזרו מהם בכוח? מסגול ממשלתי, המדפי' עלול לי' התיישב כפני ההתיישבות הישרא' לית, והוא תיכונן ובניה, עלי' חוקי הירדני תל-פי עד בדבר הבר' בין ערבים, כפרים ובניינים (יהודה ושומרון) (מס' 418), תשל"א - 1971, מסמכות המבטן והכניה מי' צוות ביד' התושבים הערבים מי' איווה: בתחומי העיריות בידו מוצ' את חציר, ובתחומים שמחוץ לעיר' יית - בידו ועדות שבתן משתת' סים מוגנים לשבת המבטן, הרושא התחומי, מהגדס מצי' המחוזו ונציג המועצה המערית, כולם ערבים, אף סק שתיכב כוח, בתוספת

הכרעה נעצ האוטונומיה המינה' לית, יכול לשרש הקמת כל יישוב ויישוב ולהתקם בטיקולים ובני' סוקים מתנוונים בלבד (אם נשתמש בדוגמא מדיה ישראל: מי ירכוש שרשויות המבטן של האוטונומיה לא יסרוז כי כל השטח סביב קר' יתיארכע הוא שמורת טבע, וככך תיחנפי קווי-ארכע ולא תוכל לי' התיישב כלל ו'.

אומנם בצו 418 הגיל (כפי שתר' ק' בצו 604), יש סעיף המאספר הקמת, רשויות המבטן מיוחדות, י' תינן להשתמש בו לצורך הקמת ג' פ' המבטן מיוחדים לצורך ההתיישב' בות הישראלית, אך עד כה לא נע' שה שוכנים כסעיף זה, אם רוצים למכשו יש לעשות זאת עתה, לפני כינון האוטונומיה, ואי יהיה הדבר בגדר הסדרים הקריטיים שיש צי' רך בתחלטה פה-אחר כדי לשנותם, ולא בגדר הדידיושים שיש צורך בי' הסמכת המועצה המינהלית של ה' אוטונומיה כדי לקבוע.

את הסכנות ש' סיים בשטח מאוינת של זו בגילוי ה' איווה בהרצ' טאין סטור, זכות סוכר רישון מ' צעיר בצבר בין הוור' מ' גרוסר מ' הרכבות כע' בחדר לנכס החסימה הנה רות בעתלה על פני ש' ביום: שילח אס' (מס' 58) שליש אס' מ' נכנס לת' צערו בעתה רגילות, סא עוצרות ס' רכבת סוכר מספיק - עומדת כמס' הדבר שמת' יכול לגצל;

הכריעה לשל במדליית הש

אופנת פאריס לא משתנה

באת אליהו סלפטר

כשיק הסיווק, גם בזמן האחרון נרמז היה סיווק בין החלוצים פריז' טאין הוא חייבת תמיד לעמוד כי ראש כל זוכה אמריקאית כי חלוצית האיוויה. כי החוק מונבן לערוך ביקור רשמי בצרפת והוא סובל את התמונה וזו סוב באה הבטיחה המסורתית, השם עלי-יווה הצרפתית של פי גרונז, עלה שרמס עומד עתה י' כיום ה' סיווק ה' חלוצים המשתכסים בביטוי' שלטונות חלוציים, או, המסומנות העיוניים. הלכה מכל זה הוא לא נעים, אך פטים: מטרור של דיספאר מוכן אולי טיז' פעם (במחור ערב במדי' רות) לרויח מילה טובה בלפי ישי' ראל ואף לחפזי' עניינים בילאטי' ראלים ממשליים טאנים וזוסי' ל' בים היישובים המשתכסים בביטוי' שלטונות חלוציים, או, המסומנות העיוניים. הלכה מכל זה הוא לא נעים, אך פטים: מטרור של דיספאר מוכן אולי טיז' פעם (במחור ערב במדי' רות) לרויח מילה טובה בלפי ישי' ראל ואף לחפזי' עניינים בילאטי' ראלים ממשליים טאנים וזוסי' ל' בים היישובים המשתכסים בביטוי' שלטונות חלוציים, או, המסומנות העיוניים.

אנשים אחרים הירגו עימם 141 אחוז. 19 אחוז מהקטיטים נזקקים לחסדי אנשים אחרים במסגרת של מחלה ול10 אחוז מהם אין איש עוזר בעת מחלה והם תלויים להם תוך כמחצית עצמם.

בתל-אביב קיימת נטייה (מגרבית) המרצית המועצות בקרב הילדים, שהתבררו לעזוב את בית הוריהם, הוריהם המדוכנים משתיכים לגור ב" דרך כלל באתר דירות מרווחות, ש" הצמיחה בהן נמכת והנגזרות ל" רוב כבעלותם או נדמו סתם, אולם מבנים אלו, יגנים, בדרך כלל בע" ל רמת נמוכה. ברבים מהם אין שיי

לעבוד החברה התכלול המגור. דרך חיים רחבו מביא במסגרת גם המלוות אוסטריות לעצור את תהליך ההודקנות של תל-אביב ול" הבטיח טיסול גאות בקטיטים. דרך הריפו קובע כי יש לנקוט מספר צעדים מהירים לצערת זרם העובדים את העיר בבית קרוב ה" אינלופיה הצעירה, שכריתתם מה" עיר נודעת בכשרה להודקנות. ה" כמאן לצערת זרם העובדים את תל-אביב, מצוין דרך הריפו, עשויה להתוודע לצערת המסורוליו את העיר ניותו את כוחו הרמטנטי. התחיל למלווה המסורה של תל-אביב כמרכז רמטנטי לכללי ותכנות.

מטלה. השתתפותו של זלמן שנקם, ה" מסודר הארצי של התחרות הבגדי אים, במזמין האחרון עם נציבות שי רות המדינה והמסכתם של חלק מ" ארגוני האקדמיים להצעת המסגרת משמשת מארגוני עובדים מיליטנטיים את האקסידות לערוך בהצלחה מאבקים נפרדים. לא התמודדות ה" ארצית של האקדמיים במדעי הרוח וההתורה ולא התמודדות המהדושים ויכול להתארגן, כי קובעים בהתו" דות, לצורך מאבק עצמי, ולכן שנק" מן אשר השבוע. אנו נקבל כמו נולם, אבל אם יקבלו אחרים יותר, נקבל גם אנו.

האוטונומיה וההתיישבות הישראלית בגדה (ג')

פתרונות של הרגע האחרון

מאת משה דרורי

ביצע יזראו חיי הכלכלה באזור יהודה ושומרון, כאשר יהיה האזור סחור לישראל ולגדה המערבית. חלק המדינות שיוצגו להלן תפסות אף אף קשר להתיישבות הישראלית ב" אזור, אך גם בתחומים ומתחככות עסק זאת.

* יצוא ייבוא: המחלקה ה" קיימת, או המשרד השישי, במסגרת האוטונומיה המינהלית הוא תעשיית מסחר ותחבורה כמילוא ברור, ש" בידי הנהיג המסמית לקבוע את כללי היבוא והיצוא מאזור יהודה והשומרון ואיליו, ממכת רחבה זו עלולה לפגוע קשות בכלכלת י" ירל, ובמיוחד בשווקים שאינם חרי קום, אם קראנו במאמריו של ד"ר גניווסקי על כלכלת הפלום (1971) עות אחרונות (1970), על הסכנות העשויות להעשית המסמית על מנת זכות למערים ליצא אליה סמסטיל וול קל והוסר שיש להחריש ס" רשויות האוטונומיה - כמזונה ל" העיר את טוסי ישראל - יתירו יבוא סמסטיל ומערים מותרים, יל"ו מס - מכל העולם ולא רק מ" מערים, לא קשה לנתח מה ית" נכח המכללה שיל"ו כאשר הנבול המורחי יהיה פתוח ופרוז, ללא פ" ס" והמליטה ע"יו.

מסייגה: אם נעמק ב" ה" גבות הישראלית, ראוי לבדוק בעינו מהו המצב כמחנת דו"ר על מיסים, אילו מיסים חייבים התי" מיסים הישראלים בטוחים: האם על פי הדינים הישראלים או על פי הדינים הירדניים, כאשר חוטב פניג המיארומים או תרומת-אביב עובד בירושלים, הכנסתו נכסחה, התכללה והופעה בישראל, ועל כן בירד כי המס שחל ע"יו הוא המס הישראלי על פי סקורת מס-ההכנסה הישרא" לית, אך מה הרוי אם סקור ההכנסה ביהודה ושומרון, ועם גם מקום התשלום?

עד הרוי היתה שאלה זו פתוחה ורק בחודש אוגוסט ה" נכנה על" כ" הכנסת את רעת, ובחוק לע"י ה" סקורת מס-ההכנסה (מס' 25), תשלום-אביב נכבשו תוראות בענין, שסיוון: אורה שמועמחה, אולם מס ישראלי על הכנסה שמועמחה, אופקה או התכללה באזור, באילו נעמחה, התכללה או הוסקה בישראל, זה עצר קריטה אך גם בהקשרו יש יצירות לא-משמיות:

אין החוק חל על חוטב ישראל שאינו אורה ישראל (למשל עולה בכוח).

אין החוק חל על חברה ה" מוסמת על פי חוקי האזור.

זו קטיטה: אם על אדם זה חל מס-ההכנסה הישראלי, האם יתנה מסוכנות של חוטב ישראל לענין מיסויים היסויים? מחברד ש"ו כי זוג הממוקק, א"ל על פי הדינים הרקוני של החוק אין אדם זה חוטב ישראל, ועל כן אם התחשבו כי רשויות המס כחוטב ישראל יהיה זה בדרך הנהג האסורה על רשויות המס על פי התיקונים שנקבעו בעת ייסוס הרפורמה.

בתיקון מס' 32 סעיף נוסף, חקובע כי לא יהו מס-הכנסה ומהמס ה" משולם לרשויות המס הישראליות יש להפחית א"ל המס ששולם ל" רשויות המס באזור. לסעיף זה יש מקום כאשר קופסה שתי רשויות המס הן למעשה אחת, האם יהיה היעון בקיום סעיף זה גם כאשר, עם ניגון האוטונומיה יודפו המיסים באזור לקופסה אחרת? האם לא ראוי לקבוע יעין אמנה בדבר מיצעת המס מיניסטרל בין ישראל וי"ו האוס" נטיה, ובמסגרת זו יש מהם גם להתוים לרבות חוטבי האזור ה" צדיקים בישראל ומסמטים מס-הכנ" סה את השירותים יקבלו במסגרת האוטונומיה, אשר לא תנכה מהם מיסים, כי כמר שילמו מיסים בי"ו ראל וניסוי במקור.

* מיסי עסיסין: אם מס' ומס' קניה באזור יה"ו שונים סאלה ש" בישראל, אין ספק שייפתח ג"ע"ן יתירות ולהעמק השוק הישראלי, כפי שהדגמנו ביבוא המסמטיל, ביום למט ערד-מיסופ מסוכנת הכביה אף יתר: אם נמיר לרשויות האוס"י נוטה לבטל את חוק מס ערד-מיסופ או לשנות את סיוורתי, יקשה מאוד לנהל כלכלה שמועמחה, כאשר התי" כיים בין כל שלבי הייצור יוסמל, וכל חוטב שיקטה הדבר על הה" ייסכות הישראלית, אף אם נקבע מחסר עם האוטונומיה, כי אין הם ינאים לשנות את חוק מס ערד" מיסופ באזור (שם הוא סיוו, בלו נוסף), כי מחניה ציבורית ומספר בית הערש"ו והתחמט בשם מס קום - כל - במסום לחילי מס (חוט), לא יתפרו בעצות, אם יוחלט בישראל להגדיל את מס ערד-מיסופ לי"ו אזור, או אף יותר - לצ"ו ככסה על האוטונומיה לנתב כ"ז

ואם עם ייבוא בתקופה השיעור הריפו, שוב יעצו כל הבעיות ש" תוארו לעיל.

* הנו"ד: כיצד תוראה מערכת התייגן במסגרת האוטונומיה? ב" רור שעיקר עניינה של מערכת זו יהיה להסדיל את הלימודים, תוכ" ביות הלימודים, הכוחות, כתי" המסר ונוסאים אחרים - של ה" חושבים הערבים באזור, מבחינה טריטוריאלית היתה האוטונומיה מי ביתה, לכאורה, גם על בחרי-המסר של המתיישבים הישראלים, אך אין הדעת סובלת מצב זה וברור שה"י סה תהיה למשרד התייגן הישראלי, כאן יוצר סכס ארזוני: בעוד שבשנים 1967-1978 ה"ו הישראלים אחראים למערכת התייגן באזור אך את תוכנית הלימודים והכוחות ליבלו מירדן, ה"י החל מסיון ה" אוטונומיה היתה המוצעה המינהלית אחראית למערכת התייגן והכוחות הלימודים והכוחות של הישראלים יגיש מירושלים.

* בריאות: כיום מקבלים ה" מתיישבים הישראלים באזור שירותי בריאות באמצעות קופת-החולים, ש" היא גוף התייגן לתחום המסמט ה" פרטי ורשאי למשל גם מרחי לתחומי מדינת ישראל, אבל מה יהיה ל" רשיון חוק בריאות מסמלתו? גם הוא, יש להנח, יחול על חוטבי ישראל, האם המתיישבים הישרא" חייבו באזור יהודה ושומרון יצאו לתכלול האם לא ישרום החוק את חסותו גם עליהם? יש צורך ב" פתרון חוקתי ברור, אשר על פי" יחול חוק ביטוח הבריאות הישראלי על המתיישבים הישראלים בט"י חים.

* תחבורה: בתחום התחבורה הביאה החקיקה של המיסל העבאי להתורה כמעט גמורה של דיני ה" תחבורה ביהודה ושומרון עם אלה הנחוגים בישראל (ראה בסמ"י ה" חקיקה באזור יהודה ושומרון ע"י 1977-1978). נוכח זאת, כל בעל רכב ובעל רישיון רשאי להשתמש ולהנ"ו בישראל כבשטחים, אף שאת י"י שינוי סיכס בישראל או בשטחים, כאן אין חישס כה גדול שהאוטונומיה תנסה לסלסל מצב זה, כי הוא נ" מאוד לכל הגדרים - ה" לישראלים הנעים ביהודה ושומרון וה" לחיטובים הערבים הבאים לישראל, אך עשויה להתערר בעיה ביות לחוקים ח"י סים שייחשקו בישראל: האם הם ייוסמט בנדה? הדבר תלוי ברצון הטוב של המוצעה המינהלית הא"י האוטונומיה.

סוגמית, מכל מקום, יש מקום רב להבית כי בתחום זה, שאינו רגיש כמו ההתיישבות, לא ייגרמו בעיות מיוחדות.

הנו"ד, בריאות ותחבורה ה"ו רק החמיסי אחרים שבמה תיארגו מקצת מהבעיות, יש להבית כי גם בתחומים אחרים, כגון חקלאות, עבודה, בינוי ועוד, יתעררו בעיות רבות, שיש להציג ולפתור לפני ניגון האוס"י נטיה - כי לאחר שיובא הכל ל" נמר, יראה כל שינוי בעינו הערבים והעולם כפגיעה בסטטוס-קוו.

סיכום: דרך פתרון

הבעיות שתוארו לעיל מראות כי מדינת ישראל הנטייה על כה את המתיישבים הישראלים באזור יה"ו דה ושומרון והחמירה איתם ללא, אב מסמטי, כאשר רק חלק קטן מה" בעיות הוסדר בחקיקה ואף היא כוללה לא מעט סלואים ואין בה הסדר מסמט, מצע לנקוט באקט החוקתי מרכזי אחד ואם יהיה צורך להוסיף לו אקטים ספציפיים לפתרון בעיות, סלוא ישתרר עם חקיקתו, אני מציע כי הכנסת החוקק חוק שיבקע כדלקמן:

המסמט השיעום והמינהל ה" ישראלי יחול על אזורי מדינת י"י ראל או על מי שרשים במימס האוכלוסין בישראל, המתגורר דרך כעב באזור יהודה ושומרון והם ייהטבו כחוטבי ישראל לצורך כל ד"ו.

הנימוח מוכיר קצת את המעין שנוקק בשנת 1967 ואשר סכותו אחרתה ירוסלים, אך יש שוני עקר" בין השניים: החוק מ-1967 החיל את המסמט הישראלי על טריטוריה מסיימת (וכך החול החוק על יוד"י שלים המורחית), ואילו הצעתו היא כי החוק הישראלי ימשיך לחול על הישראלים ובמקבו זה ימשיך לחול עליהם המסמט הפרסונלי שלהם. חקיקה כ"ו מהווה פריעה חוב של כבוד לחלוצים, שנשלחו על ידי המדינה להתיישבות באזור יהודה והשומרון והיא תוחיב כי מדינת ישראל רואה ככגום אלה חלק מ" הציבור הישראלי, שחיים בזכות י" בחובות לכלל אורחי ישראל, מדינת ישראל נותנת להם גיבוי וניצבת מאחריהם, כאשר פרוסה עליהם מ" סריית האוטונומיה, חקיקה כ"ו תוכן גם בעולם ויתו להסבירה חלקק החובת המדינה לדאוג לאורחים ול" חובתה הממצאים עתה תחת שלטון האוטונומיה.

ע"י אני לכן כי משפטנים ח"י אורטיקונים והיסטוריונים יתירו ב" נני: "הרי אתה חוזר למשטר ה" קסטולציות של המאה ה"רו ומסיר את המסמט הטריטוריאליו במסמט פרסונלי, כיצד נעשית רגורטה כ"ו כשלוה המאה ה"רו מ" תשיבתי הוא כי אכן אין זה פתרון מסמט, אך כפי שאמר אחד מאנדיכילי המדי" ביות הישראלית בשפתים המוח" קים: על המסמטן למצוא פתרון שיסדת את חרר המדינית, במקום להערים קטיום ולהציב בעיות מש" פסיות תאורטיות ביסום דרך זו.

חקיקת חוק זה היא עניין המון בידינו והכנסת היא המוסמכת לחקוק חוק כזה, בד כבד עם זאת יש לערוך בדיקה מדוקדקת של כל ה" סוגיות שהעלנו ואחרות ולבדוק האם חוק כללי זה יש בו כדי לשמור את כל הבעיות ואם המסוכנה שלילית יש לחוקק צווים ספציפיים באזור יהודה ושומרון ס"ו, כדי שעד יום כיון האוטונומיה יהיה המצב ה" משמט, לפחות מבחינתנו, כשביע רצון, הודעה שתחוק על פי סעיף 20 לתכנית האוטונומיה תדון בשאלה אם להשאיר הסדרים אלה בעינם ובשלישראל זכות וטו", במקום ל" צעות לחס"י האוטונומיה, כדי שי" בעוד כמה חודשים או שנים תסכים לחוקק חוקים שיחזו חויים למ"ד יישיבים הישראלים באזור, למוח" לייחן כי תקנת החוקים בתחום ה" שיטה המסמטית הישראלית ניות להחוק בעת הנהגה ל"ו, וגם כאן ככל שנקדים ייב.

מוצע כי לסיאת הכנת עמדתה המסודרת של ישראל במסגרת ה" דינים לביצוע תכנית האוטונומיה תרוכז עבודת המטה על ידי הו"ע המסמטי לממשלה, אשר ישל ב" שיתוף פעולה עם הדיפוזיס המס" פסיים של משרדו הממשלה הנ"ב עם דב"ר, כ"ו יש מקום לשלח בנוף זה את נציגי המתיישבים הישראלים באזור יהודה ושומרון, הירודעים על פי נסיגום האוישי את הבעיות ה" קיימות והצפויות כמדינת ד"מוס"י סיה כ"ו הראוי לאפשר למתיישבים אלה ליכול חלק בעיצוב גורלם י" לפחות לאשר להם להשתתף ב" עבודה תכנה להצגת עמדת ישראל בנושא שישפיע ישירות על חייהם במסגרת האוטונומיה, כ" לא יעמוד כמ"י עובדה מוגמרת (כ"י שצעה הדבר בתיחת רש"י).

(כאשר אהיון בסיוורה)

6 באוקטובר 1978

המנהל הכללי

סודי-ביתר

הועדה להכנת המו"ט על מעמדם של יהודה, שומרון וחבל עזה

סכום ישיבה מיום 5.10.78

החלטות לביצוע מידי

א. עיבוי הישובים:

קרני שומרון: 100 יחידות דיור לסיוס בניה ואכלוס תוך חדשים. יש צורך בהחלטה לגבי הפיכת הישוב לישוב קבע.

חרס (אריאל): 80 יחידות דיור (בנוסף על 120 הקיימות) לסיוס בניה ואכלוס תוך שלושה חדשים. יש צורך בהחלטה לגבי הפיכת הישוב לישוב קבע.

אלון מורה: פינוי חלק מהמחנה הצבאי תוך שלושה חדשים לשם התחלת בניה 50 יחידות דיור נוספות.

מעלה אפרים: 150 יחידות דיור בשלבי בניה, 75 מהן לסיוס תוך 4-5 חדשים, יש צורך בהחלטה לגבי הרחבה לעוד 100 עד 200 יחידות דיור.

תקוע: הרחבה מיידית ע"י תוספת יחידות דיור זמניות (קרוונים וכו').

ב. תשתית:

כבישים: העדיפות הראשונה לכביש חוצה שומרון.
העדיפות הבטחונית השניה בית גוברין-תרקומיה-חברון.
עדיפויות אחרות לכביש גוש עציון-תקוע-מעלה אדומים.
עדיפות למניעת קביעת עובדות בשטח לקטע כביש בית חורון בסביבת ענתות.

ג. עיבוי צבאי:

התכנית תוצג בפני ראש הממשלה. יש צורך בהחלטה מדינית לגבי הפיסת השטחים המיועדים למתקני אימונים.

ד. מעמד הישובים:

- ישום צו המושל הצבאי לארגון הישובים במועצות אזוריות (ישובים חקלאיים וכפריים) ובמועצות מקומיות (ישובים עירוניים).
- הקמת גופי תכנון לישובים.

החלטות לקראת המו"מ

א. קרקעות:

קרקעות ממשלתיות: אפשרות של סגירת חלק מהאדמות הללו (סה"כ 700.000 דונם) לצרכי התישבות באמצעות סגירה לצרכים צבאיים (הצעת משרד החקלאות).

קרקעות פרטיות: שנרכשו ע"י יהודים. אפשרות של צו המושל הצבאי למימוש הזכויות על הקרקע.

ב. מיים:

תכנית פיתוח מקורות המים ושימושם תהווה חלק מן ההסכם לגבי סדרי האוטונומיה. השליטה צריכה להיות בידי ישראל.

ג. מעמד הישובים:

קביעת הזיקה בין המועצות האזוריות והמקומיות שנקבעו בצו מושל לכיך הרשות השלטונית הישראלית (משרד הפנים).

ד. בטחון:

1. קביעת הדרך להשאיר בידי ישראל קול קובע בענין אכיפת החוק בנושא פח"ע בפונקציות של: חיפושים, מעצרים, שפיטה וכליאה.
2. בעית הכלואים (כ-3000 במספר).
3. בעית החזרת העקורים.

החלטות אדמיניסטרטיביות

א. הישיבה הבאה תדון בנושא הכנת המו"מ.

ב. לצרף לצוות ניהול המו"מ כריכוז משרד החוץ את נציגי המשרדים הבאים: השב"כ, מתאם הפעולה בשטחים, כינוי ושיכון.

ג. לצרף לצוות בנושא מעמד הישובים כריכוז משרד המשפטים את נציג משרד החוץ.

ד. לצרף לצוות הבטחון בראשות שב"כ את נציג משרד החוץ.

ה. לצרף לתת הצוות בנושא התשתית כריכוז משרד החקלאות את נציג משרד האוצר.

ו. נייר רקע על מעמד הישובים והחלת הצו בנוגע למועצות האזוריות והמקומיות יוגש ע"י מאיר גבאי וחיים קוברסקי עד יום ששי 6.10.78 למנכ"ל משרד ראש הממשלה.

ז. נייר רקע בנוגע לעיבוי הצבאי יוגש על ידי אלוף סמיר עד יום ראשון 8.10.78.

ח. הצוות בנושא עיבוי הישובים יסיים עבודתו תוך שבועיים.

14.11

80,000

1000 - 1000

310

1000

13 א

4.10.78

סנדי-ביתר

המנהל הכללי

הועדה להכנת המו"מ על מעמדם של יהודה, שומרון וחבל עזה

נושאים לטיפול בצוותים:

א. צה"ל: עיבוי צבאי (הקמת מתקנים, תחנות התראה, שטחי אימונים, הרחבת בסיסים) ישובי נחל, העברת מחנות לישובים.

מרכז: אגף תכנון במטכל.
משתתפים: משרד האוצר

ב. התישבות: עיבוי הישובים

מרכז: משרד החקלאות
משתתפים: משרד המשפטים
משרד החוץ
משרד הפנים
משרד הבינוי והשיכון
אגף תכנון במטכל
משרד האוצר

תשתית: תח צוות שיעסוק בדרכים, מים וכו'.

מרכז: משרד החקלאות
משתתפים: אגף תכנון במטכל
משרד המשפטים
משרד הבינוי והשיכון

ג. מעמד הישובים היהודיים:

מרכז: משרד המשפטים
משתתפים: משרד הפנים
ענף הדין הבינ"ל - צה"ל

ריכוז נושא: רכוש יהודי, תביעות יהודיות וקרקעות כשטחים - יתבצע ע"י משרד המשפטים.

ד. בטחון:

מרכז: שב"כ
משתתפים: צה"ל (אג"ת במטכל, מתאם הפעולות בשטחים, פיקוד מרכז ואמ"ן)
משרד הפנים (מטרה)
משרד המשפטים

ה. ניהול המו"מ:

מרכז: משרד החוץ
משתתפים: משרד המשפטים
אגף תכנון במטכל

ג' בתשרי תשל"ט
4 באוקטובר 1978

המנהל הכללי

טודי-ביותר

הועדה להכנת המו"מ על מעמדם של יהודה, שומרון וחבל עזה

פרוטוקול ישיבה ראשונה - 1.10.78

משתתפים:

מנכ"ל משרד ראש הממשלה	- אליהו בן אלישר
מנכ"ל משרד החוץ	- יוסי צ'חנובר
מנכ"ל משרד המשפטים	- מאיר גבאי
מנכ"ל משרד הפנים	- חיים קוברסקי
אלוף. ראש אגף תכנון צה"ל	- אברהם טמיר
מנציב המים. משרד החקלאות	- מאיר בן מאיר
רס"נ. ראש ענף הדין הבינ"ל צה"ל.	- יואל זינגר
משרד ראש הממשלה (רשם)	- נדב ענר

בן אלישר:

הועדה מתמנית עפ"י הוראת ראש הממשלה המבקש שהועדה תגיש לו הצעות, רעיונות ומחשבות לגבי כל הקשור למו"מ המסתמן על מעמד יו"ש ועזה.

הכנת המו"מ מתפרשת בצורה רחבה כאשר היא כוללת הכנת המו"מ גם מבחינת הישראלים ולא רק האוטונומיה עצמה.

ההכנה כוללת גם הצעות לגבי יצירת עובדות בשטח בטרם יתחיל המו"מ, או תוך כדי ניהולו בטרם תקום הרשות המינהלית.

מקווה שיהיה מספיק זמן להכין תיק כולל אולם אם לא יהיה מספיק זמן מציע שהועדה תפעל בשני מישורים.

א. המישור הבהללי: דברים שיש לבצעם מיידית לפני המו"מ ותוך כדי ניהולו, תוך התחשבות בנסיבות הבינ"ל. ועדת שרים פועלת במקביל והצעות ופעולות שיש לבצען מיידית יועברו לראש הממשלה.

ב. המישור שיש בו יותר זמן - לקראת המו"מ על האוטונומיה, מה צריך לייחס ליהודים ביו"ש ועזה בעת קיום הרשות המינהלית העצמית.

הערה אישית: מרגיש חרדת קוד בעבודת הועדה והמנכ"לים שיצטרפו אליה: (אוצר, בינוני ושיכון וכו') כי עבודתם תקבע את גורל ארץ ישראל.

מספר נקודות קרדינליות מבחינת דחיפותן וכובד משקלן:

- א. חיזוק ההתיישבות היהודית הקיימת ביו"ש ועזה (עיכובי) מבחינת קרקעות, בינוני וכו'.
- ב. צה"ל - המחנות שיהיו ביו"ש ועזה, הקשר ביניהם לבין ההתיישבות, המחנות כביטוי לנוכחות היהודית ביו"ש ועזה.
- ג. האם אפשר לעשות עוד היום למען סטטוס חוקי לישובים הקיימים ביו"ש ועזה. (רק לקרית ארבע סטטוס מוכר שהואצל ע"י המושל הצבאי). מבחינת משרד הפנים יש לכך חשיבות ודחיפות רבה.

טמיר:

- א. מציע שבכל התכתובת והניירת לא תוזכר המילה "גבול" בין יו"ש ועזה לבין ישראל. ככל שנתקדם במו"מ המפה תראה כאשר עליה קיימים כתמים בהם האוטונומיה מטפלת בערבים וכתמים בהם ישראל מטפלת בישובים היהודיים.

כלומר: המינהל העצמי אחראי לתושבים הערביים והקרקע עליהם הם יושבים וישראל אחראית ליושבים היהודיים הקיימים ומה שיוחלט כמו"מ לגבי הקרקעות ועיבוי הישובים.

ב. עיבוי - נציע תכנית של עיבוי צבאי הלוקח בחשבון אלמנטים של התישבות.

לדוגמא: מתכננים לפנות את מחנות קדום ושומרון. לעביר את מחנה שומרון למחנה צבאי ירדני לשעבר ולישב את המתושבים במחנה המפונה. לפנות את מחנה קדום ולהשאירו למתישבים.

אגף התכנון יציג מפה שמופיעים בה האלמנטים של העיבוי הכוללים אי הקמת מחנות חדשים, הפריסה במחנות הקיימים, מתקנים חדשים (מתקני החראה) שטחי אימונים (בעיקר בהר חברון).

מבקש להזכיר את החלטת הממשלה שסגן ראש הממשלה ערער עליה - להקים 5 התנחלויות בבקעת הירדן, והעברת התנחלות שילה למקום אחר.

ג. ישובים - הכעיה המרכזית הינה ארגונם במועצות אזוריות. במשרד הפנים קיימת תכנית לארגון הישובים ב-4-5 מועצות אזוריות הצריכות להיות כפופות למשרד הפנים. יש צורך בגוף אחד שיטפל בכל הישובים במסגרת משרד הפנים. ממשלת ישראל תשלוט במערכת דרך משרד הפנים, לא יהיה מימשל עצמי פיזי בשטח.

מציע הצגת התכניות:

1. אגף תכנון יציג תכנית העיבוי הצבאי.
2. משרד הפנים יציג תכנית המועצות האזוריות.
3. משרד החקלאות יציג תכנית ההתישבות.

כנושא העיבוי מתאר הקרקע הממשלתית הנמצאת בידינו: 20.000 דונם בבוקע, 30.000 במעלה אדומים, 8000 דונם בקרני שומרון, 4000 דונם בבני סלח ועוד.

תוכנית העיבוי אינה מתכננת הקמת מחנות חדשים, במפה שהוצגה לואנס הראו כל המחנות הקיימים. יהיו מספר מחנות שיצרכו להגדילם (לדוגמא; מחנה השריון במעלה אדומים יצטרך לקלוט חטיבת טנקים במקום גדוד טנקים). פרט למחנות קדום ושומרון, אין תכניות העברה, כמו כן יצטרכו לבנות מתקני אימונים ותחנות אחראים אולם לא ב"תפזורת ענקית".

קוברסקי:

הערה חשובה בענין ירושלים למרות שאינה כלולה בתכנית האוטונומיה: המכנה הפיזי מזמין פיתוי לתביעה לחלוקתה מחדש, לא הגענו למצב של סגירת האופציות והמחשבות לחלוקתה מחדש: א. קיימת אפשרות תוך הסתכלות במפה הפיזית לחלוקתה הפיזית של ירושלים. לדוגמא: התכנית היתה לקשור הגבעה הצרפתית עם נווה יעקב תוך הקצאת קרקעות לקשר זה. בפועל לא קיים רצף כזה ונקבעו עובדות בלתי חוקיות המכבידות על האיחוד. האיחוד אפשרי אם תהיה החלטה פוליטית - מכיון שהדבר כרוך בהפקעת קרקעות ואין זה נוח בזמן המו"מ - אולם הדבר מצריך עיון וקבלת החלטה. יש צורך בגישה מונעת להפסקת התהליך של הכנייה הכלתית חוקית.

ב. בחלק מהעיר התרגלו לחיות לפי מערכות החיים שלהם, שלא לפי החוק הישראלי. לדוגמא: בתחום החינוך, יחסי העבודה, שלטים, פתיחה וסגירה של עסקים וכו', האם להמשיך בקו זה או להפסיקו.

המעמד המוניציפלי של הישובים:

חוץ מקרית ארבע, שהיא בעלת סטטוס מוניציפלי מוגדר עם מנהל קריה, אין לכלל הישובים מעמד מוניציפלי והם פועלים דרך מועצות אזוריות שכנות המאמצות הישובים באופן לא פורמלי. לפני כחצי שנה הוגשה תכנית לגיבוש הישובים ביו"ש ועזה במועצות אזוריות גדולות, הנושא הוסכם בין שהב"ט לשר הפנים אולם לא בוצע.

לדעתו הזמן האחרון לעיין בנושא ולקבל החלטות לביצוע הינו לפני הקמת האוטונומיה. להערת תמיר כי האוטונומיה תיחוס ליושבים ולא לשטח ("מינהל ערבי על כתמים ערביים ויהודי על כתמים יהודיים") מעיר קוברסקי כי רצוי, בטרם מגישים מפה, שיהיה מצב עובדתי

בשטח, סטטוס קבוע עפ"י צו מושל ולא דוקא עפ"י חקיקה. זאת צריך לעשות כל עוד קיים מימשל צבאי.

תכנון פיזי:

הממשלה הקודמת החליטה להקים גופי תכנון למקומות השונים. חוץ מאשר ברמת הגולן, בה הוקמה ועדה וקימת תכנית מתאר, לא התממשה החלטת הממשלה בכל המקומות האחרים, לא התמנו גופי תכנון, וגם במקומות הנתונים לשליטת צה"ל אין החוק נשמר - עובדות נקבעות בשטח ועל אדמות שנקבעו להקמת ישובים מוקמים מבנים בלתי חוקיים. מניעה עדיפה על פני טיפול, הריסה וכו', לכן במקומות שיש לצבא כח למנוע בניה בלתי חוקית עליו לעשות זאת, ובתקופת המעבר יש צורך בערנות מוגברת.

בטחון פנים:

אם המשטרה יוצאת מל"ש ועזה, מי בא במקומה? בישובים קיימת הרגשה כבדה שניתן היה למנועה אילו היו חשים שיש נחרצות לעשייה אמיתית ואם זו תהיה המציאות בשטח. תהליך של עשיית דברים עפ"י תכנית קבועה ודחופה היה נוטע את ההרגשה שהמשטרה האמיתית היא לשמור עליהם ולקדם אותם. יש צורך להעניק להם תחושה של קידום מתמיד.

גבאי:

א. נושא צוי המושל בנוגע למעמד המוניציפלי של הישובים הוא הדחוף ביותר והוא גם הסגור ביותר. המבצעים צריכים להיות ענף הדין הבינ"ל וצה"ל, ריכוז הנושא אצל גבאי בשיתוף עם משרד הפנים. בישיבה ביום תמישי יוצג החומר לשם הגשה לראש הממשלה. ב. מציע שכל חבר בוועדה יקבל תיק מסמכי יסוד - לגבי כל מה שטובם בקמפ דייוויד. (התיק יוגש לחברי הוועדה ביום תמישי).

בעית הקרקעות:

מה משמעות הצעת האוטונומיה - האם היא שולטת באנשים או בשטח? אם היא שולטת בשטח יש לכך השלכות על נושא הקרקעות. הקרקעות הממשלתיות נוהלו ע"י הממשלה. אם הרשות המינהלית שולטת בשטח ההשלכה המשפטית היא שיש להעביר האדמות הממשלתיות לרשות המינהלית. אם הכפיפות היא אישית (שליטה על אנשים) שאלת הקרקעות נשארת פתוחה. יש לבדוק נושא האדמות מבחינה משפטית לשם כך יש צורך בריכוז כל החומר (ידבר עם ברק).

בן אלישר:

הועדה תכין הצעות לתוכן המו"מ תוך יציאה מנקודת ראייה של שחורות ותוך שימת דגש על מה שיכול להעשות עתה.

בן מאיר:

א. יש להעלות על הנייר את כל הבעיות העלולות להתעורר.

ב. דרכים: תהיה אשר תהיה מתכונת האוטונומיה מצוה לא תעשה מרכזית היא שאין לה שליטה על התשתית. דוגמא: אם ממשלת ישראל רוצה לפרוץ דרך לא ייתכן שרשות מקומית תמנע זאת ממנה.

טמיר: ענין הדרכים צריך להיות בהסכם והוא צריך לכלול 2 סוגי דרכים כאשר סוג אחד צריך להיות בהסכמה ובסיוע אמריקני - דרכים שמטרתן לעקוף מרכזי אוכלוסיה וכו'. (לא התיחס לסוג השני).

בן מאיר: יש צורך לפעול בנושא במהירות כדי למנוע יצירת עובדות בשטח שתמנענה פעולה שלנו אח"כ.

- ג. תכנון - האם מועצות מקומיות מוסמכות לתכנן דברים ולבצעם ללא זיקה אליהן?
ד. מים - כל נושא המים לא יהיה בתחום האוטונומיה.

צ'חנובר:

- א. מכרך על הקמת הועדה שבאה למנוע משיכות לכל מיני כיוונים. מקווה שמוסכם שלא ייעשו פעולות אלא דרך צינוור הועדה. אם ייעשו פעולות בשטח ללא קשר ביניהן, לא תוכל הועדה לפעול ביעילות שבה היא צריכה לפעול.
- בן אלישר: במסגרת ועדת השרים לענייני בטחון היו צריכות להידון תכניות שהוגשו ע"י שר החקלאות ושם היו צריכים להיקבע דברים לביצוע מידי. לצערו הישיבה נדחתה.
- צ'חנובר: יש צורך בסלקציה ולכן על כל התכניות לעבור דרך הועדה.
- בן אלישר: נדאג לניקוד.
- צ'חנובר: ב. העדיפות הראשונה היא לעיבוי ולטיפול בישובים הקיימים. אנו הסכמנו למעשה להקפאת ההתישבות לשלושה חודשים, לא הסכמנו להקפאת העיבוי. אם ב-3 החודשים לא נטפל בעיבוי לשם מה היה ה-issue. יש ליצור היום עובדות בשטח וזה חשוב יותר מעניין המועצות האזוריות. מה שקבוע הוא מה שנעשה בשטח.
- כנושא ראשון מציע שמשדרי הבטחון והחקלאות יציעו פעולות מיידיות בתחום קביעת העובדות בשטח. מציע ביום חמישי לדון מה לעשות בשטח כי אסור לכבז את שלושת החודשים.
- יש צורך לדון בבניות המיידיות שתצמחנה ולכן יש לצרף 3 גופים לוועדה - משרד האוצר, משרד הבינוי והשיכון ושכ"כ.

- ג. שאלות לטמיר בנוגע להעברת שני המחנות (קדום ושומרון) למתישבים:
1. מה פרוש העברת המחנות למתישבים?
2. האם הצד המשפטי ברור - האם אין זו הקמת התישבות חדשה?
3. מהו לוח הזמנים להעברה.

טמיר: תשובות:

1. במחנות שומרון וקדום ישאר בסיס צבאי קטן - כח של מחלקה.
2. לוח זמנים: העברת מחנה שומרון תוך 3 חודשים.
העברת מחנה קדום תיקח יותר זמן עקב המצאותו שם של ביה"ס למטרה צבאית שעדיין לא נמצא לו מקום.
- צ'חנובר: במשרד הכטחון הוכן חומר על האוטונומיה מבקש שאלוף אורלי יעביר החומר לוועדה.
- ד. חלק חשוב מהמו"מ נוגע לרכוש יהודי ואיתור קרקעות של יהודים. מציע שמשרד המשפטים ירכז הנושא וידווח מה המצאי ומה מתכוננים לעשות.

בן אלישר: סיכום:

- חברי הועדה ימונו לרכז נושאים - כל אחד יהיה רפרנט לנושא מסוים:
1. מועצות אזוריות ותביעות משפטיות - משרד המשפטים (גבאי).
2. לעניין העיבוי וחיזוק ההתישבות הקיימת - משרד החקלאות (בן מאיר), כהשתתפות; משדרי המשפטים, הבינוי, הבטחון, האוצר, הפנים והחוץ.
3. לעניין צה"ל - הרפרנט יהיה טמיר בצרוף איש האוצר.
4. להכנת המו"מ - ירכז צ'חנובר והועדה כולה תשתף.
5. יש לרכז כל החומר ומה שכבר נעשה בכל משרד ומשרד.

בטחון פנים:

לפי בקשת ראש הממשלה יהיה אחיטוב חבר בוועדה, מציע, מכיון שהנושא הוא ספציפי תהיה קבוצה עבודה נפרדת לענייני בטחון כהשתתפות: משרד הבטחון, פנים, שכ"כ, חוץ, פיקוד מרכז ואמ"ן. מטרת הועדה לחשוב על האפשרויות להבטיח בטחון ישראל ובטחון יו"ש ועזה תוך כדי המו"מ ולאחריו, וכן איך לפתור את נוכחות השכ"כ לאורך ימים ביו"ש ועזה. קבוצה זו תציע תכנית למו"מ.

הערה: ראה נייר בקשר להרכב הצוותים לטיפול בנושאים השונים.

כ"ד בחשוון תשל"ט
24 בנובמבר 1978

לכבוד
ד"ר הלוי בנימין
סגן יו"ר הכנסת
הכנסת
ירושלים

ד"ר הלוי נכבד,

ראש הממשלה קרא בעיון את מכתבך אליו מיום
.19.11.78

מר יחיאל קדישאי, מנהל לשכת ראש הממשלה, בקשני
להביא את דבריך לידיעת חברי ועדת המנכ"לים להכנת
המו"מ על מעמדם של יהודה, שומרון וחבל עזה ואת זאת
אעשה ברצון.

ב ב ר כ ה

ד"ר אליהו בן אלישר

1

THE UNITED STATES
OF AMERICA

DEPT.
OF THE ARMY
OFFICE OF THE
SIGNAL CORPS
WASHINGTON

OFFICE OF THE
SIGNAL CORPS

FOR THE RECORDS OF THE
SIGNAL CORPS

THE SIGNAL CORPS
OF THE ARMY
IS THE
CORPS OF THE ARMY
WHICH IS
RESPECTABLY
KNOWN AS THE
SIGNAL CORPS.

OFFICE OF THE
SIGNAL CORPS

OFFICE OF THE
SIGNAL CORPS

הכנסת

סגן יו"ר הכנסת
ד"ר בנימין הלוי

ירושלים, י"ט בחשוון תשל"ט
19.11.78

לכבוד
ראש ממשלת ישראל,
ירושלים.

אדוני ראש הממשלה,

הנידון: לוח זמנים לכינון מפלגת ערבי ביו"ש ועזה

לקראת דיון הממשלה על ההצעות המצריות והאמריקניות, הבאות לקשור את לוח הזמנים של ביצוע תוזה השלום עם מצרים עם לוח זמנים או "תאריך יעד" לעריכת הבחירות למוסדות מפלגת ערבי ביהודה ושומרון ובחבל עזה, אני רואה חובה לעצמי להסב את תשומת לבך להערות אחדות שהערהי, בנוכחות שר החוץ והיועץ המשפטי למשרד החוץ, כדיון מדיני שהתקיים ביום 16.11.78 בועדת החוץ והביטחון של הכנסת, הערות שהן בגדר אזהרה.

1. לאחר נסיגת הממשל הצבאי מיהודה ושומרון ומחבל עזה והחלפתו על ידי רשות הממשל הערבי הנבחרת, לא תיוותר בידי ממשלת ישראל - לפי כללי המשפט הבינלאומי המקובל - שום סמכות חקיקה או מינהל בחלקים אלה של ארץ-ישראל, אלא אם כן - ובמידה - סמכות ישראלית כזאת תישמר ותיקבע במפורש בהסכם, שייערך בין הצדדים (מצרים, ישראל וירדן) לפני הבחירות, בהתאם לסעיף א-1(ב) של הסכם המסגרת ("הצדדים יסאו ויתנו על הסכם אשר יגדיר את סמכויותיה ואחריותה של רשות המינהל הערבי... (ואשר) יכלול גם הסדרים להבטחת ביטחון הפנים והחוץ והסדר הציבורי").

2. ברצוני להדגיש כי מבחינתנו לא די שההסכם "יגדיר את סמכויותיה ואחריותה של רשות המינהל הערבי", כפי שנאמר שם, אלא שיש צורך שההסכם גם יגדיר באופן חיובי את "סמכויותיה ואחריותה" של ממשלת ישראל בשטחי הממשל הערבי. למעשה, "ההסכם לכינונה של רשות המינהל הערבי הנבחרת" חייב להיות, מבחינתנו, הסכם לחלוקת סמכויות השלטון בין ישראל ורשות הממשל הערבי.

3. חשיבות יתרה נודעת לאמור בפסקאות 1 ו-2 דלעיל בקשר להתיישבות יהודית ביהודה ושומרון וחבל עזה. ברצוני להזהיר בזה, כי בלא קביעה מפורשת בהסכם הכינון הנ"ל בין הצדדים לא תהיה לישראל כל

Received by the undersigned
the sum of \$100.00
for the purpose of
the purchase of
the land described in
the following certificate:

CERTIFICATE OF SALE

That the undersigned, the State of Texas, do hereby certify that the sum of \$100.00 has been received from the undersigned for the purchase of the land described in the following certificate:

1. The land described in the following certificate, to-wit: Section 10, Township 10N, Range 10E, County of [unclear], State of Texas. The land is situated in the [unclear] part of the [unclear] County, State of Texas, and is bounded on the north by [unclear], on the south by [unclear], on the east by [unclear], and on the west by [unclear]. The land is of the [unclear] acreage, and is more particularly described as follows: [unclear]

2. The land described in the following certificate, to-wit: Section 11, Township 10N, Range 10E, County of [unclear], State of Texas. The land is situated in the [unclear] part of the [unclear] County, State of Texas, and is bounded on the north by [unclear], on the south by [unclear], on the east by [unclear], and on the west by [unclear]. The land is of the [unclear] acreage, and is more particularly described as follows: [unclear]

3. The land described in the following certificate, to-wit: Section 12, Township 10N, Range 10E, County of [unclear], State of Texas. The land is situated in the [unclear] part of the [unclear] County, State of Texas, and is bounded on the north by [unclear], on the south by [unclear], on the east by [unclear], and on the west by [unclear]. The land is of the [unclear] acreage, and is more particularly described as follows: [unclear]

שליטה או סמכות בענייני ההתיישבות, קרקעות, מים, מעמד היישובים הישראליים וכל נושא אחר הנוגע לעניין זה. טענה היא, למשל, להניח כי השליטה ב"אדמות המדינה" בשטחי יו"ש ועזה תיוותר בידי ממשלת ישראל - אלא אם כן ייקבע הדבר במפורש בהסכם לכינון רשות הממשל העצמי, שייחתם לפני הבחירות. והוא הדין בנוגע לכל נושא אחר שישראל מעוניינת בו.

4. למעשה הגענו למצב כי, כדי להמשיך ולקיים ההתיישבות יהודית ביהודה, בשומרון ובחבל עזה בחקופת הממשל העצמי, אנו זקוקים להסכמה ערבית! ללא הסכמת מצרים וירדן לפי סעיף א-1-(ב) להסכם המסגרת (או הסכמת מצרים בלבד, אם יוסכם לוותר על שיתוף ירדן בכינון הממשל העצמי), לא נוכל להבטיח את זכות ההתיישבות היהודית בארץ-ישראל ואפשרות טיפוסה הלכה למעשה באותם חבלי הארץ שנועדו לממשל עצמי.

5. האפשרות שמצרים וירדן, או מצרים בלבד, ו/או אותם ערבים ארצישראליים שייכללו במשלחתה לפי סעיף א-1-(ב) הנ"ל, יסכימו להעניק לישראל זכות מפורשת להתיישב ביהודה ושומרון ובחבל עזה, או להכיר בזכותה זאה בהסכם בכתב, נראית רחוקה מאוד. באותה מידה קלוש הסיכוי שנוכל להגיע לידי הסכם משביע רצון על חלוקת הסמכויות בשטחים המיועדים לממשל עצמי, הסכם המהווה תנאי קודם לעריכת הבחירות למוסדות הממשל.

6. כל עוד אין "לוח זמנים" או "תאריך יעד" תלוי על ראשנו, הוכל ממשלת ישראל לנחל אה המשא ומתן על חלוקת הסמכויות בינה ובין רשות הממשל העצמי כראות עיניה, ובסופו של דבר תהיה ישראל בת-חודין להסכים או שלא להסכים לתנאים הסופיים של הצד שכנגד. אם לא יהיה הסכם, לא תהיינה בחירות ולא יקום הממשל העצמי.

7. לא כן המצב, אם ממשלת ישראל היענה להצעות מצרים וארצות-הברית והסכים ל"לוח זמנים" או ל"תאריך יעד" קבוע מראש. במקרה זה ייפגע באופן רציני חופש ההחלטה וחופש ההסכמה של ישראל בנוגע לתנאי ההסדר ביהודה ושומרון ובחבל עזה, ולמעשה תילכד ישראל במלכודת: אם תרצה לקיים את לוח הזמנים המוסכם, תיאלץ ממשלת ישראל לוותר בעל-כורחה על חביעותה שאינן מקובלות על הצד הערבי, וכראש וראשונה על זכות ההתיישבות היהודית וכל הקשור בה; ואם תסרב ממשלת ישראל לוותר

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

על הביעוהיה אלה (שאינן מוכרות גם על ידי ארצות הברית), ומסיבה
זאת לא תיערכנה הבהירות ולא יקום הממשל העצמי, הואשם ישראל ע"י
מצרים (וארצות הברית) בהפרת התחייבויותיה, והתן עילה בידי מצרים
לבטל - אחרי ביצוע שלב א' של הנסיגה מסיני ופינוי שדה הנפט -
את הוזה השלוט עם ישראל, או להמסיק את ביצועו.

8. העליתי את ההערות האלה לפניך, לשיקול דעתך ולשיקול דעת
הממשלה.

ברגסי כבוד רב,

ח"כ בנימין הלוי

The first part of the report is devoted to a general survey of the
 situation in the various countries of the world. It is followed by a
 detailed study of the economic conditions of the United States, and
 a comparison of the American economy with those of other leading
 nations. The report concludes with a summary of the findings and
 a list of recommendations.

8. The report is published by the American Economic Association, 1200
 Avenue of the Americas, New York, N. Y.

OFFICE OF THE DIRECTOR

U. S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE

15 138

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

בלתי מסווג

אולטרא-גויני
לפי הוא
ולתמיכה

15.00

נשלח: 021130 דצמ 78

נחשב: 021950 דצמ 78

6.19

אל: המשרד

מאת: רוסינגטון

אל: בעת מצוא.

WILLIAM CLAIRBORNE

היום חומיץ בעמ' אי של רוסינגטון מוסט הכתבה הבאה של

ISRAEL PLANS NARROW ARAB AUTONOMY.

BY WILLIAM CLAIRBORNE, JERUSALEM DEC. 1.

THE ISRAELI GOVERNMENT IS QUIETLY DRAFTING A HARDLINE FORMULA FOR PALESTINIAN AUTONOMY ON THE WEST BANK AND GAZA STRIP DESIGNED TO SEVERELY RESTRICT ARAB SELFGOVERNANCE IF A PEACE TREATY IS SIGNED, ISRAELI SOURCES SAID TONIGHT.

THE OFFICIALS INVOLVED IN THE DRAFTING HAVE ACCEPTED AS AN OVERRIDING PRINCIPLE THAT AUTONOMY FOR WEST BANK-GAZA RESIDENTS SHOULD NOT INCLUDE THE RIGHT TO EVENTUALLY CREATE AN INDEPENDENT PALESTINIAN STATE, THE SOURCES SAID.

THE FORMULA ALSO CALLS FOR SPECIAL ISRAELI WATER, LAND AND SETTLEMENT RIGHTS ON THE WEST BANK, WHICH ARE CERTAIN TO INFLAME WEST BANK PALESTINIANS, WHO FOR THE MOST PART HAVE ALREADY REJECTED THE "FRAMEWORK FOR PEACE" SIGNED AT THE CAMP DAVID SUMMIT.

THE FUTURE OF THE OCCUPIED WEST BANK IS ONE OF THE MOST DIFFICULT PARTS OF THE ARAB-ISRAELI DISPUTE. WHILE EGYPT HAS BEEN PRESSING FOR AUTONOMY FOR THE WEST BANK, ISRAEL'S FEAR OF A HOSTILE PALESTINIAN NEIGHBOR HAS LED TOP STRATEGISTS TO CONCLUDE THAT RATHER THAN PERMIT THE EMERGENCE OF A PALESTINIAN STATE, ISRAEL WOULD BE BETTER OFF REVERTING TO THE OCCUPATION REGIME IT HAS MAINTAINED SINCE THE 1967 WAR.

TOP OFFICIALS OF THE DEFENSE MINISTRY MET IN TEL AVIV TODAY WITH PRIME MINISTER MENACHEM BEGIN'S HIGHEST RANKING AIDES AND MADE SEVERAL SWEEPING POLICY RECOMMENDATIONS THAT WOULD GIVE WEST BANK AND GAZA PALESTINIANS THE RIGHT TO ADMINISTER THEIR OWN MUNICIPAL SERVICES BUT LITTLE ELSE, INFORMED SOURCES SAID.

UNDER A SET OF "AUTONOMY PRINCIPLES" AGREED UPON AT THE MEETING,

הסגן למזכיר כללי

- 2 -

PALESTINIAN ARABS WOULD BE PERMITTED TO ELECT GOVERNING COUNCILS TO ADMINISTER SOME OF THEIR AFFAIRS, BUT THE COUNCILS WOULD NEVER BE PERMITTED TO FORM A LEGISLATIVE BODY WITH CONSTITUTIONAL POWERS TO ENACT LAWS THAT CONCEIVABLY COULD LEAD TO A PALESTINIAN STATE.

WHEN ISRAEL NEGOTIATES ON THE WEST BANK-GAZA ISSUE, THE COMMITTEE CONCLUDED, IT SHOULD DO SO FROM THE POSITION THAT THE MILITARY GOVERNMENT WILL NOT BE ABOLISHED, BUT THAT ITS "PRESENCE" WILL SIMPLY BE WITHDRAWN.

THE AUTONOMY GIVEN TO THE 1.1 MILLION WEST BANK AND GAZA PALESTINIANS WOULD DERIVE ITS POWER FROM THE AUTHORITY OF THE MILITARY GOVERNMENT, SINCE IT WOULD BE THE MILITARY GOVERNMENT THAT WOULD ISSUE AN ORDER ESTABLISHING DE FACTO AUTONOMY.

IF THE PALESTINIANS' LIMITED GOVERNING COUNCIL DECLARED ITSELF A CONSTITUTIONAL ASSEMBLY, ACCORDING TO THIS LEGAL FORMULATION IT WOULD BE ABOLISHED AND THE MILITARY GOVERNMENT WOULD RESUME CONTROL.

THE GUIDELINE CLOSELY FOLLOWS BEGIN'S LONG-HELD PRECEPT THAT INDIVIDUAL ARABS ON THE WEST BANK AND GAZA STRIP SHOULD BE GIVEN AUTONOMY, BUT THAT THE AREAS THEMSELVES SHOULD NOT BE ALLOWED TO BECOME COLLECTIVELY AUTONOMOUS IN THE SENSE OF CONSTITUTIONAL DEMOCRACIES.

BEFORE REACHING ITS CONCLUSIONS, GOVERNMENT SOURCES SAID, THE COMMITTEE HEARD A REPORT THAT PREDICTED THAT GOVERNING COUNCIL ELECTIONS IN THE WEST BANK AND GAZA WILL INEVITABLY LEAD TO A MAJORITY OF PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION MEMBERS.

MOREOVER, THE MILITARY AND GOVERNMENT LEADERS CONCLUDED THAT WHILE ISRAEL'S OCCUPYING MILITARY GOVERNMENT WILL BE PHYSICALLY DISMANTLED IN HEAVILY POPULATED AREAS OF THE WEST BANK - SUCH AS THE NABLUS, RAMALLAH AND HEBRON AREAS - IT WILL NOT BE COMPLETELY WITHDRAWN FROM THE TERRITORY. SOME MEASURE OF MILITARY ADMINISTRATION WILL REMAIN IN SPARSELY POPULATED AREAS, PARTICULARLY THOSE INHABITED BY JEWISH SETTLERS, ACCORDING TO GOVERNMENT SOURCES.

UNDERLYING THESE POSITIONS IS THE NOTION THAT TRADITIONAL ARAB ANIMOSITY MUST NOT BE ALLOWED TO PROGRESS INTO ACTS OF TERRORISM AGAINST ISRAEL, AND THAT CONDITIONS SHOULD BE CREATED THAT COULD LEAD TO PEACEFUL COEXISTENCE OF THE WEST BANK AND GAZA BETWEEN JEWS AND ARABS.

TODAY'S MEETING CHAIRED BY ELIAHU BEN-ELISSAR, DIRECTOR-GENERAL OF THE PRIME MINISTER'S STAFF, WAS ONE OF SEVERAL RECENT FORUMS HELD TO DISCUSS ISRAEL'S POSITION WHEN THE TIME COMES FOR NEGOTIATIONS ON THE FUTURE OF THE OCCUPIED AREAS.

THE MEETING FOLLOWED THE DRAFTING OF AN INTERIM REPORT BY THE DIRECTORS-GENERAL COMMITTEE TO DEVISE WEST BANK-GAZA BARGAINING POSITIONS. THE REPORT, WHICH HAS NOT BEEN MADE PUBLIC, WILL BE PRESENTED TO THE CABINET FOR A DECISION.

THE COMMITTEE, ALSO HEADED BY BEN-ELISSAR, REPORTEDLY WILL MAKE THREE MAJOR RECOMMENDATIONS TO BEGIN, ACCORDING TO INFORMED SOURCES:

- A QUARTER OF A MILLION ACRES OF "STATE LAND" IN THE WEST BANK WILL BE RETAINED BY ISRAEL EVEN AFTER AUTONOMY IS IMPLEMENTED. THE LAND, WHICH REPRESENTS ONE-SIXTH OF THE TERRITORY, BELONGED TO THE JORDANIAN CROWN COUNCIL BEFORE 1966, AND ISRAEL INTENDS TO RETAIN "TRUSTEESHIP" OF IT AT LEAST UNTIL JORDAN JOINS THE PEACE TALKS.

- ISRAEL WILL CONTINUE TO CONTROL UNDERGROUND WATER RESOURCES IN THE WEST BANK. GOVERNMENT SOURCES SAID THAT THIS IS NECESSARY TO PREVENT A DRAIN OF UNDERGROUND RESERVOIRS ACROSS THE CEASE-FIRE LINE IN ISRAEL PROPER, RESULTING IN POSSIBLE SALINIZATION OF ISRAELI WATER RESERVES FROM THE MEDITERRANEAN SEA.

- JEWISH SETTLEMENTS WITHIN THE WEST BANK AND GAZA MUST BE GIVEN A SPECIAL ISRAELI JURISDICTION - "AUTONOMY WITHIN AUTONOMY". ONE OFFICIAL PUT IT - WITH REGIONAL JEWISH COUNCILS GOVERNING ALL ASPECTS OF THE JEWISH POSTS INDEPENDENT OF PALESTINIAN AUTONOMY. THE ISRAELI INTERIOR MINISTRY REPORTEDLY WOULD FUND THE REGIONAL JEWISH COUNCILS WITH ABOUT 5.5 MILLION DOLLARS ANNUALLY.

CRITICS OF BEGIN'S WEST BANK POLICY MAINTAIN THAT THE BEN-ELISSAR COMMITTEE'S RECOMMENDATIONS SHOW THAT THE GOVERNMENT IS MERELY TRYING TO DEVISE WAYS OF CIRCUMVENTING REAL AUTONOMY FOR WEST BANK AND GAZA PALESTINIANS THROUGH A SERIES OF LEGAL "GIMMICKS".

THEY ARGUE THAT NEITHER EGYPT NOR THE PALESTINIANS WOULD EVER AGREE TO A PACT WHICH GIVES ISRAEL CONTROL OVER BOTH PUBLIC LANDS AND WATER RESOURCES, BECAUSE IT WOULD BE IMPOSSIBLE FOR ARABS TO FULLY DEVELOP THE TERRITORY AGRICULTURALLY WITHOUT CONTROL OF BOTH.

MOREOVER, PALESTINIANS ARGUE, WITHOUT CONTROL OF THE FORMER JORDANIAN STATE LAND, THEY WILL BE UNABLE TO OPEN THE TERRITORY TO PALESTINIAN REFUGEES BECAUSE OF A LACK OF SUITABLE LAND.

3/10/73

לשם המלצה
מיוחדת לממשלה

1/10/73

1/10/73

1/10/73

1/10/73

1/10/73

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג

מברק נכנס

- 4 -

THE RETURN OF REFUGEES FROM THE 1948 WAR IS NOT INCLUDED IN THE CAMP DAVID PEACE PLAN, AND ISRAEL REPEATEDLY HAS MADE CLEAR ITS UNWILLINGNESS TO RECEIVE LARGE NUMBERS OF DISPERSED PALESTINIANS IN THE WEST BANK AND GAZA STRIP.

שהח רחם שחכם מוכלל ממנכלל מעת הסברו מנפא מ'תזים חקד' אסן רמ פתיר אטזנגר

רע -

בעיות האוטונומיה ביהודה ושומרון

בריונים על החלת אוטונומיה ביהודה ושומרון עולות כמה וכמה שאלות ובעיות שאם לא יושם אליהן לב מראש, ולא תמצא הדרך לפתרון המטביע רצון, עלולות לגרום לחיסולם של הישובים היהודיים גם ללא החלטה מפורשת על הורדתם.

הבעיות העיקריות הן:

1. קרקע - כיום יושבים הישובים על שני סוגי קרקע

האחד - קרקעות ממלתיים.

השני - קרקעות של נפקדים.

קרקעות בבעלות הממשלה - צריך לדעת בבירור בידי מי תמצא הבעלות על קרקעות אלה, ישנן שכבר יושבים עליהן, ואז מה יהיה גורלן בעתיד. האחרות שאינן מיושבות כיום, יש להניח שימצאו בפיקוח של האוטונומיה או תחוסל כל אפשרות של עליית יושבים נוספים עליהם.

קרקעות של נפקדים - ער חום קרקעות הנפקדים היו בבעלות המדינה, וחלק מהישובים נבנת עליהן. היחה קיימת בעיה ריכוזן, כיוון שקרקעות אלה היו מפורזות. מספר שנים לאחר מלחמת ששת הימים ניתן היה להחליף עם בעלי קרקעות ערביים, אחרים בשטח. הדבר נרשם בספרי האחווה. על ידי פעולה זו רוכזה הקרקע להקמת ישובים. אך לאחר שירדן חוקקה חוק האוסר פעולות מסוג זה, נפסקה פעולה הריכוז כמעט לחלוטין. כיום קיימות קרקעות נפקדים שלמעשה אין אפשרות לממש את בעלות המדינה עליהן בגלל פיזור החלקות בתוך שטחים של ערבים מקומיים. הדרך היחידה במקרים אלה היא הפקעה ופיצוי בקרקע אחרת בקרבת מקום מאותו סוג וסוג. אך יש לציין שפעולות כאלה לא נעשו מחשש של רעש ומירסומה, דבר שאינו מקובל עלינו. ריכוז קרקעות הנפקדים שלא רוכזו עד עתה יכול היה לספק קרקע חיוני לישובים נוספים, וקרקע נוספה לישובים שחסרה להם קרקע.

אך הבעיה העיקרית בסוג קרקעות אלה היא שבמידה ויוחזרו ערבים, פליטי 1967, הם יוכלו לפי החוק הנוכחי לקבל את אדמתם בחזרה. נסיון כזה כבר היה. הממשל החזיר בעל קרקעות כזה באיזור מחולה. הוא הגיש בג"ץ וזכה בקרקע שבינתיים רושתה ברשת השקיה וב-25% של מים מקידוח, וכיום נמצאת אדמתו במרכז אדמות משק מחולה.

10/10/1914

10/10/1914

Dear Sir,
I have the pleasure to acknowledge the receipt of your letter of the 10th inst. in relation to the above mentioned matter.

The same has been referred to the appropriate authorities for their consideration and they will be glad to advise you as soon as a decision has been reached.

I am, Sir, very respectfully,
Yours faithfully,
[Signature]

Enclosed for you are the documents referred to in your letter of the 10th inst. and also a copy of the report of the committee.

I am, Sir, very respectfully,
Yours faithfully,
[Signature]

באם המצב הנוכחי מבחינת החוק ישראלי, יקבלו הפליטים החוזרים את אדמתם. פעולה זו תחטל חלק לא קטן של הישובים הקיימים על קרקעות נפקדים.

2. מים

בעיות המים גם הן סבוכות. רובם של המים לישובי הבקעה מסופקים כיום מקידוחים שנקדחו במיוחד לישובים היהודיים. אך גם המצב הנוכחי היה בלתי נסבל. בכדי לקבל מן הממשל רשיון לקידוח צריכה היתה "מקורות" להתחייב שבאם כתוצאה מן הקידוח יופתחו מים באיזה שהוא מקור מים המסרת את הערבים בסביבה, חייבת "מקורות" לפצותם ולהחזיר להם את המים. כמושב מחולה כבר קיימת בעיה זו.

לצערנו השיקולים של ממשל יו"ש כיום הם חד צדדיים. מאחר ובעיות המים קיימות לא רק בקרבת מקום. האקזיטר (הוא המאגר התת קרקעי) משתרע על שטח הרבה יותר גדול וההשפעה היא למרחקים. קידוח ליד שכס יכול להשפיע על מעינות בעמק בית שאן, וקיימות עובדות כאלה. הממשל אינו מתחשב בהן.

נשאלת השאלה: מי יהיה זה שיתן רשיונות קידוח ופיקוח על המים באוטונומיה? במדינת ישראל ישנה נציבות המים שהיא הפוסקת בויכוחים כאלה.

באם רשיונות הקידוח לא יהיו מוטפעים בדרך זו או אחרת על ידינו, תחוסל אפשרות של פיתוח מקורות מים שבלעדיהם אין קיום בבקעה הירדן ובמדבר שומרון לישוב יהודי. קיימת גם בעיה מי הירדן שהחילונו לנצלם.

3. השתיית

בידי מי תהיה האחריות לתשתית של השטח:

א. דרכים - החזקתן, פיתוח הדרכים החדשות. כיום "מ.ע.צ. גדה" הוא כפקוח מלא של מ.ע.צ. המדינה.

ב. מערכת הטלפונים והדואר - מי יספק שרות זה לישובי הבקעה, האם האוטונומיה? כיום גם אם השירות אינו משביע רצון, יש אל מי לפנות. לא ברור מה יהיה במקרה של אוטונומיה.

ג. חשמל - החשמל לבקעה מגיע מכיוון בית שאן. כיצד יתנהלו הדברים?

ד. תכנון אזורי - רשיונות בניה לישובים חדשים ולישובים הקיימים. כיום אחראי לנושא זה הממשל ביו"ש. מי יהיה אחראי לכך באוטונומיה?

1

1. The first part of the document is a letter from the Secretary of the State to the Governor, dated 18th March 1877. It contains a report on the progress of the work done during the year.

2. The second part is a report on the work done during the year, dated 18th March 1877. It contains a list of the names of the persons who have been appointed to various offices during the year.

3. The third part is a report on the work done during the year, dated 18th March 1877. It contains a list of the names of the persons who have been appointed to various offices during the year.

4. The fourth part is a report on the work done during the year, dated 18th March 1877. It contains a list of the names of the persons who have been appointed to various offices during the year.

5. The fifth part is a report on the work done during the year, dated 18th March 1877. It contains a list of the names of the persons who have been appointed to various offices during the year.

6. The sixth part is a report on the work done during the year, dated 18th March 1877. It contains a list of the names of the persons who have been appointed to various offices during the year.

4. בטחון פנים.

א. כל הקטור בבטחון השוטף בישובים (הגמ"ר), כיום ישנו מנגנון שלם בצה"ל. בתוכנית האוטונומיה, כפי שאנו מבינים, צה"ל מתרכז בכמה מחנות מרכזיים. מי יטפל להבא בכל הנושא הזה ?

ב. משטרה - גם כיום הטיפול בנושא זה נמצא בידי המשטרה הערבית משכס, ג'נין, והוא בלתי נסבל. הן בסכסוכים בין יהודים ליהודים, והן בסכסוכים עם ערבים, יש לפנות למשטרה הערבית. המצב הגיע לידי כך, שהישובים נמנעים מלפנות אליה. כאשר הדברים מגיעים לשואם, יש לנו אפשרות לפנות אל הקצינות הגבוהה יותר שהיא של משטרת ישראל אך מה יהיה בעתיד באוטונומיה ? נשאלת השאלה הנוספת, מי יפקח על הדרכים ? מחסומים ומעבר מאיזור לאיזור ? האם שוב משטרה ערבית ?

ג. בחי המשפט - גם כאן המצב הנוכחי הוא בלתי נסבל. חברינו בישובים נשפטים ע"י שופטים ערבים בג'נין, שכס וכו'. כדרך כלל נמנעים מלהתחמט בשירותי המשפט כל עוד הדבר אפשרי. יש לדעת שבגדה (שכס, ג'נין וכו') קיים החוק הירדני גם כיום.

אין ספק שאם חקום האוטונומיה לא היתכן שפיטה בבחי המשפט הערביים ובחוק הירדני.

לסיכום

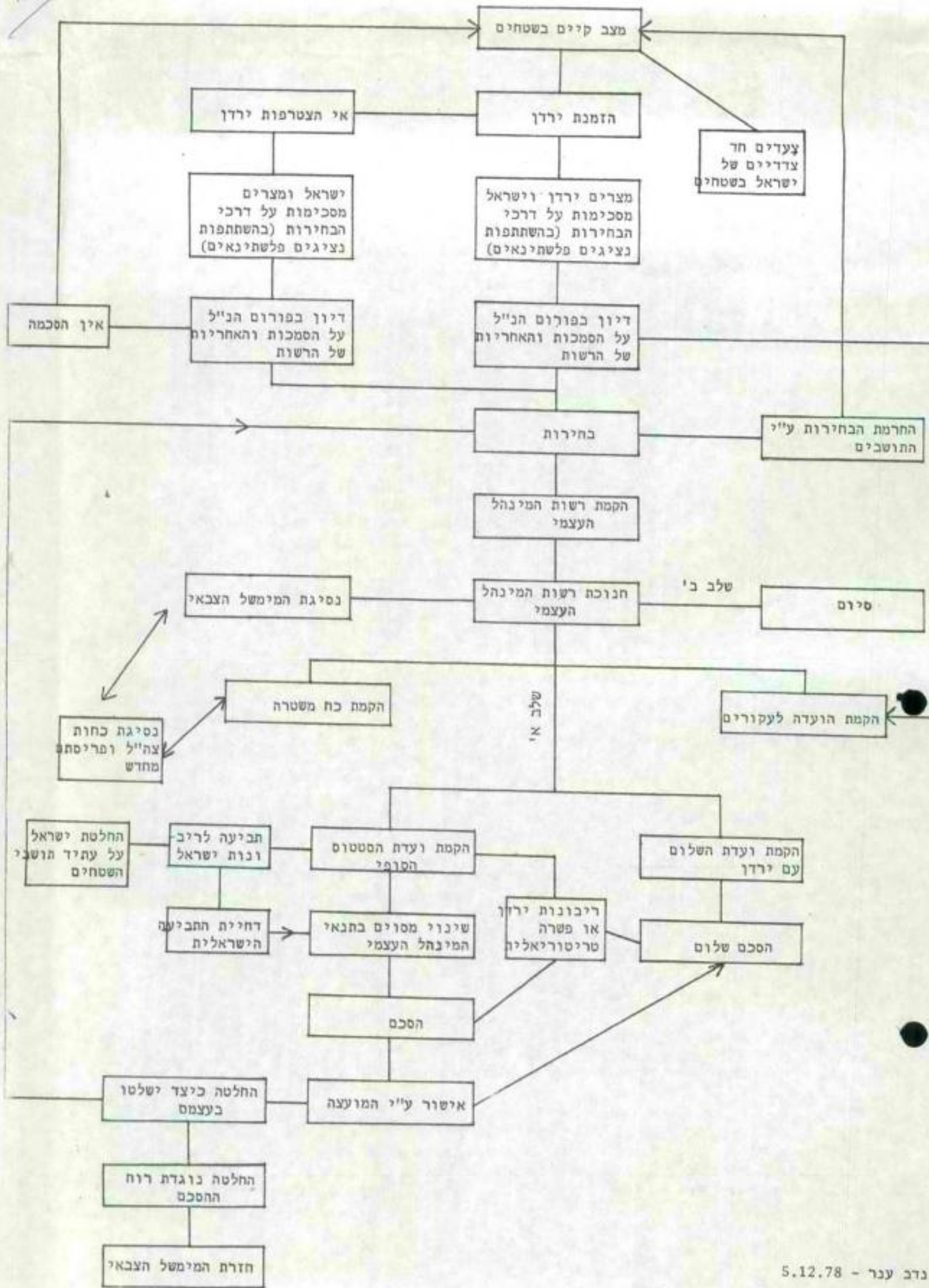
נראה לנו שאיש לא ירד לעומקן של הבעיות בשטח, שגם כיום אינן פשוטות, על אחת כמה וכמה במקרה של הקמת האוטונומיה. יש לחשוב ולהחליט על פתרונות מראש.

הפתרונות האפשריים:

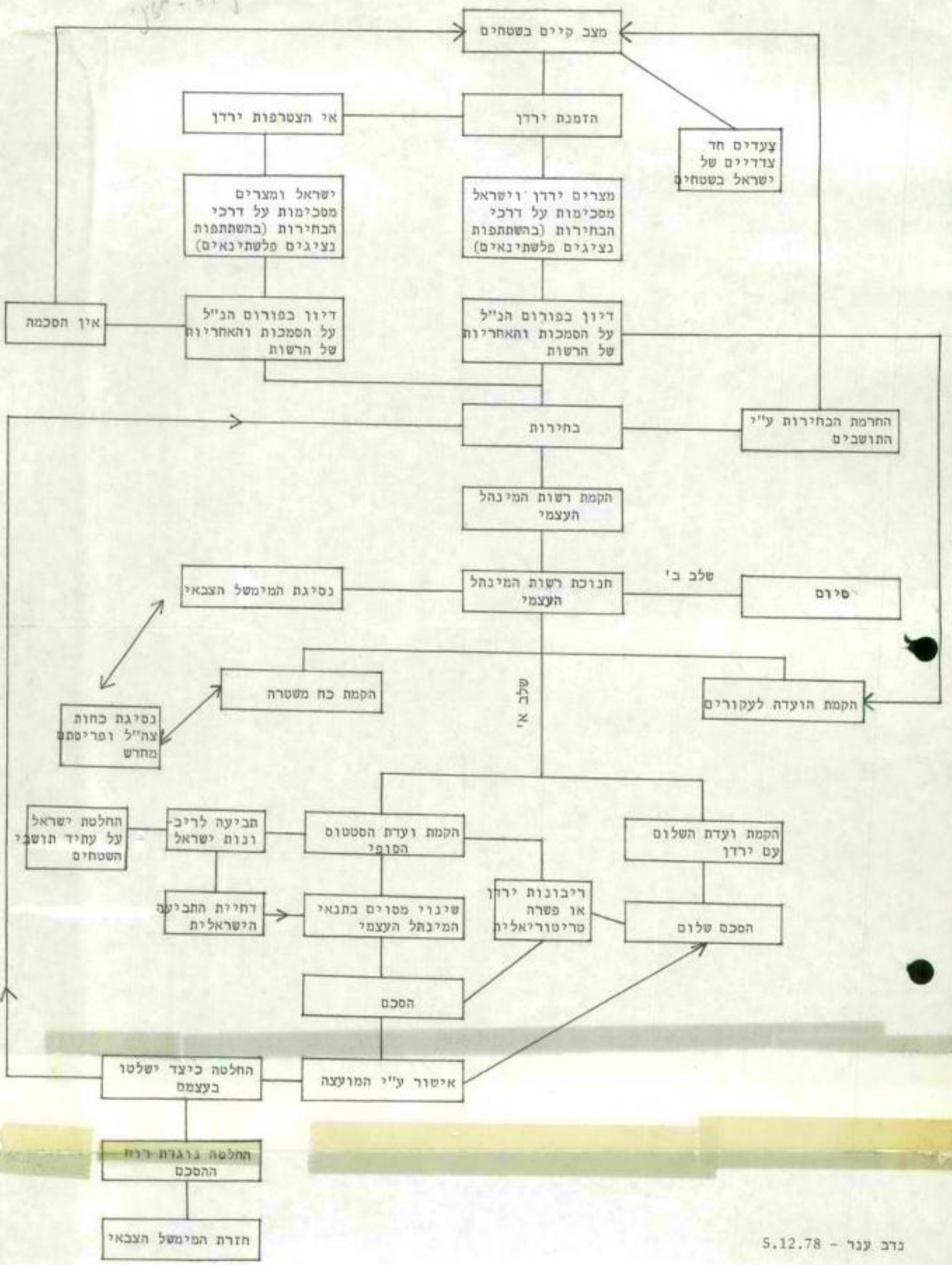
1. החלת הריבונות הישראלית על הבקעה.
 2. הכרזת הבקעה כאיזור בטחוני בשליטה מלאה של צה"ל. ומאחר וצה"ל לא יהיה ערוך לטיפול יום יומי, למנות מוסדות אזרחיים בשם צה"ל, כגון מועצות אזרחיות או כל פתרון אחר.
- פתרון זה יכול להחאים לכל שטח אחר ביהודה ושומרון כמו גוש עציון או אזורים הצמודים, או קרובים לקו הירוק וכו'.
- יש לדעת שכל הבקעה שבו הוקמו ישובים שלנו, הוא איזור שחון, "מדבר שומרון" שללא מים אין כל אפשרות להתקיים בו.
- הישובים הערביים שהתקיימו בו לפני מלחמת ששת הימים הם ספורים ורק ליד מעינות או קידוחים כודדים: בצפון איזור הכפר הערבי ברדלה. במרכז איזור ואדי פרעה, ובדרום עוג'ה, וחווה דלה בפצאל. כל שאר השטח שאורכו כ-80 ק"מ ורוחבו כ-15 ק"מ, הכולל את הבוקיעה הצפונית, צופץ בתוכו אפשרויות החיטבות הקלאיות נרחבות ביותר. כבר כיום ישנם 14 ישובים מאוזרחים ו-3 האחזויות נח"ל. נוסף לכך ישנה התחלה של עיירה (מעלה אפמים).
- אם לא תמצא הדרך המתאימה לפתור את הבעיות הנ"ל, לא רק שאי אפשר יהיה להגדיל, להרחיב ולפתח את הקיים, אלא שגם הקיים יתחסל. אי לכך יש לפעול במהירות ובהחלטיות ומיד.

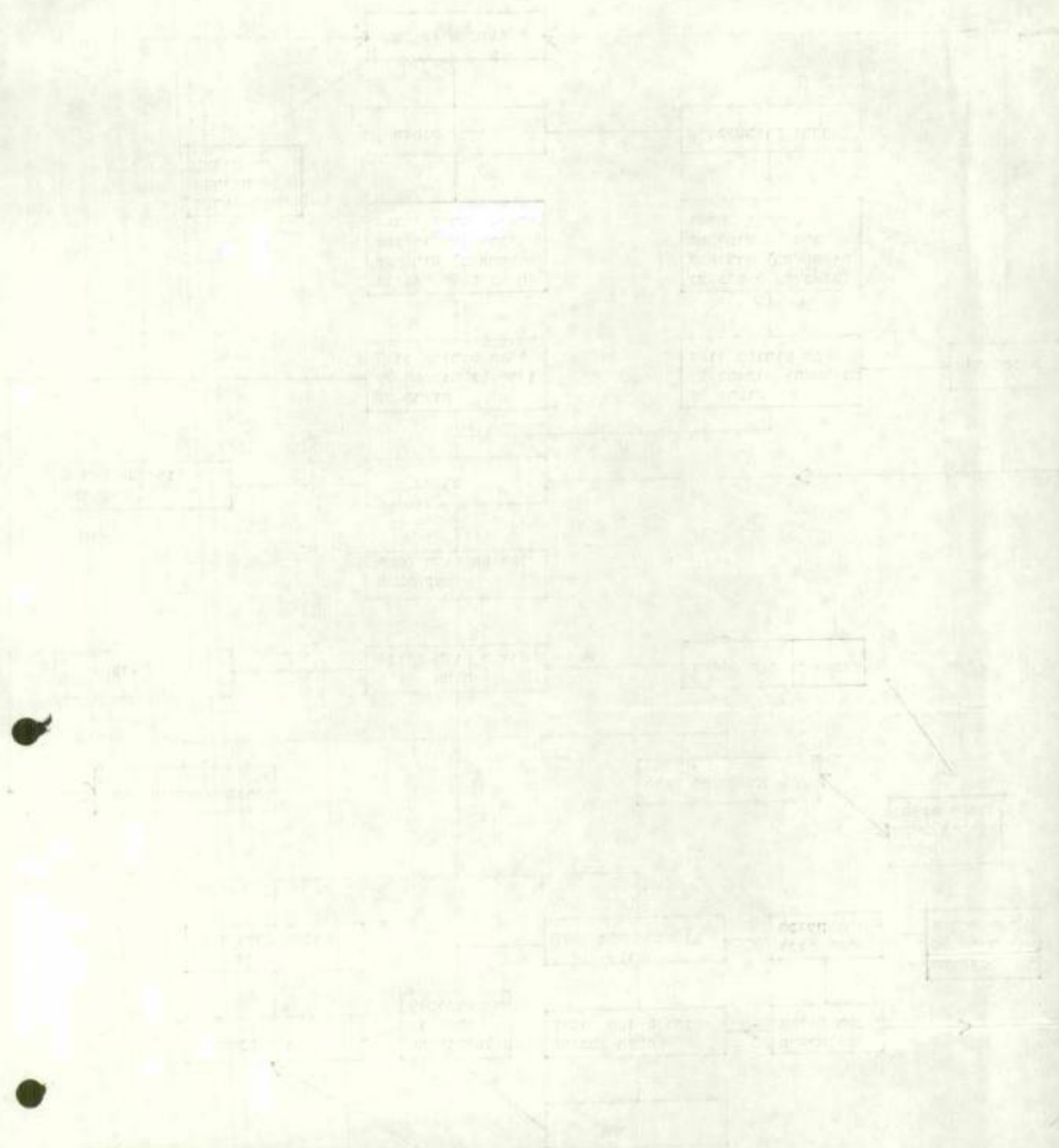
אורי יפה
ראש המועצה
המועצה האזורית בקעת בית שאן

אמ"ת

אולטרא - 154

א ב ג ד

מאת: הישוב היהודי ביהודה, שומרון, בקעת - הירדן וחבל עזה

אל : חבר מרכז תנועת החרות.

אגרת זו, גם אם יש בה מריחות וביקורת, אינה באה להביע או להביע אי-אמון בממשלה הנוכחיה, היא באה להביע אמון בתנועת החרות, והקוה כי תעמוד בסבבן.

אתה יודע - כי המערך שאיר על כנו את הספר הלבן הכריסי האוסר על יהודים לקנות קרקעות בחלקים נרחבים של א"י.

האם ידעת - כי איסור זה נמצא בחוקף עד היום?

אתה יודע - כי המערך לא אפשר ליהודים להחייב ביהודה ושומרון וגרש אותם כשניסו להתנחל בה,

האם ידעת - כי גם היום לא יכולה לקום החיישבות כהיקף משמעותי כי הממשלה אינה סוגרת

ואינה תופסת קרקעות לצורך החיישבות?

התוצאה : חנק גמור,

גישאות יהודים קטנים, מפורזים, סוקפים כים ערבי, סכנת התפוררות והתנוונות לישובים שאין להם לאן להתפתח.

כיום אתה חבר המרכז של מפלגת השלטון. אתה הוא הנותן הוראות לשליחי המפלגה בממשלה ובכנסת.

אתה אחראי לסבב הזה. אתה יכול לחקן אותו.

האם ידעת -

כי ביהודה, שומרון וחבל עזה חיים למעלה ממיליון ערבים ובחוקם מסוזר ישוב יהודי של פחות מעשרה - אלפים נפש.

על הישוב הערבי עוברה פריחה כלכלית אדירה, בחיו החדשים פורצים את תחומי הערים והכפרים. לפי הסכמי קמפ-דייוויד יקבלו הפלשתינאים " אוטונומיה מלאה " ככל האזורים האלה, והממשלה עדיין אינה יודעת איך חיבנה מסגרה, שבה נוכל אנחנו המתיישבים להתקיים בלבן של אזור הנשלט ע"י הערבים באמצעות כלים ממלכתיים מטלהם וכת מזויין מטלהם.

דבר אחד ברור ומוסכם:

יש אמצעי אחד ויחיד להבטיח אחיזה לעם ישראל בחבלים אלה, שהם לכ-לכה של הסולדת, כפי שיודע כל איש חרוה -

התעצמות מהירה, דומסיה, מאסיבית, רבה מימדים, של הישוב היהודי.
עלייה רבבות ומאות אלפי יהודים מן השפלה אל ההר, אל הבקעה והרצועה.

זהו צורך תיוני שאין למעלה ממנו. בלעדיו יהיה צה"ל צבא זר ביהודה ושומרון, וסופו יהיה כסופו של כל צבא זר.

שני דברים דרושים כדי להשיג את היעד הזה:

א. שינוי מתאים בחקציב המדינה. לקליטה אלף משפחה ג'יהודה ושומרון נחוצים מילארד ל"ו. ואנחנו זקוקים לאלפים רבים של משפחות.

ב. שינוי במדיניות הקרקעות. יש לתפוס אלפי דונמים של אדמה פנויה ולהועידם להתיישבות יהודית. לא מדובר ב"נישול" ולא בגירוש של ערבים מבתיהם, אלא בתפיסת שטחים פנויים מישוב וכלתי מעובדים, אם יש להם בעלים - אפשר לפצותם.

האם שינוי של אלפי יהודים מבתיהם ושדותיהם בפחה - רפיה הוא לגיטימי ורק הפקעה אדמות טרשים של ערבים אסורה ?

השינויים האלה בדרך לעשותם. אל חשכה שלא רק אנשי חרות יושבים בממשלה, דרישות ברורות מצד מרכז חרות יחזקו את הקו של תנועת החרות בחוץ הממשלה.

חבר המרכז,

אחא שומע את ראש הממשלה סכריז יומם ולילה : יהיה עיבוי, תהיה התנחלות, נספור על יהודה ושומרון נחלת אבותינו.

גם אנחנו שומעים, שומעים וחמיהם:

מדוע בשפה, במציאות, לא רואים את המדיניות הזאת מבוצעת ?

ל ס ל ז

א. חברון. ביכ"נ אברהם אבינו

בחברון קיים בית כנסת עתיק, בן 400 שנה, שהוקם ע"י בניהם של גולי ספרד. זהו הקדום מבין כתי הכנסת ששרדו שם.

פורעים ערבים שרפו אותו בתרפ"ס, וחוסייין הרס את מה שנשאר והקים על חורבותיו ביה-סימון. ממשלת המערך (שמעון פרס) החליטה לשקמו ואף החלה בעבודות. למרבה התמהון נפסקו העבודות דוקא כימי הממשלה הנוכחית ובמקודתו האישיה של עזר ויצמן.

כל העצמות והבקשות של אנשי קריה-ארבע נחקלו כקיר אסוס.

לפי התכניות ישלום בחברון עוד מעט "המיסל העצמי" הפלשתיני.

האם אז יהיה קל יותר לשקם את האתר ?

האם הושלם מלאכת ההרס של פורעי תרפ"ס דוקא ע"י ממשלת הליכוד ?

ב. עשרה, ישוב כהרי בית - אל

לפי הכנייה-אב שאושרה ע"י כל הרשויות הרשמיות הוקצבו ליישוב זה 800 דונם (שש מיזערי לכל הדעה) ובו מקום ל - 300 משפחות, למגורים לתעשייה לחקלאות ולצרכי צבור.

כיצוק התכנית סוקפא מזה שנה בגלל המדיניות הקרקעיה של הממשלה.

אם לא השתנה המדיניות נדון הישוב לתמנון בחוץ "חחום - סושב" של 200 דונם אשר שמשו בעבר קרקעין ירדני.

תפיסת השטח הובטחה ע"י סגן-שר הבטחון כנקודת במקום, אולם אחרי כמה ימים קבלו החיישבים הודעה כי ההבטחה כסלה "לפ"י שעה".

ג. גרעין סעלה אדומים ב"

אנשי הגרעין מבקשים להקים ישוב קהילתי במדבר יהודה על גבעה שכבועלוח המדינה. הובשו חכניות, נערכו פגישות עם דרגים שונים ונשמעו הבטחות. מזה 8 חדשים כל החכנית בקפאון נמור, אנשי הגרעין עדיין יושבים על מזודותיהם.

ד. אלקנה

כ - 800 משפחות רשומות בגרעין זה, כרבע הוא יושב בנקודת זמנית על זמח של לא יותר מ-50 דונם שבו מצופפים גם חברי קבוצת החלוץ של גרעין אחר: גרעין סעוד עליה שאנשיו עולים מכריה המועצה. הממשלה הקודמת אישרה תפיסה-שטח בן 500 דונם לצרכי הקמת ישוב - קבע. הממשלה הנוכחיה ביטלה את החכנית.

עשרות כוקמדים סחיאסיים ונושרים.

ה. גבעון

כבר לפני ארבע שנים הכין משרד השיכון חכנית להקמת עיר בגבעון. החכנית לא זכתה לאישורה של ממשלת המערך מסיבות פוליטיות ברורות. היום, שנה וחצי אחרי החלפת הממשלה עדיין בגוזה החכנית כתיקי המשרד ואינה מתבצעת בגלל המדיניות הקרקעית.

השטח שמדובר בו הוא טרשי ושומם, רחוק מישוב ערבי. איש אינו משתמש בו, אבל הממשלה אינה חופסת אותו.

כינהיים מצופפות כמאה משפחות סחיאסיים עולים מכריה המועצה, אנשי חרות, בחוץ מחנה צבאי

ירדני נמש בקרבת-מקום ומחכה להחלטה.

1. ישובי חבל עזה

כחבל שלשה ישובים חקלאיים קטנים, מנותקים מן הישוב היהודי, מוקפים מאות אלפי ערבים. סביבם עשרות אלפי דונם אדמה ממשלתית, שיועדה לישובים נוספים.

בסיחת הגוש ההתיישבותי הזה נפסקה מאז ביקור סאדאט.

אלה רק דוגמאות אחדות מן הנקשה בשטח כחדשים האחרונים, ובעיקר ממה שלא נעשה. בביים-חורון, כדוחן, בנוה צוף, בשילה ובגוש עציון הכעיות דומות. על פרשה בית-אל אין צורך להרחיב את הדיבור, היא פורסמה בכל העהונים.

כיום אתה חבר המרכז של מפלגת השלטון. אתה הוא הנותן הוקאות לשליחי המפלגה בממשלה ובכנסת.

אתה אחראי למצב הזה. אתה יכול לתקן אותו.

חבר המרכז,

באנו אל הרי יתודה והשומרון, אל הבקעה והרצועה למלא שליחות בעבור עם-ישראל. גם בחלקן נפלה שליחות, ועם אחריות היסטורית.

היה נא שליחנו, היה נא לנו לפה !

ב ב ר כ ת ו ח ק ו ת

מועצת הישוב היהודי ביהודה, שומרון בקעת הירדן וחבל עזה.

עמרה. הרי בית - אל.

בה, מעלה אדומים, ש' תשרי תשל"א,

דרך מעלה אדומים - ירושלים
במסגרת אולוטמיה ערבית ביהודה ושומרון.

בביט ירחו-ירושלים הוא הקטר היחיד של מאוד
מעלה אדומים עם גפה של מדינת ישראל לאחד
הכרפת אולוטמיה ערבית ביהודה ושומרון.
בביט זה, בגלל הסדוקי שיימנו להלן, יסכן היי
אזרחים ונושבי הישובים באזור. גם תועת כוחות צה"ל
זקשר לוחמני ההרומ של צה"ל יעמדו בסכנה.

הכביש סובל מהתגבלות הבאות:

1. הכביש נמצא לכל ארכו מנחיתות לופגדפית.
הוא נשלט ברוב קטעיו מגבעות משני צדדיו,
זניתן לתקופה וחסימה בקלות עוד אפשרות
התחמקות התוקפים. מספר פעמים טרו
יריור נשק קל על רכב מגבעה סמוכה לכביש
התוקפים לא נעצלו.

2. מספר קילומטרים מן הכביש מכותרים
ביותר ומסכנים את הנתיב בצד הסיכון
הבלחוט שבנהיגה אלית ביותר.
במלחמת יום הכיפורים, בשהיה צורך להעביר
במהירות טנקים, ארע טנק טנק בפיתולים
ואך בנס לא נהרג אדם והטנק הולפי.
3. קטע מן הכביש הוא צר ביותר בטווח
בין הצעים משני הצדדים הוא כ-10 מ', רכב
הנתקע בקטע זה יחסום את הכביש לחלוטין.
עצם העברת כלים כבדים בכביש בכיוון אחד
(לבקעה) מונעת תועת בכיוון הנגדי (לירושלים).
4. ייכביש שבר בחלקו הקרוב לירושלים בועך

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
5800 S. UNIVERSITY AVENUE
CHICAGO, ILLINOIS 60637

RECEIVED
JAN 15 1966

FROM
DR. J. H. GOLDSTEIN

TO
DR. R. F. SCHNEIDER

RE
NMR SPECTRA OF
POLYMER SOLUTIONS

ENCLOSED ARE
FIVE COPIES OF
A REPORT ON THE
RESULTS OF THE
EXPERIMENTAL
WORK DONE BY
YOUR STUDENT,
DR. J. H. GOLDSTEIN,
DURING HIS
VISIT TO YOUR
LABORATORY.

THE REPORT IS
A SUMMARY OF
THE RESULTS OF
THE EXPERIMENTAL
WORK DONE BY
YOUR STUDENT,
DR. J. H. GOLDSTEIN,
DURING HIS
VISIT TO YOUR
LABORATORY.

THE REPORT IS
A SUMMARY OF
THE RESULTS OF
THE EXPERIMENTAL
WORK DONE BY
YOUR STUDENT,
DR. J. H. GOLDSTEIN,
DURING HIS
VISIT TO YOUR
LABORATORY.

THE REPORT IS
A SUMMARY OF
THE RESULTS OF
THE EXPERIMENTAL
WORK DONE BY
YOUR STUDENT,
DR. J. H. GOLDSTEIN,
DURING HIS
VISIT TO YOUR
LABORATORY.

הכפר-פרוור אל-עסדיה, המאוכלס בערבים
 מוסלמים ברעם אוכלוסיה עוינת ליהודים.
 יש להצביד מספר דוגמאות לפעולות עוינות:
 א. בתאריך 24.12.74 הושלך דימון על אוטובוס תיירים
 שהגה ליד תעודת משכרות בעסדיה. נפצע מספר
 תיירים, ולתיירת אחת נקלעה דגלה.
 ב. בשנת 1971 נרצחו מספר כלי דרכ צבאיים
 בדרכם מיריחו לירושלים. באחד המקרים נאלץ
 חייל באחת המשאיות להפעיל את כשקו נגד
 החמוץ הפרוע, ונהרג נער מתפרע.
 ג. בתאריך 17.6.78 התפוצץ מטען חבלה שהונח
 מתחת לג'יפ חונה.
 ד. בתאריך 26.8.78 התפוצץ מטען חבלה שהונח
 בתוך מיכלית דלק שאותה באל-עסדיה,
 המשאית הגיעה למסוף דלק בירושלים,
 ורק בנס לא נגרם אסון כבד.
 בכל עת שיעלה הרצון מלפני תושבי אל-עסדיה
 יוכלו לחדש ולהגביר את פעילותם החבלנית ולפעוע
 ואף לחסום כליל תענה אשרתית וצבאית.
 לשם כך יש ברשותם כח אדם, חבדי ארבע
 מהבליים (שמציאותם ידועה לשלטונות אך עדיין לא
 נתפסו וממשיכים להיות בכפר ולהעמיד דודות
 חדשים של מהבליים) יש ברשותם הזמרי חבלה
 ונשק, ותנאי הסביבה אידאליים לפעולות גדולה.
 תוצאות פעולות כאלה בשילוב ערמים
 בדלעיל, וניהיטה המודיות ממצב גיש עציון הנצוד
 בשנת 1948, וזאת כשיש צבא לישראל וזויה
 דיבוכית, אך ידה קצרה מלהושיע.

יש להוסיף כי מטעם פנימית של האוטומיה,
גם עם הרצון הטוב ביותר, תהיה נענה לאיומים
ונקמה מצד חברי ארגון המתבטאים המצויים במקום
כבר עתה, ותעשה להלוטין מיכולת למנוע מעשי
הבלתי כאלה, שאקודם יהיה בטוח אוטומי שלא
יהיה בטחונת צה"ל.

נותן לסלול, בהשקפה מועפת יחסית, דרך
אשר תקטור את לב ענין מעלה אדומים עם ירושלים
העברית בתנאי המצוין בתכנית המצודפת. לדרך זו
יהיו היתרונות הבאים:

1. מוצאה בכביש עשיר כ-2 ק"מ מאישור אדומים,
בהסתעפות נחל עוג, וסופה בהר הצופים.
2. הדרך עוברת על זכס ללא כיתולים, ועוללת
חיוב על הסביבה.
3. הדרך עוברת באזור שומם להלוטין וניתן לשלול
על $2\frac{1}{2}$ ק"מ משטח צדדיה ללא הדירה לשוב
על כל טהור.
4. הדרך תהיה טהור לנתעת גייסות זכלים כבדים
אל מחסני החרום והעמידות. מוצע לסלול משני
צדי מסלול האספלט וכצמידות אליו מסלול
לשעת פנקים.
5. הדרך עוברת ברובה על קרקעות כותות
לסליחה, דבר שיופיל את מאיד הביצוע.
6. אורכה כ-8 ק"מ והיא תקצר את הדרך הערה
ותקרב את המצוד לירושלים.

יתרונות הדרך בהגנה על היי התושבים ונתנת
כותות צה"ל בסיווד ובשטח חרום, מאייבים סלול

דרך זו

מאידויכל צבי שפלטור
מעלה אדומים.

בעיות האוטונומיה ביהודה ושומרון

בדיונים על החלת אוטונומיה ביהודה ושומרון עולות כמה וכמה שאלות ובעיות שאם לא יושם אליהן לב מראש, ולא תמצא הדרך לפתרון המשכיע רצון, עלולות לגרום לחיסולם של הישובים היהודיים גם ללא החלטה מפורשת על הורדתם.
הבעיות העיקריות הן:

1. קרקע - כיום יושבים הישובים על שני סוגי קרקע:

האחד - קרקעות ממלתיים.

השני - קרקעות של נפקדים.

קרקעות בבעלות הממשלה - צריך לדעת בכירור בידי מי תמצא הבעלות על קרקעות אלה. ישנן שכבר יושבים עליהן, ואז מה יהיה גורלן בעתיד. האחרות שאינן מיושבות כיום, יש להניא שימצאו בפיקוח של האוטונומיה אז תחוסל כל אישורת של עליה ישובים נוספים עליהם.

קרקעות של נפקדים - עד חום קרקעות הנפקדים היו בבעלות המדינה, וחלק מהישובים נבנת עליהן. היחה קיימת בעית ריכוזן, כיון שקרקעות אלה היו ספורות. מספר שנים לאחר מלחמת ששה הימים ניתן היה להחליף עם בעלי קרקעות ערביים, אחרים בשטח. הדבר נרשם בספרי האחוזת. על ידי פעולה זו רוכזה הקרקע להקמת ישובים. אך לאחר שירדן חוקקה חוק האוסר פעולות מסוג זה, נפסקה פעולת הריכוז כמעט לחלוטין. כיום קיימות קרקעות נפקדים שלמעשה אין אפשרות לממש את בעלות המדינה עליהן בגלל פיזור החלקות בחוף שטחים של ערבים מקומיים. הדרך היחידה במקרים אלה היא הפקעה ופיצוי בקרקע אחרת בקרבת מקום מאותו סוג וסוג. אך יש לציין שפעולות כאלה לא נעשו מחשש של רעש ופירסומה, דבר שאינו מקובל עלינו. ריכוז קרקעות הנפקדים שלא רוכזו עד עתה יכול היה לספק קרקע חיוני לישובים נוספים, וקרקע נוספת לישובים שחסרה להם קרקע.

אך הבעיה העיקרית בסוג קרקעות אלה היא שבמידה ויוחזרו ערבים, פליטי 1967, הם יוכלו לפי החוק הנוכחי לקבל את אדמתם בחזרה. נסיון כזה כבר היה. הממשל החזיר בעל קרקעות כזה באיזור מחולה. הוא הגיש בג"ץ וזכה בקרקע שבינתיים רושחה ברשת השקיעה וב-25% של מים מקידוח, וכיום נמצאת אדמתו במרכז אדמות משק מחולה.

Faint header text at the top of the page, possibly containing a date or reference number.

Faint centered text, likely a title or section heading.

First paragraph of faint text, starting with a capital letter.

Second paragraph of faint text, continuing the narrative or report.

Third paragraph of faint text, containing several lines of illegible characters.

Fourth paragraph of faint text, ending with a period.

באם המצב הנוכחי מבחינת החוק יסאר, יקבלו הפליטים החוזרים את אדמתם. פעולה זו תחל חלק לא קטן של הישובים הקיימים על קרקעות נפקדים.

2. מים

בעיות המים גם הן סבוכות. רובם של המים לישובי הבקעה מסופקים כיום מקידוחים שנקדחו במיוחד לישובים היהודיים. אך גם המצב הנוכחי היה בלתי נסבל. בכדי לקבל מן הממשל רשיון לקידוח צריכה היתה "מקורות" להתחייב שבאם כתוצאה מן הקידוח יופתחו מים באיזה שהוא מקור מים המסרת את הערבים בסביבה, חייבת "מקורות" לפצותם ולהחזיר להם את המים. במושב מחולה כבר קיימת בעיה זו.

לצערנו השיקולים של ממשל יו"ש כיום הם חד צדדיים. מאחר ובעיות המים קיימות לא רק בקרבת מקום. האקוויפר (הוא המאגר התת קרקעי) משתרע על שטח הרבה יותר גדול וההשפעה היא למרחקים. קידוח ליד טכס יכול להשפיע על מעינות בעמק בית שאן, וקיימות עובדות כאלה. הממשל אינו מחשב בהן.

נסאלת השאלה: מי יהיה זה שיתן רשיונות קידוח ופיקוח על המים באוטונומיה? במדינת ישראל ישנה נציבות המים שהיא הפוסקת בויכוחים כאלה.

באם רשיונות הקידוח לא יהיו מושפעים בדרך זו או אחרת על ידינו, החוסל אפשרות של פיתוח מקורות מים שבלעדיהם אין קיום בבקעת הירדן ובמדבר שומרון לישוב יהודי.

קיימת גם בעיה מי הירדן שהחילונו לנצלם.

3. תשתית

בידי מי תהיה האחריות לתשתית של השטח:

א. דרכים - החוקתן, פיתוח הדרכים החדשות. כיום "מ.ע.צ. גדה" הוא בפקוח מלא של מ.ע.צ. המדינה.

ב. מערכת הטלפונים והדואר - מי יספק שרות זה לישובי הבקעה, האם האוטונומיה? כיום גם אם השירות אינו מסביע רצון, יש אל מי לפנות. לא ברור מה יהיה במקרה של אוטונומיה.

ג. חשמל - החשמל לבקעה מגיע מכיוון בית שאן. כיצד יתנהלו הדברים?

ד. תכנון אזורי - רשיונות בניה לישובים חדשים ולישובים הקיימים.

כיום אחראי לנושא זה הממשל ביו"ש. מי יהיה אחראי לכך

באוטונומיה?

4. בטחון פנים.

א. כל הקשור בבטחון השוטף בישובים (הגמ"ר), כיום ישנו מנגנון שלם בצה"ל. בתוכנית האוטונומיה, כפי שאנו מבינים, צה"ל מהרכז בכמה מחנות מרכזיים. מי יטפל להבא בכל הנושא הזה?

ב. משטרה - גם כיום הטיפול בנושא זה נמצא בידי המשטרה הערבית משכס, ג'נין, והוא בלתי נסבל. הן בסכסוכים בין יהודים ליהודים, והן בסכסוכים עם ערבים, יש לפנות למשטרה הערבית. המצב הגיע לידי כך, שהישובים נמנעים מלפנות אליה. כאשר הדברים מגיעים לשיאם, יש לנו אפשרות לפנות אל הקצינות הגבוהה יותר שהיא של משטרת ישראל אך מה יהיה בעתיד כאוטונומיה? נשאלה השאלה הנוספת, מי יפקח על הדרכים? מחסומים ומעבר מאיזור לאיזור? האם שוב משטרה ערבית? ג. בחי המשפט - גם כאן המצב הנוכחי הוא בלתי נסבל. חברינו בישובים נשפטים ע"י שופטים ערבים בג'נין, שכס וכו'. בדרך כלל נמנעים מלהתמסר בשירותי המשפט כל עוד הדבר אפשרי. יש לדעת שבגדה (שכס, ג'נין וכו') קיים החוק הירדני גם כיום. אין ספק שאם תקום האוטונומיה לא היחכן שפיטה בבחי המשפט הערביים ובחוק הירדני.

לסיכום

נראה לנו שאיש לא ירד לעומקן של הבעיות בשטח, שגם כיום אינן פשוטות, על אחת כמה וכמה במקרה של הקמת האוטונומיה. יש לחשוב ולהחליט על פתרונות מראש.

הפתרונות האפשריים:

1. החלת הריבונות הישראלית על הבקעה.
 2. הכרזת הבקעה כאיזור בטחוני בשליטה מלאה של צה"ל. ומאחר וצה"ל לא יהיה ערוך לטיפול יום יומי, למנות מוסדות אזרחיים בשם צה"ל, כגון מועצות אזרחיות או כל פתרון אחר. פתרון זה יכול להחאים לכל שטח אחר ביהודה ושומרון כמו גוש עציון או אזורים הצמודים, או קרובים לקו הירוק וכו'. יש לדעת שכל הבקעה שבו הוקמו ישובים שלנו, הוא איזור שחון, "מדבר שומרון" שלא מים אין כל אפשרות להתקיים בו. הישובים הערביים שהתקיימו בו לפני מלחמת ששת הימים הם ספורים ורק ליר מעינות או קידוחים בודדים: בצפון איזור הכפר הערבי ברדלה. במרכז איזור ואדי פרעה, ובדרום עוג'ה, וחווה דלה בפצאלל. כל שאר השטח שאורכו כ-80 ק"מ ורוחבו כ-15 ק"מ, הכולל את הבוקיעה הצפונית, צופן בתוכו אפטריות התישבות חקלאיות נרחבות ביותר. כבר כיום ישנם 14 ישובים מאזרחיים ו-3 האחזויות נח"ל. נוסף לכך ישנה החללה של עיירה (מעלה אפפים).
- אם לא תמצא הדרך המתאימה לפתור את הבעיות הנ"ל, לא רק שאי אפשר יהיה להגדיל, להרחיב ולפתח את הקיים, אלא שגם הקיים יתחסל. אי לכך יש לפעול במהירות ובהחלטיות ומיד.

אורי יפה
ראש המועצה
המועצה האזורית בקעת בית דאן

מועצת הישוב היהודי ביהודה, שומרון וחבל עזה.

מדינה פלשתינאית ושמה "אוטונומיה"

ישובי בקעת הירדן
ישובי השומרון
ישובי בנימין
ישובי מדבר יהודה
ישובי גוש עציון
קריית ארבע
ישובי חבל עזה

"על מנת להעניק אוטונומיה מלאה לחושבים, יכוננו המשיר הצבאי הישראלי והמינהל האזרחי ברגע שייכחדו מוסדות שלטון יצממי כדי שיבואו במקום הממשל הצבאי הקיים" (מחוך הסכמי קמח-דייויד).

צה"ל ממלא עתה ביהודה ושומרון שני תפקידים בלתי תלויים זה בזה :

1. הוא מקיים מערך בטחוני לקראת מלחמה, לצורך זה יש לו כוחות חי"ר ושריון בכוננות, מחסני חרום, חחנות אתראה וסוללות תותחים.
2. הוא מפעיל מערכת ינפה של בטחון שוטף. לצורך זה קיימות יחידות של משמר הגבול, יש מחסומי ביקורה בכבישים, קציני ממשל בערים, ואנשי שרות הבטחון הכללי המסחובכים בכפרים ואוספים מידע.

כל המערכת של הבטחון השוטף פועלת מכוחו של הממשל הצבאי וגם מקבלת ממנו את הסמכות המשפטית. לדוגמא, כאשר חיילים עוצרים רכב ערבי בכביש כדי לחפש בו נשק וחמרי חבלה, יש להם סמכות לכך מכח "צו מושל". צו כזה מוכר גם ע"י החוק המקומי וגם ע"י החוק הכינלאומי.

כאשר יבוטל הממשל הצבאי, ישאר בידי צה"ל רק התפקיד הראשון. ככל הקשור בבטחון שוטף יעסקו הערבים.

לצה"ל לא תהיה סמכות: לעצור מכוניות בכבישים כדי לחפש נשק, לעצור חשודים בהשתייכות לארגוני חבלה, להטיל עוצר במקרי חרום, להגן על מכוניות ישראליות מפני התנמלות של המון עויין.

אולי, לעתים רחוקות, יחרוג צה"ל מ"אזורי הבטחון המסוימים" שלו כדי לישות פעם אחת מה שהוא עושה עכשו בכל יום, כמו למשל לעצור את המכוניות בכביש ירושלים - שכם ולחפש בהם את מניחי מקרר החומת בכיכר ציון, או כדי להציל סמוות את נוסעיה של מכונית ישראלית בתוך יריחו. אם יעשה צה"ל דבר כזה - תהיה זו תקרית בינלאומית אשר תזכה מיד לקונצנזוס של גיבוי ממסוקה ומוושינגטון, מדמשק ומקהיר, מווינה ומכיכר מלכי ישראל.

מי, אם כן, יעסוק בבטחון שוטף וכמניעת פיגועים חבלניים?
יש לכך תשובה בהסכמי קמפ-דיוויד:

"יוקם כח שיטור מקומי חזק ע"י מוסד השלטון העצמי... הוא יורכב מתושבי רצועת עזה והגדה המערבית".

במקום אחר בהסכם כתוב כי הכח הזה עשוי לכלול גם אזרחים ירדניים (לא ישראלים!), בכל מקום בהסכם כתוב כי הכח הזה יהיה "חזק". ראש הממשלה הכריז כי "עמדנו על כל מלה ואחילו על כל אות". המלה הזאת חוזרת בהסכם שוב ושוב, ומסתבר איפוא שיש לה פרוש מוגדר. קל לנחש כי כח חזק פרושו כח מזוין היטב. כלומר, הובטח בקמפ-דיוויד כי לממשל הפלשתינאי הקרוי "מוסד השלטון העצמי" יהיה גם כח מזוין, ולא רק באקדחים ורובים אנגליים. (כמה מאות, ואולי כמה אלפים של צעירים ערביים עומדים לקבל מאתנו (או מן האמריקאים) מקלעים, מרגמות, שריוניות וגישה חפשית לחטרי חבלה.

כזכור, התנגד אש"ף לקיום הבחירות לעיריית ביהודה ושומרון לפני שנתיים. יחד עם זאת, ידע לדאוג לכך שהנבחרים יהיו אנשיה שלו. אין ספק כי הכח החזק, המזוין היטב של הממשל הפלשתינאי יהיה מורכב ברובו מאנשי אש"ף ונחון למישהו למרותו של ערפאח.

לפי האמור בהסכמי קמפ-דיוויד יהיה הכח הזה אחראי לבטחוננו. הוא ייקרא להציל אותנו מידיהם של מתנפלים ערבים, והוא יהיה הממונה על מניעת מעשי חבלה בישראל.

מסתבר כי במו ידינו אנחנו יומדיה להקים צבא של אש"ף בשטרי ירושלים ובמבואות כפר-סבא.

ב, 5 שלבים מן הבחירות עד המלחמה

כבר סוכם כי יוקם ממשל פלשתינאי שיבחר ע"י התושבים. נסיון הבחירות לעיריית מלמד כי קרוב לוודאי שמרכיב האנשים בממשל הזה ובמנגנוניו יהיו אנשי אש"ף, חלקם חברים מובהקים המקבלים הוראות כאופן ישיר, וחלקם אוהדים רחוקים יותר המקבלים השפעה בדרכי עקיפין.

מועצת הישוב היהודי ביהודה, שומרון וחבל עזה

לממשל הזה יהיה כח מזוין, שגם הוא מופעל ישירות או בעקיפין ע"י אש"ף.
אנשיו יוכלו לפעול ביחד או בודדים, במדים או בלעדיהם, לפי הצרכים המשתנים.
נשק לא יחסר. מטרוניהם של ארגוני-החבלה ידועה לכל. עכשו נפתח פתח לחדושים
כאשר לשיטות.

אפשר לשער כי המטרות המדיניות שיעמדו לפני הממשל הפלשטיני של בית-לחם
יהיו בסדר הבא :

1. סלוק המתגייסים היהודיים
2. סלוק סופי של צה"ל.
3. שכונות מזרח ירושלים.
4. הכרזת עצמאות.
5. מלחמה כוללת בישראל.

באשר ל-4 המטרות הראשונות, דומה שאין היום ערכי אחד בארץ ישראל המתנגד להן,
או שיהיה מוכן אפילו לומר שהוא מוותר עליהן לחי שעה. כל "שר" במועצה המנהלת, אח
יישאל היום או ביום שיבחר, יאמר כי הוא תומך בהן וכי לגיטימי בעיניו שיחיל למענן.
המטרה החמישית היא תוצאה המוכרחת לבוא.

הישובים

את כל המטרות האלה ניתן יהיה להשיג באמצעות הטרדה במחוזות בלחי פוסקה.
אפשר יהיה לארגן פוגרום באחד הישובים בחסות המשטרה המחוזית, אשר תבוא "להפריד
בין הנצים". אפשר יהיה להפוך את הדרכים והכבישים לזירה של מארבים מזוינים
שיבוצעו ע"י אנשי המשטרה אשר יפשטו את מדיהם לשינה קלה לצורך היננין. אפשר יהיה
להטריד את המתגייסים במעצרים ובהגבלות חנועה בתואנות שונות. כל חקירת אלימה
תקדם את המטרה של סלוק המתגייסים וחגיביר את התמיכה של ד"ח הקהל היוולמית בדרישה
לסילוקם. איו ספק כי תנועת "שלום עכשיו" תחגיגים בהחלטה למשימה ותחמוך כמינה
כי ההתיישבות היא פרובוקציה המחבלת בשלום.

גרוש צה"ל

לאחר תקופת - מה אפשר יהיה להתחיל לפעול באותן שיטות נגד צה"ל. יש לזכור כי
צה"ל יהיה מחוסר כל סמכויות ביחס לאוכלוסיה הערבית. הוא "יערך מחדש באזורי מחוץ
מסויימים" ולא יוכל לפעול מחוץ להם. בכבישים ובערים ישלוט כח מזוין אחר.

מועצת הישוב היהודי ביהודה, שומרון וחבל עזה

כאשר יפעילו מחבלים מן ה"משטרה המקומית" את נשקם מן המארב נגד משאית של צה"ל או נגד חיילים בודדים בדרכים, יאלץ צה"ל לבקש את המשטרה הזאת עצמה למצוא את המחבלים ולהענישם. החשובה תהיה כודאי מנומסת ומבויחה, אך רודפי השלום בתל-אביב יתחילו כבר לחבוע את יציאת צה"ל מן "השטחים הכבושים". משימה זו תהיה קלה בהרבה מן הראשונה, כי לפי ההסכם עומד צה"ל להיות צבא זר ביהודה ושומרון. הוא נמצא שם "כדי להגן על בחינה של מדינת ישראל", אבל מדינת ישראל שוכנת במקום אחר. במלים אחרות, צה"ל יישב בבקעת הירדן כדי להגן משם על מתח-תקוה, ולא משום שיש לנו חביעה לבעלות על בקעת הירדן. לזה בדיוק קוראים צבא-זר, וכמאה העשרים, צבא זר סופו שהוא מגורש. בין אם כתוב כך בהסכמים ובין אם כתוב בהם ההיפך. צה"ל יגורש מיהודה ושומרון, בהסכמתה המלאה של דעת הקהל העולמית ובהבנתה.

ירושלים ערבית

בירושלים יהיה התהליך מורכב יותר וכנראה גם איטי יותר. ככל הנראה לא יהיה פינוי של 50 אלף יהודים היושבים בנה-ייעקב, בגילה, ברמות, בתלפיות-מזרח ובגבעה הצרפתית. אבל האוטונומיה תחפשו ותגיע אל שיערי בחיהם. ערביי בית-חנינא ושועפט ידרשו להכלל בגבולות האוטונומיה. דרישה מחבלה על הדעה, במיוחד לאור העובדה שהאוטונומיה, כביכול, אין לה גבולות. היא חלה, לפי טענת הממשלה, רק על אנשים ולא יל שמח.

ואפילו אם לא תחקבל הדרישה, הרי אחיהם בארחה 300 מטר הם חיילים בכוח השיטור של ממשל בית-לחם. הנשק וההוראות יגיעו גם לתוך ירושלים. במרוצת הזמן תהיה הדרך לנה-ייעקב "קצת" בחזקת סכנה, כדאי יהיה לנסוע בשיירות. החשמל בתלפיות מזרח ינותק בטעות פנימים בשבוי ולא פעם בשבויים. יהודים אחדים ייהרגו כפתח ביתם. בקצה המזרחי של הגבעה הצרפתית תהיה התפרצות של כמה ערבים מזויינים לתוך דירה לשם אונס ושוד, ואולי ייהרג יהודי אחר. כשיחכמו קצת הצרות, יתברר שהרכה יהודים רוצים לצאת מנה-ייעקב לשכונות אחרות, אבל איש אינו רוצה להכנס אליה. מחירי הדירות יירדו ככל שיקטן הביקוש. ככל שיירדו המחירים, כן תגבר הבהלה למכור את הדירות, ומהר מאד יגיעו המחירים ל- 50%.

אז יתברר שיש מי שמוכן לשלם יותר מ- 50% של ערך הדירה, אולי אפילו 60%: השכנים מבית חנינא, או מקלנדיה. דירה אחת בכניו תמכר לערבי, וכל יתר השכנים ימהרו לברוח. את דירותיהם יקנו ערבים אחרים.

מועצת הישוב היהודי ביהודה ושומרון וחבל עזה

מדינת ערפאת

ההכרזה על העצמאות הפלשתינית ותנפת הדגל היא עניין של עיתוי, קשה לנבא מתי תבוא. אילו הייתי אני נומד בראש המועצה המינהלית של בית-לחם הייתי משתדל להגיי לזה בערך בתום השנה השלישית של תקופת המעבר. לאחרים תהיה אולי תכנית שונה. אך קשה להעלות על הדעת שבתנאי האוטונומיה לא תבוא הכרזת עצמאות. סביר גם להניח שכאשר תבוא הכרזת העצמאות היא תוכר מיד ע"י כל מדינות המערב, וכראשן "ידידתנו וכת-בריתנו" הגדולה, וזאת למרות שלא נכתב כך בהסכמים.

בה, מעלה אדומים, צ' טעם, וצ' טעם,

דרך מעלה אדומים - ירושלים
במסגרת אולטמיה עדכית בהדה ושורון.

כביש יריחו-ירושלים הוא הקטר היחיד של אזור
מעלה אדומים עם גפה של מדינת ישראל לאחר
הכרזת אולטמיה עדכית ביהודה ושורון.
כביש זה, בגלל הסדנתו שיימט להלן, יסכן הי
אזרחים ויטב הישובים באזור. גם תועת כמות צדל
זהקאר לטוסני ההדום של צהל יעמדו בסכנה.

הכביש סובל מהמגבלות הבאות:

1. הכביש נמצא לכל ארכו מנחיתות אופרטיבית.
הוא נשלט ברוב קטעיו מגבעות משני צדדיו,
ונתן לתקופה וחסימה בקלות תוך אפשרות
התחמקות התוקפים. מספר פעמים טרו
יריוד נטק קל על דרכ מגבעת סמוכה לכביש
התוקפים לא טעלו.

2. מספר קילומטרים מן הכביש מפועלים

ביותר ומסכנים את הנתיב בצד הסיכון
הבלהוט שבנהיה אלית ביותר.

במלחמת יום הכיפורים, בטהיה צורך לתעבי
במהירות לנקים, ארע טלנק טקע בפיתולים
ואך בנס לא נהרג אדם והטנק הולק.

3. קטע מן הכביש הוא צר ביותר בטהמרחק

בין הצעים משני הצדדים הוא כיסגמ. רכב

הנתקע בקטע זה יחסום את הכביש לחלוטין.

עצם העברת כלים כבדים בכביש בכיוון אחד
(לבקעה) מונעת תועת בכיוון הנגדי (לירושלים).

4. הכביש שבר בחלקו הקרוב לירושלים בערך

הכפר-פרווד אל-עזרה, המאוכלס בערבים
 מוסלמים ברעם אוכלוסיה עינת ליהודים.
 יש להזכיר מספר דוגמאות לפעילות עינת 15:
 א. בתאריך 24.12.74 הושלך דימון על אוטובוס תיירים
 שהנה ליד רמת מערות בעזרה. נכצש מספר
 תיירים, ולתירת אחת נקלעה דגלה.
 ב. בשנת 1976 נרצחו מספר כלי רכב צבאיים
 בדרכם מיריחו לירושלים. באחד המקרים נאלץ
 חייל באחת המשאיות להפעיל את כשקו נגד
 ההמון הפרוע, ונחרג נגד מוקפדע.
 ג. בתאריך 27.6.71 התפוצץ מטען תבלה שהונח
 מרתח לג'יפ חונה.
 ד. בתאריך 26.8.78 התפוצץ מטען תבלה שהונח
 בתוך מיכלית דלק שהייתה באל-עזרה.
 המשאית הגיעה למסוף דלק בירושלים,
 ורק בנס לא נגרם אסון כבד.
 בכל עת שיעלה הרצון מלפני תושבי אל-עזרה
 יוכלו להדג ולדגביר את פעילותם החבלנית ולפענע
 ואף לחסום כליל תנועה אזורית וצבאית.
 לשם כך יש ברשותם כח אדם, חברי ארגון
 מתבליים (שמציאותם ידועה לשלטונות אך עדיין לא
 נתפסו וממשיכים להיות בככר ולהעמיד דורות
 חדשים של מתבליים) יש ברשותם המרי הכלה
 ונשק, ותצא הסביבה אידאליים לפעולות גדולה.
 תוצאות פעולות כאלה בשילוב גורמים
 בדלעל, וניהול המורדות מתוצב גיש עציון הנצוד
 בשנת 1948, וזאת כשיש צבא לישראל ודין
 דיבונות, אך ידה קצרה מלהושיע.

יש להוסיף כי מטרה פנימית של האוטומיה, גם עם הרצון הטוב ביותר, תהיה נתונה לאיומים ונקמה מצד חברי ארגון המתבלים המצויים במקום כבר עתה, ותערעל להלוטין מיכולת למנוע מעשי הבלה כאלה, שאיזורים יהיה בשלה אוטומיה שלא יהיה בטליות צהל.

נתן לסלול, בהשקפה מועפת יחסית, דרך אשר תקטור את לב ענין מעלה אדומים עם ירושלים העברית בעמי המצוין בתכנית המצודפת. לדרך זו יהיו היתרונות הבאים:

1. מוצאה בכביש עשיר כ-2 ק"מ מחיטור אדומים, בהסתעפות נחל עין, וסופה בהר הצופים.
2. הדרך עוברת על זכס ללא כיתולים, ושולטת היכל על הסביבה.
3. הדרך עוברת במשור שומם להלוטין ועין לשלם על $2\frac{1}{2}$ ק"מ משני צדדיה ללא חדרה לשוב ערב: כל טהור.
4. הדרך תהיה נחה לתנועת גיסות זכלים כסדים אל מחסני החרום והעמידות. מוצע לסלול משני צדי מסלול האספלט ובצמידות אליו מסלול לשעת בנקים.
5. הדרך עוברת ברובד על קרקעות נחות לסליכה, דבר שיופיל את מהיד הביצוע.
6. אורכה כ-8 ק"מ והיא תקצר את הדרך העירה ותקרב את המצור לירושלים.

יתרונות הדרך צהנה על היי התושבים וכתנועת כוחות צהל בסיווד ובעש חרום, מאייבים סלילת

דרך זו

מחיריכל צבי שפילור
מעלה אדומים.

Security risks of West Bank autonomy

Israel's security presence will shrink with the establishment of autonomy on the West Bank and Gaza, but its security problem seems certain to grow, writes DAVID LANDAU.

The establishment of autonomy on the West Bank and in Gaza will almost inevitably aggravate the threat of terrorism against Israel. And yet autonomy will necessarily mean a serious, perhaps drastic diminution in Israel's capability to combat that terrorism.

Our security problem will grow; but our security presence, preventive and punitive, will shrink.

This is one of the most fateful and fundamental problems occupying Jerusalem policy-makers now working on the practical implications of the autonomy plan.

It is not merely a matter of the withdrawal of Israeli forces from the West Bank cities to "specified locations." The end of the military government will divest Israel of the intimate familiarity and involvement with everyday life in the areas which has been the foundation of its intelligence-gathering — itself the foundation of security.

More often than not — and certainly much more often than is made public — the military government acquires information which enables it to prevent undesirable or dangerous events from taking place, or even being plotted.

The remarkably high success rate in tracking down those terrorists who do slip through the protective and preventive net is also accountable to efficient intelligence work.

This work is founded not on dungeons and thumb-screws — *pace* "The Sunday Times" (anyway such methods are notoriously inefficient) — but on the discreet but insistent — insidious even — exercise of the powers of government to acquire information. A time-honoured method in this part of the world.

Once the government is gone, such powers will lapse, and the vital task of procuring intelligence information will become that much more difficult.

But it will still be Israeli citizens and Israeli targets, inside Israel proper, that will be in danger if the information is not procured.

MOREOVER, the incidence of terrorism and the motivation of its perpetrators, it can reasonably be predicted, will increase. There has been a marked upswing ever since President Sadat launched his peace initiative. If the autonomy is now set up in defiance of the PLO, the organization can be expected to redouble its efforts to foil the peace process, or alternatively to try, by terror, to fashion the autonomy into a PLO-ruled entity.

The ongoing fight against terrorism is an obvious and direct interest which Israel will have to protect in the negotiations over establishing the autonomy. It is inconceivable, for instance, that the IDF would be denied the right of "hot pursuit" across the "green line," after a terrorist attack inside Israel proper — regardless of the provisions of the Camp David "Framework" that Israeli forces shall be limited to "specified locations."

But the "Framework" makes provision too, albeit obliquely, for an Israeli security role inside the West Bank and Gaza. Thus, the "strong local police force" that is to be created shall "assist" in providing security — and this plainly implies the question "to assist whom?" To which the answer seems to be "to assist Israel." Similarly, the "Framework" calls for "continuing liaison" between the local police, the Jordanians and the Israelis "on internal security matters."

THIS RESIDUAL Israeli security role within the autonomy is a crucial consideration in the minds of policy-makers here, and is certain to be a central subject in the negotiations.

On the one hand, the very essence of the autonomy scheme is the withdrawal of the IDF from running the affairs of the area. Any direct or too blatant intervention by Israel once the autonomy is set up would

quickly smother all hope of its success.

And yet, on the other hand, Israel is crucially interested in the success of the autonomy, and wants actively to help ensure it. After all, failure of the autonomy would not result in the reinstatement of Israeli military rule, but in pressure for full Palestinian independence at once.

The main problems are easy enough to foresee:

- Political subversion organized by the radical leadership opposed to the autonomy plan. Even if King Hussein does eventually enter the peace process, taking such Palestinian leaders as Hebron's Fahd Kawasme, Gaza's Rashad a-Shawa, and even Bassam Shaka of Nablius along with him, many of the other mayors and notables are likely to remain hostile. They would probably express their stand in printed pamphlets and circulated speeches, and some would probably seek to organize strikes and demonstrations.

- The draconian ban on overt political activity imposed by the military government under the occupation would presumably be lifted at once by the autonomous council, and pent-up energies will be let loose.

- Violence. The PLO are past masters at fanning such dissension into actual violence. Moreover, the West Bank has a history of intercommunal strife which transcends the Arab-Israeli conflict, and the political tensions released by the creation of the autonomy could well revive it.

- If Hussein does not come around, an attempt will be made to negotiate the autonomy with the handful of moderates on the West Bank who are prepared to act without him. That would mean an even more tenuous basis for political stability later, and an even more solid and ominous foundation of internal opposition.

- Arab world hostility. The "Rejection Front" states can be expected to engage in some demonstrative muscle-flexing, though probably without actually chancing their arm in a war. Syria could exploit the Lebanon situation to heighten tension. Iraq could move troops threateningly. Such moves would pose a direct military challenge to the IDF; but they would also trigger unrest inside the West Bank.

THE SHAPE of the projected autonomy is presently still too vague and uncertain to predict its chances of success. But to a large degree those chances will depend on the confluence of vested interests shared by the leaders of the autonomy, and by Israel and Jordan (assuming that Jordan eventually fulfills its ordained role). The "continuing liaison" between the three, envisaged by the "Framework" agreement, will have to be translated into a delicate and sensitive system of cooperation in order to provide a peaceful milieu in which the ultimate solution of the area's status can be gradually evolved.

Unfortunately the U.S. must also shoulder much of the blame for the anxieties that have surfaced in the past week. The visit of Assistant Secretary of State Harold Saunders to the area, and his attempt to assure King Hussein, the Saudis and West Bank personalities that, in effect the U.S. sides with them on what ultimately will or should happen in the West Bank, Gaza, and in part even Jerusalem, has not helped to build confidence about the Washington talks.

Where in Washington Israel was seeking to minimize the links between the peace treaty with Egypt and the issues of the West Bank and Gaza, Mr. Saunders' visit and his assurances to the Arab parties, seemed to maximize the linkage.

In addition, his assurances could be seen as undercutting Israel's negotiating position — for they would inevitably be construed as the official U.S. interpretation of the Camp David agreements as pertaining to the West Bank and Gaza.

Somewhere the careful planning that went into the Camp David talks was plainly missing for the Blair House negotiations. The result has been consternation and conflict. It is to be hoped that in the week ahead, the peace process will correct itself again.

THE AMERICAN DIKTAT

To the Editor of The Jerusalem Post

Sir, — So the American diktat has come and even Begin was compelled to capitulate and give up Sinai in exchange for a promise on a piece of paper. The following consequences may be regarded as inevitable and certain:

1. Sadat's successor will break diplomatic relations with Israel, something a happy Sadat knows full well.

2. The successor will send Egyptian armies into Sinai, from El Arish to Sharm e-Sheikh.

3. This breaking of demilitarization agreements will be ignored by the United States, with an already

long record of see, hear and speak no evil in relation to Egypt.

4. The U.S. has already promised Jordan and Syria that the same will happen when their turn comes in connection with East Jerusalem, Judea, Samaria, Gaza and the Golan. The Sinai is an example of what is to be in five years, when another diktat will present Israel with an offer it dare not refuse.

5. All this is perfectly transparent and the exasperating tragedy is that Israel can do nothing to prevent the inexorable American demands for even more land to be given to the Arabs.

BARUCH GOSHEN
Johannesburg, South Africa.

תל-אביב 5 בנובמבר 1978

המ. אל"ט/78/2783

לכבוד
מר מנחם בגין
ראש הממשלה
ירושלים.

כבוד ראש הממשלה,

הנדון: אוטונומיה כלכלית לתושבי יהודה, שומרון ועזה.

החלטת הממשלה להעניק לתושבי יהודה, שומרון ועזה מימשל עצמי מעוררת אצל רבים חששות כבדים לגבי ההשלכות שיהיו לצעד זה על המשק הישראלי.

ההנחה היא, כי האוטונומיה תהיה גם בנושאים כלכליים והחשש הוא, כי שינויים במערכת המיסים, מערכת המס, והגבלות בלתי מכסיות, בכיוון של הקלות לגבי המצב הקיים בישראל עשויים להעניק יתרונות כלכליים עצומים לתושבי השטחים על פני מתחריהם בישראל. שכן הדבר יצור שתי רמות כלכליות שונות, כאשר הרמה אחת עלולה להיות פטורה מטגבלות מכסיות, מסים וכד'. דאילו הרמה השניה - ישראל - תישא בכל כובדו של הנטל הכלכלי.

ומאחר - סביר להניח - כי מטעלה ישראל לא תסכים ואף לא תוכל ליצור חיץ כלכלי כלשהו בין ישראל לבין שטחי האוטונומיה, קיימת סכנה, כי השוק הישראלי יוצף בסחורות מן האוטונומיה במחירי דמפינג שלא לדבר כבר על סחורות טוברות - דבר העלול למוטט תוך זמן קצר את הכלכלה הישראלית.

במקביל קיימת דאגה, כי ספקים ולקוחות בתו"ל עלולים לראות בשטחי האוטונומיה שריטוריה נפרדת ממדינת ישראל, וכתוצאה מכך להפר התקשרויות והסכמים קיימים עם יצואנים, יבואנים וסוכנים ישראליים, המיועגים כיום את כל שטחי ארץ ישראל.

איך לנו ספק, כי הדבר יגרום נזקים קשים, אולי ללא תקנה, לתעשייה המקומית, ליבוא סדיר ולמערכת השיווק המתוקנת.

נוכח סיכונים המוריס אלה, הכרוכים בקבלת האוטונומיה הכלכלית, אנו סבורים, איפוא, כי על ממשלת ישראל להחיל במסגרת האוטונומיה, אם וכאשר תוקם, אותם חוקים, תקנות או הוראות כלכליות השורדים עתה בישראל. זאת, כדי למנוע בדרך זו יצירת מערכת כלכלית העלולה לשטט נשק במאבק נגד ישראל.

אנו מקווים כי הדברים האלה יזכו לתשומת לבך המרבית.

ברגשי כבוד,

א. א. ג. יקר
(א. א. ג. יקר)

יו"ר האיגוד

הכנסת

סגן יו"ר הכנסת
ד"ר בנימין הלוי

ירושלים, י"ט בחשוון תשל"ט
19.11.78

לכבוד
ראש ממשלת ישראל,
ירושלים.

אדוני ראש הממשלה,

הנידון: לוח זמנים לכינון ממשל עצמי ביו"ש ועזה

לקראת דיון הממשלה על ההצעות המצריות והאמריקניות, הבאות לקשור את לוח הזמנים של ביצוע חוזה השלום עם מצרים עם לוח זמנים או "תאריך יעיל" לעריכת הבחירות למוסדות ממשל עצמי ביהודה ושומרון ובחבל עזה, אני רואה חובה לעצמי להסב את השומת לבך להערות אחדות שהערהי, בנוכחות שר החוץ והיועץ המשפטי למשרד החוץ, בדיון מדיני שהתקיים ביום 16.11.78 בוועדה החוץ והביטחון של הכנסת, הערות שהן בגדר אזהרה.

1. לאחר נסיגת הממשל הצבאי מיהודה ושומרון ומחבל עזה והחלפתו על ידי רשות הממשל העצמי הנבחרת, לא תיוותר בידי ממשלת ישראל - לפי כללי המשפט הבינלאומי המקובל - שום סמכות חקיקה או מינהל בחלקים אלה של ארץ-ישראל, אלא אם כן - ובמידה - סמכות ישראלית כזאת תישמר ותיקבע במפורש בהסכם, שייערך בין הצדדים (מצרים, ישראל וירדן) לפני הבחירות, בהתאם לסעיף א-1(ב) של הסכם המסגרת ("הצדדים יסאו ויתנו על הסכם אשר יגדיר את סמכויותיה ואחריותה של רשות המינהל העצמי ... (ואשר) יכלול גם הסדרים להבטחת ביטחון הפנים והחוץ והסדר הציבורי").

2. ברצוני להדגיש כי מבחינתנו לא די שההסכם "יגדיר את סמכויותיה ואחריותה של רשות המינהל העצמי", כפי שנאמר שם, אלא שיש צורך שההסכם גם יגדיר באופן חיובי את "סמכויותיה ואחריותה" של ממשלת ישראל בשטחי הממשל העצמי. למעשה, "ההסכם לכינונה של רשות המינהל העצמי הנבחרת" חייב להוות, מבחינתנו, הסכם לחלוקת סמכויות השלטון בין ישראל ורשות הממשל העצמי.

3. חשיבות יתרה נודעת לאמור בפסקאות 1 ו-2 דלעיל בקשר להתייחסות יהודית ביהודה ושומרון וחבל עזה. ברצוני להזהיר בזה, כי בלא קביעה מפורשת בהסכם הכינון הנ"ל בין הצדדים לא תהיה לישראל כל

שליטה או סמכות בענייני התיישבות, קרקעות, מיס, מעמד היישובים הישראליים וכל נושא אחר הנוגע לעניין זה. מעוה היא, למשל, להניח כי השליטה ב"אדמות המדינה" בשטחי יו"ש ועזה תיוותר בידי ממשלת ישראל - אלא אם כן ייקבע הדבר במפורש בהסכם לכינון רשות הממשל העצמי, שייחתם לפני הבחירות. והוא הדין בנוגע לכל נושא אחר שישראל מעוניינת בו.

4. למעשה הגענו למצב כי, כדי להמשיך ולקיים התיישבות יהודית ביהודה, בשומרון ובחבל עזה בהקופת הממשל העצמי, אנו זקוקים להסכמה ערבית! ללא הסכמת מצרים וירדן לפי סעיף א-1-(ב) להסכם המסגרת (או הסכמת מצרים בלבד, אם יוסכם לוותר על שיחוף ירדן בכינון הממשל העצמי), לא נוכל להבטיח את זכות ההתיישבות היהודית בארץ-ישראל ואפשרות מימושה הלכה למעשה באותם חבלי הארץ שנועדו לממשל עצמי.

5. האפשרות שמצרים וירדן, או מצרים בלבד, ו/או אותם ערבים ארצישראליים שייכללו במטלה לפי סעיף א-1-(ב) הנ"ל, יסכימו להעניק לישראל זכות מפורשת להתיישב ביהודה ושומרון ובחבל עזה, או להכיר בזכותה זאה בהסכם בכתב, נראית רחוקה מאוד. באותה מידה קלוש הסיכוי שנוכל להגיע לידי הסכם משביע רצון על חלוקת הסמכויות בשטחים המיועדים לממשל עצמי, הסכם המהווה חנאי קודם לעריכת הבחירות למוסדות הממשל.

6. כל עוד אין "לוח זמנים" או "תאריך יעד" תלוי על ראשנו, הוכל ממשלת ישראל לנהל את המשא ומתן על חלוקת הסמכויות בינה ובין רשות הממשל העצמי כראות עיניה, ובסופו של דבר תהיה ישראל בה-חורין להסכים או שלא להסכים לתנאים הסופיים של הצד שכנגד. אם לא יהיה הסכם, לא תהיינה בחירות ולא יקום הממשל העצמי.

7. לא כן המצב, אם ממשלת ישראל תיענה להצעות מצרים וארצות-הברית והסכים ל"לוח זמנים" או ל"תאריך יעד" קבוע מראש. במקרה זה ייפגע באופן רציני חופש ההחלטה וחופש ההסכמה של ישראל בנוגע לתנאי ההסדר ביהודה ושומרון ובחבל עזה, ולמעשה תילכד ישראל במלכודת: אם תרצה לקיים את לוח הזמנים המוסכם, תיאלץ ממשלת ישראל לוותר בעל-כורחה על הביעותיה שאינן מקובלות על הצד הערבי, ובראש וראשונה על זכות ההתיישבות היהודית וכל הקשור בה; ואם תסרב ממשלת ישראל לוותר

על הביעוניה אלה (שאינן מוכרות גם על ידי ארצות הברית), ומסיבה
זאת לא תיערכנה הבהירות ולא יקום הממשל העצמי, הואשם ישראל ע"י
 מצרים (וארצות הברית) בהפרת התחייבוניה, והתן עילה בידי מצרים
 לבטל - אחרי ביצוע שלב א' של הנסיגה מסיני ומינורי שדות הנפט -
 את חוזה השלום עם ישראל, או להפסיק את ביצועו.

8. העליחי את ההערות האלה לפניך, לשיקול דעתך ולשיקול דעת
 הממשלה.

ברגשי כבוד רב,

ח"כ בנימין הלוי

הכנסת

ירושלים, י"ט בחשוון תשל"ט
19.11.78

לכבוד
ראש ממשלת ישראל,
ירושלים.

אדוני ראש הממשלה,

הנידון: לוח זמנים לכינון ממשל עצמי ביו"ש ועזה

לקראת דיון הממשלה על ההצעות המצריות והאמריקניות, הבאות לקסור את לוח הזמנים של ביצוע חוזה השלום עם מצרים עם לוח זמנים או "תאריך יציא" לעריכת הבחירות למוסדות ממשל עצמי ביהודה ושומרון ובחבל עזה, אני רואה חובה לעצמי להסב את תשומת לבך להערות אחדות שהערתי, בנוכחות שר החוץ והיועץ המשפטי למשור החוץ, בדיון טריני שהתקיים ביום 16.11.78 בועדה החוץ והביטחון של הכנסת, הערות שהן בגדר אזהרה.

1. לאחר נסיגת הממשל הצבאי מיהודה ושומרון ובחבל עזה והחלפתו על ידי רשות הממשל העצמי הנבחרת, לא היוותר בידי ממשלת ישראל - לפי כללי המספט הבינלאומי המקובל - שום סמכות חקיקה או מינהל בחלקים אלה של ארץ-ישראל, אלא אם כן - ובמידה - סמכות ישראלית כזאת תישמר ותיקבע במפורש בהסכם, שייערך בין הצדדים (מצרים, ישראל וירדן) לפני הבחירות, בהתאם לסעיף א-1(ב) של הסכם המסגרת ("הצדדים יסאו ויתנו על הסכם אשר יגדיר את סמכויותיה ואחריותה של רשות המינהל העצמי ... (ואשר) יכלול גם הסדרים להבטחה ביטחון הפנים והחוץ והסדר הציבורי").

2. ברצוני להדגיש כי מבחינתנו לא די שההסכם "יגדיר את סמכויותיה ואחריותה של רשות המינהל העצמי", כפי שנאמר שם, אלא שיש צורך שההסכם גם יגדיר באופן חיובי את "סמכויותיה ואחריותה" של ממשלת ישראל בשטחי הממשל העצמי. למעשה, "ההסכם לכינונה של רשות המינהל העצמי הנבחרת" חייב להוות, מבחינתנו, הסכם לחלוקת סמכויות השלטון בין ישראל ורשות הממשל העצמי.

3. חסיבות יחרה נודעה לאטור בפסקאות 1 ו-2 דלעיל בקשר להתיישבות יהודית ביהודה ושומרון וחבל עזה. ברצוני להזהיר בזה, כי בלא קביעה מפורשת בהסכם הכינון הנ"ל בין הצדדים לא תהיה לראש כל

שליטה או סמכות בענייני התיישבות, קרקעות, מים, מעמד היישובים הישראליים וכל נושא אחר הנוגע לעניין זה. סעודה היא, למשל, להניח כי השליטה ב"אדמות המדינה" בשטחי יו"ש ועזה תיוותר בידי ממשלת ישראל - אלא אם כן ייקבע הדבר במפורש בהסכם לכינון רשות הממשל העצמי, שיחתם לפני הבחירות. והוא הדין בנוגע לכל נושא אחר שישראל מעוניינת בו.

4. למעשה הגענו למצב כפי, כדי להמשיך ולקיים התיישבות יהודית ביהודה, בשומרון ובחבל עזה בהקופת הממשל העצמי, אנו זקוקים להסכמה ערבית! ללא הסכמת מצרים וירדן לפי סעיף א-1-(ב) להסכם המסגרת (או הסכמת מצרים בלבד, אם יוסכם לוותר על שיתוף ירדן בכינון הממשל העצמי), לא נוכל להבטיח את זכות התיישבות היהודית בארץ-ישראל ואפשרות מימושה הלכה למעשה באותם חבלי הארץ שנועדו לממשל עצמי.

5. האפשרות שמצרים וירדן, או מצרים בלבד, ו/או אותם ערבים ארצישראליים שייכללו במשלחתה לפי סעיף א-1-(ב) הנ"ל, יסכימו להעניק לישראל זכות מפורשת להתיישב ביהודה ושומרון ובחבל עזה, או להכיר בזכותה זאת בהסכם בכתב, נראיה רחוקה מאוד. באותה מידה קלוש הסיכוי שנוכל להגיע לידי הסכם משביע רצון על חלוקת הסמכויות בשטחים המיועדים לממשל עצמי, הסכם המהווה תנאי קודם לעריכת הבחירות למוסדות הממשל.

6. כל עוד אין "לוח זמנים" או "תאריך יעד" הלוי על ראשנו, הוכל ממשלת ישראל לנהל את המשא ומתן על חלוקת הסמכויות בינה ובין רשות הממשל העצמי כראוה עיניה, ובסופו של דבר תהיה ישראל בה-חורדין להסכים או שלא להסכים לתנאים הסופיים של הצד שכנגד. אם לא יהיה הסכם, לא תהיינה בחירות ולא יקום הממשל העצמי.

7. לא כן המצב, אם ממשלת ישראל היענה להצעות מצרים וארצות-הברית והסכים ל"לוח זמנים" או ל"תאריך יעד" קבוע מראש. במקרה זה ייפגע באופן רציני חופש ההחלטה וחופש ההסכמה של ישראל בנוגע לתנאי ההסדר ביהודה ושומרון ובחבל עזה, ולמעשה תילכד ישראל במלכודת: אם תרצה לקיים את לוח הזמנים המוסכם, תיאלץ ממשלת ישראל לוותר בעל-כורחה על הביעוהיה שאינן מקובלות על הצד הערבי, ובראש וראשונה על זכות התיישבות היהודית וכל הקשור בה; ואם תסרב ממשלת ישראל לוותר

על הביעוניה אלה (שאינן מוכרות גם על ידי ארצות הברית), ומסיבה
זאת לא היערכנה הבחירות ולא יקום הממשל העצמי, תואשם ישראל ע"י
 מצרים (וארצות הברית) בהפרת התחייבוניה, והתן עילה בידי מצרים
 לבטל - אחרי ביצוע שלב א' של הנסיגה מסיני ופינוי שדות הנפט -
 את חוזה השלום עם ישראל, או להפסיק את ביצועו.

8. העליתי את ההערות האלה לפניך, לשיקול דעתך ולשיקול דעת
 הממשלה.

ברגשי כבוד רב,

ח"כ בנימין הלוי

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR
OF THE BUREAU OF INVESTIGATION
RE: [Illegible]

SUBJECT: [Illegible]

[Illegible typed text]

REFERENCE: [Illegible]

SUMMARY: [Illegible]

- 1. [Illegible]
- 2. [Illegible]
- 3. [Illegible]
- 4. [Illegible]

[Illegible]

1. סקירות והצעות

היו"ר א. בן-אלישר נתחיל כפי שסיכמנו במעם הקודמת - בהעלאת ההצעות לשלב א' -
לביצוע סירי. בבקשה, אברש"ה ממיר.

עיבוי צבאי:

אלוף א. ממיר

קודם-כל, אכנס לכל-מיני פרטים, שמניה אני מראש שמסמיע אני אותם כאן,

במרום סגור.

היו"ר א. בן-אלישר לא הוצאנו שום קומיניקט - לא על הקמת הועדה ולא על ישיבתם.

אם כי ברור שעל עצם קיומה - אין טעם לשמור סוד. הדבר נהפך בצורה
פרטיזנית ב"הארץ" וב"מקריב". על כן, ביקשתי מיועץ ראש-הממשלה להסברה,
ל-לפרטם הערב הודעה רשמית על קיום הועדה ועל עבודותיה, ולנו חייב להיות ברור לחלוטין,
שלא רק שכל הנאטר כאן הוא סודי ביותר, אלא איך אמר פעם אברש"ה: זה סודי ביותר, באמת".
כאן יאמרו דברים, שהם בנפש המעשה שנעשה ואני מקווה שאנחנו נעשה. על כן, הצעתי והכתבתי כך
גם לשלמה נקדימון, שנפעל בכיסוי והכיסוי יהיה הכנת המ"פ על הודה ושופרון.
כדוגמא: הועדה בראשות האלוף ממיר, שהכינה את שיחות קמפ-דייוויד, ידוע היה
שועדה כזאת פעלה ולא נהפך שום פרט מפרטי ההצעות והדיונים וזהו זה. אם יתפרסם מהו
מפרטי דיוני ועדה זו, אזי לא נעשה שום מעשים בטוח ולא יהיו שום עובדות וגם הטקטיקה שלנו
תתפרסם ברכים ולא יהיה טעם בועדה עצמה. אני האיש היחיד האחראי על פרטום ועדה זו וזה יצא
בכיסוי של הכנת המ"פ על יו"ש.

האלוף א. ממיר כאשר דנים על מה שעושים בשלב הקרוב, אנחנו חייבים לקשור זאת לשאלה -
איך תהיה הערכות הצבאית, או איך רואים אותה בתקופת האוטונומיה עצמה.

אנחנו מתכווננים להכניס רכיזיה רצינית בהארכות הצבאית בכיוון של מה שיקרא הגברת הכוננות
לתפקידים הצבאיים, שהם - א. הגנה על מדינת-ישראל, שצה"ל מתבסס על מערכים בבקעה-הירדן
ועל גב החרן ב. הנוטאים של הבטחון השופך.

אתן את האלמנטים העיקריים של ההערכות הסופיות:

א. ברור שלפי ההסכם - כל המפקדות של המיפסל הצבאי מפנות את השטח.

הן יושבות בעיקרן בהוך ערים, מרכזי-אוכלוסייה, משטרות ובתיים אחריים. כל הסגל הזה - עוזב,

כלומר: אחרי שנבחרה המועצה המינהלית וקמה אוסונומיה או מינהל עצמי - הוא עוזב.

קיימת סמכות של מוסל צבאי ואמנם צריך לרדן על מקור-הסמכות, וזה עוד לא סוכם ואינו בהסכם,

אבל לפי מה שהעלה בקמפ-דייויד ראש-הממשלה, זה אומר שהמקור הסמכות צריך להיות מואצל מחוסל

הצבאי לתקופה של שלוש שנים ואחר-כך זה יכול לעבור להסכם עצמו, וזה נובע מהמפרונים של

ההסכם, שהם הרביעית של ההסכם - מצרים, ישראל, ירדן והמרכיב הרביעי שיואלט עליו.

המושל הצבאי עצמו - סמכות זו - אם זה אדם או משרד - אינני יודע,

אבל מיפסל צבאי, מפקדות ומבנים - כל זה יוצא וזה אומר אלף אנשים פחות או יותר (האלוף

אורלי בקי יותר במסמכים).

ב. היום יש לנו צבא ביהודה ושומרון, ובעיקר ביהודה ושומרון ובקצה,

שחלק עיקרי ממנו אינו גוף לוחמים, אלא בתי-ספר. אנו מחזיקים אותם למשימות בטחון-סופך,

אבל אותן יחידות שהגיעו לשלב אימונים - יכולות להשתלב במשימות בטחון סופך. יש לנו שם

את בה"ד 4, עם אלפיים טירונים, שהצי מהם בשלב שאינם מסוגלים לעשות דבר, כי אינם

מאומנים.

ישנה כמות גדולה של כוח-אדם בבסיסי-הדרכה; חלק מהם לא מאומן וישנה

בעיה רצינית של שחי-אש, שלא נמצא אותם ביהודה ושומרון וכיום החבר"ה נוסעים להתאמן בגב.

על כן, יש לנו מגמה להוציא חלק מבסיסי-הדרכה אלה לגב, לתשתית

שכונים שם ולהכניס במקומם חטיבות של צה"ל. הרעיון שהחטיבות סדירות של צה"ל ישבו במחנות-

קבע ביהודה ושומרון ומהם יבצעו את התפקיד ביהודה ושומרון ובמקומות אחרים. זאת אומרת,

שזו הגדלה בצורה מהותית ביותר של כוונות למלחמה וכוננות-בטחון סופך.

מצד שני, תהיה בהחלט ירידה בכמות החיילים ביהודה ושומרון, כי

מוציאים שם בתי ספר. זה נותן גם את האפשרות להגיד בקמפ-דייויד, (לאמריקאים), שעם

שנים-עשר אלף - ירד המספר בכמה אלפים. זה הרעיון המרכזי שמאחורי אמירה זו.

The first part of the report is devoted to a description of the work done during the year. It is divided into three main sections: the first deals with the general work of the office, the second with the work of the various departments, and the third with the work of the individual members of the staff.

The second part of the report is devoted to a description of the work done during the year. It is divided into three main sections: the first deals with the general work of the office, the second with the work of the various departments, and the third with the work of the individual members of the staff.

The third part of the report is devoted to a description of the work done during the year. It is divided into three main sections: the first deals with the general work of the office, the second with the work of the various departments, and the third with the work of the individual members of the staff.

The fourth part of the report is devoted to a description of the work done during the year. It is divided into three main sections: the first deals with the general work of the office, the second with the work of the various departments, and the third with the work of the individual members of the staff.

The fifth part of the report is devoted to a description of the work done during the year. It is divided into three main sections: the first deals with the general work of the office, the second with the work of the various departments, and the third with the work of the individual members of the staff.

The sixth part of the report is devoted to a description of the work done during the year. It is divided into three main sections: the first deals with the general work of the office, the second with the work of the various departments, and the third with the work of the individual members of the staff.

The seventh part of the report is devoted to a description of the work done during the year. It is divided into three main sections: the first deals with the general work of the office, the second with the work of the various departments, and the third with the work of the individual members of the staff.

על כן, אציג את העקרונות של הערכות הסופית, שכטובן שתימשך כמה

שנים טובות, כי היא קשורה במעולות בינוי רציניות ווראי הימש עד חמש שנים. חלק מהעבודות יימשך שלוש שנים;

לאחר מכן אציג מה אפשר לעשות בחודשים הקרובים - דברים שהם על בסיס

הערכות קיימת; ולהשלמת-התמונה - חייבים לראות שני דברים אלה יחד.

אציג את התמונה הלא-סופית, כי עדיין נמצאים אנו בשלבי דיונים במסל"ל

בנושאים אלה. אלא שאפשר לומר כבר עתה, שזה הכיוון העיקרי, ויכול להיות שיתווספו כאן

כמה נקודות.

(מציג את הספה).

בספה זו יש לנו תמונה-רקע, ובה רואים אתם את כל מחנות הצבא, המוצבים

והישובים שבמחנות צה"ל ומפוצת להם וכל זה בסדר גודל של חמשים ישובים בקירוב.

נעביר להתישבות את מחנה קדום, את מחנה הסומרון ואת המחנה של חיל-

הנדסה בגוש עציון על החר.

נעביר להתישבות מחנה שאינו תפוס עדיין, מחנה שומרון, שכשומרון-מחנה.

כל שאר המחנות נחזיק, כי כאן מצוייבת הערכות עיקרית במחנות ^{האחרים} - מתקני-הירום, החזוקה והחנות-התראה - כל זה ישאר.

גדודי משמר-הגבול - לא מתיחסים אליהם או אינם קיימים?

י. צ'חנוברי:

אלוף א. סמירן אין גדודים, אלא פלוגות. מה ששייך לפלוגות אלה - קשור בהם שייקבע

אלוף א. סמירן

כנושא כסחון מניס, כיחסי גומלין עם האוטונומיה הזאת. אני יוצא מהנחה,

שישאר יחידות משמר-הגבול לנושא כסחון שוטף. היום יש ארבע פלוגות באזור.

אני צינתי כאן רק תמיכה עקרונית המשכה מהותית את הקיים.

דבר נוסף: החייבנו לפני האמריקאים, שבהערכות צבאית נחטב כל כמה

שאטור נחות בשאר האוכלוסייה, וננוע כמה שאטור נחות במרכזי-אוכלוסייה. כאן יש לנו חזמנות,

כמיכון וסיוע אמריקאי להגשים חכניה שהרבה זמן הלמנו עליה, והיא - בניית החוצים הללו.

בעדיפות ראשונה עומד חוצה-סוסרון. כאשר התחלנו חושבים עליו - בריך היה לעלות המבצע ב-80

מיליון לירות והיום זה עולה כבר חצי מיליארד... וכן, ציר מבית-נובריין דרך הרקומה לאזור

חברון, ואולי יותר למטה - וזאת בעדיפות שניה. חוצה הסוסרון - צפונית מאזור חדרה, עמק-רותן

לכיוון ירדן. וכאן (מראה בטוח) ישנו גוש-עציון היורד לכיוון יש המלה. ארבעה צירים אלה

שייכים לתמיכה של ~~הצבא~~ עקיפת מרכזי-אוכלוסייה וזה מרוייקט שיימשך שנים.

אנו נמליץ גם על כך, שכבר עתה יתחילו בעקילות שלנו, של סלילא על-ידי

...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...

...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...

...the ... of the ...
 ...the ... of the ...

...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...

...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...

...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...

...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...

...the ... of the ...

מרקטוריס, בציר הזה של חוצה שומרון, מאזור כפר קאסט, דרך חאלס, תפוח - לעמק שילה, למטה.

המפה השניה - מפת העיבוי.

כל תכניות הכבישים שהיו לנו - זה ענין שלנו להחליט מה עושים

ומה לא עושים בחץ, אבל אלה חלק מכל המערכת הבטחונית החדשה שלנו.

י. צ'חנובר: האם פוטכט עם האמריקאים, שהם מממנים את הכביש?

א. בן-אלישר: לא.

אלוף א. טמיר: קודם כל, אין עד ין נייר עם האמריקאים. אחד הדברים שאותם

נצטרך להצמיח - זה הנייר. עד עתה הכל נאמר בעל-פה, סלבד ענין השדות

- שזה גם כן על-מי נייר מעורפל. אבל בדיבורים אתם מדובר וברור להם, שפרוייקט פינני-סיני

והפרוייקט של דברים הכרחיים, כדי להעריך בצורה שונה ביהודה ושומרון ולהתערב סחוח במרכזי-

אוכלוסיה - לזה חיבים אנו לקבל מימון שלהם, בדיוק כמו שקבלנו בהסכם קודם את הסכום של

מיליארדים לתשתית של הקו החדש.

אנו מריכים את הסיוע שנרצה לקבל בסדר-גודל של מיליארד וחצי דולר,

שמחלק על שלוש שנים. זו בערך הערכתנו היום.

אשר למפה העיבוי של התשתית הבטחונית - מה יכולים אנו לבצע

בשלב הקרוב מבחינת דברים שאפשר לבצעם?

א. יש מספר מתקני-אימונים, שנמצאים עתה בצד זה של הגבול. מתקן אימונים

- זה שסח אימונים, ולא תמיד שטח-אש. וזאת משום שיש גם בית ספר לנהיגה או נ"מ - עם מתקני-

שדה ומערכת דרכים. וכן ליחידות מילואים שבאות ומתאמנות, אבל כל השנה - כל זה מלא וכל אחד

הינו בסדר-גודל של חמשה מיליון לירות.

כל זה מסומן בפפה בכחמים הצהובים והכוונה להעביר במסיסי-אימוניים לאזורים אלה, ותהיה כן כאן בעיה בהחלט מסנית של סגירת-סטחים. על כן, זה צריך להיות כהחלטה. כל השטחים שאישרנו כאן - הינם אדמה חרשית, לא-מיושבת ובכל אופן זו פעילות שוטמת במסך כל השנה, של אנשי-מילואים בבסיסים אלה, בהר חברון. אלה ארבעה שטחים באזור יהודה ושומרון. זה נושא אחד של סדר-גודל של 65 מיליון לירות.

החום שני הוא החום של העברת מחנות לצרכי התישבות. בשומרון: המלצנו בעיבוי קודם להעביר את מחנה שומרון לפחמה ומכנית החרשה נמליץ להעביר לנגב. פחמה זה מחנה ירדני, ויש בו עתה 15-20 משפחות. צריך להחליט אם להשאיר בסטטוס קייס או להעביר מחנה זה לישוב; היות ושומרון הוא תחת כותרת של ישוב מחנה-צבאי, צריך יהיה להשאיר שם מחלקה צבאית, כדי להמשיך בכותרת זו.

בסיס אירונים בבוש עזיון:

המלצנו להעביר זאת להר חברון, לבסיס המרכזי שם. אנו ממליצים להעביר לנגב וכאן יסנה דרישה להקים מרכז נוער-חלוצי, בבוש עזיון ואפשר לקבל את השטח - אם זה יבוצע.

בסיס משטרה צבאית בקרוס: המלצנו להעביר ליר חרס או למטה, ונעביר אותו

לנגב ואת הישוב ניתן לקרוס ונשאיר שם מחלקה צבאית.

בה"ד 3 - כך זה היה בהחילה ועתה זה יורד. יש כאן שלושה מחנות,

שאם נבנה חדשים במקומם - זה מסתדר בעיקר בנגב והמחיר עד 50 מיליון לירות. וזה יכנס לכלוחשתית. זה נושא שני.

נושא רביעי - כבישים , במדר-בודל של [redacted] ש מאות ועשרים מיליון

לירות, חוצה-שומרון, חוצה יהודה ומעלה אדומים (אלה כבישים). הכוונה בחדשים הבאים, כפי

שציינתי - חוצה שומרון וכביש הכרון, תרקומיה, כבישים שכדאי לעבוד עליהם.

נושא אחרון אלה הם המטה ^{מאחזי} "נח"ל, שאפשר לישב אותם בחצי השנה הבאה,

ואולי קודם לכן, אם נמצל ארעקים לשנייטן- [redacted] ומקומות אלה מסומנים כאן בכחול, ואלה ^{מאחזים}

שבזמנו עלו בדיוני הממשלה ולמעשה לא סוכמו עד היום.

אם נסכם את התכנית הזאת, העברה מחנות לצרכי ישובים, אני קוטר זאת

לתכנית הקודמת שהצגתי כאן, ועל כן, כאן ימלו שלוש מקומות שרצינו לתקום ביהודה ושומרון,

כדי לבנות מחנות אלה ולהעבירם לנגב.

דבר נוסף: מבחינת החתישבות - זה לא נותן שום דבר, כי ישובים יש כאן

ורק נוסף להם את האדמות.

ועוד: ^{מאחזי} "נח"ל - אלה המטה ישובים נוספים. אני מדבר על ארבעה עד

ששה החדשים הבאים.

ועוד: שמונה מקומות שהצבא יתמוס עם מתקנים ויחידות.

שלושה מקומות של בסיסים לימ"ה, שזה גם כן דבר שאפשר לעשותו בכמה חדשים.

זו תכנית ארוכת-טווח, ולא שייכת למה שעושים הן ארבעה חדשים, פרט [redacted] לאיתור וכבישים.

כלומר, כאן תחילת עבודות, תחילת החלטות ואולי עבודות וכאן אין מה לעשות בתקופה זו, כי לא

נספיק לבנות מחנות בשומרון ונגב. מה שנשאר לעשות במסך שלושת החדשים - זה רק בכותרות של

^{מאחזי} "נח"ל ומתקני-אימונים, כלומר - אפשר לעלות לשלושה-עשר עד חמשה-עשר מקומות חדשים ביהודה

ושומרון מבחינת מחנות צבאיים.

א. בן-אלישרו תודה רבה. מספר שאלות לתבהרה ומספר הערות.

קודם-כל, אינני בטוח שחמשה מאחזי-תנח"ל ניתנים לאיזרות במסך שלושה

חדשים הקרובים, בזמן התקפת.

אלוף א. טמירו זו תכנה.

א. בן-אלישרו ודאי, אבל זה בלתי-אפשרי.

אלוף א. סמיר: אני מדבר על התקופה, עד אשר תהיה האוטונומיה.

היו"ר א. בן-אלישר: אסכן, השלב המידי נופל כאן.

אשר למתקני-אימונים - זה משתלב בתכנית לטווח ארוך.

אלוף א. סמיר: כן, זה יכול להשאר לשלב הארוך, כי זה נשאר באזור המרכז.

היו"ר א. בן-אלישר: אני מציע, לענין הכבישים החוצים, לא לסמוך על מיסון אמריקאי.

אתה אומר זאת כאילו זה מובטח לנו.

אלוף א. סמיר: בלי המיסון - יש בעיה של שני חוצים - שומרון וחברון.

היו"ר א. בן אלישר: אם הם מממנים לנו רשמית, פורטלית, באישור הקונגרס את החוצים - אזי

סמילא הם נותנים בזה אישור להשאיר לעדי-עד את הצבא.

לי אין שום התנגדות לכך, אבל איני רואה את המימשל האמריקאי קושה זאת.

כמה זמן צריך לקחת, עם התאמצות, לסחרר את מחנות קדום, שומרון,

ו ציון - לישובים. כי אם אפשר לעשות זאת מיד - זה פתוח.

צ'חנוברי: אני הבינתי שאת שומרון - תוך שלושה חדשים ואת קדום - אפשר

להעביר.

היו"ר א. בן-אלישר: גם אני שמעתי זאת. אבל נוכח העובדה שעיבוי נח"ל, שהוא סממנט, אולי

מאפשר העלאת אנשיות של סמונה מתקני-אימונים, ולמרות הכל - ניתן יהיה

לצמצם את טווח הזמן להעברת מחנות אלה לפחות לישובים קיימים וזה לכל הדעות ניתן לעשות

מבחינה פוליטית.

אלוף א. סמיר: כבר ציון - לא יקח פחות מאשר שנה, כי אין חיכך להכניס זאת. העברת

בהד מקדום - לא תיקח פחות משנה. אין לנו מחנה להכניסו זאת לשט, לשט העברת

1944-1945

... ..

1945-1946

... ..

1946-1947

... ..

1947-1948

... ..

1948-1949

... ..

1949-1950

... ..

1950-1951

... ..

1951-1952

... ..

1952-1953

... ..

1953-1954

... ..

1954-1955

... ..

1955-1956

... ..

מחנה שומרון. אפשר להתחיל להיכנס בעוד שלושה-ארבעה חודשים, אם זה לפחמה, אבל מעשיה - זה לא נותן לך שום עובדות חדשות בשטח. כי אם הלך בכוחות של עובדות בשטח - זה שקדום יצא שטח - אינו מעלה שום ישוב חדש בשטח.

היו"ר א. בן-אלישר: אתה מעלה מספר משפחות נוספות, אתה מעכה.

האלוף א. סמיר: נתנו להם חלק מהמחנה למבני-תעשייה ואפשר למצוא מקום למשפחות אלה ונתנו גם במחנה שומרון חלק למבני-תעשייה, כלומר: אם הבעיה היא במשך ארבעה חודשים אלה להביא עוד חסמים - מבנים - אינני מאמין שיביאו יותר - ואז נכנס זאת למחנות קיימים. לא נוציא חיילים אלא נתקין אותם על החריים.

מחנה שקובר תוך שנתיים - נמצא מקום למבנים אלה אם מקימים תוך שלושה

חודשים את המקום.

מר בן-מאיר: עשוי להמצא מקום למחנות גם תוך שלושה חודשים, אם יהיו מבנים.

אלוף א. סמיר: הם צריכים להשתנות, אם תעשה את התכנית האמיתית, כי במקום של אזורים-תעשייה, אפשר להקים שם ישובים, אם לא מקימים עדיין תעשייה.

היו"ר א. בן-אלישר: מפוזרים ביהודה ושומרון כל-מיני אנשי משמר-הגבול,

במחנות ירדניים.

אלוף א. אורלי: מחנות משמר-הגבול בתוך המפקדות של הנפות הם.

היו"ר א. בן-אלישר: ולו גם מחנות ריקים.

אלוף א. סמיר: פרט לפחמה אין לנו כאלה. ישנו בשטח מבנה אחד.

מר י. צ'חנוברי: כל משמר הגבול נמצא במפקדות הנפות?

THE FIRST PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE WORK DONE DURING THE YEAR. IT IS DIVIDED INTO SEVERAL SECTIONS, EACH OF WHICH DEALS WITH A DIFFERENT ASPECT OF THE RESEARCH.

SECTION I - GENERAL INTRODUCTION AND STATEMENT OF OBJECTS.

SECTION II - THE THEORY OF THE SUBJECT MATTER. THIS SECTION CONTAINS A DETAILED ACCOUNT OF THE PRINCIPLES AND METHODS EMPLOYED IN THE INVESTIGATION. IT ALSO DISCUSSES THE RESULTS OBTAINED TO DATE AND THE PROGRESS MADE SINCE THE LAST REPORT.

SECTION III - THE EXPERIMENTAL WORK. THIS SECTION DESCRIBES THE APPARATUS USED, THE PROCEDURES FOLLOWED, AND THE RESULTS OBTAINED FROM THE EXPERIMENTS.

SECTION IV - THE RESULTS OF THE INVESTIGATION. THIS SECTION PRESENTS A SUMMARY OF THE MAIN FINDINGS OF THE WORK.

SECTION V - CONCLUSIONS AND RECOMMENDATIONS. THIS SECTION STATES THE CONCLUSIONS DRAWN FROM THE RESULTS AND MAKES SUGGESTIONS FOR FURTHER RESEARCH.

SECTION VI - REFERENCES. THIS SECTION GIVES A LIST OF THE LITERATURE CITED IN THE REPORT.

SECTION VII - APPENDICES. THIS SECTION CONTAINS MATERIALS WHICH ARE NOT SUITABLE FOR INCLUSION IN THE MAIN BODY OF THE REPORT.

SECTION VIII - SUMMARY.

SECTION IX - ACKNOWLEDGMENTS.

SECTION X - INDEX.

אלוף א. אורלי: כן.

מר י. צ'חנוברי: אם כן, צריך יהיה להוציא אותם?

אלוף א. אורלי: הם יוצאים החוצה ואם אני רוצה להיות נאמן להסכמי-המסגרת,

האופרים שהם מסתובבים בתפקידים ומטורלים בכבישים, וזוהיה כנמלים או כתי-קולנוע בתל-אביב, או שיהיו במחנה הירדני, אבל במסגרת האופנומיה - יהיה משטר-גבול פלשתיני.

היו"ר א. בן-אלישר: זה לא כן. לא משטר הגבול, אלא משטרה הדקה. אלה יהיו

מפרולים ישראלים וירדנים משותפים.

אלוף א. אורלי: יש לי שאלה והערה: קודם-כל, צריך לזכור, שברגע שמוציאים את מחנות-

הצבא ומשאירים את הישוב האזרחי - ישנה בעיה משפטית.

היו"ר א. בן-אלישר: אלה משאיר עם ש"ג.

אלוף א. אורלי: אם אפשרלספר כאן בדיחות - אני אומר שיש כאן בעיה משפטית ממדרגה

ראשונה: כל נושא הישובים, ואגב - אם וכאשר תקום אוטונומיה - ישנה

סוגיה משפטית חריטה מאד, וצריך לזכור שישובים אלה הם בתוקף צו-הגטילה לצרכי-צבא. צריך לדעת את הדבר ולתת את הדעת על ענין זה. אינני ממליץ לפנות כל-כך מהר את הצבא כאן, לפני שבוחנים את ההיבטים המשפטיים של הענין.

מר י. צ'חנוברי: בדיון קודם שאלתי ונאמר לי שבכל מקום חישאר יחידה משטרונית של הצבא

ודובר על מחלקה. העליתי את השאלה הספציפית הזאת.

אלוף א. אורלי: אם רואים לתסכל את כל העולם - אפשר לעשות זאת. אפשר להשאיר שני ש"ג,

אבל אני מציע לתת את הדעת לנושאים אלה. גם כך יש לנו בעיות משפטיות.

ישובים הנמצאים היום כיהודה ושומרון והכל-עזה, התוקף החוקי שלהם הוא צבאי, וצריך לקחת זאת

Section 1 The first part of the document, which is the most important part, is the introduction. It sets out the purpose of the study and the scope of the work. It also provides a brief overview of the methods used and the results obtained.

Section 2 The second part of the document is the literature review. This section discusses the work of other researchers in the field and identifies the gaps in the current knowledge. It also provides a theoretical framework for the study.

Section 3 The third part of the document is the methodology. This section describes the research design, the data collection methods, and the data analysis techniques used in the study.

Section 4 The fourth part of the document is the results. This section presents the findings of the study in a clear and concise manner. It includes tables, figures, and text to describe the data and the statistical analysis.

Section 5 The fifth part of the document is the discussion. This section interprets the results of the study and discusses their implications for the field. It also identifies the limitations of the study and suggests directions for future research.

Section 6 The sixth part of the document is the conclusion. This section summarizes the main findings of the study and provides a final statement on the significance of the work.

Section 7 The seventh part of the document is the references. This section lists the sources of information used in the study, including books, articles, and other documents.

Section 8 The eighth part of the document is the appendix. This section contains supplementary material that is related to the study but is not essential for understanding the main findings. It includes raw data, detailed calculations, and other supporting information.

בוהסבון. אנו הצענו שתרון [redacted] בנייר שהגשנו לעזר, אבל לא כאן המקום לפרט זאת.
 דבר נוסף: נושא [redacted] מתקני-האימונים; זו בעיה מדינית. אם רוצים
 להקים כאן שכונת האפ ולהוציא כאן עשרות צווי-תפיסה, לצרכי הצבא ולסגור שטחי-אימונים -
 מישהו יצטרך להחליט על כך ולא אני, אלא דרג מדיני [redacted] איך ניראה בעיני האמריקאים,
 כאשר נתמוס כאן אלפי דונמים של אדמה. אני מסב השות-לב הועדה לסוגיה זו.
 זה יכול להיות גורם שיעכב כל-מיני דברים אחרים, לפי עניות דעתי. כולנו
 - כל העוסקים בנושא, יודעים את הרגישות הבלתי-רגילה של התפיסת שטחים ומתקני-אימונים אלה,
 שלא בדקתם אם זו אדמת-מדינה.
 אני מציע ללכת בזהירות בדברים אלה, אם הכוונה ליסס את האוטונומיה,
 אלא אם חושבים שזה תרגיל כלבד.
 לציר במפה עיגולים צהובים - זה לא מקובל עלי. אני חושב שזה משבט
 מדיני ממדינה ראשונה.

האלוף א. סמירן צריך לסגור אותם תחת כותרת של שטחי-אש.

אלוף א. אורלין גם היום, כאשר יכולים אנו לעשות כל מה שאנו רוצים - איננו סוגרים
 "צ"י-צ"ק" ... כאשר מדובר בשטחי-אש, בגללרגישות מדינית. לכן, אינני
 יודע מה יהיה השיקול כאשר מדובר על אוטונומיה, האם באמת צריך לסגור כאן את השטח. יש כאן
 עטרה שטחי-אש חדשים.

אני מציע לוועדה, [redacted] שצריכה לשקול את הדברים - שתיקח
 זאת לתשומת-לבה. כאן ישנה גם בעיה משפטית של הישובים. ואני חושב שלא יהיה זה מן התבונה
 המדינית להתחיל לסגור היום שטחי-אש. זה אומר כותרות ויקבל ביטוי כשטח, ללא צל של ספק,
 בתחום הפרעות-סדר. אני אמנם מסוגל להשתלט על זה, אך השאלה היא אם בעתוי זה - יהיה זה צעד
 נכון לעשותו.

מ. גבאי: בשעתו, עוד במסלל הקודם, חשבנו שנפתור את הבעיה של הישובים על-ידי

צווי-תפיסה צבאיים. לאחרונה ישנה פעולה מאורגנת מאד, שנעשית בעיקר

...the ...
 ...the ...
 ...the ...
 ...the ...

...the ...
 ...the ...
 ...the ...

...the ...
 ...the ...
 ...the ...

...the ...
 ...the ...
 ...the ...

...the ...
 ...the ...
 ...the ...

...the ...
 ...the ...

על-ידי הקווייקרים, שלוקחים בשיטיות מיקום אחר מיקום ומביאים לבית המשפט לבדק, בשלבים אלה נצטרך לראות מה יהיו תוצאות פסיקה זו, העייה קיימת, על כן, אם אין הכרה בשלב זה להוציא את המסגרת הצבאית ואשר לעבות את היסובים בגורה שסמעותיה מצד אחד, ונראית בצורה פוליטית מצד שני, במסגרת צבאית - אני חושב שהדבר הזה עדיף בשבילנו.

היו"ר א. בן-אלישר: לפי דברי האלוף סמיר, יש למעשה לרשותנו כיום מחנה אחד בלבד, שבמנות של שלושה חדשים אפשר לקבוע בו עובדה קצה יותר קיימת ולא יותר מזה. המדובר בקדום. כל השאר - אלה דבריסלטווח של שנה. ואנו מדברים על השבועות הקרובים. כאן מטמטמ הכל למחנה אחד, עם כמה עשרות משפחות.

סר י. צ'חנובר: גם בשני אפשר להכניס חפשים מבנים.

האלוף א. אורלי: עיבוי יכולנו לעשות במשך כל התקופה וגם היום.

ס. בן-מאיר: לפה מכונסים אנו?

היו"ר א. בן-אלישר: אנו דנים בשלב של קביעה עובדות ורצינו לראות מה צה"ל יכול לתרום בענין זה, מבחינת עיבוי צבאי ותרומתו לעיבוי החיטבותי מהקיים.

ס. בן-מאיר: לא קוסקים אנו בכעיה איך פניראה מבחינה מדינית?

היו"ר א. בן-אלישר: ברור שאריך לקחת בהשבון את הדבר. לא נציע לראש-הממשלה הצעות שלא יעמדו במבחן ראשון של הענין המדיני.

אלוף א. סמיר: ישנה פה בעיה של נקודה-מוצא. יש כאן גם בעיה של מילוספויה החיטבותית ועל זה לא היה מזיק אם היה מתקיים דיון בממשלה. כי אם המילוספויה

החיטבותית היא, שהבעיה היא מספר היהודים שיהיו ביהודה ושמרון, ולא היסובים שיהיו שם, והחפיסה של מערכת הכסחון היא, שעדיף ישוב גדול ומבוסס על תמורה של ישובים קטנים ולא מבוססים -

... ..

... ..

... ..

... ..

...

... ..

... ..

...

... ..

...

...

... ..

...

...

... ..

...

... ..

... ..

... ..

עדיף להוסיב שם מיליון יהודים בקרני-סומרון - עם עשרה אלפים יהודים ובחרם - עם עשרה אלפים
 חושבים, מאשר עוד ישובים על הגבעות, אם הבעיה היא עיבוי -

יו"ר א. בן-אלישר: כרגע - זה עיבוי בשלב בחול.

אלוף א. טמיר: אם הבעיה היא עיבוי, ודברו כל הזמן על עיבוי ואפשר לעשות בשלושה
 חדשים אלה עיבוי, אזי צריך להזכיר לפורום זה, שאפשר לעבוד את קרני-

סומרון על 8000 דונם, על אדמת המישל ו-1 נבי-סאלה על 1200 דונם, אדמה ממשלתית, ואפשר
 לעבוד את מעלה-ארומים על 30,000 דונם שחפשו שם. אפשר לעבוד את תקוע, שנמצאה בקרבת אזור
 שיש בו, בבוקע - 70,000 דונם ואת הברון - עם 600 דירות ריקות, שלא יושבים בהן
 ואת קדום עם חמשים בתים, אם רוצים ואת סומרון עם חמשה אלפים יהודים, אם ישנם בתים וכסף
 כדי לעשות זאת. אין בעיה של עיבוי.

אני הבנתי שרוצים שנציג גם אילו יתדות נוספים אפשר לתקוע בטוח במסך
 שלושה עד ששה החודשים הבאים. מנקודת-מבוא של שלושה חדשים הקמאה, אם תהיה החלטה פוליטית,
 שתופסים שטחים - אזי יש טענה יתדות תחת כותרת של שטחי-אימונים ועוד שלושה - תחת כותרת
 של יב"חים;

היו"ר א. בן-אלישר: בהסתייגות של אורלי.

אלוף א. טמיר: אני מקבל את כל הקשיים שהעלת, וזו החלטה מדינית. אבל נתבקשנו להציג
 מה צ"ל יכול לעשות במסך שלושה עד ששה חודשים, אם ישנו אישור מדיני
 לכך.

היו"ר א. בן-אלישר: נעבור עתה להצעות המשרד החקלאות.

ס. בן-טמיר: אני רוצה להציג בעיות. הנקודה המרכזית, שאין לנו תשובה עליה, ושצריך
 לתת לה תשובה;

...the ... of ...

Section 1 ...

Section 2 ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

Section 3 ...

Section 4 ...

...the ... of ...

...the ... of ...

Section 5 ...

Section 6 ...

אני לא רק מציע הצעות, אלא בעקבות הדשים אלה ובהמשך לסו"מ צריך לברר את הטוגיה. ביהודה ושומרון יש שבע-מאות אלף דונם אדמת-מדינה. מה מעמד שטח זה בתקופת האוטונומיה? זו שאלה מרכזית, שבהעדר תשובה מוסמכת עליה, איני יודע איזה פרצוף יש ליהודה ושומרון לגבינו.

אני מראה זאת במפה בכל השטח. כל הישובים שלנו בבקעת-הירדן, בחלק לא קטן במדרונות המרכזיים בגב ההר. זו שאלה שאיני מציע את פתרונה המדיני, אבל יש כאן שאלה לדוג המדיני, שעליה צריך לתת את הדעת בתקופת הסו"מ ולה צריך לתת תשובה, שלא בשלושת החודשים הקרובים, אלא לפתיד לבוא יהיה ברור מה מעמדנו שם.

האם אנליזי השי האדמות של המדינה, אם אם זו הישות המקומית, או ישות אחרת. כי אני מדבר על החלק המזרחי, וכונתי בעיקר זה (מראה במפה) אנב, יש לי קוריוז בענין זה. יש כאן אדמות יהודים שנרכשו לפני קום המדינה, בשטח בדונמים, לפי חלקות שונות - 423 דונם ו-296 דונם ו-1600 דונם, ו-90 דונם, ו-60 דונם וכו' וזה על פני כל אזורי יהודה ושומרון - בשבעה-עשר מקומות.

היו"ר א. בן-אלישר: במשרד המשפטים מרוכזים תיקים על כך?

מר מ. גבאי: יש לנו דו"ח מלא על נושא זה.

מ. בן-מאיר: הסאלה אם מכינים אפשרות כזאת, או מתעלמים ממנה. זו שאלה ראשונה שאני

מעלה, כי בקונטקסט המיזרי אני מציע שוב שאלות וזה בעיקר לאברשה.

האם ישנה אפשרות בחפיפה לשטחים אלה ולכאלה בתוכם, שמתאימים לבינוי, האם ישנה אפשרות

לסגור אותם בשלב סידרי, לפחות לצרכי הצו.

אלוף א. טמיר: טאל את השאלה הזאת את אורלי.

אלוף א. אורלי: אני מסכים עם מנכ"ל משרד החקלאות, שזו החלטה מדינית- ורוצה שוב

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... ...

... ...

... ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... ...

... ...

לוטר, שהיות ואני עוסק בנושא שלוש שנים, שבס בתקופות רגילות ולא לקראת אוטונומיה, הדרג המדיני מנע מאחזנו לסגור שטחי-מדינה לצרכים קונקרטיים, כלומר: מעולם לא סגרנו שטח, ואמרנו שזו רזרבה לעוד חמש שנים. אפשר לשנות את המדיניות, אבל אינני יודע היכן יהיה החסכם המדיני. אה זה צריך לשקול.

אני בעד זה ששטחים אלה יש ארו בידינו, ובמסמך שלנו הצענו הצעות למסונה עלי. וכאשר אקבל הנחיות - אעביר זאת הנה, למרום נכבד זה.

מ. בן-מאיר: אם מדובר בנוסח המסנה, אזי ומסונה עלי מציע לבחון אפשרות לראות בסטה זה שטח מיועד לפעילות יהודית ולהפח אפשרות לצקת תוכן כזה שיתאפשר (לדמות-מדינה).

אגב, אני מניח שכמהלך העבודה המעשית יידרשו צוותים טכניים דו-צדדיים, שיעבדו על הפרטים, כי אחרת לא נצא מזה.

אני מצטרף לעניין של קביעת האחזיות אלה במקום שהוקטאו; זו מעולה צבאית ואניחוטב שצריך לנסות להגדיר אותה כפעולה צבאית. איני רואה סיבה לא למליץ לדרג המדיני לפעולה זאת.

חמש נקודות אלה זו סגירת שטח אמכרחית ואנו ריאים בזה חשיבות.

ושוב, זה אינו עולה בקנה אחד עם תטיסה זו שהציג אורלי כאן. אנו

ממליצים שבמביבות הישובים הקיימים, ואני מדבר על אלה שעל גב-ההר, ביהודה וסומרון, ולא

בבקעה, ייסגרו לצרכי צה"ל ש חיס, וזה כביכול לצרכי צה"ל, שטחי-תרשים, גם אם זה לא

שטח שהינו ארמט מדינה, כדי לקיים בידינו בסיס כלשהו להרחבת ישובים. כי ישנם כאלה שללא

הרחבה נוספת - אינם יכולים להתקיים, כי הם מנותקים. אחה דברת על כך,

בן-אלישר, וזו התצעה שלנו ושוב - בתחום שהגדרת "בחול". אנחנו מציעים להוסיף

800 יחידות דיור בישובים - אלון-מורה, קרני-סומרון, טמנה-חארס, ביה"אל וקרומ.

מ. בן-אלישר: מה התבדל בין אלון-מורה וקרומ?

מ. בן-מאיר: זה אהו ישוב. לכן, מדובר בארבעה ישובים. אני מצטרף לתצעת מכרס"ה

... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...

... the ... of ...
 ... the ... of ...

... the ... of ...
 ... the ... of ...

... the ... of ...
 ... the ... of ...

... the ... of ...
 ... the ... of ...

... the ... of ...
 ... the ... of ...

... the ... of ...
 ... the ... of ...

... the ... of ...
 ... the ... of ...

... the ... of ...
 ... the ... of ...

... the ... of ...
 ... the ... of ...

בדבר פיגוי מהנות צה"ל לצורך הרחבת ישובים. אבל הענין של השנה הופך זאת מהאפשרי בתקופת
הבהולה לדבר שאיננו קונקרטי עתה.

נקודה רביעית - בה מציעים אנו לפעול בתקופת שלושת החודשים: אנו מציעים
לבנות בשלושה מקומות, בהם אושרה בנייה (ואיני מדבר על בנייה חדשה) - בתקוע, מעלה-אדומים,
כוכב השחר, כשלושה עשר לוונינים של ירושלים.

מר קוברסקי דיבר על כל-מצי בעיות של ירושלים, פלוס היבור מחות-
או-יותר בתוואי כזה, של כביש בין כוכב-השחר, ירושלים ותקוע, ויהיה קטע שיתבצע עתה, מהוך
הקרוי כביש-אלון. כלומר, לעשות קו אחד ממזרח-ירושלים, של ציר-הגנועה בישובים. אני מדבר על
הבחול בתקופת שלושת החודשים. אני מגדיר זאת - קשירת ישובים שסמוכה לירושלים לירושלים,
וחושב שניתן להסביר זאת ולהצדיק זאת לכל הפחות בעיני עצמנו ואחר-כך - בעיני אחרים.
אנו מציעים לעשות לפחות את אותו קטע של כביש העוקף את ירושלים
ומחבר את השמלה - אל מעלה אדומים

ש. אבני: החלטה אופרטיבית קיימת מבצעון עד עתה.

ס. בן-מאיר: כביש שלא צריך לחצות בו את העיר הלך ושוב וזה היוני ודאי לישובים
הנמצאים כאן. לא אחזור על דברי אכרס'ה בדבר החובים - חוצה-סומרון,
חוצה-סומרון צפוני, כי זה נאמר כבר.

אנו מתעלמים משאלה חשובה אחת, שקשורה ברצועת-עזה. (מציג ספח
חדשה).

ישנם כאן ישובי מחת רמיה, ואני מדבר על קו הגבול הבינלאומי, צפונה
סמנה, שם יש בידינו שטח של כעשרים אלף דונם אדמה. זה שטח אדמת-מדינה מנוי, רובו ככולו.
מספון לו ישנם ישובי-קטיף. אם נפנה את המתחה ואם לא תיעשה כאן כל פעילות נוספת
בשטח, שמסומן בצהוב, אין שום אפשרות שישובי קטיף, הקבוצה הקטנה הזאת, והבודדת הזאת,
תקיים אין שהוא. אני מדבר לא רק על סיבות לצורך הרחבה, אלא על פעולה שבלעדיה גם
הקיים כאן לא יתקיים.

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

אנחנו מעדיפים שחשטה הזה ייוקד לאיזו שהיא פעילות, שהיא תחליף לימית

ולא לפעילות חקלאית.

אלוף א. שמיר: בסטגיה ההסכמים וההסדרים מדובר על פרויקטים, שהאמריקאים הולכים לממן, בסכום של 300 מיליון דולר, של שיקום המליטים מעזה - על אדמות אלה, אלא אם אסאח רוצה לגרש אותם לערב הסעודית. אלה אדמות שעליהן רוצים להקים בתים לפליטים אלה. כי המליטים לא יוצאו טסט. מדובר על מאה שמונים וחמשה אלף מליטים. אינני מתנגד לישובים אלה, אבל הקונצצציה של העברת המתח ואת המתח יעבירו לחולות חלוצה.

מ. בן-מאיר: את זה הצגתי כרגע, כדי להבהיר מה אני מציע כאן. אינני יודע ולא קיאתי את פרטי-ההסכם. אני שומע זאת מפיוך עתה. צריך להיחברור, שאם כאן ישבו מאה וחמשים אלף מליטים - אזי החלטנו על פיננסי ישובי קטיף.

אלוף א. שמיר: וכי מה העשה עם מאה שמונים וחמשה אלף מליטים?

מ. בן-מאיר: אינני מתווכח אתך, אלא אומר מה שמעוה הדבר.

חיו"ר א. בן-אלישר: טוב, אמרת את דבריך.

אלוף א. אורלי: זו תכנית הקיימת כבר שלוש שנים. יכול להיות שלא עדכנו אותך בה.

מ. בן-מאיר: אני מדבר על מה שקורה לישובים היושבים שם. אין החלטת פיננסי של

ישובים אלה, והם לא יושבים שם פרטיזנית. אם מתקיימת ההחלטה הזאת

והמתח אינה קיימת, אזי לא קיימים גם ישובי קטיף. בואו נסתכל על הקוביות כפי שהן. זו הצעה.

יכול להיות שהיא נופלת, אבל צריך לדעת את שמעוהה, כאשר היא נופלת.

...the

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

- היו"ר א. בן-אלישר: אתה מציע להשתמש בעשרים אלף דונמיס אלה, שהם היוס אדמות-מדונה ברצועת-עזה, לחיזוק ההתישבות הקיימת.
- אלוף א. אורלי: מדובר כאן בשלושה ישובים.
- פ. בן-מאיר: כן. אלה שלושה ישובים מצפון לבגם הצהוב. (במפה).
- דן סתו: שמונה ישובים בסך הכל - שלושה מקסי, וחמשה מדרום לקסיף.
- פ. בן-מאיר: אם אין כאן כל תוספת, יש גריעה וצריך לדעת זאת. חובה לראות את הדברים כפי שהם.
- פ. אבני: במסגרת ההכנון הקיים - יש תכנון לשה ישובים. נכון שבביצוע - ישנם שלושה מדוע אתה מציע שלושה נוספים שיכירו לשטח אחר?
- פ. בן-מאיר: לא דברתי על מספרים ואיני מציע לבנות ישובים. אני שואל אם זה יכול לפירות שלו, בתקופה שבן-אלישר קורא לה "פעילות בהולדה" לסגור את השטח.
- אלוף א. אורלי: זה שטח סגור, שטח אש של חיל האויר משנת 1971 והוא סגור ואני חתום על הצו. לא מיטבים שם ערבים ולא יהודים.
- פ. בן-מאיר: אני מציע לכחון אפשרות להוציב אותו למסרה יהודית.
- היו"ר א. בן-אלישר: זאת, לאחר תקופת-ההקפאה. אם כך ההצעה לתקופת ההקפאה נוסלת י לאחר סכן יש להתייחס להערת אברס"ה.
- אלוף א. אורלי: ההכנון של ישובי הפליטים - קיים כבר כמה שנים טובות. אפשר לשנות זאת, כמובן.

נקודה אחרונה - שאלת המים.

ס. בן-מאיר:

היו"ר א. בן-אלישר: אולי לפני כן - ענין ספציפי: מדברין עולה הצעה מעשית לחלוטין: אחת ציינת ארבעה ישובים, בהם ניתן לפעול מידית. אני מציע לך להוריד משם את בית-אל, כי על זה תלוי ועומד בג'ן. נשאר לנו - אלון-מורה, קרני-סומרון, והארס. אלה שלושה ישובים שכפי שאמרת - אפשר להעלות שם 800 משפחות, כולל בית-אל. האם המספר הזה בדוק? אני מבין שבלי בית אל מדובר בשש-מאות משפחות. האם זה בדוק?

כן, אם שש-מאות אלה יתבצעו בשלושה או שמונה חדשים - אינני יודע.

ס. בן-מאיר:

היו"ר א. בן-אלישר: יושב כאן הממונה על התקציבים ומנכ"ל משרד הבינוי והשיכון ואפשר לגשת בדברים טרקטיים. מהר אני רוצה להציע לראש-הממשלה את ההצעה הראשונה - מה אפשר לומר לו לגבי שלושה ישובים אלה. האם ניתן להרחיב את אלון-מורה, את קרני-סומרון ואת הארס?

נעשה מאמץ להקים בכל ישוב מאתיים יחידות-דיור.

ס. בן-מאיר:

אדיבא, מאתיים יחידות דיור - זה אפשרי? בכל אחד מהמקומות האלה -

א. בן-אלישר:

אלון מורה, קרני-סומרון והארס - האם אפשרי הדבר?

באלון-מורה אי-אפשר ואני אחראי על זה.

אלוף א. אורלי:

באלון-מורה דברו על המסים באזור התעשייה.

אלוף א. סמיר:

לגבי לוח-זמנים - היכן להתחיל בביצוע דובר, אבל לא כתי לגמור זאת.

בן-חנני:

היו"ר א. בן-אלישר: נושא מידי שבן-מאיר העלה, זה ענין חלופיינים - תקוע, קזריה, מכוכב

השחר - האם זה יכול להחשב בעינינו, אם הדבר בתול ביותר, כאילו זו

הגנה על ירושלים?

1957-58

1. 1957-58 1957-58-1958-59

2. 1957-58 1957-58-1958-59

3. 1957-58 1957-58-1958-59

4. 1957-58 1957-58-1958-59

5. 1957-58 1957-58-1958-59

6. 1957-58 1957-58-1958-59

7. 1957-58 1957-58-1958-59

8. 1957-58 1957-58-1958-59

9. 1957-58 1957-58-1958-59

10. 1957-58 1957-58-1958-59

1958-59

1. 1958-59 1958-59-1959-60

2. 1958-59 1958-59-1959-60

3. 1958-59 1958-59-1959-60

4. 1958-59 1958-59-1959-60

5. 1958-59 1958-59-1959-60

6. 1958-59 1958-59-1959-60

7. 1958-59 1958-59-1959-60

8. 1958-59 1958-59-1959-60

9. 1958-59 1958-59-1959-60

10. 1958-59 1958-59-1959-60

1959-60

1. 1959-60 1959-60-1960-61

2. 1959-60 1959-60-1960-61

3. 1959-60 1959-60-1960-61

4. 1959-60 1959-60-1960-61

5. 1959-60 1959-60-1960-61

6. 1959-60 1959-60-1960-61

7. 1959-60 1959-60-1960-61

8. 1959-60 1959-60-1960-61

9. 1959-60 1959-60-1960-61

10. 1959-60 1959-60-1960-61

1960-61

1. 1960-61 1960-61-1961-62

קוברסקי העלה זאת בישיבה קודמת, שאסור לשכוח את הנקודה שנקראה

ירושלים. אבל אם זה הדבר הדחוף ביותר, כאשר קיימות מגבלות כוח-אדם, תקציב ומושבאים?

אינני חושב שזה עדיפות ראשונה. זו דעתי האישית. אבל נצטרך

להחליט כאן אם להציע זאת, כאצעת-עדיפות או לאו.

אלוף א. סמיר: לפי התכנית - צריך היה באוקטובר או נובמבר להתחיל בעזריה.

זה מחוץ לתחום הסיטוא.

היו"ר א. בן-אלישר: כלומר, זה רק למחרת התקאה.

אלוף א. סמיר: זה לא יכול להיות בזמן התקאה, כי זה ייחשב ישוב חדש.

היו"ר א. בן-אלישר: אם כן, נשאר הישוב הקוע והישוב כוכב-השחר.

ס. בן-מאיר: וכביש סהר שס.

היו"ר א. בן-אלישר: זה כביש חדש?

ס. בן-מאיר: התוואי ישנו כבר.

אלוף א. אורלי: אם תסו קרקע - ישנו צו הנקרא "בו לצרכיציבור" אין לזה משמעות

פוליטית וזה אפשרי לביצוע, בלי בעיות, ואינני חושב שיהיה בתחום

התקאה, כי זה לא מוגדר כפרוייקט יהודי וגם הצו כזה, להבדיל מצווים אחרים שמתפרסמים לצרכי תמיכה-קרקע והתישבות יהודית.

ס. בן-מאיר: אם כוונתם בתקוע ובכוכב-השחר, ומתכריזים זאת לירושלים - זה מעשה בעל

משמעות מדינית ואתה בינתיים בתחום מגבלות בתקופת התקאה.

The first part of the report deals with the general situation in the country, and the second part with the work of the various departments. The first part is divided into two sections, the first dealing with the general situation and the second with the work of the various departments. The second part is divided into three sections, the first dealing with the work of the various departments, the second with the work of the various departments, and the third with the work of the various departments.

1. General Situation - The first part of the report deals with the general situation in the country, and the second part with the work of the various departments. The first part is divided into two sections, the first dealing with the general situation and the second with the work of the various departments.

2. Work of the Various Departments - The second part of the report deals with the work of the various departments.

3. Work of the Various Departments - The second part of the report deals with the work of the various departments.

4. Work of the Various Departments - The second part of the report deals with the work of the various departments.

5. Work of the Various Departments - The second part of the report deals with the work of the various departments.

6. Work of the Various Departments - The second part of the report deals with the work of the various departments.

7. Work of the Various Departments - The second part of the report deals with the work of the various departments.

8. Work of the Various Departments - The second part of the report deals with the work of the various departments.

The second part of the report deals with the work of the various departments.

9. Work of the Various Departments - The second part of the report deals with the work of the various departments.

היו"ר א. בן-אלישר: בהנחה שיש 200 משפחות לקרני-שטרון והארס, וחמשים לאלון-מורה -
 וביחד ארבע-מאות וחמשים משפחות, ובהנחה שיש מספיק משפחות ואני
 חושב שאמנם יש כאלה, אזי אבני וברגלס - אתם צריכים להתייחס לזה. כלומר - מדובר כאן על
 450 יחידות-דיוור, אילו שהן, ובלבד לא אהלים, אלא שקריות, או קריונים, או משהו אחר.

מ. בן-מאיר: אתה מדבר על 450 יחידות ואינך מתייחס לכוכב השחר, ולתקוע.

היו"ר א. בן-אלישר: כן, בוא נלך ונדון, דבר אחר דבר.

מ. בן-מאיר: אם מותר לי לומר, אם יתברר שצריך לבחור בין פעילות אחת לחברתה -
 אזי עיבוי דבר קיים, עם כל ההבנה לצורך העיבוי, אם יהיו מנבלות של
 אפשרות ביצוע אילו שהן, לוגיסטיות, אזי כוכב השחר ותקוע והיבור הכביש ועוקף-ירושלים אל
 סעלה אדומים, שמתחבר לכביש זה, להערכתי זה דבר שצריך לעשותו.

מ. גבאיא: כאשר לכביש - אני חמים-דעים עם מה שנאמר כאן, בניגוד לשאלה של
 ישובים, שהמברתי שהיא הרבה יותר חמורה וקופדת לדיון בפני בית
 המשפט, נושא הכבישים נראה לנו כנושא מורכב מבחינת התקעה לצרכי-יבור וגם מבחינת הסכס
 קמפ-דייויד. על כל פנים מבחינה משפטית - זה ניתן לביצוע.

א. ברגלס: ישנה בעיה כספית, שלא אדבר עליה, אלא על בעייה מיסית, וצריך לזכור
 את הדבר הבא: מדובר במיוחד לגבי הכבישים: זה חלק קטן מתכנון של כבישים חדשים שיטנם לאברס"ה
 באמתחתו. סודי-גודל אלה, בצורה הפשוטה ביותר אומרים - שאי-אפשר לבצע כל זאת בבת-אחת.
 בשנים הקרובות נמצא כמעט כל כושר הגידול שלנו בסלילת כבישים במערכת הדרושה לנו למערכת
 הכסחון בצורה זו או אחרת. איני מדבר עתה על כך מהיכן יבוא התקציב והשאלה אם עלינו להתפרס
 על הרבה מאד כבישים בבת-אחת, - ואז לא נבצע את הכל. יכול להיות שזו המדיניות הנכונה, אבל
 נדמה לי שלא כך הדבר. ומתחבר מאד קטעי ס - אינך נוסע... על כן אני חושב שכאשר מדובר על כביש

בסדר-גודל של 400 או 500 מיליון - ואיני יודע את המהיר ורואה את הקפיצה מ-80 ל-500 מיליון כקפיצה אדירה, אזי זה אינו פרוייקט קטן במערכת זו, ואני רוצה שאברש"ה ידע, שהוא עם קרימות לפני נושאים אחרים שיבואו לדבר עליהם ואין לי היום דרך לקבוע או לשמוע זאת, מהיכן באות קרימות אלה לקיימות.

דבר נוסף, זה ענין השיכון. מדובר על 600 יחידות דיור וזה פרוייקט ענקי, בהיקף של מאות מיליונים. אם מדובר על בנייה של אסקופיות, או צורות אלה - יש קיבולת מוגבלת בדברים אלה, שעובדה היום בקצב ותפוקה כמעט מלאה. השאלה מהיכן לקיים את התפוקה הזאת, כי צריך יהיה לקחת ממקום אחר ולהעביר הנה תפוקה חדשית מלאה.

י. מרגליות זה סדר-גודל של ארבעה עד חמשה חודשים, עד שתחילים לחוציא זאת מחליין.

א. מרגליות הניבול די גדול וצריך להחליט מהיכן לחוציא זאת ואם מוכנים לחוציא אותם מאותם מקומות. יש צורך לומר כאן שבגלל הנושא הזה, כאשר הולכים לעשות זאת במחנות זמנית, אזי צריך ללכת לנושא של אסקופיות, שאמנם יהיה להעביר זאת לישוב הקבוע כי אם אי-אפשר להעביר זאת, אזי הבניה הזאת תהיה מבוזבזה. אני מבין את הלחצים להחלטה מהירה, אבל זה מונע מאתנו לראות תמונה כוללת, כפי שהיה בשעה. אנחנו שבים גם אברש"ה יהיה קונה לאסקופיות בשנים הקרובות, או שלא תשבת על נושא זה.

על דבר התקציב - אין מה לומר הרבה. אומר את הדבר הבא: בכל פרוייקט כזה, שנכנסים אליו - נתח התקציב לשנה הקרובה יהיה קטן ונתח התקציב לשנה שאחריה נכנס במסגרת הדיון על התקציב הכולל. צריך לזכור, שבשם מבחינת התקציב - אותן מגמות מוגבלות שיוצרים אנו מחוייבות לגביהן, לא יהיו ברשותנו, בתקופה של השנה שאחרי זה וזה היכן שהוא תחלטה מהירה, שקובעת למעשה החייבות שאחרי-כך אי-אפשר לשאת זאת.

הי"ר א. בן-אלישר הערה-ביניים: לפי שמסתמן כאן, למעשה אי-אפשר לבצע כלום. ולא זו מטרת הועדה הזאת. מטרת הועדה הזאת לבצע, לראות מה אפשר לבצע, בהחשב בכל המגבלות, אבל לבצע.

אם כמצמצים אנו את המעולה שלנו לשמים-שלוש נקודות, וזה לא הרבה לתקופת החקמא ולזה יש מספיק אנשים המוכנים לעלות, וזה אנב גם כן לא דרך פשוטה - אבל יש, ויש אדמות ואין בעיות של בג"ץ - אזי לא יהכךן שלא נמצא במדינת-ישראל, עם כל הפוטנציאל שבה, אפשרות מיסית לשכן בני-אדם.

אני רוצה לומר מראש, שאף אדם אחראי במדינה זו לא יקבל גישה זו. אנחנו חייבים לפתור זאת באיזו צורה, כי זה הוסך לחוליה החיונית ביותר לפתרון. ברבע שאין בעיות בינלאומיות ומשפטי בג"ץ, ויש משפחות, ^{למחנה} זאת נצטרך לפתור.

א. ברבלט: צריך יהיה רק להחליט - מהיכן לקחת זאת.

היו"ר א. בן-אלישר: אין ספק בזה. כאשר הקים מתקנים בנגב, אזיחוריד במקומות אחרים.

ס. בן-טאיר: אני רוצה להזכיר שהיים אנו במשטירה החיה. אני מציע לאנשים לרדת

לבקעת הירדן ולראות את מצב הרוח ולחוש מה הולך לקרות שם.

אני לא מוכן לדבר שם, כי לא מאמנים היום לדיבורים. יש איזה שהוא מצב-רוח שנוצר מביב מינוי הפתחה, שיש בדינו או לעצור אותו או לתת לו להידרדר ולעצור אותו אשר במעשים.

זה המצב.

א. ברבלט: זה מקובל עלי.

ס. בן-טאיר: אם אנו רוצים שפעילותנו תשרת בכלל מטרה והיא - אכלוס אזורים אלה,

ואיני מדבר עתה על כך אם הדרך המוצעת על-ידי משרד הבטחון היא הדרך הנכונה, או אחרת היא הדרך הנכונה, כדי להוכיח רצינות כוונותינו - עלינו לעשות ולא לדבר, כי דיבורים אינם

אמינים כאשר אינם מלווים בעשייה, ואם בכל צעד שעושה אתה או לכל צד שפונה אתה נתקל אתה

בהתסייגות ובשאלה - מהיכון יבואו הכספים והמשאבים וכיצד נראים אנו בעיני הגויים -

כי אז איני יודע... אני רואה צורך לומר, שנדמה לי שהתכנסנו כאן כדי לעשות את המיטב

במסך שלושה חדשים הקרובים, אפילו אם פגדיר זאת במשפט של "הבה נתחכמה לו". אני מוכן

אפילו להגדיר זאת ובלבד למנוע את ההדרדרות בקרב חומר אנושי מעולה זה, היושב באזור זה.

היו"ר א. בן-אלישר:

ולמען העתיד.

פ. בן-פאיר:

בלי היושבים שם אין לדבר על העתיד. על כן, כל דרך צריכה להיבחן קודם-כל דרך האספקלריה הזאת.

היו"ר א. בן-אלישר:

אנחנו מוכרחים לסכם עתה.

אני פונה מחדש לשניכם - ברגלס ואבני. יש כאן בעיה קונקרטיה וחייבים לנסות לפתור אותה, כלומר - קיימת בעיה של שיכון, תשתית וכסף. בין אם נבחר מעדימות של אלון-מורה, קרני-סומרון, הארט או תקוע, או כוכב-השחר, אנב - אני חושב שיש סבירות להשיג אנשים שיעלו על הקרקע לקרני-סומרון, אלון-מורה והארט, ולא כל-כך לכוכב-השחר.

י. מרגלית:

היום יש בקרני-סומרון 50 משפחות ואנו באמצע בניית של 100 יחידות שם.

בחארט קיימות היום 90 יחידות ומסלימים 120 יחידות וכיוצא בזה שם

עד 200 יחידות. 100 יחידות יהיו קיימות בתוך שלושה וחצי חודשים ובקרני-סומרון - 100 יחידות בסדר-גודל של 140 משפחות, ובחארט - סדר גודל של 200 משפחות בעוד ארבעה וחצי חודשים.

היו"ר א. בן-אלישר:

אפשר לקצר זאת?

י. מרגלית:

אני שויל ספק בכך. אם כי יתכן ואפשר לקצר זאת בחודש.

היו"ר א. בן-אלישר:

חודש ימים - זה דבר סטטעותי כאן.

אם אתה אומר שתוך חודש אפשר לקבוע מה שאהא אומר עתה - אזי זאת

התחלה של פתרון.

פ. בן-פאיר:

כמה זמן צריך לקחת להכין תשתית לישוב קהילתי בתקוע ובכוכב-השחר?

היו"ר א. בן-אלישר:

צריך לקבוע תחילה את המקום, בו בונים כבר.

י. מרגלית:

בחארט עובדת הקה"ל בהכשרה הקרקע, וכל סלע שם הינו כבחינת עבודה-בראשית. אני חושב שכל התחייבות לקצר זאת לסדר-גודל של שלושה חודשים -

הינה בלתי-אחראית.

אם כן, אתה יכול להסב את המשאבים למזרח-ירושלים.

פ. בן-מאיר:

על כן אני מטיל ספק ביחס לדברי מאיר, כי צריך להשוב גם על הצד החברתי

י. מרגלית:

ישוב זה גרעין שלא רק מכמילים אותו, אלא צריך שהחברייסי שחלבו בתוכו.

ומבחינה חברתית - זה יכול להתמוצץ.

היו"ר פ. בן-אלישר: בזמן החקמה אין זמן לעסוק בזה.

אם רוצים להתייחס רק לנושא הבינוני - אני מעריך שבחארס יש להטיל ספק

י. מרגלית:

אם נעמוד בתקנה של פחות משלושה חודשים; לקרני-סומרון אולי חודשיים וחצי

יספיקו.

כלומר, בעשרה שבועות - יוקמו שם מאה בתים - וזה אומר מאה משפחות.

היו"ר א. בן-אלישר:

כן.

י. מרגלית:

מה חשוב יותר מבחינת הדיקטיבות שניתנו כאן, לתקוע יתדות הרבה?

אלוף א. אורלי:

אינך יכול אלא אם אלה מקטונתבאיים.

היו"ר א. בן-אלישר:

בנושא העיבוי, אני יוצא מההנחה, כי תוכל תמיד לעבוד. זאת עשינו

אלוף א. אורלי:

בעבר ונעשה בעתיד.

אינך יכול לדעה, אברהם. עכשיו צריך לעשות דברים מהר יותר מכפי

היו"ר א. בן-אלישר:

שעשינו בעבר. אינך יכול להקים היום ישוביחדשים, אלא לעבוד ואתה

צריך לעשות זאת.

אם זה הסב בקרני-סומרון וחארס, שבתכנית הרגילה תעשה זאת - מה שאני

פ. בן-מאיר:

מציע, האם יש לך היום משאבים - או מה המשאבים לרשותך לתקוע יתדות

בכוכב-השחר? אני מדבר על כל הדברים האלה יחד.

1. 1944 ...

2. 1944 ...

3. 1944 ...

4. 1944 ...

5. 1944 ...

6. 1944 ...

7. 1944 ...

8. 1944 ...

9. 1944 ...

10. 1944 ...

11. 1944 ...

י. טרגליט:

אין לי מטאביס לתקוע יתדות. לא הוכן שום דברן מחלקת
ההתישבות שהיא הגורם המומל, סלב ראשון - לא בנתח עד היום,
כדי לקיים דברים אלה. אני אומר שלא קיים הדבר וצריך לחשוב ולראות מה רוצים להקים שם.

ש. אבני:

אתיחס לדברים קונקרטיים, תוך ידיעת המגבלות, עם ידיעת דחימות הנושא,
ומגבלות הקציביות. אין להתעלם מכל זה, אבל צריך להחליט גם לעשות. לכן, אלף לפי סדר-

העדיפויות:

אני רוצה להתיחס בראשית לדברים מבחינה פרקטית לדברים אחדים,
חרף מגבלות מדיניות ואילווצים ומגבלות הקציביות ומטאביס. בסך הכל, הרי נסחוב עוד מעט את
המשיכה למעלה ולמטה וזו אותן שמיפה...

לפי סדר העדיפויות המסתמן כאן - קרני-סומרון, הארס, אלון-מורה:

בקרני-סומרון - טאה יחידות. אנחנו יכולים להאיץ את ביצוע העבודה, כך שתוך חודש אפשר יהיה
להתחיל לאכלס מאה משטחות שם.

היו"ר א. בן-אלישר:

ומתי נגור זאת?

ש. אבני:

זה ענין של שבועות. כאשר זה מתגלגל - זה ענין לשבועות.

אם יורשה לי להציע, שבמקביל נוסמן להכנן המסך ישובי-קבע בקרני-סומרון.

היו"ר א. בן-אלישר:

מה בעיית האדמות?

ש. אבני:

אין בעיות. זו רק החלטה מדינית.

אלון א. אורלי:

הופעתי בוועדת השרים שלושים מעט ולא אשרו זאת. ועדת השרים לפנינו-

בטחון לא אטרם זאת. אם כן, אני בעד ישוב-קבע שם.

ש. אבני:

אני מציע שנחחיל לבצע ישוב-קבע, כי בזה נרוויח הרבה מאד זמן וגם כסף.

וזה גם מבחינה מוסרית נראה בעיני.

היו"ר א. בן-אלישר:

מבחינה האדמות - אין בעיה ולא בעיה משפטית ישנח שם. בסדר.

1. Introduction was one of the most important years in the history of the world. It was a year of great change and progress.

2. The Year The year 1947 was a year of great change and progress. It was a year of great change and progress.

3. The Year The year 1947 was a year of great change and progress. It was a year of great change and progress.

4. The Year The year 1947 was a year of great change and progress. It was a year of great change and progress.

5. The Year The year 1947 was a year of great change and progress. It was a year of great change and progress.

6. The Year The year 1947 was a year of great change and progress. It was a year of great change and progress.

7. The Year The year 1947 was a year of great change and progress. It was a year of great change and progress.

8. The Year The year 1947 was a year of great change and progress. It was a year of great change and progress.

9. The Year The year 1947 was a year of great change and progress. It was a year of great change and progress.

ג. גבאי אין בעיה, כי נבדקה בעיית הבעלות.

היו"ר א. בן-אלישר אם כן - גמרנו.

ש. אבני זה נבדק לפי דעה כלומוסדות המוספכים. מבחינה הכנונית יכולים אנו

להשיג הרבה מאד, מבחינה האפקט וכאשר זה יגיע לכלל-ביצוע,

נבחן זאת לאור המשאבים ואפשרויות אחרות, ואז טרוויחיים אנו בדרך זו הרבה זמן וזה יותר עידוד מאשר משאבים או תפריצים כלכליים מיטיים.

כנ"ל בחרם (אריאל). יש שם 120 יחידות קיימות ו-80 לקראת בניה ובזה אפשר

להתחיל כאשר תוכשר הקרקע, ויש בעיותמיוחדות במיגן, ועל כן אין צורך לסיים יד על יעדים אחרים.

אני חושב שנבמור את שלושת החדשים בפעולה מבצעת, גם אם זה לא יהיה הכי מאוכלס, זה יהיה בשל לאיכלוס בהול.

היו"ר א. בן-אלישר גם בקרני-שומרון וחארם אין בעיות תקציב לגבי מספרים אלה?

ס. בן-סיר אין בזה בעיה של תקציב.

היו"ר א. בן-אלישר מה בקשר לאלון-מורה?

ש. אבני כאשר איני מעלה - אין צורך לשאול. לגבי אלון-מורה - אני בהחלט

מצטרף להצעת האלוף טמיר, בתנאי שיטנה החלטה, שהוך טעה המחנה מסונה,

ואז זה מאטטר לנו הכנון רציונלי של יסוב-קבע הוך מינוי קטע, שאמטר לבנות בו חמשים יחידות.

היו"ר א. בן-אלישר זה מקובל?

אלוף א. טמיר כן.

ש. אבני אם כך, נסתער על זה מבצעת, כאשר המקום יתאנה.

ס. בןמאיר אם הכל אמטרי - כמה זמן זה יקח?

- 1. 1911 - The first year of the...
- 2. 1912 - The second year of the...
- 3. 1913 - The third year of the...
- 4. 1914 - The fourth year of the...
- 5. 1915 - The fifth year of the...
- 6. 1916 - The sixth year of the...
- 7. 1917 - The seventh year of the...
- 8. 1918 - The eighth year of the...
- 9. 1919 - The ninth year of the...
- 10. 1920 - The tenth year of the...

ש. אבני:

בגבולות אותם שלושה חדשים. אם הקטע יסתיים בעוד חודש, אזי נחזיל את

הספירה לשלושת החדשים באותו הרגע.

לבני ירושלים: פלה לי, ידידי בן-מאיר, לגבי תקוע וכוכב-השחר, מעבר

למה שיטנו - לא בשל הדבר הן מבחינת הנושא האנושי וההערכות התכנונית וכתחליף אני מציע לעבור למעלה אטריים, שזה חופף לאזור כוכב-השחר.

ש. בן-מאיר:

קבלתי.

ש. אבני:

יש שם 50 מטמחות מאוכלסות ו-150 יחידות בביצוע, וחלקן מתקדם יותר.

היו"ר א. בן-אלישר:

האם זה מיושב סמ?

ש. אבני:

יהודים טובים מכלל עם ישראל.

ש. בן-מאיר:

מעלה אטריים - מקובל עלי.

ש. אבני:

אם תהיה הנחיה מדינית - אני מוכן להציע ושרוף ברבלס יהיה עם אוזן

כרויה, אם תהיה הנחיה - לדעתי לא תהיה בעיה תקציבית מידית, אלא על חשבון שנת

1979 נקדם את החכנות וזה יהיה בשל לביצוע מידי כאשר ייכנסו חקציב הכא לתוקף

היו"ר א. בן-אלישר:

אנו סומכים עליך.

ש. אבני:

אני מחשיב כאן את הצד המוראלי לבני ישובי בקעת-הירדן כולה. יש

לזה חשיבות עליונה.

היו"ר א. בן-אלישר:

מדובר על מאה וחמשים יחידות לסדר-גודל של כמה זמן?

י. טרגליח:

הראשונים - חמשה חדשים בערך.

ש. אבני:

בערך כך.

יש דבר נוסף שלדעתי זה יותר עניין של פרשנות שלנון קודם-כל,

אינני מציע לקרוא לזה עזריה, אלא מעלה-אדומים, כי אם נרצה שלא לרקוק דקדוקי-עצות, נוכל לומר שזה עיבוי מעלה-אדומים הקיים, גם אם זה במרחק אוירי של X אלפי מטרים (אני אומר

1. 1954 - ...
2. 1955 - ...
3. 1956 - ...

4. 1957 - ...
5. 1958 - ...

6. 1959 - ...
7. 1960 - ...

8. 1961 - ...
9. 1962 - ...

10. 1963 - ...
11. 1964 - ...

12. 1965 - ...
13. 1966 - ...

14. 1967 - ...
15. 1968 - ...

מסרים ולא קילומטרים). וב-1 בנובמבר, מוכנים אנו למרוץ את התשתית. אין שם בעיה קרקעית וזה נקי ככל סטוד ובאמריק - אפשר לגשת לביצוע ממש; ^הענין של פרטנות והחלטה.

היו"ר א. בן-אלישר: ולמעשה זה גם לאחר ההקפאה.

ש. אבני: במקרה הטוב ביותר - זה עוד חודש.

אלוף א. שמיר: יכול להיות ואת זאת יבדקו המדינאים, שפריצת תסית זו אינה

בניית בנינים; זה סנקרא לזה - "מעלה אדומים" ועיבוי מעלה-אדומים,

אנו הולכים ומשחקים בכך עם הזנב של עצמנו. זה ישוב חדש פרופר, שהסכמנו לו, ואין לו קשר

הסטורי ולא מעשי וממשי למקום שקרוי "מעלה אדומים". וכל העולם יראה בזה ישוב חדש;

היו"ר א. בן-אלישר: הודגש שזה אחר ההקפאה.

האלוף א. שמיר: לאחר ההקפאה - כן. אבל חשבתי שדוברים קודם לכן.

פ. בן-מאיר: לפריצת התשתית אתהמוכן בתקופת ההקפאה?

היו"ר א. בן-אלישר: אין טעם להיכנס לזה.

ש. אבני: בנובמבר נהיה מוכנים לפריצת התשתית.

היו"ר א. בן-אלישר: אז תפסא על גבול תמיכת המזון, ולא תעשה כאן קונציס ולכן - נוריד זאת.

ש. אבני: ביחס לתקוע אמרתי כבר מה שאמרתי.

אלוף א. שמיר: תקוע, זה הישוב היחיד הבודד במדבר-יהודה, בין גוש-עציון למטה,

עם עשר משפחות רוטיות, שעד היום מחפשות עבודה למסדענים שלהם.

לכן, צריך לעשות מבצע של עיבוי תקוע;

...the

...

...

...

... ..

...

...

...

...

...

...

...

...

... ..

...

פ. בן-מאיר נכון.

היו"ר א. בן-אלישר מה מצבואדמות סמל האם אין בעיות?

אלוף א. אורלי יש שם ארמיה הפוסות, 958 דונם, חלק סגור וחלק תפוס.

היו"ר א. בן-אלישר: אם יהיו אנשים שמוכנים לעלות - אפשר להוסיף סמל

ש. אבני מה שאני מעלה - זו לא בעיה עקרונית, אם תהיה החלטה - אפשר להממקד

על זה, אם יהיו משאבים ותקציבים, אבל גם אז - תוך שלושה חדשים לא

תעשה שום דבר. בקושי תעשה תכנון, כי אין שם שום התחלה, אלא אם אני טועה.

אלוף א. סמיר ניקח לשם כמה קרוואנים וישבו שם אנשים ואחר-כך נעסוק בבניית

חבתיים שלהם, שיהיו שם עוד חמשים איש.

אלוף א. אורלי לפני שבוע הייתי שם ואינני יודע מי היה שם. יש שם 12 משפחות

רוסיות כיום.

פ. בן-מאיר זה עצמו גורם כחייב.

היו"ר א. בן-אלישר נכון, אולי באמת אריך-להעלות לשם קרוואנים.

ש. אבני גם במצב הקיים, במבנים הקיימים ישנה אפשרות לשכן, יותר מעשר

משפחות.

היו"ר א. בן-אלישר יש שם יחידות ריקות?

אלוף א. אורלי כאשר הייתי שם, דברתי עם מרכזת המקום ואמרה לי שמתיינים הם למשפחות

כבר שלושה חדשים.

היו"ר א. בן-אלישר בסדר.

פ. בבאי מה עם מעלה אדומים גופא?

ש. אבני אני מבקש לא לקרוא לזה עזריה.

- 1. 1954 1954
- 2. 1954 1954
- 3. 1954 1954
- 4. 1954 1954
- 5. 1954 1954
- 6. 1954 1954
- 7. 1954 1954
- 8. 1954 1954
- 9. 1954 1954
- 10. 1954 1954
- 11. 1954 1954
- 12. 1954 1954
- 13. 1954 1954
- 14. 1954 1954
- 15. 1954 1954
- 16. 1954 1954
- 17. 1954 1954
- 18. 1954 1954
- 19. 1954 1954
- 20. 1954 1954

היו"ר א. בן-אלישר: מה עם המחנה התעשייתי סמל יש שם משחול?

ש. אבנאי: ישוב-קבע צריך לבוא במקום זה. וזה מוחלט כפי שזה קיים.

אלוף א. סמיר: ישוב הקבע אינו שם ולא בא. אנדרוזה לומר משהו לפורום זה:

היתה בעיה היכן תהיה העיר. עכשיו זה נמצא בעזריה. אנו מתכוונים

להקים שנים-שלושה ישובים במקום שהיתה צריכה לקום מעלה-אדומים האורגינלית ובשטח ד'1.

במקום שנתון בקינג לבקעת הירדן ודברנו עם אנשי גוש-אמונים והיו גרעינים לזה. ומתכוונים

לישב שם, כאשר אפשר יהיה ליישב.

היו"ר א. בן-אלישר: זה אחר ההקפאה.

ש. אבנאי: אנו מצטרפים לתכנית זו בברכה.

היו"ר א. בן-אלישר: אם כן, אסכם חלק זה.

ס. בן-מאיר: גם בענין הכביש.

ש. אבנאי: בענין הכביש - יכול להיות שמכחינה חיבטים שונים יש דעות שונות. לי ברור

שאת הכל בבה-אחת לא נוכל לבצע, גם אם אנף התקציביסירפד את כל הצעדים

שלני. בכסף רב. נדמה לי שהיה רצוי, חרף כל המגבלות, להעלות זאת על ספת היכולת

המינימלית, אחר יום ראשון, כאשר נדבר על מיקום בנגב, כאשר היעד שלנו יהיה -

עדיפות לשלושה דברים: כביש חוצה-סומרון, סעלה בית הורון, על אותו קטע שהוחלט עליו בממשלה,

כולל חיבור למעלה אדומים, דרך ענחות ועל זה ישנה החלטה של ועדת השרים להתישבות,

ודבר נוסף - איני יודע אם אנו על תוואי אחד, אבל בעקבות גוש עציון, דרך תקוע, למעלה אדומים -

אלוף א. סמיר: העדיפות שלנו מאספקטים של הכסחון: כביש חוצה-סומרון, כביש חוצה

יהודה, וזה בית ג'וברין, תורקמיה, חברון ושום אסון לא יקרה אם נחיה עוד שנים טובות,

ויש עוד מספיק דרכים לירושלים, לעלות אליה, ואפשר לנו בכל שביל, אם רוצים לפי החכמה למעול,

ובעיה זו לא בוטרה.

כאשר אני שוקל את שלושת הכבישים - אזי את בית הורון אני שם שלישי

או רביעי. ישנה בעיה של בית ג'וברין, חברון, תורקמיה וכביש חוצה-סומרון, ואלה עדימויות

Section 1 (1) The first part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 2 (1) The second part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 3 (1) The third part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 4 (1) The fourth part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 5 (1) The fifth part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 6 (1) The sixth part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 7 (1) The seventh part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 8 (1) The eighth part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 9 (1) The ninth part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 10 (1) The tenth part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 11 (1) The eleventh part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 12 (1) The twelfth part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 13 (1) The thirteenth part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 14 (1) The fourteenth part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 15 (1) The fifteenth part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 16 (1) The sixteenth part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 17 (1) The seventeenth part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 18 (1) The eighteenth part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 19 (1) The nineteenth part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

Section 20 (1) The twentieth part of this section shall be construed as if it were a separate section of the Act.

ראשונות במעלה, סכל כבישי מדינת-ישראל ואני אומר זאת דוגרי.

חיו"ר א. בן-אלישר: בחוזה-סומרון; אין חילוקי-דעות.

אלוף א. סמיר: אני הייתי מתחיל בשיגם, אם היה לי כסף.

חיו"ר א. בן-אלישר: למי הידוע לי השיים נוסים לתת עדיפות ראשונה לחוזה-סומרון.

אלוף א. אורלי: על כביש זה עובדים כבר.

ס. בן-מאיר: כבוס תקוע-ירושלים, או גוש-עציון, תקוע, ירושלים.

אלוף א. סמיר: קה"ל סוללת כביש מגוש עציון לתקוע. יש דרך של קנטרה-עזה,

ויש ציר יפה מתקוע לים-המלח דרך מצפה שלום, ואפשר לנסוע שם.

ש. אבני: אלה קודמים לנגב?

אלוף א. סמיר: אני מדבר על יהודה ושומרון. את הנגב אני רואה כפרוייקט שיכנס

לעיבוד לשלוש השנים וזה צריך להיות הנאי בהסדר, שזה בסיוע אמריקאי. א

אחרת - לא נדוץ עם זה.

ס. בן-מאיר: הקרה לבני שאלתהמשאבים הכספיים והפיסיים, עם נושא זה, בקדימות

מדינית ואנושית. -

חיו"ר א. בן-אלישר: לא נקבע שחובה-סומרון נכנס לקטגוריה זו.

ס. בן-מאיר: לי משתמע שזה בעד פות לבני כל ביצוע אחר בתוך הקו הירוק?

חיו"ר א. בן-אלישר: אגף התקציבים צריך לקחת בחשבון הוצאות בענין העברתהמתקנים מסיני לנגב.

הם חייבים לקחת זאת בחשבון.

ס. בן-מאיר: ואם נמצאים אנו בביצוע סלילת כביש בארץ עצמה? זה מלבד הנגב,

האם מובן שזה מקבל עדיפות ראשונה?

חיו"ר א. בן-אלישר: בודאי שכן.

אלוף א. סמיר: ברור שנגב עדיף, כי אחרת - אין תקום קו?

THESE ARE THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

11/11/1911 - THE ONLY TWO WHICH HAVE BEEN FOUND.

הי"ר א. בן-אלישר: זה לא עומד על הפרק.

ד.סחז: בנגב מדובר על מיליארדים וכאן על מיליונים ובמך הכל זה מופיע עם

קדימות ראשוניות של הנגב.

הי"ר א. בן-אלישר: על זה יחליט ראש-הממשלה בועדה שרים.

א סכס נקודה זו ואעבור לנושא המים.

אם כן, יכולים אנו לומר, במסגרת של הצעה מסכמת לביצוע בקרני

-סומרון, תוך חודש - 100 בתים, יחידות ולכל זה נמצרטר למצוא משטחות, שאני מאמין שהן קיימות.

לחרם - תוך שלושה חדשים, עד 200 יחידות דיור, כולל 120 הקיימות, כלום ו

- 80 נוספות.

אלון-מורה, התחלת מינוי מחנה, תוך שלושה חדשים - 50 יחידות.

אלוף א. המיר: לא מינוי, אלא בנייה בתוך המחנה. בתוך המחנה נמצא שטח ומתכננים

להעביר את אלון-מורה בעתיד. נעשה תכנית-אב לאלון-מורה וחמשים יחידות

- סיד.

הי"ר א. בן-אלישר: אשר לקרני-סומרון, ישנה בעיה שלהחלטה לגבי תכנון ישוב-קבע.

מעלה-אפריים - 150 יחידות בשלב בניה נוסף על 50 הקיימות.

75 מתוך אלה יהיו מוכנות תוך 4-5 חודשים.

מעלה-אפריים - מוטפים על 200 יחידות עוד 100 יחידות.

תקוע: כאן נלך בשיטה חלוצית יותר - תוך נסיון ליטב משטחות נוספות

ביחידות זמניות, קרוואנים או כל דבר אחר.

ש. אבני: ומה לגבי הכביש?

הי"ר א. בן-אלישר: העדיפות כפי שסוכס בועדה השרים, שזה נמצא בתחליך ביצוע חלקי -

והמדובר בחוצה-סומרון.

1957-1958 ...

1958-1959 ...

1959-1960 ...

1960-1961 ...

1961-1962 ...

1962-1963 ...

1963-1964 ...

1964-1965 ...

1965-1966 ...

1966-1967 ...

1967-1968 ...

1968-1969 ...

1969-1970 ...

1970-1971 ...

1971-1972 ...

1972-1973 ...

1973-1974 ...

מר קוברסקי:

איני רוצה להתערב בוויכוח על עדיפויות, כי אני מניח שמי שקבע ודאי

יש לו אסמכתא לכך. אני רוצה להעיר על כביש ביה חורון, שקשור בכביש

מספר 4, בתוך ירושלים עצמה. אנו יכולים להחליט שאיננו עדיף כאן, אבל אז יכול להיות

שלא יוכל להיטלל אף פעם, כי במקום זה ישנה בעיה של אופציות שהולכות ונסגרות, כתוצאה ממעשים

בשטח, ולא ראייתי שהצלחנו למרות העובדה שהצבא נוכח שם, למנוע מקביעות עובדות בשטח.

על כן הייתי מציע להיות רגישים מאוד לעובדה שיכולה להיסגר אופציה על ירושלים.

אני מעיר על כך, כי גם כאשר דבבנו על סלילה - לא דובר על סלילה כולו,

אלא על קדקוד הממשט שבין כביש 4 וכביש ביה-חורון ועל סלילה קטע מזרחי שלו בתחילה,

כי הוא הרגיש ביותר, כי אם לא - אזי מישהו חר קובע שם עובדות.

היו"ר א. בן-אלטר: כמה זה צריך לעלות?מר קוברסקי: חמשה-עשר מיליון לירות.ש. אבנאי: בקטע מספר 4 בכביש דרוש סכום של 15 מיליון לירות לבינוי, עבודות

עפר ראשונות ותוואי או יצירה עובדות, כדי למנוע עובדות שליליות הנוצרות בשטח. זה נמצא

בפעולה. קוברסקי מתיחס לזה ואני מזדהה אחר ואין לי ויכוח על כביש ביה-ג'וברין עם

האלוף סמיר. וודאי יש לו נימוקים על עד מות, אבל אינני מסכים לטפול עדיפות כביש זה,

כי אז מחמיצים את ההזדמנות.

(היו"ר א. בן-אלישר: ברור שזה שיקול). אבקש לידיעת הועדה, אם אפשר לומר לנו מה התקציב

הדרוש לזה.

היו"ר א. בן-אלישר: יש שיקול של סגירה אופציות.האלוף א. סמיר: יש כאן נקודה עקרונית. יש הסכם קמט-דייוויד, שבגללו יש דחיפות של

בעיות בינוי הקשורות בבינוי עשרות אלפי חיילים מסיני והצבתם באיזה

מקום ואין לך את סיני עוד ואתה צריך לבנות קו חדש, ואתה משנה הערכות ביהודה ושומרון.

אי-אפשר שבהזדמנות הגיבית זו יושמו כל התכניות הממשלתיות על עגלה זו, שאלמלא המצב הזה,

היו מתבצעות במשך כמה שנים.

מה שעומד בפנינו עתה, במשך חמש השנים הבאות, זה דבר הקשור בהשתית

1. The first will be to determine the nature of the work to be done and the time available for its completion. It is essential that the work should be planned so that it can be completed within the time available. This involves a knowledge of the resources available and the time available for each task. The work should be planned so that it can be completed within the time available. This involves a knowledge of the resources available and the time available for each task.

The second part of the work is to determine the order in which the tasks should be done. This involves a knowledge of the dependencies between the tasks. Some tasks must be done before others can be done. This is known as the critical path method.

2. The second will be to determine the order in which the tasks should be done. This involves a knowledge of the dependencies between the tasks.

3. The third will be to determine the order in which the tasks should be done. This involves a knowledge of the dependencies between the tasks.

The fourth part of the work is to determine the resources required for each task. This involves a knowledge of the resources available and the time available for each task. The work should be planned so that it can be completed within the time available. This involves a knowledge of the resources available and the time available for each task.

4. The fourth will be to determine the order in which the tasks should be done. This involves a knowledge of the dependencies between the tasks.

5. The fifth will be to determine the order in which the tasks should be done. This involves a knowledge of the dependencies between the tasks.

The sixth part of the work is to determine the resources required for each task. This involves a knowledge of the resources available and the time available for each task. The work should be planned so that it can be completed within the time available. This involves a knowledge of the resources available and the time available for each task.

The seventh part of the work is to determine the resources required for each task. This involves a knowledge of the resources available and the time available for each task. The work should be planned so that it can be completed within the time available. This involves a knowledge of the resources available and the time available for each task.

הצבאית פלוס החיטבות במיני, שצריך לתת לישובים אלה. בהודמנות זו מכניסים את תעלת-המים מים המלח לים התיכון ומסילה-ברזל מאילת וכבישים... לולא היתה תוכנית זו - מהי היו עושים את כל הפרוייקטים של כביש חורון ועוד ועוד?

מר קוברסקי: השנה, ישנה החלטה של הממשלה על כך.

היו"ר א. בן-אלישר: אינך יכול להתעלם משני דברים:

1. לא מדובר על הצעות של תעלת-מים ורכבה, שתבוא מאילת, בכל זאת.

אך נדמה לי שכדאי לסמוך את ההצעה משלמה אבני.

אלוף א. סמיר: זה הקטע, אבל לא כל הכביש.

מר קוברסקי: לא דברתי על כל הכביש.

אינני מציע לעלות בסרספל על כביש בית-חורון, אלא מדבר אני על הקטע

סומן ואנו יודעים, ויצאנו לשטח וראינו מה מתרחש שם. עוד מעט לא יהיה כבר התוואי,

ולכן, על קטע זה לרעהי צריך להחליט, או שמדעו יקבל עליו אתריות

לפנוע עובדות ואז בבקשה.

היו"ר א. בן-אלישר: מה שאתה אומר יכול להמנע על-ידי הקצבה של 15 מיליון לירות?

מר קוברסקי: לא. 15 מיליון - ניהנו להכנון ופינויים מסויימים ונקבע בהחלטה-

כממשלה, שיש לסלול קטע זה, כי לא יהיה קיים בעתיד.

ש. אבני: זה תדיון הראשון בנושא זה ואני מצטער על ההקרה של "טרמפ".

מעולם אינני עולה על "טרמפ" וודאי לא היום. מוטב שלא יהיו הקרות

כאלה להבא. אני מדבר על קטע-כביש, שעליו ישנה החלטה-ממשלה. הוא לא תוקצב, כי לא היה הכנון

והתכנון נכנס להילוך גבוה ובעוד חודש זה ייגמר, ואז ניהן הערכה הקציבית.

אלוף א. סמיר: אני רוצה להעיר, הערה של מערכת הבטחה, שכביש זה לא יוכל ללכת על

חשבון כביש חוצה-סומרון.

ש. אבני: בהחלט. עדיפות ראשונה לחוצה-סומרון.

היו"ר א. בן-אלישר: נוכל לקבל לפני סוף חודש את החישוב של התקציב לענין זה?

... ..
... ..
... ..

...

...

... ..
... ..

...

...

... ..
... ..
... ..
... ..

...

...
... ..

...

... ..
... ..
... ..

...
... ..

...

...

ש. אבני: כן. לגבי ביצוע כתיב הוצה-שטרון, ומה שנמצא כבר בביצוע, - אני מטיל ספק אם זה לפי ההכנת המקצועית. הגורם של ממשלת-ישראל המופקד על זה הוא מע"ץ וזה לא הוטל עליו. אפנה תשובה-לבכם לזה.

נושא המיסוי

ד. בן-מאיר: ענין המיס, אני מציע להקדיש לו זמן, כפי שידרש.

אמרתם שצריך להכין תיק של נתונים לצורך הס"מ בנושא זה.

היו"ר א. בן-אלישר: יש דברים שצריך לקשותם הוך תקועת התקאה

ב. בן-מאיר: מה הבעיה: הבעיה הזאת חריפה יותר מבעיית הקרקע, כי קרקע אי-אפשר לשאוף ביהודה ושטרון מתוך המאגרים של הקרקעות שלנו לתוך הקו הירוק,

ומים - אפשר.

ב. אפשר ליצור עובדות, אם אנחנו לא תהיה לנו שליטה על הנושא.

וזה אפשר לעשות בשלושת החודשים ולקראת הס"מ. גם אם אין מעילות ועסייה בשטח, אבל ישנה

מעילות בהכנת נתונים - אפשר ליצור עובדות ואינני מכיר טרמינולוגיה משפטית ותוכן

שיוצקים לכלי זה שטמו אוסונומיה, איננו יכולים להרשות שנושא אטמקת המים ליהודים יעמוד

בהחרות, שכל הפעמיק לקדוח מיבש את הבארות של השני. בנושא זה אני ממליץ, בניגוד לעשר

שנים אחרות, לקבל החלטה שמסמך מאד נפרד, באותו מסמך שלם, שיחתם אם וכאשר יחתם, תהיה בו

הכנית פיתוח מערכת-המים של יהודה ושטרון. אבל זה יהיה חלק בלתי-נפרד ממסמך שלם,

שעליו נתחום.

את החכנית עלינו להכין. צריכה להתקבל על כן הוראה מדינית, שאנו

מכינים הכנית-פיתוח מערכת-המים ומקורות-המים לתושבי יהודה ושטרון, ואינני מגדיר את לאומיותם. ומסמך זה- ייבדק על-ידי כל גורם בינלאומי שיצטרך לבדוק זאת, וכאשר יאושר, יהווה

1977-1978

The first year of the program was a very successful one. The students who enrolled in the program were very motivated and hard working. They all did very well in their studies and many of them went on to graduate from the program. The faculty was also very dedicated and did a great job of teaching the students. The program was a great success and we are proud of the students who graduated from it.

1978-1979

The second year of the program was also a very successful one. The students who enrolled in the program were very motivated and hard working. They all did very well in their studies and many of them went on to graduate from the program. The faculty was also very dedicated and did a great job of teaching the students. The program was a great success and we are proud of the students who graduated from it.

1979-1980

The third year of the program was also a very successful one. The students who enrolled in the program were very motivated and hard working. They all did very well in their studies and many of them went on to graduate from the program. The faculty was also very dedicated and did a great job of teaching the students. The program was a great success and we are proud of the students who graduated from it.

1980-1981

The fourth year of the program was also a very successful one. The students who enrolled in the program were very motivated and hard working. They all did very well in their studies and many of them went on to graduate from the program. The faculty was also very dedicated and did a great job of teaching the students. The program was a great success and we are proud of the students who graduated from it.

The fifth year of the program was also a very successful one. The students who enrolled in the program were very motivated and hard working. They all did very well in their studies and many of them went on to graduate from the program. The faculty was also very dedicated and did a great job of teaching the students. The program was a great success and we are proud of the students who graduated from it.

חלק בלתי-נפרד ממסמך השלום, שעליו חותמים ויתן את האפשרות להחזיק חמיר את היד על הדופק של נושא זה, כי אחרת - אין ספק שאנחנו מתחייבים בגורמים היהודיים שיסכו ביהודה ושומרון, ובמידה לא קטנה, ואיני רוצה להטריז, נותנים בידם גם חלק מהטיבר על המים שלנו בתוך הקו הירוק.

היו"ר א. בן-אלישר: זה לענין המ"מ על האוטונומיה. זה לא לענין חוזה-השלום והסכם-שלום.

פ. בן-מאיר: נכון, אני מתכס עצה.

מר דיבון: זה לא אומר [REDACTED] שאיש לא חשב על כך.

פ. בן-מאיר: זה נושא שהוא בתחום אחריותי וצריך לראותו כנושא בהול, כי אחרת נחיה

בוכים ולא נענים.

היו"ר א. בן-אלישר: נעבור עתה לנקודה שלהמסמך הבינלאומי.

מר גבאי: בענין נושא הקרקעות - יש שאלה לא פחות דחופה. לפני חגי-שנה חוקמה

ועדה במשרדית בראשותי, בהשתתפות אנשי צבא, המינהל, והיא דנה בכל

נושא קרקעות יהודים ביו"ש. בתום הדיונים, שכללו דו"ח מאד מפורט לגבי היקף הנעלות

במקרקעין ביו"ש, עם ציון מספרם שלטח ומיקום - הצענו שתי הצעות:

1. יוצא צו מיוחד שלמפקד האזור, שיאפשר להעביר בפועל את המקומות לאותם

יהודים, שעד עתה למעשה הקמאנו יחידותיהם. יהודי שאינו גורם-המדינה, לא יכול היה למסמך

זכותו ביו"ש. לחלופין הצענו לאפשר להם לעשות זאת במסגרת המסמך הקיים. מסמך זה הובא ליועץ

המסמכי ולראש-הממשלה ולא נדון כלל, בשום פורום מדיני.

נדמה לי שהענין דחוף, כי - א. הוא מוכן, הדו"ח כולו, עם כל ההמלצות

ב. יכולות להיות לו השלכות חמורות מאד אחר-כך, במסגרת האוטונומיה, לגבי רכוש זה.

על כן, אני מציע לכלול זאת.

היו"ר א. בן-אלישר: יש לך העתק של המסמך

... of the
... ..
... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

ס. גבאי:

כן. אני מציע לכלול זאת.

היו"ר א. בן-אלישר:

נעלה זאת כהצעה דחופה, אם יש הסכמה לזה.

ס. גבאי:

הכוונה לדיון בפרק המדיני.

היו"ר א. בן-אלישר:

בסדר גמור.

ס. גבאי:

נושא הסטטוס הטמטמי של ישובים יהודיים הקיימים ביהודה, שומרון ועזה,

אנו מסתמך על העבדה של משרד הבטחון והצבא.

יש כיום, כפי שנאמר, כחמשים ישובים ביהודה ושומרון. הם מחלקים

לשלוש קטגוריות. יש ישובים חקלאיים, יש ישובים כפריים שאינם חקלאיים, יש ישובים עירוניים,

שהם הגדולים, כגון - קרית ארבע, מעלה אדומים, מעלה אפרים, אלון-שבוה והר גילה. ויש ישובים

היו קטורים עד עתה למערכת המועצות האזוריות במסגרת הקו הירוק.

עד עתה הסדרנו מבחינה משפטית רק שני ישובים. ביהודה ושומרון מדובר

בקרית-ארבע, ובאזור סיני - אופירה. כלומר, לגבי יהודה ושומרון העניין הזה מוסדר רק לגבי

קרית-ארבע.

היו"ר א. בן-אלישר: וגם זה סכוח מוטל צבאי.

ס. גבאי:

כן. הוכן צו, שלא יוטס עד עתה, שכולל בעיקרו שני היבטים

1. הקמת מועצות אזוריות במתכונת מועצות אזוריות, במסגרת הקו הירוק,

באשר כל מועצה אזורית מתייחסת למספר ישובים. ואלה יכללו את הישובים החקלאיים

והכפריים, שאינם חקלאיים, כלומר: שני סוגים ראשיים, שישובצו במסגרת מספר מועצות אזוריות.

2. קבוצה שניה היא של ישובים עירוניים גדולים, לגביהם מוצע להכין

צו דומה, בדומת אלה החלים על מועצות מקומיות במסגרת הקו הירוק.

הצווים בעקרון נוסחו והם קיימים ולא יוטמו טעמים של ההשלכות בדבר

מדיני. אני חושב שבתוך מעולה של מספר ימים אפשר לשפץ את הניסוח הנומי ולהפקיל את הצווים

באמצעות המימשל הצבאי, אבל יש שלוש בעיות המתעוררות - טכניות, לגבי תקופה זו.

1. הצווים היו בנויים על עקרונות, שקיים ממונה, והרעיון שהוא יפעל

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

1975 1975-1976

במסגרת הממשל הצבאי, כלומר: יש לו סמכות (מינוי של ממקד האזור). וסמכות על-פי הצו.
 משרד המניס, באחד השלבים, חשב שבמסגרת הדיון הנוכחי קיימת בעיית
 התחייבות למסוניה. קיימנו היום שיהיה עם חיים קוברסקי והבעיה, שיש להעלות זאת כאן,
 ואני רואה זאת במסגרת האוטונומיה, כאשר ישנן בעניין זה שלוש אפשרויות:
 1. סמכות שקיימת בממשל הצבאי הנוכחי, ואני מבין שהן לא המשכנה

להתקיים.

2. אפשרות קיצונית, שכל סמכות שהיתה היום בידי הממשל הצבאי - תועבר

כולה לרשות האוטונומיה.

3. אני צופה אפשרות שלישית, שיש לתחום אליה, של רשויות צבאיות,

שישארו במסגרת יו"ש, במחנות שם, כסמכויות מיוחדות לגבי הישובים היהודים הללו.

אלוף א. סמיר: עלי לומר ברורות, כי זו נקודה-מפתח עקרונית ביותר.

למי תכנית-השלום הישראלית - המועצה המינהלית של האוטונומיה אחראית

על האוכלוסיה הערבית.

ב. הישובים היהודיים כפופים למדינת-ישראל. יוצא הממשל הצבאי, וכל

חוקי ניהול וישובים יהודיים צריכים להתארגן במועצה אזורית, הכפופות למשרד הממשלה.

מי שיסתכל ויחשוב ויאמר מה פשרת האוטונומיה הזאת - יאמר שבגול

1967 חל על הערבים הנמצאים באוטונומיה ומבחינה יהודית - יש כחמים יהודיים ואלה יהודים

וארמות הטייכוה להם. זאת אמרנו לאמריקאים בקטס-דייויד, וכחבנו בתכנית-השלום וזאת אמרנו

לבריס, ועל זה נעמוד ועל זה תיפול או לא תיפול האוטונומיה. יהודים אלה, לא יהיו

כפופים לטום מוסד צבאי ולטום מועצה אוטונומיה, אלא לחוק הישראלי באוטונומיה זו. ולמי זה

צריך להתארגן המשרד והכל.

על כן, צריך לארגן אותם במועצה אזורית, ופקומיות, הכפופות

למוסדות הישראליים ושום רשויות צבאיות. יוצא הממשל הצבאי ומנגנון האזור של הממשל הצבאי,

וישנה ממשלה ערבית קטנה שנקראת מועצה מינהלית ואגב, כרגע שזה יעבוד לפי סמכות החסכת,

ולפי סמכות שנשאבה מארבעת הגדולים שמעל החסכת, ולא ממקור סמכות הממשל, אזי כל

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

ישוב יהודי יהיה קשור לביתו של כל ערבי ברביעיה זו, כל בית וכל הרגבולת!

א. אחיטוב הערה לדברי אברס'ה. איני בטוח שהקו החוצה הזה בין ישובים יהודים,

סיהיו בכל תחום שהוא, קשור בכסוף רק לממשל הישראלי בתוך גבולות הקו

הירוק או מדינת-ישראל ומצד שני - ערבים יהיו כפופים בכל, לרבות פשטר, למינהל

האוטונומיה - שכל זה הינו לטובתנו.

אנו עומדים בפני בעיה חמורה מאד, בתחום בסחון-הפנים וזה נושא אכיפת החוק

בכל נושא בסחון הפנים.

אני חושב שעל דעת איש לא עולה, ולטעות ודאי בשנים הראשונות, שקהילת

הטודיעין הישראלית, במידה סיהיו לה ידעו על התרנות מדינית ועוד יותר חריף - על התארגנות

פח"ע, שנעביר את הידיעות הללו למשרה מקומית, והם יבצעו את המעצר והחיפושים והשפיטה והתליה.

זו נקודה חשובה לגבי החפיסה הישראלית ואסביר דברי. אספר להמחשהו ששת החודשים האחרונים

ביהודה ושומרון נחשבו לחודשים טובים, יחסית, והיו בהן שבועים השיפוטת"ע, השע-כאות

עצורים והשעים סיבוקים קרים וחמים וכואבים כאחדן שבועים השיפוט של תאים. קו זה סיהיה טוב

מאד ליהודים, יהיה רע ובעוכרינו מכהינתבסחון-פנים. ואיני צריך להסביר מה יקרה אם לא נוכל

לממש את הידיעות סיהיו לנו בשנים הבאות. על כן צריך לעבוד על הכנייה של זגזבים, גם אם

נצטרך לשלום בטשרות בשנתיים-שלוש או חמש השנים הראשונות, ואינני מציע לצאת ולהנחות

את הנושאים ונותנים במ"מ מדיני, שכל מה שקשור לערבים יהיה ת"מ מועצה מינהלית ומשרה

ערבית וכל הקשור ליהודים - יהיה ת"מ משרה ישראלית. אנו חייבים לעמוד על כך, שלטחות

בשנים הראשונות לקיום האוטונומיה, אנו חייבים שתהיה לנו אמירה קובעת בארבע פונקציות אלה -

פח"ע והתרנות מדינית, ושתהיה לנו אמירה בעשייתמעצרים, חיפושים ושפיטה ותליה. כי אחרת -

איננו יודעים איך לעבוד את השנה הראשונה. על כן, צריך להסנע מלהעביר קו אדום חד.

אלוף א. סמיר אני דברתי על ענין אחר - כגון - איזה חוק חל על היהודים ולאיהז

בתי-משפט חלכים הם, מי מחננן את הביוב ליהודים ולמי משלמים מסים

היהודים והם קשורים למועצות אזוריות ומימשל ישראלי, בזמן שהאוטונומיה - יהיו בה מסים שחפיל

על האוכלוסייה. גם למי הסכם השלום כתוב, שמועצה מינהלית - זה חושבים ערבים.

THE FIRST PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE WORK DONE DURING THE YEAR.

THE SECOND PART IS A DETAILED ACCOUNT OF THE RESEARCH WORK DONE IN THE LABORATORY.

THE THIRD PART IS A SUMMARY OF THE RESULTS OF THE RESEARCH WORK.

THE FOURTH PART IS A SUMMARY OF THE CONCLUSIONS.

THE FIFTH PART IS A SUMMARY OF THE RECOMMENDATIONS.

THE SIXTH PART IS A SUMMARY OF THE RECOMMENDATIONS.

THE SEVENTH PART IS A SUMMARY OF THE RECOMMENDATIONS.

THE EIGHTH PART IS A SUMMARY OF THE RECOMMENDATIONS.

THE NINTH PART IS A SUMMARY OF THE RECOMMENDATIONS.

THE TENTH PART IS A SUMMARY OF THE RECOMMENDATIONS.

THE ELEVENTH PART IS A SUMMARY OF THE RECOMMENDATIONS.

THE TWELFTH PART IS A SUMMARY OF THE RECOMMENDATIONS.

THE THIRTEENTH PART IS A SUMMARY OF THE RECOMMENDATIONS.

לבני בטחון-פנים, באיזו מידה נהיה מעורבים בכל זה - לא נעשה זאת.

היו"ר א. בן-אלישר:

איני רואה כאן קטרי: מה יקרה לנושאים שאתה מספל בהם, אם לסל מדינה-

ישראל החזיק מעמד כחר בזה. לתחיל את הספרם הנוגיציפלי הישראלי על

החייבות יהודית.

א. אחיטוב:

אני בעד זה. אבל שאיר אמרות של המתכחות במו"מ, כי אם נצא

בטסייטמנט כבר עתה, שכל השייך לישראל, למדינת-ישראל וכל מה שלערבים -

לערבים - אזי לא נוכל להכנס אחר-כך.

אלוף א. ספיר:

לא אמרנו זאת, אלא שהחייבות יהודית על ארמותיה הארגן סועצו

אזריות, שיהיו כפוסות למדינת-ישראל.

האלוף א. אורלי:

אפש היכן זה נאמר בתכנית-השלום?

האלוף א. ספיר:

זה נאמר בתכנית השלום.

האלוף א. אורלי:

זה לא פוחר את הבקיה המשפטית.

פ. בן-מאיר:

אבקש לשאול שאלה: אני מבין שהחוק הישראלי חל על יהודים וחוק אותה

מועצה אוטונומית חל על ערבים. מה קורה, ואינלמדבר על פיגוע בטחוני,

ואיני יודע על טלחמות בישראל שפרצו על זה שערבי - -

א. אחיטוב:

אני מדבר על ההארגנות בפנים עוד לפני הפיגוע.

פ. בן-מאיר:

אני מדבר על גנבת צינורות ויחסי-שכנים.

היו"ר א. בן-אלישר:

זה נושא למו"מ.

אותה ועדה בראשות צ'חנובר, שתדון בדבריסאלה- איך להציג זאת. אבל זה

לא קשור עדיין בזה.

אלוף א. ספיר:

בסעיף 91 כתוב: כל הענינים המינהליים שנובעים לחושבים

הערבים של אזורי יהודה ושומרון וחבל עזה, יהיו נתונים לסמכותה של

המועצה המינהלית.

The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the war. It is followed by a detailed account of the military operations in the West, and then a chapter on the situation in the East. The report concludes with a summary of the results of the war and a forecast for the future.

The second part of the report deals with the economic situation of the country and the progress of the war. It is followed by a detailed account of the military operations in the West, and then a chapter on the situation in the East. The report concludes with a summary of the results of the war and a forecast for the future.

The third part of the report deals with the political situation of the country and the progress of the war. It is followed by a detailed account of the military operations in the West, and then a chapter on the situation in the East. The report concludes with a summary of the results of the war and a forecast for the future.

The fourth part of the report deals with the social situation of the country and the progress of the war. It is followed by a detailed account of the military operations in the West, and then a chapter on the situation in the East. The report concludes with a summary of the results of the war and a forecast for the future.

The fifth part of the report deals with the cultural situation of the country and the progress of the war. It is followed by a detailed account of the military operations in the West, and then a chapter on the situation in the East. The report concludes with a summary of the results of the war and a forecast for the future.

The sixth part of the report deals with the international situation of the country and the progress of the war. It is followed by a detailed account of the military operations in the West, and then a chapter on the situation in the East. The report concludes with a summary of the results of the war and a forecast for the future.

The seventh part of the report deals with the domestic situation of the country and the progress of the war. It is followed by a detailed account of the military operations in the West, and then a chapter on the situation in the East. The report concludes with a summary of the results of the war and a forecast for the future.

The eighth part of the report deals with the future of the country and the progress of the war. It is followed by a detailed account of the military operations in the West, and then a chapter on the situation in the East. The report concludes with a summary of the results of the war and a forecast for the future.

נתונים לסמכותה של המועצה המינהלית.

היו"ר א. בן-אלישר: נחשט קלפיים למו"מ - חר שנקבע מכסימום עובדות שנוכל לקבוע בשטח.

א. אחיטוב: הערביסילחצו שלא נדחוף את האף שלנו בעניינים שלהם ואני רוצה שיהיו

לנו קלפיים שלנו אצלם ולהם אצלנו.

ס. גבאי: המצב המשפטי היו, שכיו"ש מקיימים מיטפל בבאי מכוח כללי הטסט הבינלאומי

שהכרנו בהם. מסיבה זו קיים מטפל בבאי, עם כל הקטור בכך. כאשר עובריסלטקעמו חדש - זה לא

אוטומטית, אברשה, ולכן כדאי - או לומר שזה חלק מהמו"מ, או חלק מהחלטה משפטית ישראלית

אחרת, של החלה מטסט ישראל על שטחים אלה.

על כל פנים, זה לא אוטומטי שיטובים יהודים יהיו כמופים למערכת

הישראלית. יש מומחה למטסט בינלאומי שיכול להתייחס לזה.

אלוף א. ספיר: אם אתה צודק, אזי כל ישובי ירוסלים זזים באוטונומיה וזהו זה.

ס. גבאי: אני מדליק נורה אדומה. אבל אם אתה חושב שזו אוטומטי, שהערבים כמופים

לאוטונומיה והיהודים למערכת הישראלית - זה לא כך.

היו"ר א. בן-אלישר: הנושא שלך היה בהול, כי אמרנו שאולי עתה צריך לקבוע עובדות בשטח, ולהחיל

איזה סטטוס משפטי על ההתישבות.

ס. גבאי: כהצעה שלנו מדובר על מסונה, והרעיון היה, שזה מכוח המפקד הצבאי של

האזור. עתה הוצע, שכאשר המיטפל הצבאי לא יהיה קיים - אזי נמחוק את

הביטוי "המסונה" ואני מציע להשאיר זאת.

אלוף א. ספיר: ראש-הממשלה הודיע לאמריקאים ולמצרים, שאחרי שלוש שנים - הוא ירד (המוטל

הצבאי) וישראל מינהל עצמאי כפוף לארבעה חברים אלה.

ס. גבאי: אנו נקיים את המושב "המסונה", אבל באחד השלבים נצטרך כזו אור או

בפעולה משפטית אחרת להבחיר מי המסונה או בשלב ראשון - זה מפקד צבאי,

ומי שבא מכוחו ובשלבמאוחר יותר - גרם צבאי אחר אל שלטון אזרחי וצריך יהיה לחשוב על זה

ולנקוט צעדים בשלב יותר מאקדם.

1957, January 10, Monday, 10:00 AM

1. 10:00 AM - Arrived at the office. Checked mail and answered some letters.

2. 10:30 AM - Meeting with Mr. Smith and Mr. Jones. Discussed the progress of the project and the budget.

3. 11:00 AM - Continued the meeting. Mr. Smith presented a report on the financial situation of the department.

4. 11:30 AM - Meeting adjourned. I went to my desk and reviewed the files.

5. 12:00 PM - Lunch break. Spent time with the family.

6. 1:00 PM - Back to work. Reviewed the schedule for the next week.

7. 2:00 PM - Meeting with the secretary to discuss the new filing system.

8. 3:00 PM - Working on the report for the board meeting.

9. 4:00 PM - Finished the report. Checked the time.

10. 4:30 PM - Left the office. Spent the evening at home.

11. 5:00 PM - Arrived home. Spent time with the children.

12. 6:00 PM - Dinner and relaxation. The day was busy but productive.

זה נוצר רוח קמפ-דוויד, והחלטות ראש-הממשלה.

אלוף א. טמיר:

אנו מדברים עכשיו על הצעתכם הדחופה להגדיר איזה סטוס להתישבות.

יו"ר א. בן-אלישר:

אתה רוצה לקבוע עתה עובדה כסויימת, שממנה אפשר יהיה לשאת ולתת.

יש צו לקידום מועצות אזוריות וצו זה יוצא סחר על-ידי

פ. גבאי:

מפקד האזור, וכו' ייאמר ותהיה הגדרה של הממונה. אני מציע לאשר הגדרה

זו כרגע, כי אני רוצה להפעיל מיד את הצו, כפי שהוא היום במסגרת משפטית קיימת. ואני מזהיר

ואומר: יש איננו צריכים להסחות צו זה עד שנחליט מי יהיה בסלסון. אבל אני אומר: מיד, כאשר

נדע בצורה סופית מה תהיה מערכת המספט שתתחם לגבי גורמיסיהודיים - נצטרך בצו-המושל, או

באקט משפטי אחר לתת סמכות זו למי שנרצה לתת באותה העת. וזו הצעת.

יו"ר א. בן-אלישר: זו יכולה להיות ממשלה-ישראל.

מה הצעתכם?

הצו שהוכן ועברו עליו אנשי משרד הפנים והמימשל הצבאי ועברנו עליו

פ. גבאי:

בחלקו, - להטעיל אותו מידית.

יו"ר א. בן-אלישר: מה הוא אומר?

מקימים מועצות אזוריות, שיתחמו למספר ישובים קלאיים ומועצות

פ. גבאי:

מקומיות אחדות. אלה שתי קטגוריות.

ישובים בעלי אופי ישראלי, מועצה מקומיות - - חלק מהישובים שמתחמים

ה. קוברסקי:

אליהם, אלה ישובים הממוקמים בתוך ישובים מוניציפליים ערביים.

זאת אומרת, שהם מתוכננים בתוך המועצות הערביות. זו היתה אחת ההערות של מרופ' ברק, שבעקבות

הערה זו הושעה העניין בשלב הסופי. על כן, זו החלטה של הדרג המדיני.

יו"ר א. בן-אלישר: הוא לא יוכל להכליל ישובים ערביים במועצות אלה.

זה לא בדיוק כך. השאיה היא כזאת: הדרג המדיני יכול להחליט, שהוא מעביר

פ. גבאי:

מועצות כעריות ערביות ליהודיות ומושל צבאי יכול למעול בהתאם. לכך יש

השלכות מדיניות, והשאלה היא מדינית.

היו"ר א. בן-אלישר: אנו פועלים במסגרת סבירות הגיונית מסוימת ורוצים להבטיח אינטרסים

של ישובים יהודים וצריך לעשות כך, שישובים ערביים

לא ייכללו בזה.

פ. גבאי: יש רשימה ארוכה של שובים ערביים שהם בחוץ האזורים תולה.

לכן, או שאינך מחיל לגבי ישובים אלה את הענין. יש לך את הארס, שהוא

בגבול תחום ערבי.

היו"ר א. בן-אלישר: טוב, מה אתה עושה עם זה?

אלוף א. סמיר: קודם-כל, יש גושים של ישובים שאין בהם בעיה. אתה יכול לקחת

ישוב בודד כמו הארס, ולקשור אותו למועצה אזורית אחרת, כישוב בודד

ולנתק אותו ממועצה מקומית ערבית.

א. אחיטוב: מה מדיק לנו אם יהיו כמה ישובים ערביים במסגרת שלנו?

אלוף א. סמיר: זה נוגד את החסמ.

ה. קוברסקי: רבותי, אני מכחין בין שני מצבים - בין מצב שמדובר עליו אברס"ה,

שהוא ערבי, כאשר תקום האוטונומיה ובין המצב, שבו אנו נמצאים היום,

בשעה 7 בערב. אניחוסב טאמטר לקבל, וזה ענין שבדאי עוד יבורר, שבעתיד, כאשר תקום

האוטונומיה, יהיה צורך להחליט מה הכיטוי המדיני לשינוי זה כלפי ישובים יהודים ואיש מאתנו

לא יתנגד לזה, אם זה אפשרי. אנו מציעים ואני מניח שמקובל גם על אברס"ה, שלא להכות

עם קביעות העובדות עד ליום הכנסת האוטונומיה, אלא צריך היה לעשות זאת לפני חמש שנים, למעשה.

בכל הענין הזה, אנו כמשרד הפנים מחזרים על המתחים כבר שש שנים ולא נמצא קונה לו. אנחנו

דידנו המיד, שכל שעוברת שנה וגם במסלה זו נימינו זאת ולא נמצא קונה, הכנין גיזוק. ברבע

מסויים קבלנו כבר אטילו איסור ממערכת הבחון משליש עד הבחון, שבו הוא מודיע שר הבחון

מאשר לבצע הצעתנו וכעבור כמה זמן - שוב הוקפא הענין. הכל מסובט, אין כאן הרבה מה לעשות.

הרעיון הבסיסי בענין זה הוא כזה: כיצד פועלים אנו כמשרד הפנים בשטחים. אנו פועלים

בקמנדריה, ולמעשה אנו במחלת כאן. כאשר רוצים אנו לעשות איזה דבר משטובי גוש-עציון, או מעלה-

אדומים, או מקום אחר - אנו מתקשרים עם המועצה האזורית, מטה יהודה, שמממן את הישובים

1917, 1918 - [Faint text]

1919, 1920 - [Faint text]

1921, 1922

1923, 1924 - [Faint text]

1925, 1926 - [Faint text]

1927, 1928

1929, 1930 - [Faint text]

1931, 1932 - [Faint text]

1933, 1934 - [Faint text]

1935, 1936

1937, 1938 - [Faint text]

1939, 1940

1941, 1942 - [Faint text]

1943, 1944 - [Faint text]

1945, 1946 - [Faint text]

1947, 1948 - [Faint text]

1949, 1950 - [Faint text]

1951, 1952 - [Faint text]

1953, 1954 - [Faint text]

1955, 1956 - [Faint text]

1957, 1958 - [Faint text]

1959, 1960 - [Faint text]

1961, 1962 - [Faint text]

1963, 1964 - [Faint text]

1965, 1966 - [Faint text]

במרחב הגאוגרפי הפסוך להם ומקציבים קרקע, ואמצעים מוניציפליים. זה אחד ממקורות המהח החסורים ביותר בינינו והמתנחלים היהודים. הם אוטריים: לכל כפר ערבי יש סטטוס ואנו ישובים בלי סטטוס, מלבד קריה-ארבע.

בגמר הבקשה הזאת אני חושב שצריכה להיות החזרת מצב רגולרי בחיים

- סטטוטורי מסויים, ואדבר גם על הבחינה האזרחית.

ישוב זה מערכת של חובות והתנהגות וישובים אלה הלכו לפי רצון הממשלה

והלשחה ולא ניתן להם לנהל את עצמם בצורה מסודרת. על כן זמועד מאוחר כבר, ואם ישנה אפשרות

לבצע זאת היום - יפה שעה אחת קודם. הטכניקה זה שימוש במנגנון החקיקה של המוסל, אבל דרך

צוות המוסל יוצקים אנו חוכן ישראלי. וגם בקריה-ארבע יצקו כך דפוסים ישראליים, על-פי צו-

המוסל והחוכן הוא מועצה אזורית לישובים הקלאיים או כפריים, כאשר כל ישוב בודד מהווה ועד

מקומי וקבוצה-ישובים - יש להם גם מוניציפלי, שנקרא מועצה אזורית ומועצה

מקומית לגבי ישובים אזוריים. הצווים מוכנים, יוכנס בהם שינוי כזה או אחר ויגיעו לזה.

אני מציע להביא זאת לידיעת ראש-הממשלה, ולברר אתו אם הוא חושב שהשעה כשרה היום לעשות זאת.

כי זה לא עניין שנסבך בזה את הממשלה כאילו הוצא צו בלי שבעל-הבית יודע על כך.

על כן, זו צריכה להיות המלצה לממשלה לקבל הסבר. אנו מוכנים להסביר

את העניין, עם כל החומר הדרוש.

ישאר מספר קטן מאד של ישובים, שאין אפשרות לתת להם פתרון במסגרת

מועצות אזוריות. במקום בו יהיה ישוב אחד או שניים בודדים, - לגביהם מציעים אנו אפשרות

של המשך האימוץ, אבל עם יוצאים מן הכלל.

אנלמסכים גם להצעה מאיר גבאי, ומציע שגם אברש"ה יסכים לזה. הואיל

ועושים זאת לפי נתונים הקיימים היום והיום קייסמוסל וממונה. הטכניקה של צוות מוסל, ולכן

נקים את הישובים היום לפי הטעם המשפטי והחוקים והטכניקות המקובלות היום. כאשר תקום

האוטונומיה - יהיה מקום למחוק את הממונה ולקבוע אישיות משפטית אחת בחוק.

יכול להיות מבחינה תאורטית, שהמוסל לפני התפרקותו יאציל סמכות זו

לשר הפנים של ממשלת-ישראל; או שהוא יאציל זאת על הממונה על המחוז הקרוב ביותר, של משרד

הפנים. אבל לא הייתי מציע לעכב זאת, כי הדבר החשוב ביותר בעיני לקבוע עובדה זו היום.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records and the role of the auditor in this process.

The second part of the document discusses the various methods used to collect and analyze data, including interviews, surveys, and focus groups.

The third part of the document discusses the results of the study and the implications for practice and policy.

The fourth part of the document discusses the limitations of the study and the need for further research in this area.

The fifth part of the document discusses the conclusions of the study and the recommendations for future research.

The sixth part of the document discusses the implications of the study for practice and policy.

The seventh part of the document discusses the limitations of the study and the need for further research in this area.

The eighth part of the document discusses the conclusions of the study and the recommendations for future research.

The ninth part of the document discusses the implications of the study for practice and policy.

זה לגבי סטטוס שוניציפלי. בהקבלה לכך צריך למלא חוכן את החלפת-הממשלה הקודמת לפני ארבע-חמש שנים, שהחליטה להקים גומי-הכנון כמקמד של וצדות הכנון מיוחדות, לישובים היהודיים כשטחים. אנו הקיסמונלזאת. הכעיה מסוגרת ברטה, באזור אומיה, ולא באותה סתכונת שקבעה הממשלה - באזור רצועת-עזה, באיזה שהוא שטח בסיני. ביהודה ושומרון צריך למנות את הופדה הזאת לתכנון. הצו פורסם כבר, אם אינני טועה, או שהוא הוקמא. ואז צריך לפרסם את הצו ולמנות אתהברי-החעדה.

היו"ר א. בן-אליפרו: מה החשיבות בזה?

ת. קוברסקי: כדי לחלק אזורים אלה, וישובים אלה מהצורך להתדקק לסועצה התכנון העליונה של השטחים, כי אחרת הם ינטרכו בכל שאלה ופעולה של הכנון, שאינך יכול לבנות בלי זה, להזדקק לכך, וזו היתה הדרך אז. אגב, לרמה הכינונו ואושרה תכנית-מתאר והיא הדבר המנחה היום את הפיתוח שט.

הערה אחרונה: הבינותי היום, שגורמי הצבא ביקשו אותנו להכין במהירות, לפני שנכנסת האוטונומיה לתוקפה, תכנית-מתאר חדשה לכל חבל יהודה ושומרון ורצועת עזה. כדי שנתוך הכפת זו, בזמן שאיכנס לתוקפה האוטונומיה, יהיו קביעות תכנוניות שחלקן הן חיוניות לנו, כמו דרכים ומערכת השתיה.

בררתי במשרד, ואנו יכולים, בלי פרטים טטויימים, אלא בדברים

הסובסטנטיביים של התכנית - להכין תוך טרק-זמן של חדשיים תכנית-מתאר חדשה, ותוך שבועיים-שלושה נחיה פוכנים להציג תכנית רעיונית לענין זה. את התכנית הרעיונית היינו רוצים לראות מוצגת בפני הדרג המדיני, כי לא אנו נקבע את מגמות העתיד, לייחוד שטחים. על זה רצוי לישוע התיחסות, כי ממשלה זו באה אלינו מתוך גורמי הצבא.

ט. בן-טאיר: אני מצדד בגישה של גבאי וקוברסקי. אני רוצה לשאול שאלה: האם התחומים

שנקבעו בחצקה שלהם להחלם שיפוט סועצות אזוריותיהודית - פוגבלים לשטחים מיהודה ושומרון, או ישנה אפשרות להרחיב זאת על פני אדמות המדינה, שאינן בהן לא ערבים ולא יהודים כרגע.

היו"ר א. בן-אלפרו: אם תרחיב זאת לאדמות עכשיו - לא תעביר הצעה זו; סידד ופראש אתה פוסל

כל אפשרות להעביר זאת.

ט. בן-טאיר: היכן?

היו"ר א. בן-אלישר: כמורום המדיני.

ה. קוברסקי: גם בתכנון הלכנו בדרך אנטי-תכנונית, כאשר לקחנו בחשבון מה שיטנו בפועל.

היו"ר א. בן-אלישר: מה שאבקש מאברש"א, זה גייץ בסביל ראש-הממשלה ש אפשר להגיש לו,

לגבי עיבוי שוברתי עליו, המידי. צריך לעשות זאת כמיוחה, עם הסתייגויות

אורלי.

אלוף א. אורלי: זה מוצג מחר בפני שר הבטחון.

אלוף א. סמיר: התכנית שלי הוצגה על-ידי המטכ"ל ושר הבטחון וסגנו.

היו"ר א. בן-אלישר: אינני אומר שמעכירים את כדבר המוסכם על כל וברי הועדה.

אלוף א. סמיר: תכנית העיבוי עמדה להיות מוצגת על-ידי שר הבטחון בפני הממשלה.

אלוף א. אורלי: מתקני אמונים, שזו הסיסה אדמות, זה אפשר על-ידי שר הבטחון?

אלוף א. אורלי: הוסכם להציג תיק זה לדיון בפני הממשלה.

היו"ר א. בן-אלישר: זאת אומרת, שאפשר להציג זאת לראש-הממשלה, עם הסתייגות שהעלית?

אלוף א. אורלי: אם שר הבטחון אישר זאת - אני לא מסתייב. שאלתי את שר הבטחון הבוקר,

בנושא האדמות, בדברים הרבה יותר פשוטים, כמו שאלת הסיסה 12 דונם

במסחה, ובעיות דומות מה וסם והוא לא אישר לי זאת הבוקר.

אלוף א. סמיר: תיק זה כבר אישור סגן הרמטכ"ל והמטכ"ל, ואישור שרד הבטחון.

אני עובד בצורה מסודרת. ישנה כעיה של תמיכה טהי-פרטים; אם יחליטו

"לא" - אז לא.

היו"ר א. בן-אלישר: אני יכול לקבל את הנייר בצורה המצומצמת?

אלוף א. סמיר: בהחלט, ביום ראשון.

היו"ר א. בן-אלישר: בסדר.

אלוף א. סמיר: קוברסקי, כל מה אתה אומר, זה נכון בהבדל אחד, שצריך היה לעשות זאת

לפני ש נתיים (האלוף סמיר עוזב את הישיבה).

פ. בבאי נוסח הצו - זה סכיר. אבל הענין עצמו: עד יום ראשון בבוקר - אומר לך.

היו"ר א. בן-אלישר: אני רוצה זאת מחר, להראות זאת לראש-הממשלה.

אלוף א. אורלין בענין הצוים הללו - -

היו"ר א. בן-אלישר: סיכמנו ש מחר אני מקבל את האידיאולוגיה של הצו לסטטוס מוניציפלי,

כדי להראות זאת לראש-הממשלה. לכן, רצוי מחר - אם זה אפשרי.

ה. קוברסקי אם אצליח. אשתדל. באם לא - אזי ביום ראשון בבוקר.

היו"ר א. בן-אלישר: האם רוצים להעלות עוד נקודות בשלב זה? אברהם אחיטובל -

את המליאה הבאה נקדיש להכנת הסו"מ וזה יהיה כבר שלב ב',

כאשר נשוב ונדון גם בדברים המיידיים שצריך לעשותם.

א. אחיטובל: אני אעלה עוד שתי נקודות: אמתה את הענין של אכיפת החוק וענין בסחון-

הפנים, שזה ענין מרכזי לרעהי.

יש שני נושאים שקשורים לאורלי, ולא הספקתי לדבר עליהם:

1. הנושא - מה עושים עם הכלואים, וזה יהיה חלק מהסו"מ.

יש לנו 3000 כלואים, מהם רק 28-30 במעצר מינהלי, והיתר - שפוטים.

2. נושא שני הוא קריטריונים ראשוניים למאח-אלף שמדברים עליהם,

כלומר: לאוכלוסיה המלטינאית שקרוב לודאי שתתווסף ליהודה ושומרון. אבל את זה אבקש להעלות

אחר דיון עם אג"ם מכ"ס.

היו"ר א. בן-אלישר: חשוב שצוותים שעל הקמתם סיכמנו בישיבת ראשונה - יהחילו לעבוד.

א. אחיטובל: אבקש לצרף נציג השדות, בני הדמור, לצוות ניהול הסו"מ בראשות צ'חנובר.

וכן את נציב משרד החוץ לצוות הבטחון.

היו"ר א. בן-אלישר: צריך לכנס אתישיבת הצוות הראשון במחירות.

בן מאיר, גם אתם צריכים לכנס את הצוות לעניני ההתישבות. עשינו עתה

סיכומים לא על דברים בחולים, אלא מיידיים. אתם צריכים לשבת על מכלול הענינים שאפשר לעשותם

גם חוץ ניהול הסו"מ.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and allows for easy verification of the data.

In the second section, the author details the various methods used to collect and analyze the data. This includes both manual and automated processes. The goal is to ensure that the information is both reliable and up-to-date.

The third part of the document focuses on the challenges faced during the data collection process. It highlights the need for consistent communication and collaboration between different departments to overcome these obstacles.

Finally, the document concludes with a summary of the findings and recommendations. It suggests that regular audits and updates to the data collection process are essential for maintaining the integrity of the information.

פ. בן-סאיר: אני רוצה להיות כצוות ניהול המו"מ בנושא הסיס.

פ. דיכונן: אנקש לצרף איש משרד החוץ לפני המשפט הבינלאומי.

היו"ר א. בן-אלישר: נצרף מומחה איש משרד-החוץ לפני המשפט הבינלאומי.

פ. גבאי: בהחלט, אם יהיו שאלות בעתיד.

היו"ר א. בן-אלישר: בן סאיר, נבקש את נציגו לצוות שיעבוד על עיבוי החתימות.

לנושא ההסתיה מצדדים לצפות את יוסי מרגלית.

לנושא עיבוי החתימות - מצדדים את משה שוחמי.

נציג משרד הבינוי והשיכון יצורף לוועדה להכנת המו"מ.

סיכום:

היו"ר א. בן-אלישר: שני צוותים חייבים לפעול כיום ראשון - האחד בעניני החתימות והשני

בנושא הכנת המו"מ עצמו, השיחה על האוטונומיה.

לבני העיבוי: שמענו את הצעות האלוף סמיר והוא יתן את הנייר לבני

מעמד המשפטי של ישובים יהודים.

הענין מוכר ואתם התנו זאת לבני הצד האידיאולוגי מחר, להבטח לראש-המשלה

שתי ועדות אלה נוספות למעשה, כי הם גמרו.

ענה מדובר על ניהול המו"מ מכר להקפאה והשאלה מה ניהן לעשות בהחתימות

בזמן שאין הקפאה ויש עדיין מו"מ.

פ. בן-סאיר: אם זה יימשך אחר-כך, זה יקוצץ באיזה מקום.

היו"ר א. בן-אלישר: כאשר אתם לוקחים בחשבון, שזה עדיין כגוף מאד, אבל קצת פחות, כי זה

כבר לא הקפאה - -

פ. בן-סאיר: אחה מדבר על עדימות ב", כי עדימות א" - סיכמנו היום.

היו"ר א. בן-אלישר: כן, אבל גם כאן צריך לעשות את העבודה מחר. נקבע לוח-זמנים לפעולה של

הצוות שלך. זה צריך לקחת לא יותר מאשר שבועיים.

מ. בן-סאיר: זו אותה ועדה שאנו מקיימים, ואין לנו בעיה. אנו מוכנים עם הוב החומר.

השאלה תהיה של סיווג. בזמנו היחה ד"ש בדיונים ועב"ת יוסב אבלנו.

היו"ר א. בן-אלישר: מסכמים שתוך שבועיים מהיום גומרים זאת.

נכנס את המליאה רק על-מנת לקטור קצוות ולהכין את הטיחות עצמן, את המו"מ

עצמו. וזו תהיה המליאה פחות או יותר.

תודה רבה.

הישיבה הסתיימה בשעה 19.30